

كورد له سه رچاوه ميژووييه كاندا / ٧

كورد له يه مهن

(٥٦٩-٨٥٨ ك / ١١٧٣-١٤٥٤ ز)

كورد له سه رچاوه ميژووييه كاندا / ٧

كورد له يه مهن

(٥٦٩-٨٥٨ ك / ١١٧٣-١٤٥٤ ز)

د. دلير فهرحان ئيسماعيل

وه رگيراني

عه بدوللا نه حمهد (سه رمهد)

هه وئير - ٢٠٢٤

دهزگای موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

کورد له یه مهن (۵۶۹-۸۵۸/ک-۱۱۷۳-۱۴۵۴ز) لیکولینه وه یه کی میژووییه

کورد له سه رچاوه میژووییه کاند/ ۷

- د. دلیر فهران نیسماعیل
- وه رگێرانی: عه بدوللا نه جمه د (سه رمه د)
- سه ره به رشتیار: د. رابیه فه تاح
- نه خشه سازی ناوه وه: پێدار جه عفر
- به رگ: هۆگر سدیق
- نرخ: (۶۰۰۰) شه ش هه زار دینار
- چاپی یه که م ۲۰۲۴
- تیراژ: (۴۵۰) دانه
- چاپخانه: چاپخانه ی (هیثی) هه ولیر
- به رپێوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (۱۷۰) سالی (۲۰۱۴) ی پێداوه.

زنجیره ی کتیب (۱۱۵۱)

مالپه ر: www.mukiryani.com

ئیمه یل: info@mukiryani.com

ناوه‌پۆک

- پیشه‌کی ۷
- به‌شی یه‌که‌م: یه‌مه‌ن به‌ر له‌ چوونی کورد ۱۵
- به‌شی دووهم: کورد له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ئه‌یوبی (۵۶۹-۶۲۶/ک-۱۱۷۳-۱۴۵۴ز) ۳۹
- به‌شی سێیه‌م: رووخانی ده‌وله‌تی ئه‌یوبییه‌کان له‌ یه‌مه‌ن ۸۵
- به‌شی چوارهم: رۆلی کورد له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ره‌سوولی (۶۲۶-۸۵۸/ک-۱۲۲۸-۱۴۵۴) ۹۱
- به‌شی پینجه‌م: به‌شدارییه‌ ژیاریه‌یه‌کانی کورد له‌ یه‌مه‌ن (۵۶۹-۸۵۸/ک-۱۱۷۳-۱۴۵۴ز) ۱۲۹
- کۆتایی و ده‌رئه‌نجامه‌کان ۱۶۱
- لیستی سه‌رچاوه‌ و ژێده‌ره‌کان ۱۶۳
- پاشگۆکان ۱۷۸

چوارچوہوی توپڑینہوہ و شیکردنہوہی سہرچاوهکان

کوردہ ئہیویبیهکان سالی(۵۶۹ک/۱۱۷۳ز) له هلمه تيكي سہر بازی چوونہ ناو يہمہنہوہ، کہ سولتان صہلاحدین کوری ئہیوب بہسہر کردایہ تی توران شای برای ناردبووی، توانیان هیزی سیاسی دہولہ تۆچہکانی یہمہن لہ ناوبہرن و دہولہ تی ئہیوبی تیدا دروستبکہن، کہ ماوہی زیاتر له ۵۷ سال حوکمی یہمہنیاں کرد.

ئہم پرووداوه بہرای ہندی توپڑہر و میژوونوسان لہ گرنگترین پرووداوهکانی میژووی موسلمانان لہ سہدہی ناوہراست دادہنریت، بۆیہکہمجار میسر و یہمہن و ولاتی شام و جہزیرہ یہکخرا، ہرہوہا یہکیتی سیاسی ولاتیان بہدیہینا، ئہو یہکیتیہ تا دوی دہسہلای ئہیویبیهکانیش ہرمایہوہ.

ژمارہیہک مہلیکی بنہمالہی ئہیوبی حوکمی یہمہنیاں کرد، ئاسایش و ئارامیان تیدا بہرقہرار کرد، جگہ لہ ہندی ناوچہی سہروو نہبیت کہ بہہوی بوونی ئیمامہی زہیدی نہتوانرا ئارام بکریتہوہ، جگہ لہ ہندی ماوہی حوکمرانی مہلیک تورانشا و مہلیک موعزی کوری سیف الاسلام نہبیت، کہ پہشیوی نائارامی و پہشیوی مملانیی و جہنگی بہخویہوہ بینوہ، ئہگینا تہواوی ماوہی حوکمرانیان ئارامی ئاسایشی یہخویہوہ بینوہوہ.

مہلیکہ ئہیویبیهکان رۆلی گہورہیان لہ بونیادی شارستانی و ئاودانی یہمہن گپڑاوه، شار و قہلا و قوللہ و کۆشک و باخچہ و بازاریان دروستکردوہ، ہرہوہا گرنگیان بہ لایہنی زانستی و کلتوری داوہ، کاریان بۆ دامہزراندنی سہنتہری زانستی کردوہ، وہک بونیادانی قوتابخانہ و مزگہوت، فہزلی دروستکردنی یہکہم قوتابخانہ لہ میژووی

یەمەن بۆ ئەوان دەگەریتەوه، هەرودها چاکسازی ئابووری و ئیداری و داراییان کردووه.

دوای کەوتنی دەولەتی ئەیوبی و دامەزراندنی دەولەتی رەسوڵی (٦٢٦-٨٥٨ک/١٢٢٨-١٤٥٤ز) لە یەمەن مانەوه، کورد بەشدارییان لە پروداوه سیاسی و سەربازییهکانی ماوهی دەولەتی رەسوڵی کردووه، ژمارهیهک خانەواده و کەسایهتی کوردی لەو سەر�مه دەرکەوتن، پۆستی ئیدارییان وەرگرت، ژمارهیهک هەرییمان ئیدارهکردووه، سەرباری بەشداریان لە بونیادی شارستانی و ئاوهدانی یەمەن.

توێژهران باسی بابەتی کورد لە یەمەنیا نەکردووه، میژوونوسان و توێژهران تا ئیستا ئەوهنده گرنگیان پێ نەداوه، بۆیه پێویست بوو ئەو بابەته لە چوارچیوهی توێژینهوهیهکی ئەکادیمی گشتگیر باس بکریت، باس لە رۆلی سیاسی و شارستانی کورد بکریت، سەرباری ئەوهی ویستومه خزمهتیک و بەشدارییه پیشهکەشی میژووی کوردی بکەم، ئامانجم بووه رۆلی کورد لە یەمەن لەو سەر�مه میژووییه دەرېخەم.

ئەو توێژینهوه بی سەختی نەبووه، لەمیانە ی نووسین و ئامادهمکردنی ئەم نامەیه بهۆی کەمی سەرچاوهکان توشی چەند سەختییهک بوومهوه، بەتایبەت لەو سەرچاوانه بهکەمی ئاماژە بە کورد کراوه، بەتایبەت لە روهی شارستانیوه.

ئەم توێژینهوهیه پیشهکێهک و دەسپێکیک و سی بەش و کۆتاییهک و چەند پاشکۆییهک دەگریتە خۆی.

دەستپێک بۆ پیناسە ی جوگرافیای ولاتی یەمەن و روهوشی سیاسی بهر لە هاتنی کورد به شیوهیهکی کورت، تەرخانکراوه. لە بەشی یهکەمدا، باسی کورد لە سەر�مه ی دەولەتی ئەیوبی ((٥٦٩-٦٢٦ک/١١٧٣-١٢٢٨ز)) کراوه، که ژمارهیهک بابەتی وهک هۆکارهکانی هاتنی کورد بۆ یەمەن و دەسهلاتی ممالیکه ئەیوبیهکانه که لە مهلیک

تورانشاوه دهستی دهکات و به مردنی مهلیک مهسعودی کوری مهلیک کامل کۆتایی دیت، تا به پرووخی دهولتهی ئه یوبی دهگات. بهشی دووهم، بۆ رۆلی کورد له دهولتهی رهسولی ((٦٢٦-١٢٢٨/٨٥٨-١٤٥٤ز)) تهرخانکراوه، که باسی بنهچهی بهنی رهسول و دهولتهی رهسولی و بهشداری کورد له پروداوه سیاسی و سهربازییهکان و ئه و بزوتنهوانهیی، که کورد ئه نجامی داو و دیاریترین که سایهتییه کوردییهکانی دهولتهی رهسولی کراوه.

هه رچی بهشی سییه م و کۆتاییه بۆ بهشدارییه ژیا رییهکانی کورد له یه مهن ((٥٦٩-٨٥٨/١١٧٣-١٤٥٤ز)) تهرخانکراوه، باسی بوژاندنه وهی ژیا ری و ئاوه دانی کورد له بونیادنانی شار و کۆشک و باخچه و قه لا و قولله و شورا و دامه زراوهی فیرکردن وهک قوتابخانه و مزگهوت و هه مام کراوه، سه رباری باسکردنی گرنگیدانی کورد به لایه نی زانستی و رۆشنیری، ئه مه جگه له باسکردنی چاکسازییه ئیداری و ئابووری و داراییهکان.

سه بارهت به گرنگترین ئه و سه رچاوه و ژیده رانه ی، که بۆ نووسینی ئه و توژی نه وهیه پشتی پی به ستراوه، ئه و سه رچاوه کان هه مه جوړن، ده ستنووسه کان له پیشه وهی هه موویان دیت، پشتمان به ژماره یه ک سه رچاوه ی ده ستنووس به ستووه، له پیشه وهیان هه ردوو ده ستنووسی (تاریخ دول و الاعیان) و (انسان العیون فی مشاهیر سادس القرون) که هی (ابن ابی عذیبه (ت ٨٥٦/١٤٥٢ز)) که هه ندی زانیاری له باره ی هه ندی له مه لیکه ئه یوبییهکانی تیدایه، هه روه ها ئه و توژی نه وهیه پشتی به ده ستنووسی نووسه ر و ونبوو به ناوی (مختصر فی التاریخ) به ستووه.

سه بارهت به سه رچاوه چاپکراوه کان، ئه و پشتمان به ژماره یه ک سه رچاوه به ستووه، به تایبهت ئه وانه ی هاوسه رده می پروداوهکانی نامه کهن، نووسه رانیان وهک شاهیدیک به سه ر گێرانه وهکانن، له پیشه وهیان ئه و سه رچاوانه دین، که تایبهتن به میژووی شاره یه مه نیهکان،

نامه‌که ئەوانەى وهک سه‌رچاوه‌ى سه‌ره‌کى وه‌رگرتوو، له پيشه‌وه‌يان (عمارة اليمنى (ت ١١٧٣/ک ٦٥٩) و کتیبى (تاریخ اليمنى) که تاکه سه‌رچاوه‌يه باس له ميژوووى يه‌مه‌ن بکات.

هه‌روه‌ها کتیبى (صفة بلاد اليمنى المسمى تاريخ المستبصرى) (ابن مجاور ت ١٤٩١/ک ٦٩٠) به تاکه سه‌رچاوه‌يه‌ک داده‌نريت، که تيشکى خستيبته سه‌ر چالاکى ئابوورى شاره يه‌مه‌نيه‌کانى ئەو سه‌رده‌مه، باسى هه‌ندى کارى ژيارى و ئاوه‌دانى چهند مه‌ليکىکى به‌نى ئەيوب و چاکسازيه ئابورى و داراييه‌کانيينى کردوو، ده‌قى ده‌گمه‌نى واى تيدا بوو، که بۆ توويزينه‌وه‌که‌مان زۆر به سوورد بووه.

ماوه‌ته‌وه کتیبى (تاریخ اليمنى) که به (بهجة الزمن) ناسراوه، له سه‌رچاوه هاوچه‌رخه‌کان له پيشه‌وه‌يان ديت له پووى گرنگى و گشتگيرييه‌وه، هى نووسه‌ر (تاج الدين اليمانى) (ت ١٣٤٣/ک ٧٤٣)، زانيارى گرنگى له‌باره‌ى ميژوووى يه‌مه‌ن و ئەو ده‌وله‌تانه‌ى که له يه‌مه‌ن دامه‌زاون و ئەو خانه‌واده فه‌رمانه‌وايانه‌ى يه‌مه‌ن پيشکەشى کردووين، هه‌رچه‌نده به کورتى باسى پووداوه‌کانى کردوو، به‌لام بۆ توويزينه‌وه‌که‌مان زۆر به سوود بوو، له هه‌ندى شوين رېوايه‌تى ده‌گمه‌نى هيتاوه‌ته‌وه.

کتیبى (تاریخ وصابى) (الوصابى) له‌و کتیبانه‌يه تايبه‌ته به شاره‌کانى يه‌مه‌ن، که باسى جوگرافيا و ميژوووى هه‌ريمه‌کان و شار و قه‌لاکانى ده‌کات، پشتم پى به‌ستاوه، چونکه زانيارى زۆر گرنگ و ده‌گمه‌نى له‌باره‌ى پۆلى ئەميره کورده‌کان له‌وانه‌ى کاروبارى ئەو ناوچانه‌ى وه‌صايان وه‌رگرتوو کردوو، سه‌ربارى گيپانه‌وه‌ى پووداوه سياسى و سه‌ربازيه‌کانى ناوچه‌ى وه‌صاب.

هه‌ردوو کتیبى (العسجد المسبوك) و کتیبى (العقود اللؤلؤيه من تاريخ الدوله الرسولية) (خزرجى) (ت ١٤٠٩/ک ٨١٢) به سه‌رچاوه‌ى بنه‌په‌تى و گرنگى توويزنه‌وه‌که دانراوه، که بۆ به‌شى دووهم سوودى ليوه‌رگيراوه، هه‌ردوو کتیبه‌که تايبه‌تن به ميژوووى ده‌وله‌تى په‌سولى.

میژوونووسی یه‌مه‌نی (ابن‌الدیبیع (ت ۹۴۴ک/۱۵۳۷ز) له کتیبه‌که‌ی (قرة العیون باخبار الیمن المیمون) و کتیبی (بغیة المستفید فی تاریخ مدینة زبید) زانیاری گرنگمان له‌بارهی لایه‌نی سیاسی و سه‌ربازی و شارستانی یه‌مه‌نی ئەو سه‌رده‌مه ده‌داتی. ئەم دوو کتیبه‌ی بۆ هه‌موو تووژینه‌وه‌که سوودی لیوه‌رگیراوه.

کتیبی (غایة الامانی فی اخبار القطر الیمانی) ی (یحیی ابن‌الحسین (ت ۱۱۰۰ک/۱۶۸۸ز) له‌گه‌ل ئەوه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ ماوه‌ی بابته‌ی تووژینه‌که دایده‌ب‌بینی، به‌لام زانیاری ته‌واوی له‌بارهی میژووی یه‌مه‌نی به‌شیوه‌یه‌کی ورد ده‌دات به‌ده‌سته‌وه، باسی پۆلی کوردی له‌و ماوه‌یه کردووه، به‌شیوه‌ی حه‌ولی پووداوه‌کان ده‌گیریتته‌وه، هه‌روه‌ها تووژینه‌وه‌که پشتی به‌ کتیبی (بلوغ المرام فی شرح مسک الختام من تولى ملك الیمن‌ی) (العرشی (ت ۱۳۱۸ک/۱۹۰۰ز) به‌ستووه.

کتیبی (شفاء الغرام باخبار البلد الحرام) ی (الفاسی (ت ۸۳۲ک/۱۴۲۸ز) زانیاری گرنگمان له‌بارهی مه‌که‌ و په‌یوه‌تندی به‌ یه‌مه‌نه‌وه ده‌داتی، سه‌رباری باسکردنی کاره‌کانی هه‌ندی سولتانی ده‌وله‌تی ئەیوبی.

سه‌باره‌ت به‌ سه‌رچاوه میژووویه گشتیه‌کان که گرنگیان به‌ میژووی گشتی به‌ شیوه‌یه‌کی کورت داوه و جه‌ختیان له‌سه‌ر پووداوه‌کانی میژووی ئیسلامی کردۆته‌وه، هه‌ندی میژوونووس شیوازی حه‌ولیان له‌ به‌رووخستنی بابته‌ی میژوووی په‌په‌وه‌کردووه، هه‌ندیکی دیکه په‌په‌وه‌یان له‌ به‌رووخستنی بابته‌ی کردووه، واتا دابه‌شکردنی میژوو بۆ ژماره‌یه‌ک ده‌وله‌ت و میرنشین و به‌رووخستنی هه‌ریه‌که‌یان له‌چوارچیوه‌ی زه‌مان و شوینی خۆی، پشتمان به‌ ژماره‌یه‌ک سه‌رچاوه به‌ستووه، له‌وانه (الکامل فی التاریخ) ی (ابن‌اثیر ۶۳۰ک/۱۲۳۲ز) له‌ پێشه‌وه‌ی ئەو کتیبه‌دایه، که باسی مه‌لیکه‌کانی به‌نی ئەیوب له‌ یه‌مه‌ن ده‌کات، هه‌روه‌ها کتیبی (المختصر فی اخبار البشر) ی (ابو‌الفداء ت ۷۳۲ک/۱۳۳۱ز) که ئەوه‌ی ئیبن‌ئیسیری کورته‌کردۆته‌وه، هه‌روه‌ها (ابن‌الوردی ت ۷۴۹ک/۱۳۴۸ز) که میژوووه‌که‌ی به‌

ته‌واوکه‌ری میژوو‌ه‌که‌ی (ابی‌الفداء)یه ، زانیاری گ‌رنگ له‌بارهی ئه‌یوبیه‌کانی یه‌مه‌ن ده‌به‌ده‌سته‌وه‌ده‌دات.

هه‌روه‌ها هانامان بو کتیبی (تاریخ ابن‌خلدون) ی (ابن‌خلدون (ت/ک/۸۰۸/۱۴۰۵ز) و کتیبی (تاریخ ابن‌الفرات) ی (ابن‌فرات (ت/ک/۹۰۷/۱۵۰۱ز) بردوو.

هه‌روه‌ها پشتمان به کتیبی (تاریخ المنصوری) ی (الحموی ت/ک/۶۴۲/۱۲۴۶ز) که زانیاری له‌باری رۆلی کرود له ده‌وله‌تی ئه‌یوبی تیدا، ئه‌و زانیارییانه له سه‌رچاوه‌ی دیکه‌دا نه‌مییوو، کتیبی (مفرج‌الکروب فی اخبار بنی‌ایوب) ی (ابن‌واصل (ت/ک/۵۹۷/۱۲۹۷ز) و کتیبی (الروضتین فی اخبار الدولتین) ی (ابی‌شامة (ت/ک/۶۶۵/۱۲۶۶ز) و کتیبی (شفاء‌القلوب فی مناقب بنی‌ایوب) ی (حنبلی (ت/ک/۸۷۶/۱۴۷۱ز) به‌کاره‌یناوه، ئه‌م کتیبانه هه‌والی به‌نی ئه‌یوب و کاره‌کانیان له یه‌مه‌ن باس ده‌کات.

هه‌روه‌ها کتیبه وه‌رگێردراوه‌کان و ژیاننامه‌ش له‌م توێژینه‌وه‌یه به‌کاره‌اتوو، که زانیاری له‌بارهی هه‌ندی که‌سایه‌تی پیشکه‌ش ده‌کات، سه‌رباری پیشکه‌شکردنی زانیاری گ‌رنگ له‌بارهی لایه‌نی فیکری و شارستانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئه‌و که‌سایه‌تیانه‌ی تیدا ژیاون، له‌ پیشه‌وه‌ی ئه‌و کتیبانه‌س کتیبی (طبقات‌فقه‌الیم‌ن) ی (ابن‌سمره‌الجعدی (ت/ک/۵۸۶/۱۱۹۰ز) دیت، که ماده‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند له‌بارهی ژیانی فیکری و پیاوانی ژیانی ژماره‌یه‌ک که‌سایه‌تی سیاسی و زانستی و کرده‌وه‌کانیان له سه‌ده‌ی شه‌شی کۆچی پیشکه‌ش ده‌کات.

هه‌روه‌ها کتیبی (وفیات‌الأعیان) ی (ابن‌خلکان (ت/ک/۶۸۱/۱۲۸۲ز) ژیننامه‌ی هه‌ندی مه‌لیک و که‌سایه‌تی ئه‌یوبی باس ده‌کات، هه‌روه‌ها سو‌دمان له کتیبی (تاریخ‌نغر‌عدن) ی (ابو‌مخرمه‌ (ت/ک/۹۴۷/۱۵۴۰ز) و کتیبی (العبر‌فی‌خبر‌من‌غبر) ی (الذهبی (ت/ک/۷۴۸/۱۵۳۸ز) بینوو.

سه‌باره‌ت به کتیبه‌کانی و لاتناسان و گه‌ریده‌ موسلمانه‌کان، پشتمان به زۆریک له‌وانه به‌ستوو، نامه‌که بو ناسینی شار و قه‌لاکانی یه‌مه‌نی

سودی لئوهرگرتوون، سهرباری پیشکه شکردنی زانیاری گرنګ له باره ی لایه نی ئابووری و ئه ده بی، هه ندی له و کتیبانه ریوایه تی میژووی وای تیدایه له سه رچاوه میژووییه کانی دیکه نییه. له دیارترین ئه و کتیبانه ش کتیبی (معجم البلدان) ی (یا قوت الحموی) (ت ۱۲۲۸/ک ۶۲۶) ان.

هه روه ها سو دمان له کتیبی (منتخبات فی اخبار الیمن) ی (حمیری) (ت ۱۱۷۷/ک ۵۷۳) ان و کتیبی (اثار البلاد فی اخبار العباد) ی (قزوینی) (ت ۱۲۸۳/ک ۶۸۲) ان و کتیبی (الروض المعطار) ی (حمیری) (۷۱۰/ک ۳۱۰) ان و کتیبی (تقویم البلدان) ی (ابو الفداء) (ت ۱۲۳۱/ک ۷۳۲) ان و کتیبی (رحلة ابن جبیر) ی (ابن جبیر) (ت ۱۲۱۷/ک ۶۱۴) ان بینووه.

هه روه ها تو یژینه وه که پشتی به چهند سه رچاوه یه کی مه وسوعی به ستووه، که پیناسه ی زاراهه جوړ جوړه کانی نامه که ی کردووه، سهرباری زانیاری میژووی، له و کتیبانه ش، هه ردو و کتیبی (القلقشندی) (ت ۱۴۱۲/ک ۸۱۲) ان (صبح الأعشی) و (مأثر الأنافه) و کتیبی (مسالك الأبصار فی ممالک الأمصار)، به تایبه ت به شی تایبه ت به یه مه ن، که هی (عمری) (ت ۱۳۴۹/ک ۷۴۹) ان.

هه روه ها نامه که پشتی به ژماره یه ک سه رچاوه ی نو ی به ستووه، که مه به ست له به کاره ی تانی سو دوه رگرتن بووه بو لایه نی شیکردنه وه به سه رکردنه وه بیرو را نو سه رانی بووه، ئه و سه رچاوانه ش گرنګ بوونه به سه ر بکرینه وه، چونکه پشتیان به سه رچاوه ی وابه ستووه ئیمه ده رفه تمان نه بووه، ببینین، که تایبه ته به میژووی یه مه ن. له گرنګترین ئه و سه رچاوانه ش کتیبی (الیمن فی ظل الاسلام) ی (عصام الدین عبدالرؤف الفقی) و کتیبی (المدارس الاسلامیة فی الیمن) ی (قاضي اسماعیل علی ابن علی الاکوع) و کتیبی (تاریخ الیمن السیاسی) ی (محمد یحیی الحداد).

سهرباری چهند سه رچاوه یه کی دیکه له کو تایی تو یژینه وه که نو سراون، هه روه ها نامه که سو دی له وتاری دکتور (ئهرسن موسی ره شید) بینووه، که له گو قاری شانده ر به ناوی ((کورده سه رده می

دەولەتی ئیویبی (و شارستانی و بیناسازی کورده ئیویبیهکان له یه مەن) بلاوکراره ته وه، گرنگیه که ی له وه دایه به یه که م توێژینه وه له باره ی کورد له یه مەن داده نریت.

ههروه ها ژماره یه ک تیژی زانکۆمان به کاره ییناوه، که بلاونه کراونه ته وه، له ماجستیر و دکتۆرا، ههروه ها نامه که سه رچاوه ی ئینگلیزی شی بو ده وله مه ندکردن به کاره ییناوه.

بهشی یه کهم

یه مهن بهر له چوونی کورد

یه مەن: جوگرافیای ولاتی یەمەن:

یەمەن ھەر لەو ھەتە سەدە کۆنەکانەو بە ولاتیکی عەرەبی دادەنریت کە پۆلیکی گەورە گیڕاوە، ژبانی سیاسی و ئابووری و ژبیری تیدا بوژاوەتەو، لەماوەی چەند دەییەکی میژووی کۆن و میژووی ئیسلامی پیگەییەکی گەورە لە ناوچە نیمچە دوورگەیی عەرەبی گیڕاوە، ئەو ولاتە بەھۆی پیگە جوگرافیەییەکی بە کۆنترین بەشەکانی نیمچە دوورگەیی عەرەبی لەرووی شارستانی دادەنریت، بوو بەزەییەکی بازرگانی لەگەڵ سەرچەم ناوچەکانی دیکە، ھەندێ رەوشی جوگرافی وای لەو ناوچەییە کرد بیتی کۆمەلگەییەکی شارستانی جیاوا، کەش و ھەوای ناوچە کە بارانی وای ھەبوو، ناوچە کە بۆ نیشتەجی بوونی مرۆفەکان بەردەست بکات، بوونی ئاوەوایەکی لەبار و بە پیتی زەوییەکی وایکرد مرۆفەکان بۆ چالاکی نواندن پوو لەو شوینە بکەن، کە لە ناوچە کەکانی دیکەیی بادیە لە باکور جیاوو. لەبارەیی ناوی یەمەنەو میژووناسان و ولاتناسان رای جیاوا ھەبوو، لەماوە جیا جیاکانی میژوو یەمەن ناوی ھەمەجۆری لینراو، بەھۆی خیروبیری کشتوکالییەو لەلایەن رۆم و یونانیەکان بە ولاتی خووشی عەرەبان ناونراو (Arabia Felixo). ھەندیکی دیکە بە ولاتی سەمەرەکان (غراثب) و کۆشک و ولاتی باش، ناونراو.

۱ - منذر عبدالکریم، دراسات فی تاریخ العرب قبل الاسلام، (البصره: ۱۹۸۰)، ص ۱۶۷.

۲ - جرجی زیدان، العرب قبل الاسلام، (بیروت: ۱۹۷۹)، ص ۱۳۹.

۳ - ئەم ناو (Arabia felixo) بە ھەلە لەلایەن ئێروپییە کۆنەکان بۆ ھەموو جەزیرە بەکار ھاتوو، نەو ھک تەنھا یەمەن.

PHILP. K.Hitti,History. of The Arabia, (London:1958);p.653.

۴ - محمد الاکوع الحوالی، الیمن الخضراء، (مصر: ۱۹۷۱)، ص ۳۲؛

SPULER,THE MUSLIM WORLD BERTOLD
(LEBENIAN:1960)PT;1,P.67.

هروه‌ها ناوی (بغداد)ی لینراوه و به‌هوی زوری (البنيان) ناونراوه به ولاتی (جليل). هروه‌ها زانا و بازرگانیشی تیدابووه^۱، هروه‌ها به ولاتی (المخالیف) ناونراوه، واتا ولاتی (الرساق و البساتين)^۲.

هروه‌ها ههمه‌دانی یه‌مەنی به (اليمن الخضراء) ناوبردووه و گوئی: "بویه ناونراوه یه‌مەنی سه‌وز له‌به‌ر زوری دارودرخت و به‌روبوم و کشتوکال و دهره‌دانی به‌ده‌ریا له‌رۆژه‌لاتییه‌وه تا باشوری"^۳.

ولاتناسان و میژوونوسان له‌باره‌ی بنه‌چه‌ی ناوی یه‌مەنه‌وه ناکوکن، هه‌یانه وای ده‌بینی که ناوه‌که بۆ (يقطن ابن عابر ابن شالخ ابن ارفخشد ابن سالم ابن نوح) ده‌گه‌پیته‌وه، کاتی به‌سیه‌کی کورانی باوکی له‌یه‌مەن نیشته‌جی بوون، عه‌ره‌ب پینانگوتن (تيمن بنو يقطن) بویه ناونرا یه‌مەن^۴. (القلقشندی) باسی له‌وه‌کردووه که ناوه‌که‌ی له (تيمن بن قحطان) هاتووه، گوتراوه که خودی (قحطان)یش یه‌مەنی پیگوتراوه، هروه‌ها گوتراوه به‌ناوی (منی کوری قیدار) ناونراوه^۵. هه‌ندیکی دیکه له‌سه‌ر ئه‌وه‌کوکن که ناوه‌که‌ی له‌وه‌وه‌هاتووه، یه‌مەن که‌تۆته لای راستی (یمین) که‌عه‌وه^۶.

ولاتی یه‌مەن که‌تۆته لای باشوری دوورگه‌ی عه‌ره‌به‌وه، له‌سنوری حیجاز و نه‌جد له‌باکور تا ده‌ریای عه‌ره‌بی له‌باشور و ده‌ریای سور و که‌نداوی عه‌ره‌بی له‌رۆژه‌لات دریژده‌بیته‌وه^۷، ولاتی یه‌مەن پیگه‌یه‌کی

۱ - المقدسی، احسن التقاسیم فی معرفه الاقالیم، (لیدن: ۱۹۰۲)، ص ۸۴.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۸۸.

۳ - صفه الجزیره العرب، تحقیق محمد بن علی الاکوع، (صنعا: ۱۹۸۳)، ص ۹۰.

۴ - الهمدانی، مختصر کتاب البلدان، (لیدن: ۱۸۸۵)، ۳۳.

۵ - صبح الاعشی فی صناعه الانشاء، شرحه و علق علیه، نبیل خالد خطیب، (بیروت: ۱۹۸۷)، ج ۵، ص ۴.

۶ - هه‌مان سه‌رچاوه؛ هه‌مان شوین، هروه‌ها سه‌یری، ابو الفداء، تقویم البلدان، تصحیح رینورد ماک کوکین، (باریس: ۱۸۴۰)، ص ۹۱؛ منذر عبدالکریم، دراسات، ص ۷۵.

۷ - عبدالله الثور، هذه هی الیمن، (بیروت: ۱۹۷۹)، ص ۴.

جوگرافی و ستراتیژی گرنگی ههیه، به تاییهت له پووی ئابووری بههوی ئهوه كهوتوته سهر دهروازهی باشوری دهریای سور، كه بهرامبهه جهمسهری دووهمی دهریاییهكه، كه خوی له كهناالی سويس دهبینتتهوه^۱. ولاتی یهمن له (تهامه^۲ و نجد الیمن و عمان^۳ و مهره^۴ و حضر موت^۵ و بلاد صنعاء) و تهواوی ههریمهکانی یهمن پیکهاتوه^۶.

دووهم: رهوشی سیاسی یهمن بهر له هاتنی كورد:

ولاتی یهمن لهو سهردهمه، به تاییهت باشورهكهی له نیوان ژمارهیهك هیزی سیاسی جوراچور دابهشكرابوو، كه خوی له ژمارهیهك

-
- ۱ - السيد مصطفى سالم، تكوين اليمن الحديث، (القاهرة: ۱۹۷۱)، ص ۱۷.
 - ۲ - تهامة: بههوی گورانکاری ئاو و ههواوه به (تهامه) ناوناوه، بهشیکه له یهمن كه زنجیره چیاى وای تیدایه له دهریای سورهوه دریزبوتتهوه، سنورهكهی له روژهللات و روژاواى به زنجیرهی چیايهوه بهیهكهوه بهستراوه، ابن حوقل، صورة الارض، (بیروت: ۱۹۷۹)، ص ۴۳؛ الحمیری، الروض المعطار فی خبر الاقطار، تحقیق: احسان عباس (بیروت: ۱۹۸۴)، ص ۱۴۱.
 - ۳ - عمان: ههریمیکه لهسهر كهناری دهریای یهمن، له روژلاتی ههجر به (عمان بن یغان بن ابراهیم علیه السلام) ناوناوه. القزوینی، اثار البلاد و اخبار العباد، (بیروت: د.ت)، ص ۵۶.
 - ۴ - مهرة: ههریمیکه له ههریمهکانی یهمن، كه هی هوزی (مهرة)یه كهوتوته نیوان (عمان و حضر موت). یاقوت الحموی، معجم البلدان، (بیروت: د.ت)، ج ۵، ص ۲۳۴.
 - ۵ - حضر موت : شوینیکی فراوانه كهوتوته روژهللاتی (عدن) و لمی زوره به (الاحقاق) ناسراوه. ابن حوقل. ههمان سهرچاوه، ل ۴۴.
 - ۶ - ابو الفداء، ههمان سهرچاوه، ل ۸۰.

دهولہ تۆچكەى دەبىنيەووه، ئەوانە حوكمى يەمەنيانكردووه، وهك (بنى زريع) له عەدەن و (بنى حاتم) له صەنعا و (بنى مهدى) له زوبيد.

ئەو ماوهيه به سەرھەلدانى مەملانى و ناكۆكى نيوان ئەو دەولە تۆچكەانە لە پیناوى زالبوون بەسەر دەسەلات و فراوانخوای ناسراوه، هۆكارى ئابوورى و سیاسى سەربارى ناكۆكى مەزەبى له پشت ئەو ناكۆکیانەوه بوون، ئەمەش بووه هۆى ئەوهى پەشیوى و نائارامى يەمەن بگریتەوه، دانیشتوانەكەى بە دەست جەنگ و ویرانكارىیەوه دەیان نالاند.

ئيبن واصل بەمشيويه وهسفی يەمەنى كردووه: "هەر شوينيك بۆخۆى خاكىكى سەربەخۆ بوو، وهك شاعیر له بارهيهوه دهليت:

و تفرقوا فرق فكل قبيلة فيها امير المؤمنين و منبر" ۲.

هەرچى باكورى يەمەن بوو، ئەوا بە دەستی ئیمامە زەیدییەکانەوه بوو، (العمرى) لەم دەقه وای باسکردووه: "یەمەن پارچە پارچە بوو، پارچە یەكی بە دەستی ئەشرفە گوێرایە لەکانى ئیمامى زەیدییەوه بوو، كه تەنھا ملكەچى ئەو ئیمامەیان دەکرد، كه له خۆیان بوو....." ۳. ئەو هیز و دەولە تانە به شيويهكى بەردەوام و گشتگیر نەیان توانیوو، فەرمانرەوايەتى يەمەن بکەن، بۆیه دەسەلاتیان لە نيوان خۆیان بۆ ماوهيهكى دیاریکراو له شويئە جیاجیاکان دابەشکردووه ۴.

۱- زبيد: شارىكى گهوره و مهزئه، له ناوچهى تههامه له يه مەن. الادريسي، نزهة المشتاق، (د.م،ت)، ص ۲۹؛ ابن بطوطة، رحلة ابن بطوطة، تحفه الانظار في غرائب الامصار و عجائب الاسفار، تحقيق عبدالهادى التازى، (المغرب: ۱۹۹۷)، ج ۲، ص ۱۰۳.

۲ - مفرج الكروب فى اخبار بنى ايوب ، تحقيق جمال الدين الشيبان، (مصر: ۱۹۵۳)، ج ۲، ص ۴۶۵.

۳ - مسالك الابصار فى ممالك الامصار، تحقيق ايمن فؤاد سيد (القاهرة: ۱۹۳۹)، ص ۲۷.

۴ - محمد احمد نعمان، الاطراف المعنيه فى اليمن، (عدن: ۱۹۶۵)، ص ۹۰.

له گرنګترین نهو دده سلات و دهوله تانه:

۱- دهوله تي (بني زريع) له عده دن (۴۷۰-۵۶۹/۱۰۷۷-۱۱۷۳ز):-

که به (ال الذئب) ناسراون و په چه له کيان بؤ (همدان) ده گه رپته وه، که نه وهی (المکرم و الیامی) ن^۱. (بنو معن) بهر له (بني زريع) نه میری عده دن بوونه، به لام رازی نه بوونه خهراج (الخراج) به دهوله تي (الصليحيه ۴۳۹-۵۳۲/۱۰۴۷-۱۱۳۷ز) بدن، بویه نه میر (المکرم احمدی کورپی علی الصليحي) فه تي عده نى کرد و (بني معن) ی دهر په راند. ئیداره ی عده نى به عه باس و مه سعود (کورانی موکهره ز) سپارد، به مهر جی خهراج به شازن (اروی کچی احمد محمدی کورپی موسی الصليحي) بدن، چونکه کاتي (علی کورپی محمدی الصليحي) سالی (۱۰۶۵/۴۵۸ز) نه روی بؤ کورپه که ی خواست، خهراجی عده نى بؤ نه و دانا، عه باس کاروباری (حصن التعکری^۲) له سهر (باب عدن) به ده سته وه گرت، مه سعودیش به سهر (حصن الخضراء^۳) دانرا. ره وشه که به مشیویه مایه وه، تا نه وهی له سالی (۵۰۳/۱۱۰۹ز) هه ردو وکیان له میانه ی شه رپک بؤ گیزانه وهی شاری زه بیده کرا، کوژران. دواتر کاروباری عده دن بؤ (ابی مسعود کورپی زريع) و (ابی الغاراتی کورپی مسعود) گوازرایه وه^۴.

۱ - العرشى، بلوغ المرام فى شرح مسك الختام فى من تولى ملك اليمن من ملك و امام، قام بنشره مارى الكرملی (القاهرة: ۱۹۳۹)، ص ۲۷.

۲ - التعکرى: قه لایه کی قایمی یه مه نه، به سهر (ذی جبلة) دهر وانیتت. یاقوت الحموی، ج ۲، ص ۳۴.

۳ - الخضراء: قه لایه که له یه مه ن، له چپای ویصاب له دهر بهری زه بید. ن. م، ص ۳۷۶.

۴ - عماره الیمنی، تاریخ الیمن، تحقیق حسن سلیمان محمود، (مصر: د.ت)، ص ۸۱؛ تاج الدین الیمانی، تاریخ الیمن المسمى بهجه الزمن، تحقیق مصطفى الحجازی، (بیروت: ۱۹۶۵)، ص ۶۰؛ العرشى، بلوغ المرام، ص ۲۷.

یه که م پادشای یه من له (بنی زریع) به ناوی (سبأی کوری السعود) بوو، دواى ئه وهیش کوره کانی دهسه لاتیان وهرگرت، (ابو الغارات) ئاموزای که دهسه لاتداری (الزعازع) بوو، بهرنگاری بووه و له سالی (۱۱۳۸/۵۳۳ز) دواى زنجیره یه که شهروپیکدادان دهستی به سهر عهده ندا گرت، دواى ماوه یه کی کورت مرد، کوره که ی (علی الاغر)، که خاوه نی (حصن الدملوه) بوو، شوینی گرت وه^۲.

کاتی (الاغر) له سالی (۱۱۳۹/۵۳۴ز) کوچی دوا ییکرد، دهسه لاتی بو منداله کانی (حاتم و عباس و منصور و فضل) جیهیشت، که بچووک بوون، ههروه ها رایسپارد که منداله کانی له ژیر چاودی ری (الانیس الحبشی و یحیی کوری علی) بن، که له وهزیران و نووسه رانی خو ی بوون، هه رچی (محمدی کوری سبأ) بوو له دهست براهه ی رایکرد و په نای بو (الامیر منصور کوری ابی البرکات) له ته عز برد، کاتی براهه ی مرد، بیلال پیاوانی نارده سهری و بو عهده ن گه راندیانه وه، له وی خه لکی دهنگیان پیداو کچی بیلالی خواست و نازناوی (الداعی المعظم المتوج و المبین و سیف امیر المؤمنین) لینرا^۳.

کاتی بیلال له سالی (۱۱۵۲/۵۴۷ز) کوچی دوا ییکرد، سامانیکی زوری به میرات له دواى خو ی جیهیشت، که (محمدی کوری سبأ) بووه میراتگری، ئه ویش بو کاری خیرخوازی به سهر هه ژاران و نه داران دابه شیکرد^۴.

۱ - الزعازع: شاریکه له یه من له نزیک عهده ن. هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ج ۳، ص ۱۴۰.
۲ - الدملوه: قه لایه کی گه وره ی یه مه نه که وتوته باکورپی عهده ن. ابو الفداء، التقویم البلدان، ص ۹۱؛ ابن عبدالحق، مراصد الاطلاع علی اسماء الامکنه و البقاع، تحقیق محمد علی البجاوی، (القاهرة: ۱۹۵۴)، ج ۲، ص ۵۴.

۳ - تعز: له باشترین شاره کانی یه مه نه و لانه ی پادشاکان بووه، که به سهر (التهاثم) و (زبید) دهروانیت. ابو الفداء، تقویم البلدان، ص ۹۱؛ ابن بطوطه، رحله ابن بطوطه، ج ۲، ص ۱۱۷.

۴ - عماره، تاریخ الیمن، ص ۸۷.

۵ - هه مان سه رچاوه، ل ۹۱.

له‌ریگه‌ی کرپینی چه‌ند قولله‌یه‌ک ده‌ستی به‌ فراوانکردنی ده‌وله‌ته‌که‌ی کرد، (ذی جبلة^۱) و (ذی اشرف^۲) و (اب^۳)ی کرپی. (محمدی کوپی سبأ) له‌ سالی (۱۱۵۳/ک/۵۴۸)ز) کوچی دواییکرد و (عمرانی کوپی محمدي کوپی سبأ) به‌ده‌سه‌لاتیکی به‌هیز حوکمرانی ده‌وله‌تی له‌دوای ئه‌و کرد.

له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا هیزشه‌کانی (بنی مهدی) بو سه‌رناوچه‌کانی سه‌ربه (بنی زریع) ده‌ستی پیگرد، (عبدالنبی کوپی مهدی^۴) هیزشی کرده سه‌ر عه‌دن و میخلاف جه‌عفر، ئه‌مه‌ش وای له‌ (عمرانی کوپی سبأ) کرد داوای یارمه‌تی له‌ (علی کوپی حاتم)ی خاوه‌نی سه‌نعا بکات، تاکو بتوانی پووبه‌رووی مه‌ترسیه‌کانی (بنی مهدی) ببیته‌وه و سنوریک بو نیازه فراوانخواییه‌کانی دابنیت، که (بنی مهدی) به‌ دوژمنی هاوبه‌شی هه‌ردووکیان داده‌نرا، هه‌ردوولاکه هیزیکی زوریان ئاماده‌کرد و بو ناوچه‌کانی (بنی مهدی) رویشتن، تا گه‌یشتنه (الجند^۵). داوای ژماره‌یه‌ک شه‌ر و پیکدادان هیزه‌کانی (بنی مهدی)یان ناچارکرد، بو شاری زه‌بید پاشه‌کشه‌ بکه‌ن و ژماره‌یه‌ک بنکه‌ش له‌ده‌ست بدن و زیانیکی زوری

۱ - ذی جبلة: شاریکه‌ که‌وتوته ژیر چپای صبره‌ی پیی ده‌گوتریت (ذات النه‌رین). یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۲، ص ۱۰۶.

۲ - ذی اشرف: شاریکی یه‌مه‌نییه‌ له‌نزیک (ذی جبلة). هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ص ۱۹۷.

۳ - اب: شاروچکه‌یه‌که له‌ یه‌مه‌ن. اسماعیل بن علی الاکوع، البلدان الیمانیة عند یاقوت الحموی، (کویت: ۱۹۸۵)، ص ۱۵.

۴ - عمارة، هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۸۵؛ ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، مج ۴، ق ۲، ص ۴۶۲.

۵ - عبدالنبی بن مهدی: وه‌و عبدالنبی علی بن مهدی الحمیری صاحب زبید. الزرکلی، الاعلام، (بیروت: ۱۹۷۵)، ج ۴، ص ۱۷۱.

۶ - الجند: پایته‌ختی یه‌مه‌نی باشور بو، که شاریکه به ۲۵ کم که‌وتوته روژاوی ته‌عز. اسماعیل بن علی الاکوع، هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۷۵.

مادى و مرويان ليكهوت، (عمرانى كورى سبأ) له دهسه لات بهردهوام بوو تا ئه وهى له سالى (٥٦٠/ك/١١٦٤ز) له (الدملوه) كوچى دواييكرد.

هه رچى سى كوره كهى (محمد و منصور و ابو المسعود) بوون، ئه وا له لايهن (ابو در الجوهر المعظمى) چاوديريكران، تا ئه وهى له سالى (٥٦٩/ك/١١٧٣ز) تورانشاه هات و عهدهنى داغيرکرد و دهوله تى (الزريعية) رووخا. ههروهها (ياسرى كورى بيلال) دوايين وهزيرى (بنى زريع) له سالى (٥٧٠/ك/١١٧١ز) كوژرا.

٢- دهوله تى (بنى حاتم) له صهنا (٤٩٢-٥٦٩/ك/١٠٩٨-١١٧٣ز):

كاتى ئه مير (سبأى كورى احمدى الصليحي) له سالى (٤٩٢/ك/١٠٩٨ز) كوچى دواييكرد، صهنا له ژير ركيفى (صليحيه كان) ده رچوو، سولتان (حاتمى كورى الغشم الهدمانى) دهستى به سهرداگرت، هوزه كان هه مه دانيش ملكه چى خويان بو راگه ياند، كاتى له سالى (٥٠٤/ك/١١٠٨ز) كوچى دواييكرد، (عبدالله) كورى كاروبارى دهوله ته كهى بو ماوهى دوو سال به دهسته وهگرت، ئه ويش كوچى دواييكرد، براكهى (معن كورى حاتم) شويى گرته وه، كه كه سايه تيبه كى لاواز هه بوو، له توانيدا نه بوو كاروبارى ولا ت ببات به رپوه، هوزه كانى هه مه دان شو ريشيان له دژى به رپا كرد، په شينوى و نا ئارامى له سه رده مى ئه ودا بلا و ببوو وه، ئه مه ش وا ي كرد، كه و ره پياوانى هه مه دان له سالى (٥١٠/ك/١١١٦ز) له كورسى ده سه لات

١ - محمد يحيى الحداد، تاريخ اليمن السياسى، (بيروت: ١٩٨٦)، ص ٦٧.

٢- عماره: تاريخ اليمن، ص ٨٢؛ ابن خلدون، تاريخ ابن خلدون، مج ٤، ص ٤٦٧؛ العرشى، بلوغ المرام، ص ٢٩.

٣- العرشى، هه مان سه رچاوه، ل ٢٨؛ حسن سليمان محمود، تاريخ اليمن السياسى، (بغداد: ١٩٦٩)، ص ٢٢٩.

٤ - يحيى بن الحسين، غايه الامانى فى اخبار القطر اليمانى، تحقيق سعيد عبدالفتاح عاشور، مرجعه محمد مصطفى زياده، (القاهرة: ١٩٦٨)، ق ١، ص ٤٧٩؛ عبدالله الثور، هذه هى اليمن، ص ٢٩٠.

بیهیننه خوارهوه، ئەو ھۆزانه دەنگیان بە دوو کورەکەى (القیبب ھشام و حماس) دا، ئەوانیش بەرەو صەنعا چوون و گەمارۆى سولتان (معن) نیان داو ناچاریانکرد، ولات جیبھیلیت و بەرەو (حصن براش) چوو.

رەوشەکە بو (بنی القیبب) لەگەڵ ھۆزەکانی ھەمەدان تا سالی (۱۱۳۲/کە۲۷) ئارامی بەخۆیەوه بینی، تا ئەو کاتەى (حماس) کوچى دوايیکرد و (ھشان) برای شوینى گرتەوه، ئەمەى دوايى سولتانیکى بەھیز بوو، توانى زۆریک لە ناوچەکانى ولاتى (جنب) بخاتە ژیر رکیفی خۆیەوه. بەلام دواى مردنى ئەویش دووبەرەکی کەوتە نیوان براکانى، ئەمەش وایکرد، لەدەسەلات لاڤیرین^۲، لە سالی (۱۱۳۸/کە۳۳) ھۆزەکانى ھەمەدان کۆبوونەوه و داویان لە (حاتم الھمدانى) کرد، کاروبارى ولات بیات بەریۆه، حاتەم خاوەن کەسایەتییەکی بەھیز و بەدەسەلات بوو، توانى شەرى (الامام احمدى کورى سلیمان) بکات، کاتى ھۆزەکانى یەمەنى لە ولاتى صەعدە و نەجران و جەوف و حاشد لەدەورى کۆبوونە، بەھۆى ئەوانەوه ئیمام ئەحمەد توانى ھیش بۆسەر صەنعا بینی و داگیرى بکات، بەلام ھۆزەکانى یەمەنى زۆرى پینەچوو لە ئیمام ئەحمەد جیابوونەوه و ئەویش پاشەکشەى لە صەنعا کرد، سولتان حاتەمیش ئەمەى بە ھەل زانى ھیزەکانى بەرەو صەنعا بردو و دەستى بەسەر قوللەى (ذى مرمر) و (حصن بکر) و (عمرى) لە ولاتى کوكبان^۳ گرت. دواتر بۆ ولاتى (الظاهر) و

۱ - حصن براش: قوللەیهکە بەسەر شارى صەنعاوه دەروانىت. الحمیری، منتخبات

فی اخبار الیمن، تصحیح عظیم الدین

۲ - بلاد جنب: ھەریمیکە لەیەمەن، ھى ھۆزەکانى (الحارث و العلى و سنعان و شمران و حفان و جنب) بەو شەشەیان دەگوتریت (الجنب). یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۲، ص ۱۶۷.

۳ - یحى بن الحسين: غایە الامانى، ق ۱، ص ۹۴.

۴ - ذى مرمر: قوللەیهکی بەناوبانگە لەباکورى صەنعا، ئیستا تەنھا گردۆلکەیهکی لیماوئەتەوه. اسماعیل بن علی الاکوع، البلدان الیمانیە، ص ۱۱۴.

۵ - کوكبان: ناوچەیهکە کەوتۆتە باکورى صەنعا. ھەمان سەرچاوه، ل ۲۳۴

ئینجا بۆ (صعدە) چوو. دواى ئەو هەش بۆ صەنعا گەراپەوه، سولتان حاتەم لە ساڵی (۵۵۶/ک/۱۱۶۰ز) کۆچی دوايیکرد و (علی) کۆری لە شوینی خوی دانا و هۆزەکان دەنگیان بۆ دا.^۱

لەسەر دەمی ئەو چەند هۆزیک بە سەرکردایەتی پیاویک لە (ال القیبب) کە ناوی (علی کۆری محمدی کۆری حماس) بوو شوپشیان کرد، سولتان عەلی کۆری حاتەم توانی ئەو شوپشە لێناوبەریت و دەست بەسەر صەنعا داگریتەوه و ئارامی و هیمنی بۆ بگڕینیتەوه^۲، کاری بۆ فراوانکردنی دەولەتەکەى کرد و (حصن نى مرمر) و (کوکبان) و (العروس) و شوینانی دیکەى خستە سەر دەولەتەکەى^۳.

لەماوهی فەرمانرەوایی ئەودا (عبدالنبی کۆری مهدی) دەرکەوت، کە هیرشى بۆسەر مولکەکانی دەولەتەکانی دیکە دەرکرد، (علی کۆری حاتم) لەگەڵ (بنی زریع) لە دژی (بنی مهدی) ریکەوتن و توانیان بەرپەرچی هیزەکانی بدەنەوه، دواى ئەوهی سەربازانی (عبدالنبی کۆری مهدی) زۆر بەخرابی شکان، توانیان سەرجهەم پیگەکانی هیزەکانی (عبدالنبی) لە (الجند) و (اب) و (تعز) بگرن، (عبدالنبی کۆری مهدی) بۆ شارى زەببیدە پاشەکشەى کرد، لە ساڵی (۵۷۰/ک/۱۱۷۴ز) مەلیک تۆرانشاھ بە (نمار^۴) گەیشت و دەستی بەسەر ولاتی (جنب) داگرت. سولتان (علی کۆری حاتم) زانی کە لەتوانایدا نیه پووبەرۆوی ببیتەوه، بۆیه دواى پووخاندنی

۱ - صعدە: شاریکی بازرگانیه دەکەوێتە باشوری صەنعاوه. الادریسی، نزەه

المشتاق، ص ۵۶؛ اسماعیل بن علی الاکوع، هەمان سەرچاوه، ل ۱۱۶.

۲ - محمد یحیی الحداد، تاریخ الیمن السیاسی، ص ۷۴.

۳ - حسن سلیمان محمود، تاریخ الیمن السیاسی، ص ۲۳۶.

۴ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، (کویت: ۱۹۸۲)، ص ۲۰۱.

۵ - نمار: بەناوی (نمار بن یعصب بن دەمان بن مالک بن عدی) ناوئراوه، شاریکی گەرەیه لە دوری ۴۰ میلهوهیهوه لە صەنعاوه. الحمیری، منتخبات، ص ۳۹؛ الحمیری، الروض المعطار، ص ۲۵۶.

شواری سه‌نعا، هیزی ئاماده‌کرد و جبه‌خانه‌ی هه‌لگرت و به‌ره‌و (حصن براش) به‌ریکه‌وت، هه‌روه‌ها (بشر کوپی حاتم) ی براشی بو (حصن عزان) هات، دواى ئه‌وه، هه‌زه‌کانی تۆرانشا هاتنه ناو سه‌نعاوه و ده‌سه‌لاتی (بنی حاتم) له‌ناوبرد، تا رۆیشتنی تۆرانشا له‌ سالی (ک/١١٧٥/١١٧٥ز) ئینجا (بنو حاتم) جاریکی بو سه‌نعا گه‌رانه‌وه.^٢

٣- ده‌وله‌تی (بنی مهدی) له‌ زه‌بید (-/ک٥٦٩/١١٥٩-١١٧٣ز):

ئه‌و ده‌وله‌ته‌ بو (علی کوپی مهدی)^٣ ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، که گوشه‌گیر و خواپه‌رستی و نزیکبوونی له‌ زانایان له‌ حاجیه‌کانی عیراق و حیجاز و شام وه‌رگرتبوو، ئه‌وانه‌ی له‌ وه‌رزی چه‌ج چه‌جیان ده‌کرد، له‌وانه‌وه‌ زانیاری و وه‌عزی وه‌رگرت، دواتر بو یه‌مه‌ن گه‌رپه‌ته‌وه، له‌ سالی (ک/١١٣٦/١١٣٦ز) ده‌رکه‌وت، توانا و خه‌سه‌له‌تی وای هه‌بوو، ده‌یتوانی کاریگه‌ری به‌سه‌ر خه‌له‌که‌وه‌ هه‌بیت، ئه‌و که‌سیکی "بالا به‌رز و تیکچه‌قی بو، ده‌نگی خو‌شی بو وه‌عزدان و ته‌فسیر هه‌بوو، په‌یره‌وی شیوازی صوفی ده‌کرد، وا قسه‌ی بو خه‌لک ده‌کرد وه‌ک بلیی له‌ داهاتوو ده‌زانی، ئه‌مانه‌ش ژماره‌ی لایه‌نگرانی زۆرکرد و دلی خه‌لکی بو‌خوی کیشکرد".^٤

هاوه‌لانی به‌ (المه‌لة) ناویان ده‌برد، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی زۆری ته‌ه‌لیله‌ ده‌کرد، له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی خه‌وارچ بوو.^٥

١ - حصن عزان: له‌ قه‌لایه‌کانی ته‌عه‌زه، که که‌وتوته‌ چپای صبره. یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج٤، ص١١٨.

٢ - حسن سلیمان محمود، هه‌مان سه‌رچاوه

٣ - علی بن مهدی: ناوی (علی بن مهدی الحمیری)یه له‌ گوندی العنبره‌ی نزیک زه‌بید نیشته‌جییه. الزرکلی، الاعلام، ج٥، ص٢٥.

٤ - عماره، تاریخ الیمن، ص١٢١؛ تاج الدین الیمانی، به‌جه‌ الزمن، ص٧٤؛ الوصابی، تاریخ وصاب، تحقیق عبدالله محمد الحبشی، (صنعا: ١٩٧٩)، ج٢، ص١٠٥.

٥ - ته‌ه‌لیله: جوړه‌ زیکرکه‌ خودا په‌رستان به‌ زمان له‌ هه‌موو کاتیکدا ئه‌نجامی ده‌ده‌ن. و.ک.

کاتی سالی (۱۱۴۳/ک۵۳۸) له لایه ن خه لکی چیا به یعه تی پیدرا و بوونه هاوپه یمانی، ویستی هیژش بو سهر (الکدراء^۲) بیات، به لام سهرکه وتوو نه بوو، له به رامبهر هیژه کانی دهوله تی (النجاحیه ۴۱۲-۴۵۵/ک۱۰۲۱-۱۱۵۹) شکستی هیتا، بو ناوچه ی چیا گه رایه وه، تا سالی (۱۱۴۶/ک۵۴۱) تییدا مایه وه، تا ئه و کاته ی داوای یارمه تی له دایکی فاتک (فاتک کورپی منصور) کرد، که ئه وکات کاروباری زه بیده ی هه لده سوراند، بوئه وه ی بگه ریته وه، ئه ویش ریگه ی گه رانه وه ی پیدا، (علی کورپی مهدی) یش مولکه کانی ئه وی به کار دینا، به هویه وه پاره یه کی زوری کوکرده وه، به م پارانه ش دلی خه لکی بوخوی راده کیتشا، به مه ش لایه نگرانی زوربوو^۳.

(علی کورپی مهدی) بو چیا چوو، (حصن الداسر) له ولاتی (وصاب^۴) وه رگرت، دواتر (حصن الشرف) برد و کردیه مه لبه ندی نیشته جیبوونی خوی ناوی (الانصار) لیترا، ئه وانه ی له (تهامه) مه وه له گه لی هاتبوون ناویان لیترا (المهاجرین). بو هه ریه کیک له م دوو دهسته یه نه قبیله کی دانا، ژماره یه ک هیژشی بو سهر ناوچه کانی تهامه برد، زوریک له شار و قولله ی یه مه نی ویران و خاپور کرد^۵.

له سالی (۱۱۵۹/ک۵۵۴) توانی هیژشی بو زه بیده بکات و (ال النجاح) له نابهریت، دوا ی ماوه یه کی کورت کوچی دوا بیکرد، کوره که ی (ابن مهدی) دهسه لاتی وه رگرت^۶.

۱ - العرشى، بلوغ المراح، ص ۱۸.

۲ - الکدراء: شاریکی نزیک زه بیده. یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۴، ص ۱۴۰.

۳ - عماره، هه مان سه رچاوه، ص ۱۲۲؛ ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، مج ۴، ق ۲، ص ۴۶۸.

۴ - وصاب: چیا بیه که له ته نیشته زه بید له یه مه ن. که ژماره یه ک گوند و قه لای تیدایه. اسماعیل بن علی الاکوع، البلدان الیمانیه، ص ۲۸۶.

۵ - ابن الدبیع، قره العیون باخبار الیمن الیمون، تحقیق محمد بن علی الاکوع، (القاهرة: ۱۹۶۲)، ج ۱، ص ۳۶۱؛ الوصابی، هه مان سه رچاوه، ج ۲، ص ۱۰۶.

۶ - عماره، تاریخ الیمن، م، ص ۱۲۵؛ ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، مج ۴، ق ۲، ص ۴۶۷؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۳۱۱.

ئىبن مەھدى لەسەر سىياسەتى باوكى لە فراوانخووزى سنورى دەولەتەكەى رۆيشت و ھىرشى بۆسەر ناوچەكانى دىكەى دەولەتە يەمەنىيەكان دەبرد. ھىرشى بۆسەر ناوچەكانى (لحج^۱) و (الجند) برد، كە سەربە (بنى زريع) بوون، سالى (۱۱۶۲/ك۵۵۸ز) ژمارەيەك زانا و فەقيھى كوشت و مزگەوتى (الجند) ويرانكرد. سالى (۱۱۶۳/ك۵۵۹ز) كورپى مەھدى كوچى دواييكرد و (عبدالنبى) براى لەشويتنى خوئى دانا.^۲

(عبدالنبى) بە مەھدى ناونرابوو" ئاوريشمى حەلالكرد و لە خوا ھەلگەرايەوھ"، گوتراوھ كە ئەو سەيد و ئىمامى بەسەر زارى خەلكەوھ ناوھ، پارەيەكى زور و زەبەندى كوكردوتەوھ، كە ھى دەولەتەكانى (النجاحيه و الصليحيه) بوون، گوتراوھ مولكى زياتر لە بيست و پينج دەولەتى بردووھ، ھىرشى بۆ سەر ناوچەكانى (لحج و ابين و مخالف السليمانى) بردووھ و دژى دەولەتەكانى يەمەنى ژمارەيەك جەنگى ھەلگىرساندوھ.^۷

دەولەتى بەنى مەھدى لەو دەولەتەنە بووھ، كە خەلكى زوربان بەدەستەوھ نالاندووھ، سىياسەتتەكى ستەمارانەى دژ بەخەلكى ھەبووھ و شەر و شورپىكى زورى بەرپاكردووھ.

-
- ۱ - لحج: كەوتوتە باشورى (تغر عدن). اسماعيل بن على الاكوع، ھەمان سەرچاوھ، ل ۲۳۶.
 - ۲ - محمد يحيى الحداد، تاريخ اليمن السياسى، ص ۸۱.
 - ۳ - ابن الديبع، بغية المستفيد فى تاريخ مدينه زبيد، تحقيق عبدالله الحبشى، (صنعاء: ۱۹۷۹)، ص ۶۵؛ العرشى، بلوغ المرام، ص ۱۷.
 - ۳ - الذهبى، العبر فى خبر من غبر، تحقيق ابو ھاجر محمد سعيد، (بيروت: دت)، ج ۳، ص ۵۷؛ ابن العماد، شذرات الذهب، تحقيق محمود الارنؤوط، (بيروت: ۱۹۸۰)، مج ۶، ص ۲۸۶.
 - ۵ - ابن سمره، طبقات فقهاء اليمن، تحقيق فؤاد سيد، (القاهرة: ۱۹۵۷)، ص ۱۸۳.
 - ۶ - عماره، ھەمان سەرچاوھ، ص ۱۲۵؛ ابن خلدون، ھەمان سەرچاوھ مج ۴، ق ۲، ص ۴۷۱.
 - ۷ - ھەمان سەرچاوھى پيتشوو؛ ابن الديبع، ھەمان سەرچاوھ، ل ۶۷.

خه بهری بهنی مه هدی به سولتان سه لاهه دین له میسر گه یشتووه،
 ئه ویش مه لیک توران شای له سالی (۵۶۹هـ / ۱۱۷۳ز) ناردووه و دهوله تی
 بهنی مه هدی و سه رجه م دهوله ته کانی یه مه نی له ناوبردووه.^۱

۴- ئیمامه تی زهیدی له باکور:

به هوی ناوی (زید کوپی علی کوپی الحسینی کوپی علی کوپی ابی
 طالب) ناوناون زهیدی^۲، ئه وانیش فیرقه یه کی شیعیین، ئیمامه ت تنها له
 نه وه کانی فایمه په سند ده کهن، به لام هر فایمه کی زانا و خواپه رست
 ده توانی بیته ئیمام، ئه و کاته ش ملکه چی بوی واجب ده بیته، جا چ
 له نه وه کانی ئیمامی سه سن و حوسین بن یان نا^۳. زهیدییه بو سی فیرقه
 دابه ش ده بن، ئه وانیش (الجارودییه، السلیمانیه، و البتریه) ن^۴.
 زهیدییه له ناوچه کانی دهوروبه ری حجاز و عیراق دواتر یه مه ن
 بلا بوونه ته وه^۵، یه که م که س که بانگه وازی بو کردووه (یحیی کوپی الحسینی
 کوپی القاسم الرسی کوپی طباطبا) بووه، که له سه نده وه ئه و بانگه وازه ی
 هیتاوه، له سه عده ئیمام ئه و بانگه وازه ی جاردا و نازناوی ئیمامی هادی
 هه لگرت^۶، کاتی له سه نعا گیرسایه وه، خه لکی بو شیعه بوون بانگ کرد^۷.

۱ - ابن سمره، طبقات الفقهاء، ص ۱۸۳؛ تاج الدین الیمانی، بهجه الزمن، ص ۷۱؛ ابن

خلدون، تاریخ ابن خلدون، مج ۴، ق ۲، ص ۴۷۱؛ ابن الدبیع، قره العیون، ج ۱، ص ۳۷۳.

۲ - الشهرستانی، الملل و النحل، (مصر: ۱۳۱۷هـ) ص ۲۰۷؛ السمعانی، الانساب، تحقیق

الشیخ عبدالرحمن بن یحیی الیمانی، (بیروت: ۱۹۸۰)، ج ۶، ص ۳۳.

۳ - هه مان سه رچاوه

۴ - الکرمانی، الفرق الاسلامیه، تحقیق سلیمه عبدالرسول، (بغداد: ۱۹۷۳)، ص ۵۷-۵۹.

۵ - عبدالرزاق محمد اسود، المدخل الی دراسة الادیان و المذاهب، (بیروت: ۱۹۸۰)، ج ۲، ص ۷۸.

۶ - العمری، مسالک الابصار، ص ۵۹؛ ابن خلدون، هه مان سه رچاوه، ص ۴۵۵.

۷ - ابن سمره، هه مان سه رچاوه، ص ۷۹

هۆكاری بلاوبوونهوهی زهیدیه له یهمن زۆربووه، لهوانه‌ی لاوازی دهوله‌تی بهنی زیاد (٢٠٥-٤٠٢/ك٨٢٠-١١١ز) لهو سه‌رده‌مه‌دا، هه‌روه‌ها نه‌بوونی یه‌كیتی سیاسی و لاوازی خه‌لافه‌تی عه‌باسی به‌هۆی زالبوونی توركه‌كان، زهیدیه‌ی ئه‌و ره‌وشه‌ی قۆزته‌وه و ناوچه‌كانی چیا‌ی بۆ سه‌ره‌تای بانگه‌وازه‌ی دیاریكرد، به‌هۆی دووری له ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ته‌وه، ئیمام هادی له سا‌لی (٢٨٠/ك٨٩٣ز) له سه‌عه‌ده ده‌ستی به‌كاری سولتانییه‌كه‌ی كرد، شوینكه‌وتووانی له شوینه جیاجیاكان بلاوبوونه‌وه و ده‌ستوریکیان ده‌ركرد، ئه‌و هۆزانه‌ی به‌لای شیعه‌بوون مه‌یلیان هه‌بوو، ملكه‌چی بوون، به‌مه‌ش زهیدیه‌ی بووه، گرنگترین فیرقه و بزووتنه‌وه‌كانی یه‌مه‌ن^١.

ئه‌م ئیمامانه (المؤید بالله و المنصور بالله و المهدي بالله و المؤید یحی كورپی حمزه) له دیارترین ئیمامه به‌ناوبانگه‌كانیان بوون^٢.
ئیمام له‌لایه‌ن ده‌سته‌ی (السیدییه) هه‌له‌بژێردرا، ئه‌وانیش نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رن له فاتیمه‌ی كچی پیغه‌مبه‌ر^٣.

میژووی ئیمامه‌تی زهیدی وه‌ك ته‌واوی ده‌وله‌ته‌كانی دیکه‌ی یه‌مه‌نی ده‌سه‌لاته‌كه‌ی جیگیر نه‌بوو، هه‌ندێ هۆزی یه‌مه‌نی وه‌ك ئامرازیک بۆ به‌دییه‌تانی مه‌رامی خۆیان پالپشتیان له ئیمامه‌كان كردووه، كاتێ وا هه‌بووه زیاتر له ئیمامیک حوكمی كردووه و هه‌ر ئیمامه و لایه‌نگرانی خۆی هه‌بووه، هه‌ندێ ماوه‌ش هه‌بووه، ده‌سه‌لاتیان نه‌بووه^٤.

هه‌ندێ ماوه‌ش هه‌بووه، حوكمی ئیمام ئه‌وه‌نده زۆر ده‌بوو، تا ده‌یانتوانی ده‌ست به‌سه‌ر شاره‌ گه‌وره‌كانی وه‌ك سه‌نعا و سه‌عه‌ده زه‌بیده بگرن، زۆریك

١ - خالد يوسف صالح، الدوله النجاشیه فی الیمن، رساله ماجستیر، جامعه الموصل، (الموصل:١٩٨٥)، ص ٣١؛

٢ - العمری، مسالك الابصار، ص ٦٢.

3 - H.B. SHARAB, government and politics of the middle east in the twentieth century, (London:1962),p. 15.

٤ - عصام الدین الرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ١٢٦.

له دهسته كان لايهنگريان كردوون، (العمري) بهمشيوهيه وهسفكردوون: "مهمله كه تي ئه شراف له ژماره يهك قولله ي قايم و ولاتي بههيز و هوزي عه رب و هاوپهيماني كورده كان ملكه چي ئه و ئه شره فانه بوونه".^۱

پهيوه ندييه كانى ئيمامه ت به دهوله ته كانى يه مهن و دهوله تي ئه يوبى و ره سولى ناجيگير بووه، جاريك پهيوه ندييه كي دوستانه بووه، جاريكيش دوژمندارى بووه، بهگويره ي رهوشى سياسييه كه، شهريكي زور له گه ل ئه و هيزه سياسيانه له ئارادا بووه.

ئهمه ش بهلگه ي ئه وه بووه كه بارى سياسى ولاتي يه مهن ناله بار بووه، دهسه لاتي سياسى دابه شيبوو له نيوان ئه و دهوله توچكانه له باشور و ئيمامه تي زهيدى له باكور.

ولاتي يه مهن پيويستى به حكومه تيك بووه، كه ريزه كانى دانىشتوان يه كجخات، كار بو باشتر كردنى بارى ئابوورى و كومه لايه تيان بكات، چونكه دابه ش بوونى ولات و ايكرد ژيانى ئابوورى داته پين، بههوى زورى شه ر و جهنگ و كيشمه كيشه كان، بهتاييه ت ئه وانه ي دهوله تي بهنى مه هدى بهرپاي كردن، خه لكى له سايه ي دهسه لاتي ئه وان له هه ژارى و نه دارى ده ژيا. له رهوشيكى وادا ولاتي يه مهن پيويستى به يه كيتيه كي سياسى بوو، كورده ئه يوبيه يه كان توانيان ئه مه يان بو يه كه مجار له ميژوو بو به دييه ين، كاتي له سالى (۱۱۷۳/ك ۵۶۹) به سه ركردايه تي تورانشاه كورى ئه يوبى هاتنه ناو يه مهن.

يه كه م: فاكته ره كانى هاتنى كورد بو يه مهن:

ميژوو نووسه كان له باره ي هوكاره كانى هاتنى كورد بو يه مهن، جيا بوون، ئاماژه يان بو ژماره يهك هوكار كردوو:

ئيبن ئه سير باسى له وه كردوو كه ترسى سه لاحه دين له نوره دين زهنگى دوای توندبوونه وه ي ناكوكيه كانيان هوكاريك بووه له و هوكارانه،

۱ - العمري، هه مان سه رچاوه، ل ۶۴.

چونکه صه لآحه دین ویستی ناوچه که یه ک یان ولاتیکی هه بیته، له باریکدا تووشی مه ترسی یان هیرش بووه له لایه نوره دینه وه، په نای بو به ریت. به مشیوهیه ئاماژهی بو کردووه: "صه لآحه دین و خه لکه که ی له نوره دین مه حمود ده ترسان له وهی بیته میسر و له وانی زهوت بکات، بویه ده ستیان به دیاریکردنی شوینیک کرد بوی بچن و بیته مولکیان"، هه ندی میژوونووسی دیکه ش ئه و ریوایه ته یان گوازتوته وه.^۲ به لام ئیمه ترسی صه لآحه دین له نوره دین به دور ده زانین، چونکه صه لآحه دین له م سه رده مه له هه لو یستیکی لاوازا نه بووه، تاکو له نوره دین بترسیته به شیوه یه ک توانی له سالی (۱۱۷۱/ک ۵۶۷) ده ولته ی فاتی له میسر له ناو به ریت و ده سه لات وهر بگریته، هه روه ها خاوه ن سوپایه کی گوره و به یز بوو،^۳ ئه گه ر ئه وه نده بترسا بووایه، سوپاکه ی نه ده کرد به دوو به شه وه، به شیک ی بو یه مه ن نه ده نارد.

هه روه ها په یوه ندی صه لآحه دین له گه ل نوره دین به مشیوهیه نه بووه، چونکه صه لآحه دین کاتی سوپای بو یه مه ن نارد، مؤله تی له خه لافه تی عه باسی و نوره دین وهر گرتووه، ئیبن ئه سیر خووشی ئاماژه ی بوئه وه کردووه: "مؤله تیان له نوره دین وهر گرت، له باره ی چوونی سوپا بو یه مه ن... ئه ویش بو ئه مه ئیزنی دان".^۴ هه روه ها سه بتی ئیبن جو زیش باسی له وه کردووه که: "صه لآحه دین نامه ی بو نوره دین نووسیوووه، له باره ی ئه وه ی

-
- ۱ - الکامل فی التاریخ، (بیروت: ۱۹۸۴)، ج ۱۱، ص ۳۹۶.
 - ۲ - ابن واصل، مفرج الکروب، ج ۱، ص ۳۲۷؛ ابو الفداء، المختصر فی اخبار البشر، (مصر: د.ت)، ج ۳، ص ۵۳؛ ابن الوردی، تاریخ ابن الوردی، تحقیق احمد رفعت البدرای، (بیروت: ۱۹۷۰)، ج ۲، ص ۱۲؛ ابن خلدون، تاریخ، مج ۵، ق ۱، ص ۶۳۰، المقریزی، السلوک لمعرفه الدول و الملوک، تحقیق عبدالقادر عطا، (بیروت: ۱۹۷۷)، ج ۱، ص ۱۶۱.
 - ۳ - بو زیاتری زانیاری له باره ی هیزی سوپاکه ی صه لآحه دین سهیری: محسن محمد حسین، الجیش الایوبی فی عصر صلاح الدین، (بیروت: ۱۹۸۶)، ص ۱۰۲-۱۰۴.
 - ۴ - ابن الاثیر، الکامل، ج ۱۱، ص ۳۹۶.

مۆلەتى پى بىدات كە سوپا بۇ يەمەن بىئىرى، ئەوئىش ئىزنى داوۋە"۱. سەرچاۋەكان باسيان لەوئەكردوۋە، كە نورهدين خۆى موژدەى فەتھى يەمەنى بە خەلىفەداوۋە:" كاتى فەتھكرا، نورهدين موژدەكەى بە بەغدا گەياند"۲. زۆربەى ميژوونووسان لەسەر ئەوئەو كۆكن كە ھۆكارى سەرەكى ھاتنى كورد بۇ يەمەن، بوونى (عبدالنبى كورپى مەدى) و ئەنجامدانى كوردەوۋى ناكۆك بە شەرىعەت و ستەمكارى و كوشت و بر و بە كۆيلەكردنى ئافەرەتان بوو، كە لەلايەن ھەندىكەوۋە بە زەندىق (كافرى رەھا) وەسفرراوۋە، ھەرودھا خوتبەى ھەينى بەناوى خەلىفەى عەباسىيەوۋە نەدەكرد و بەناوى خۆيەوۋە دەيكرد، داوى ئەوۋەى خەلكەكەى ھانايان بۇ خەلافەتى عەباسى لە بەغدا و صەھەدين برد، صەلاھەدين بەمەى زانى دەستپىشخەرى كرد و براكەى بۇ يەمەن نارد"۳. گوتراوۋە كە: "شەرىف قاسمى كورپى غانم يحيى السليمانى لەلايەن خەلىفەيەكى بەنى عەباس سكالائى لە كوردەوۋەكانى (عبدالنبى) كوردوۋە، لەوۋەى كە شەرىفى براى و ھاسى كورپى غانمى كوشتوۋە و داواى سەرخستنى لەو كرد"۴. ئىبن بەدىع باسى لەوۋە كوردوۋە كە:" پىاويك بەناوى (ابن النساخ) نامەى بۇ خەلىفەى

۱ - مرآة الزمان فى التاريخ الاعيان، (حيدر اباد: ۱۹۵۱)، ج ۸، ق ۱، ص ۲۹۹.

۲ - ابو شامه، الروضتين فى اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، (بيروت: د.ت)، ج ۱، ص ۲۱۸؛ الحنبلى، شفاء القلوب فى مناقب بنى ايوب، تحقيق ناظم رشيد، (بغداد: ۱۹۷۹)، ص ۵۳

۳ - ابن واصل، مفرج الكروب، ج ۱، ص ۲۳۸؛ تاج الدين اليمانى، بهجة الزمن، ص ۷۴۱؛ ابن الديبع، قره العيون، ج ۱، ص ۳۷۴؛ بغيه المستفيد، ص ۶۹؛ شرفخانى بدليسى، الشرفنامه، ترجمه جميل روزييانى، (بغداد: ۱۹۵۳)، ص ۸۳.

۴ - سبط ابن الجوزى، ھەمان سەرچاۋە، ص ۳۷۰؛ ابو شامه، ھەمان سەرچاۋە، ص ۲۱۷؛ يحيى بن الحسين، غايه الامانى، ق ۱، ص ۳۲۲.

۵ - ابن النساخ: ناوى (حسن بن محمد بن النساخ) ئەدىب و شاعىر بوۋە، لە كۆمەلەى (المطرفية) بوۋە لە يەمەن. يحيى بن الحسين، ھەمان سەرچاۋە، ص ۴۰۰.

به‌غدا نووسیوو، گله‌یی له ئیبن مه‌هدی کردوو و باسی کرده‌وه‌کان و خرابی بیروباوهره‌که‌ی کردوو، خه‌لیفه‌ش نێردراوی بۆ سه‌لاحه‌دین ناردوو و ئه‌ویش براهی ره‌وانه‌ی یه‌مه‌ن کردوو^۱.

هه‌ندی میژوونوسی دیکه ئاماژه به رۆلی (عمارَة الیمنی^۲)ی شاعیر ده‌که‌ن، که هانی مه‌لیک تۆران‌شای داوه بیته ناو یه‌مه‌نه‌وه، ئیبن ئه‌سیر باسی له‌وه کردوو که: "له یه‌مه‌ن شاعیری‌ک به‌ناوی عه‌ماره‌هه‌بووه، هانی (شمس الدوله)ی داوه بۆئه‌وه‌ی بیته‌ناو یه‌مه‌نه‌وه، وه‌سفی و لاته‌که‌ی بۆکردوو و له‌چاوی ئه‌وه‌ی گه‌وره‌کردوو، ...^۳، گوتراره که عه‌ماره وه‌سفی مه‌لیک تۆران‌شای له شیعره‌کانی کردوو و به زۆری سامانی یه‌مه‌ن فریوی داوه، کۆمه‌لی شیعری له وه‌سفی مه‌لیک تۆران‌شاه هه‌بووه، له‌وانه:

العلم منذ كان محتاج الى العلم و شفره السيف تستغنى عن القلم

۱ - قره‌العیون، ج ۱، ص ۳۷۵، ئەم ریوایه‌ته ورد نییه، چونکه ئیبن نه‌ساخ نامه‌یه‌کی بۆ خه‌لیفه ناصر ئەحمه‌د موسته‌زهیر نارد و داوای لیکرد شه‌ری ئیمام عه‌بدوللای کوری هه‌مزه بکات، نه‌وه‌ک شه‌ری مه‌هدی. هه‌مان سه‌رچاوه.

۲ - عماره الیمنی: ناوی (عمار ه بن ابی الحسن علی زیدان الحکمی الیمنی) بوو، شاعیر بووه، خاوه‌نی دیوانه شیعریک و دوو کتیب به‌ناوه‌کانی (النکت العصریه) و (تاریخ الیمن) بوو، سالی ۵۶۰ک له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه له سێداره‌دراوه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی به‌شداری له پیلانگیریه‌ک له‌دژی سه‌لاحه‌دین له میسر کردوو. بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری: ابن الاثیر، الکامل، ج ۱، ص ۱۴۹؛ ابن واصل، مفرج الکروب، ج ۱، ص ۲۴۴؛ الذهبی، العبر، ج ۳، ص ۵۸؛ المقریزی، درر العقود الفریده، تحقیق عدنان درویش و محمود مصری، (دمشق: ۱۹۹۵)، ج ۲، ص ۳۵۷؛ ابن العماد، شذرات الذهب، مج ۶، ص ۳۸.

۳ - الکامل، ج ۱، ص ۳۹۶.

۴- ابن واصل، هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۳۸؛ المقریزی، السلوک، ج ۱، ص ۱۶۱.

خير خليك ان صاحبتي في شرف عزم يفرق بين الساق و القدم^١
لهوانه:

امامك الفتح من شام و من يمن فلا ترد رؤس الخيل بالجم
فاخلق لنفسك ملكا لاتضاف به الى سؤاك قرأ و النار في العلم
ههروهها:

ضاق الصعيد على جياذك بعدما ضمنت صعاذك فتح كل صعيد^٢
ههروهها:

و الغرب و اليمن القصيده اهله من خوفهم في قائم و حصيد
و السيف يلمع في الخواكر برقه بالسيف من عدن و ارض زبيد^٣

بيده چيت ئامانج له نار دنى مه ليك تورانشا بؤ يه مهن، لاواز كردنى ئه و
هيزه ي ميسر بووه، بؤئه وهى تواناي به رگرى سه لبييه كانى نه ميئى،
له بارىكدا ئه گهر بؤ مه به ستى يارمه تيدانى فاطميه كان بؤ گه رانه وهى بؤ
دهسه لات، هيرشيان بؤ ميسر هينا، هه ندى ميژوونوسى ديكه باسيان له
هوكارى ديكه كردوه، لهوانه، سولتان سه لاهه دين ويستويه تى براكه ي
له ميسر دوور بخاته وه، چونكه كيشه و كيبرى له نيوان براكان له سه ر
دهسه لات هه بوو، مه ليك تورانشاه خوى به رهواتر له سه لاهه دين
ده بينى^٤، ههروهها باسيان له وه كردوه، كه مه ليك تورانشاه كه سيكى

١ - عماره اليمنى، النكت العصريه فى اخبار الوزراء المصريه، تصحيح هرتوبرغ درنبرغ،
(القاهرة: ١٩٩١)، ص ص ٣٥٢-٣٥٣؛ سبط ابن الجوزى، مرآه الزمان، ج ٨، ق ١، ص ٣٠٣؛
المقريزى، الخطط المقريزى، المواعظ و الاعتبار بذكر الخطط و الاثار، (بيروت: دت)، ج ٢، ص ٣٧.

٢ - هه مان سه رچاوه، ل ٢٣٩.

٣ - هه مان سه رچاوه، ل ٢١٣.

٤ - ابن الكثير، البدايه و النهايه فى التاريخ، (بيروت: ١٩٦٧)، ج ١٢، ص ٢٧٥.

٥ - سبط ابن الجوزى، مرآه الزمان، ج ٨، ق ١، ص ٣٦٢؛ ابن تغرى، النجوم الزاهرة فى
ملوك مصر و القاهرة، (القاهرة: ١٩٦٣)، ج ٦، ص ٨٧؛ الحنبلى، شفاء القلوب، ص ٥٠.

دهست بلاوبووه، داهاته‌کانی به‌شی نه‌کردووه، ویستوویه‌تی
ده‌ره‌به‌گایه‌تیه‌که‌ی زیاد بکات، بویه چۆته یه‌مه‌ن^۱.

پیده‌چیت ئه‌و هۆکارانه ورد نه‌بن، چونکه سه‌لاحه‌دین ریژی له‌توران‌شای
برای ده‌نا، سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌یان بۆ‌کردوه^۲: زۆری پیا هه‌لده‌دا و
به‌سه‌رخۆی فه‌رزی ده‌کرد^۳، هیچ کیشه‌یه‌ک له‌نیوانیان نه‌بووه، سه‌بارت
به‌وه‌ی داهاته‌کانی به‌شی نه‌کردووه بویه چۆته یه‌مه‌ن، بۆئه‌وه‌ی پاره‌ی
زیاتری ده‌ستکه‌ویت، ئه‌مه‌ش له‌راستی دووره، مه‌عقول نییه‌ ته‌نها له‌به‌ر
داهاته‌ ئه‌و هه‌ریمه‌ دووره‌ فه‌تخ بکات، چونکه‌ تورانشا ده‌ره‌به‌گیکی (زه‌وی)
زۆری له‌ میسر و ناوچه‌ی قوص و ئه‌سوان و غیزان هه‌بوو، سه‌رباری
زه‌وی دیکه‌ی له‌ بۆش و جیزه و سه‌منود و شوینانی دیکه^۴. بۆ ئه‌و ئاسان
بوو داوای زه‌وی زیاتر بکات، به‌تایبه‌ت سه‌لاحه‌دین به‌رامبه‌ر خانه‌واده‌که‌ی
چاوته‌نگ نه‌بوو^۵، تورانشا یه‌کیک بووه له‌و گه‌وره‌ که‌سایه‌تیانه‌ی ده‌وله‌تی
ئه‌یوبی که‌ مولکیکی زۆر و فراوانی هه‌بوو^۶، وه‌ک ده‌بینین چه‌زی نه‌کردووه
له‌ یه‌مه‌ن نیشته‌جی بییت، داوی ماوه‌یه‌کی کورت گه‌راوه‌ته‌وه‌ میسر.

سه‌رباری ئه‌و هۆکارانه‌ی که‌ میژوونوسان باسیانکرد، به‌لام ئیمه‌ وای
ده‌بینین، که‌ هۆکاری سه‌ره‌کی بۆ چوونی کورد بۆ یه‌مه‌ن، خواستی
سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی بووه بۆ دابینکردن و فراوانکردنی سنوری ده‌وله‌ته‌که‌ی

۱ - ابو شامه، الروضتین، ج ۱، ص ۲۱۶؛ المقریزی، السلوک، ج ۱، ص ۱۶۲.

۲ - ابن خلکان، وفيات الاعیان و انباء الزمان، تحقیق احسان عباس،
(بیروت: ۱۹۶۸)، ج ۱، ص ۳۰۶؛ الصفدی، تحفه ذوی الالباب، تحقیق احسان بنت سعید
خلصوی و زهیر حمدان الصمصام، (دمشق: ۱۹۹۲)، ق ۲، ص ۹۵.

۳ - هاملتون جیب، دراسات فی حضاره الاسلام، ترجمه احسان عباس و الاخرون،
(بیروت: ۱۹۷۴)، ص ۹۸.

۴ - علی بیومی، قیام الدوله الایوبیه فی مصر، (مصر: ۱۹۵۲)، ص ۱۸۷.

۵ - محسن محمد حسین، الجیش الایوبی، ص ۱۲۸.

له لایهک و له لایهکی دیکه وه یه کخستنی ههریمه ئیسلامیه کان بووه، له پیناوی بهرگریکردن له جیهانی ئیسلامی دژ به هیرشهکانی سه لیبیه کان. سهره رای ئه وهش خواستی سه لاهه دین بو له ناوبردنی په شیوی ناله باری که به هوی بوونی بهنی مه هدییه وه له یه مهن په یادابوو، به تاییهت دواي ئه وهی دانیشتوانه که ی داوای یارمه تی به هانا وه چوونی ئه ویانکرد، له ئارادابوو. سه لاهه دین دهیویست بچینه ناو هه موو ئه و ده ولت و ولاتانه ی که سه ربه میسر بوونه، چوه ناو هه موو ئه و شوینانه ی که سه ربه به ده ولته تی فاطمی بووه، جا چ ئه وهی له یه مهن یان له باکور ئه فریقیا یان له حیجاز یان له نه وبه بیت، به لام گرنگی زیاتر به حیجاز و یه مهن دهدا، چونکه ده سه لاتدارانی فاطمی له م دوو شوینه زیاتر گردیبوونه وه، سه رباری ئه وهی دهیخواست په یوهندی بازرگانی نیوان یه مهن و میسر باش بکات، به هوی گرنگی پیگه ی بازرگانی یه مهنه وه^۲، ههروه ها سه لاهه دین سیاسه تیکی ستراتیژی و دیدگایه کی دووری هه بوو، به ده سترگتن به سه ر یه مهن دهیویست، ده ست به سه ر کلیلی ده ریای سور دابگریت و بالادهستی خوی به سه ر به نده رهکانی بشکینی^۳ و بهرگری له ههریمه ئیسلامیه کان به تاییهت حیجاز له دژی هیرشی سه لیبیه کان بکات، که ئه وان (سه لیبیه کان) گه شتیبوونه سه ری دوورگه ی عه قه به و که شتیه کانیا ن له ئاوی ده ریای سور بو هه ره شه کردن له هه ردوو حه ره مه پیروژه که (الحرمین الشریفین) و ته واوی که نارهکانی ئه و ده ریایه دابه زاندبوو^۴.

۱ - احمد شلبي، موسوعه التاريخ الاسلامي، (القاهرة: ۱۹۷۷)، ج ۷، ص ۴۵۸.

۲ - کاهن، ماده الايوبين، دائره المعارف الاسلاميه، (القاهرة: د.ت)، مج ۵، ص ۴۵۳.

۳ - کارل بروکمان، تاريخ الشعوب الاسلاميه، ترجمه بئینه امین فار، (القاهرة: ۱۹۶۷):

محسن محمد حسين، الجيش الايوبي، ص ۱۳۷

۴ - السيد بازل العريني، الشرق الادنى في العصور الوسطى، دار النهضة العربية،

بروت: ۱۹۶۷، ص ۱۵۶.

بەشی دووهم

كورد لەسەردەمی دەولەتی ئەیوبی

(١٤٥٤-١١٧٣/٤٦٢٦-٥٦٩ز)

دهسه لاتى مه لىكه كورده نه يوبيه كان له يه مهن

(هه لمه ته كه ي تورانشاه و حوكمرانى له يه مهن (٥٦٩-٥٧١/ك ١١٧٣-١١٧٥ ز):

دواى نه وهى سه لاهه دين ره زامه ندى خه لافه تى عه باسى و نوره دين مه حمودى وه رگرت، هه لمه تيكي گه وره ي به سه ركردايه تى براكه ي (توران شاه) بو چووونه ناو يه مهن ئاماده كرد، له مانگى ره جبه ي سالى (٥٦٩/ك ١١٧٣ ز) به ره و يه مهن به ريكه وت، (يحيى كورپى الحسين) به مشيوه نه وه هه لمه ته ي وه سفكردوه: "هه والى هاتنى مه ليك موعه زهم شه مسوده وه تورانشاى كورپى نه يوبى كوردى له ولاتى ميسره وه بو يه مهن به سى هزار فارس گه يشت..".^١

به لگه كان ئامازه بو نه وه ده كه ن كه زوربه ي جهنگاوه رانى نه وه هه لمه ته له كورده كان بوونه، سه ربارى به شدارى هه ندى توركمان و عه رب، سه رچاوه ميژوويه كان باسيان له وه كردوه كه سالى (٥٦٨/ك ١١٧٢ ز) تورانشاه به ره و ولاتى (النوبه) چوه، ده ستى به سه رقه لاي (ابريم) گرت و كه سيكي كوردى به سه ره وه دانا، زوربه ي هيژه كه ي له كورده كان بو، دواتر بو ميسر گه رايه وه^٢، ئينجا سه لاهه دين هه لمه تيكي له م هيژه و هيژه كانى ميسر ئاماده كرد، كه زوربه يان كوردبوون، جا چ فيرقيه ي نه سه دى بيت يان فيرقيه ي سه لاهى بيت، چونكه زوربه ي هيژه كان توركمان له ميسر پاشه كشه يان كرد و بو لاي نوره دين مه حمود گه رانه وه، نه وكاته ي سه لاهه دين له سالى

١ - هاملتون: بيروت: ١٩٦٧، ص ١٥٦

٢- جيب، دراسات، ص ٩٧؛ سعيد عبد الفتاح عاشور، البنية البشرية لجيوش صلاح الدين، مجله العربييه للعلوم الانسانيه، (كويت: ١٩٩٠)، مج ١٠، عدد ٣٧، ص ١٨.

(١١٦٧/ك٥٦٤) دواى شيركوى مامى پۆستى وهزارهتى له ميسر وهرگرت، سه لآحه دين سوپايه كى نووى به ناوى سه لآحييه پيكهينا، زۆربه يان كورانى تيره كهى و نه ته وه كهى بوون، به هوى ئه وهى شاره زان و ليهاتوو بوون له جهنگان، سوپايه كى له كورده كان پيكهينا، بووه سييه رى دهوله تى ئه يوبى،^٢ ئه و كوردانه به شداريان له وه هلمه ته كرد.

زۆربه ي سهرچاوه ميژوو ييه كان ئاماژه يان به به كاره ينانى كورد و گورينى به وانهى كه له نه ته وه كهى بوون، كردوو، به تاييه ت دواى ئه وهى دهوله تى فاتمى له ميسر له سالى (١١٧١/ك٥٦٧) له ناوبرد، مه قريزى به مشيوه يه ئاماژه ي بۆ كردوو: "كاتى دهوله تى فاتمى له سهر ده ستى سولتان ناصر سه لآحه دين له ناوچوو، سه ربازانى ميسر له كويله و ره شپيست و ئه ميره كانى ميسر و عه ربان و ئه رمه ن و ئه وانى ديكه نه مان، سه ربازانى كورد و توركان شوينيان گرته وه."^٣

ئيين ئه ياس باسى له وه كردوو كه: "كاتى سه لآحه دين خوى به ته نيا بووه خاوه نى ولاتى ميسر و شام، جه نگاوه ره داھينراوه كانى هه لوه شان دووه، كه له وانه پيكه اتبوو: سه قالبه^٤ و كه دانه و مو صاميده^٥ و ئه رمه ن و خانه واده ي عه ربى شه نتيه و كويله و ره ش پيستان له شوينى جه نگاوه رى تاييه تى كوردى دامه زرانده، كه ژماره يان ١٢ه زار سوارچاكي ئازا بوو، له وانهى له جه نك ماندوو نابن"^٦. ئاماژه ي ديكه ش جه خت له وه ده كات كه زۆربه ي هيزه كانى له كورد بوون، له مه شدا پشت به قسه يه كى تورا نشا به ستراره:

١ - قاھره: ١٩٦٧، ج ٤، ص ٣٦٧.

٢ - حمد كريم ابراهيم، عدن دراسه فى احوالها الاقتصادية و السياسيه

٣ - بصره: ١٩٨٥، ص ٢٢٠.

٤ - به و كوילה ده گوترا، كه سه ربه نه ته وه كانى روس و صرب و بولگارى بوون.

٥ - گرپيكي گه وهى هوزيكي ئه مازيغين.

٦ - ابن الجوزى، مرآه الزمان، ج ١، ق ١، ص ٣٠٠-٣٠١: الحنبلى، شفاء القلوب، ص ٥١

شهر له سهر خوٽان بکن، ئەگینا عەرەب دەتانپچیتەوہ^۱. ئەمەش بەلگەى ئەوہیە کە هیزەکەى له جەنگاوەرانى ناعەرەب بوو. هەلمەتەکەى تۆرانشا له مانگى رەجەبى سالى (۵۶۹ک/۱۱۷۳ز) بەرێکەوت و رېگەى نيل تا قوصى گرتەبەر، دواتر رېگەى دەريا تا (عيزاب)ى گرتەبەر، دواتر له رېگەى دەريا بەردەوام بوو تا بە جەدە گەيشت، ئینجا رېگەى (البرمدە)ى گرتەبەر تا بە مەککە گەيشت، وەک ئاشکرایە هەلمەتەکەى رېگەى وشکانى و دەریایى گرتووہ^۲.

تۆرانشا چووہ ناو مەککەوہ، خاوەنەکەى پايکرد و کليلی کەعبەى لەگەڵ خوێ برد، تۆرانشا بەسەر دەرگای کەعبە کەوتوو گوتى: "خودايە وەک دەزانى من بۆیە هاتوومە ئەو ولاتەوہ، بۆئەوہى چاکى بکەم، کردنەوہى دەرگاگەم بۆ ئاسان بکە"، دەگوتریت قفلەکەى بەدەستەوہ گرتووہ، دەرگاگە بۆتەوہ، دواى ئەوہ خاوەنى مەککە دابەزیووہ^۳، ئینجا بەرەو یەمەن چوو، لەلایەن (الامير قاسمى کورپى غانم السليمانى)وہ پيشوازى ليکرا، کە هاتبووہ ناوچەى (حرض) و سکالای لە (ابن مەدى) و کردەوہکانى کرد، لە پال تۆرانشا بەرەو شارى زەبیدە پويشتن و دواى ژمارەيەک شەر بەشارەکە گەيشتن^۴ کە تيبدا هیزەکانى سەر بە (عبدالنبى کورپى مەدى) شکستیان خوارد و خويان لە شارەکە قايکرد، هیزەکانى تۆرانشا لە بەرەوپيشچوون بەردەوام بوون، گەمارۆى هیزەکەى کورپى

۱- ابن واصل، مفرج الكرب، ج ۲، ص ۴۶۵.

۲ - ابن الاثير، الكامل، ج ۱۱، ص ۳۹۷؛ تاج الدين اليمانى، بهجه الزمن، ص ۷۵؛ ابن خلدون، تاريخ ابن خلدون، مج ۵، ق ۹، ص ۶۳۰.

۳ - بن کامل بن على بن مقلد بن نصر بن منقذ الكنانى الملقب بالسيف الدوله ولد سنه ۵۲۶ هـ بقلعه شيزر و توفى بالقاهرة سنه

۵۸۹ هـ وهو من الامراء الدوله الصلاحيه و نائب عن الملك تورانشا فى زبيد. ابن خلکان، وفيات الاعيان، ج ۲، ص ۱۴۶.

۴ - الزركلى، الاعلام، ج ۵، ص ۲۷۱.

مه‌هدییان داو به په‌یژه به‌سەر شورای شاره‌که سه‌رکه‌وتن و دواى رووبه‌روو بوونه‌وه ژماره‌یه‌کیان لیکوشتن و ده‌ستیان به‌سەر شاره‌که‌دا گرت و (عبدالنبی) و ژنه ئازاده‌که‌یان به‌دیل گرت^۱ و راده‌ستی (الامیر مبارکی کوپی منقذ) ی کرد، دواشی لیکرد پاره‌ پاره‌ شاراوه‌کانی ده‌ره‌هینیت، (الامیر منقذ) یش کومه‌لی خه‌زینه‌ی ده‌ره‌هیناو ده‌ستی به‌سه‌راگرت^۲، گو تراوه‌ که (عبدالنبی) له‌ دیلیدا مردوه، یان کوژراوه^۳، گو تراوه‌ که (الامیر منقذ) دواى ئه‌وه‌ی زانیاری له‌ باره‌ی خه‌زینه‌کانی لیوه‌رگرت، کوشتوویه‌تی. کاتی ره‌وشه‌که‌ له (زه‌بید و ته‌هامه‌ بۆ تۆرانشا ئارام بوو، بۆ ناوچه‌ی (الجند) چوو، ده‌ستی به‌سەر قولله‌ی (تعز) دا گرت و شه‌ری له‌ گه‌ل خه‌لکی (صبر و نخز) کرد، ئینجا به‌ره‌و عه‌ده‌ن چوو، گو تراوه‌ که هیزه‌کانی به‌ که‌شتی جه‌نگی هاتوون، به‌و که‌شتیانه‌یان گو توه‌ (الشوانی)^۴، ئه‌وکات (بلالی کوپی یاسر) ی جیگری (ال الزریع) له‌ عه‌ده‌ن بوو، شه‌ری له‌ گه‌ل هیزه‌که‌ کرد، به‌لام شکستی هینا، دواتریش به‌دیل گیرا و کوژرا، ئینجا هیزه‌کانی تۆرانشا ده‌ستیان به‌سەر عه‌ده‌ن به‌بج به‌رگرییه‌کی ئه‌وتودا گرت، سه‌ربازان ویستیان کرده‌وه‌ دزی و تالانی بکه‌ن، به‌لام تۆرانشا

۱ - ابن‌ واصل، مفرج‌ الکروب، ج ۱، ص ۲۴۱

۲ - الامیر مبارک بن منقذ: ناوی موباره‌کی کوری کاملی کوپی عه‌لی کوری مقلدی کوری نه‌صری کوری مونقیزی که‌نانییه، نازناوی (سیف‌ الدوله‌) ی سالی ۵۲۶ک، له‌ قه‌لای شیزه‌ره‌ له‌ دایکبووه، له‌ سالی ۵۸۹ک له‌ قاهیره‌ مردووه، ئه‌و یه‌کیک بووه‌ له‌ ئه‌میرانی ده‌وله‌ی سه‌لاحی و جیگری مه‌لیک تۆرانشا بووه‌ له‌ زه‌بید، ابن‌ خلکان، وفيات‌ الاعیان، ج ۲، ص ۱۴۶؛ الزرکلی، الاعلام، ج ۵، ص ۲۷۱.

۳- تاج‌ الدین الیمانی، هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۷۴

۴- سید علی‌ الحریری، الاخبار‌ السنیه‌ فی‌ الحروب‌ الصلیبیه‌، (مصر: ۱۳۲۹هـ)، ص ۱۶۰

۵ - یحیی بن‌ الحسین، غایه‌ الامانی، ق ۱، ص ۳۲۳،

۶ - الشوانی: الشینی، گرنگترین به‌شی که‌شتی بوو، که‌ ژۆر دزیژ و ۱۴۳ که‌سه‌ سه‌وه‌لیان لیده‌دا.

پښگری لیکردن و گوتی: "بؤ ئه وه نه هاتووین ولاته که ویران بکهین، به لکو بؤئه وه هاتووین بیکهینه هی خۆمان و ئاوه دانی بکهینه وه".^۱

له سالی (۵۷۰/ک/۱۱۷۴ز) بؤ ههریمی (دوران^۲) چوو، خاوهی دوران (عبدالله ی کورپی یحیی کورپی الجینی) بهرگری کرد، سولخی له گه ل کرد و به ره و ههریمی (المصنعة^۳) چوو، دهستی به سهراگرت، ئینجا بؤ (نمار) چوو، له لایهن خه لکی (جنب) له شوینیک (الرحمه شرق نمار) ی پی دهگوتریت، رووبه رووی بهرگریه کی توند بووه، دوی شه ریکی گهرم توانی دهست به سه ر (نمار) بگریت، ئینجا به ره و سه نعا چوو، له میانه ی چوونی بؤ سه نعا له ریگه دا هیزه کانی له گه ل خه لکی (جنب) پیکیاندا، خه لکی (جنب) زور به توندی شه ریان ده کرد، که وای له هیزه که ی تورانشا کرد. پاشه کشه بکات، ئه مه ش وای له تورانشا کرد، هانی سه ربا زانی بدات و دوی لیکردن شه ر به رده وام بکه ن و گوتی: "بؤ خۆتان شه ر بکه ن، ئه گینا عه ره ب ده تا پیچیته وه، ئیوه له کوپوهی ولاتی میسر ن". بویه هیزه که ی تا سه رکه وتن شه ریان کرد و ژماره یه کیان له خه لکی (الجنب) کوشت، ئه وانی دیکه ش بؤ ناوچه ی (هران) رایان کرد.^۴

دوی ئه وه ی سولتان (علی کورپی حاتم) ی خاوهنی سه نعا ئه وه ی به سه ر خه لکی (جنب) دا هاتووه، زانی، تیگه یشت که ناتوانی بهرگری بکات، بویه دوی ئه وه ی شورای شاره که ی ویران کرد و خه زینه کانی کو کرده وه سه نعا ی جیهیشت و به ره و قه لای (براشت) رویشت. ههروه ها براهه شی

۱ - تاج الدین الیمانی، هه مان سه رچاوه، ل ۷۶.

۲ - دوران: گوندیکی نماره له یه مه ن. القزوینی، اثار البلاد، ص ۳۸.

۳ - قه لایه کی شاری زماره له یه مه ن. یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۵، ص ۱۴۴.

۴ - ههران: قه لایه کی شاری زماره، له یه مه ن. اسماعیل بن علی الاکوع، البلدان الیمانیة، ص ۲۹۰.

بؤ (عزان) رايکرد، له سالی (۱۱۷۴/ک/۵۷۰) سوپاکه‌ی تۆرانشا هاته شاره‌که‌وه و به گه‌رمی له‌لایه‌ن دانیشتوانه‌که‌ی پیشوازی کرا^۱.

مه‌لیک تۆرانشا ماوه‌یه‌ک له سه‌نعا مایه‌وه و دواتر بؤ (تهامه) گه‌رایه‌وه و ئینجا له زه‌بید گیرسایه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه بؤ (الجند) چوو و ده‌ستی به‌سه‌راگرت، دواتریش ده‌ستی به‌سه‌ر ژماره‌یه‌ک قولله و قه‌لای (المعافر و یمین و مینف و سمدان) داگرت، دواتر بؤ (ذی جبلة) چوو، ماوه‌یه‌ک تیندا مایه‌وه، دواتر بؤ (زه‌بید) گه‌رایه‌وه^۲، ده‌گوتریت زیاتر له ۸۰ قه‌لای و شاری له یه‌مه‌ن و ده‌رووبه‌ری و ده‌رگرتوو^۳.

کاتی ره‌وشه‌که له‌یه‌مه‌ن جیگیربوو، خوتبه‌دانی به‌ناوی خه‌لافه‌تی عه‌باسی گه‌رانده‌وه، دواتر خوتبه به‌ناوی تۆرانشاوه کراو به (الملك المعظم) ناو‌نرا، ئه‌و هه‌واله‌ی بؤ سه‌لاحه‌دین نارد و ئه‌ویش له‌لای خۆیه‌وه هه‌واله‌که‌ی بؤ مه‌لیک عادل نارد، مه‌لیک عادل‌یش خه‌به‌ره‌که‌ی به‌ خه‌لیفه (المستضی) له به‌غدا نارد^۴، ده‌گوتریت که نوره‌دین موژده‌ی فه‌تی یه‌مه‌نی به‌ خه‌لیفه داوه^۵.

هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین نامه‌یه‌کی نارد، که له‌نامه‌که‌دا خه‌باتمکردنی له‌دژی فه‌ره‌نجه‌کان و فه‌تی ژماره‌یه‌ک ناوچه‌ی له‌ میسر و یه‌مه‌ن و نوبه و هه‌ریمه‌کانی مه‌غریب تیدا‌بوو، ئه‌و نامه‌یه‌ی به (الخطیب شمس الدین)ی وه‌زیردا نارد، له‌باره‌ی یه‌مه‌نه‌وه ده‌لیت: "له یه‌مه‌ن که‌سینک به‌ناوی (ابن مه‌دی) گو‌مرا و یاخی به‌هۆیه‌وه ئیسلام و پیغه‌مبه‌ر (ص) ناشرین ببوو، چونکه ئه‌و هه‌تکی ناموس و ئافره‌تانی دوین پاک‌ی ده‌کرد و به‌ نرخینکی که‌م له بازاره‌کان ده‌یفروشتن، ئه‌و ئافره‌تانه‌ی به‌ حه‌لال زانی

۱ - ابو شامة الروضتين، ج ۱، ص ۲۱۸

۲ - الروضتين، ج ۱، ص ۲۱۸؛ الحنبلي، شفاء القلوب، ص ۵۲.

۳ - شفاء القلوب، ص ۵۲.

۴ - المقریزی، السلوک، ج ۱، ص ۱۶۲

۵ - ابو شامة، الروضتين، ج ۱، ص ۲۱۸.

که ئیسلام بپریاری لینه داوه، بیدعه کاری کرد و گۆری باوکی کرده نزارگه و ناوی که عبهی لیتا، پارهی له ره عیهت دهستاند، حهرامی حه لالکرد، بویه دواي ئه وهی تیچوونیکي زور و چهک و جبه خانه مان بو ئاماده کرد، براکه مان به له شکریکه وه بو نارد، ئه وه ره یمان لیسهنده وه سوپاس بوخودا کاره که ئامانجی خوئی پیکا".

خه لیفهش دانانی به دهسه لاتی سه لاهه دین به سه ر ئه وه شوینه فه تحکراوانه نا، نووسراوی خه لیفه به مشیویه هاتبوو: "بیرورا و ریکه وتن له سه ر ئه وه بوو که ماف و حوکمی دهسه لات به وه بدریت که ئه و ولات و شوینانهی له میسر و مه غریب و یه مهن فه تح کردوه".^۱ به مهش دهوله ته که ی سه لاهه دین له یه مهن و حیجاز تا شام و مه که و مه دینه میسر در یژبووه.^۲

خه لکی ناوچه که پیشوازیان له کورده ئه یوبیه کان و ده ستگرتن به سه ر ولات کرد، به هوی ئه وهی ئه وان هیزه سیاسییه خیه کییه کانیان له ناو برد، که به ده ستیان ده یان نالاند، به ده ست شه ره کان ییان بیزار ببوون، ولاتیان ویران کردبوو، سه رباری ئه وهش دهسه لاتی ئه یوبیه کان سه لماندی که دهسه لاتی که له پیناوی بونیادنانی شارستانی کار ده کات،^۳ به فه زلی کورده ئه یوبیه کان بووه، یه کیتی سیاسی خاکی یه مهن بو یه که مجار له میژووی ناوه راستی عه ره بی هاته دی، یه مهن و میسر و سوریه و ولاتی جه زیره پوویدا، ههروه ها یه کیتی سیاسی ده ریای سور بو یه که مجار هاته کایه وه،

۱- ابو شامه، الروضتین، ج ۱، ص ۲۴۲.

۲- القلشقندی، صبح الاعشی، ج ۱۰، ص ص ۱۴۵-۱۵۲.

۳- الاسدی، التیسیر و الاعتبار و التحریر و الاختیار، تحقیق عبدالقادر احمد طلیمات، (مصر: ۱۹۶۷)، ص ۶۸.

۴- محمود یاسین التکریتی، الایوبین فی الیمن، مجله الرافدین، (الموصل: ۱۹۸۰)، عدد ۱، ص ۱۱۶.

۵ - حسن ابراهیم حسن، تاریخ الاسلام، ج ۴، ص ۲۱۴.

تیبینی دھکریت کہ دہسہ لاتی فاتمیہ کان بہسہر یہمہ نہوہ تہنہا دہسہ لاتیکی رُوحی بووہ، بہ لَام دہسہ لاتی کورد، دہسہ لاتیکی سیاسی راستہ و خُو بووہ^۱، سہر و ہری بہسہر دہریای سورہوہ بہخشی و بہشی گہورہی بہ بازگانہ ہیندیہ کان دا^۲، تہو یہ کیتی سیاسی یہمہن تا دوا ی دہسہ لاتی کوردیش ہہرمایہ وہ^۳.

جیہشتنی یہمہن لہ لایہن تۆرانشاوہ:

کاتی رُہوشہ کہہ بُو تۆرانشا لہ یہمہن جیگیربوو، ہہرچہندہ ماوہی حوکمرانیہ کہی کہم بوو، بہ لَام ماوہی دہسہ لاتہ کہی رُہوشی سیاسی ئارامی بہ خُو یہوہ بینی و خہلکی بہ دادپہر و ہرانہ و بہ باشی حوکم دہکران: "تۆرانشا خُو ی کہ سیککی کہریم و سہخی و بہ تہ خلاق بوو^۴."

بہ لَام لہمہ زیاتر حہزی نہدہ کرد لہ یہمہن بمینیتہ وہ، بُو میسر و ولاتی شام و براکہی (صہ لآحہ دین) بہ پەرؤش بوو، چونکہ ولاتی یہمہن بُو تۆرانشا ولاتیکی نامُو و لہ میسر و شام دوور بوو، کاتی صہ لآحہ دین نامہی بُو نارد، لہ بارہی مردنی نورہ دین و دہستگرتنی بہسہر ولاتی شام ئاگاداری کردہ وہ^۵، تۆرانشاش نامہ یہ کی بُو نارد و داوای لیکرد رازی

۱ - سید مصطفی سالم، الفتح العثمانی الاول لليمن، ص ۳۱.

2 - j.Sunder, A History of Medieval Islam, (London; 1978), p.166.

۳ - دائرہ المعارف الاسلامیہ، مج ۵، ص ۴۶۱.

۴ - ابن الاثیر، الكامل، ج ۱۱، ص ۳۹۸؛ ابن شداد، النوادر السلطانیہ و المحاسن الیوسیفیہ، تحقیق جمال الدین الشیال، (القاہرہ: ۱۹۶۲)، ص ۴۶؛ الاصفہانی، البرق الشامی، تحقیق مصطفی الحیاری، (الاردن، ۱۹۸۷)، ج ۲، ص ۱۵۳؛ ابن واصل، مفرج الکروب، ج ۱، ص ۲۴۳؛ ابن تغری، النجوم الزاہرہ، ج ۶، ص ۸۷.

۵ - ابن خلکان، وفيات الاعیان، ج ۱، ص ۳۰۷؛ تاج الدین یمانی، بہجہ الزمن، ص ۷۶؛ ابن الدیب، قرہ العیون، ج ۱، ص ۳۸۰.

له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه، به‌هوی ئه‌وه‌ی دامه‌زراوه‌ی پئیویست بۆ پئیویستییه‌کان بوونی نییه، نامه‌که‌ی نووسی و ئه‌م دێره هۆنراوه‌شی نووسی:

لولا محلك فى قلبى و افكارى ما رتح الشوق اعطا فى و تذكارى
ولا التفت الى مصر و ساكنها وقد تعوضت عن مصر بأمصا
يا بارق الشام ما الاوطان من يمن اوطان شجوى ولا الاوطار اوطارى
ما الدار الا دمشق و المناحل و السول مصر و فى الزوراء مزدارى
تلك المنازل لا لحج و لاعدن و لا زييد و لا اكناف تعشار^١
سه‌لا‌حه‌دين نێردراویکی بۆ نارد، ئه‌و نێردراوه داواى له تۆرانشا کرد
له یه‌مه‌ن بمینتته‌وه و باسى خیر و بیتر و سامانى ئه‌وى بۆ کرد، به‌لام
پێده‌چیت تۆرانشا به‌مه باوه‌پى نه‌هاتى، دووباره نامه‌ی بۆ سه‌لا‌حه‌دين
نووسی و هه‌ندى دێره شیعرى (المنجم^٢) ی شاعیر تێدانووسی:

و الى صلاح الدين اشكو اننى من بعده مضنى الجوانح مؤلم
جزعا لبعده الدار منه و لم اكن لولا هواه لبعده دار اجزع^٣
كاتى سووربوونی له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه پێشاندا، سه‌لا‌حه‌دين رازى بوو
بگه‌ریتته‌وه، داواى له (الكاتب العماد^٤) کرد ئه‌و دێره شیعره‌ی بۆ بنووسی:

١ - ابن الديبع، هه‌مان سه‌رچاوه؛ العبدلى، هديه الزمان فى اخبار ملوك لحج و عدن، (بيروت: ١٩٨٠)، ص ٦٧-٦٨.

٢ - ابن الديبع، قره العيون، ج ١، ص ٣٨١؛ يحيى بن الحسين، غايه الامانى، ق ١، ص ٣٢٥.

٣ - الشاعر المنجم: وهو الشاعر نشو الدوله على بن مفرج المنجم توفى سنة ٦٣٠هـ الحنبلى، شفاء القلوب، ص ٥٤.

٤ - ابن الوردى، تاريخ ابن الوردى، ج ٢، ص ١٣٢؛ هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٢٦٤.

٥ - الكاتب العماد: ناوى (عبدالله محمد بن صفى الدين) به (عماد الكاتب الاصفهاني) نازناوى ده‌رکردووه، له سالى ٥١٩ك له ئه‌صفه‌هان له‌دايكبووه، له

مولای شمس الدوله الملك الذی شمس السیاده من سناه تطلع للنصر ان اقبلت نمو مقبل و الیمن ان اسرعت نحوی مسرع^۱

کاتی نامه که به توراتنا گه یشت، له سالی (۱۱۷۵/ک۵۷۱) له گه پاره وهی بو ولاتی شام په لهی کرد، بهر له وهی ولاتی یه من به جیبیلیت، کاروباری ولاتی ریخست، جیگره کانی له هریمه کانی دانان، (سیف الدولة مبارک کورپی منقذ) به سهر (زبید) دانا و (عثمان الزنجبیلی)^۲ به سهر (عدن) دانا و (یاقوت التعزی) به سهر (تعز) و (مظفر الدین قایمازی) به سهر (ذی جبلة)^۳ دانا، هروه ها (الامیر هارون الوردی) به والی ناوچهی (حضر موت)^۴ دامه زراند، به لام (الامیر منقذ) په مه زامه ندی مه لیک توراتنا شای له سهر دامه زراندنی (خطاب کورپی منقذ)^۵ ی برای له زه بید به ده ستهینا، دواى ئه و کارانه بو میسر گه پرایه وه، گو تراوه سه لاهه دین دهستی به سهر

سالی ۵۹۷ک له دیمه شق کوچی دواى کردوه. نووسهر و شاعیر هه ردوو دهوله تی نوریه و صلاحیه بووه. ابو الشامه، تراجم رجال القرنین السادس و السابع المعروف بذیل علی الروضتین، تصحیح محمد زاهد الحسن الکوثری و مراجعه عزت العطار الحسینی، (بیروت: ۱۹۷۴)؛ ابن خلکان، وفيات الاعیان، ج ۵، ص ۱۵۲؛ الصفدی، الوافی بالوفیات، (المانیا: ۱۹۶۱)، ج ۱، ص ۱۳۲.

۱ - ابو الشامه، الروضتین، ج ۱، ص ۲۶۲.

۲ - عثمان الزنجبیلی: ناوی (ابو عمر عثمان علی الزنجبیلی) که زه نجه بیلی بو ناوی گوندی (زنجبیله) ده گهریته وه، که گوندیکی دیمه شقه، یه کیک بوو له وه ئه میرانهی که له گه توراتنا بو یه من هاتوه، نازناوی (عز الدولة) ی بوو. ابو مخزمه، تاریخ ثغر عدن، (لیدن: ۱۹۳۶)، ج ۲، ص ۱۳۱.

۳ - ابن واصل، مفرج الکروب، ج ۱، ص ۴۹۶؛ ابو مخزمه، ن. م، ص ۶۹؛ تاج الدین الیمانی، بهجه الزمن، ص ۷۷؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۳۲۶.

۴ - ابو الشامه، الروضتین، ج ۱، ص ۲۶؛ سید علی الحریری، الاخبار السنیه، ص ۱۷۹

۵ - ناوی (خطاب) له هه ندی سه رچاوه هاتوه.

پاره و پوله کانی داگرته وه، له بری ئه وهی تۆرانشا دهستی به سه ر پاره و پولى (بنی مهدی) داگرت، له سالی (ک/٥٧١/١١٧٥ز) مه لیک تۆرانشا گه یشته دیمه شق، کاتی سه لآحه به هه والی گه یشتنه که ی زانی، زۆر دلّی خۆش بوو، نامه یه کی بو نارد، ئه مه له سه ره تای نووسرا بوو: "من یوسف و ئه وه ش برامه خوا بۆمانی گه راندۆته وه"^٢، کردیه والی دیمه شق و دواتر بو میسر چوو، کاروباری شاری ئه سه کهنده ربیه له سالی (ک/٥٧٤/١١٧٨ز) به دهسته وه گرت، جیگره کانی له یه مه ن خه راجیان له هه ربیمه کانی یه مه ن بو میسر ده هینا، سه رباری ئه وه ش به بری ٢٠٠ هه زار دینار قه رزدار بوو، سه لآحه دین له جیاتی ئه و قه رزه کانی دا^٣. مه لیک تۆرانشا له سالی (ک/٥٧٦/١١٨٠ز)^٤ له ئه سه کهنده ربیه کۆچی دواییکرد، خاتوو (ست الشام^٥) ی خوشکی بو دیمه شق گواستیه وه، له و قوتابخانه یه ی که له ده رووبه ری دیمه شق بونیادی نابوو، ناشتی^٦.

١- ابن الدبیع، قره العیون، ج ١، ص ٣٨٦.

٢- ابو الشامه، هه مان سه رچاوه، ص ٢٥٩.

٣- الذهبی، العبر، ج ٣، ص ٧١؛ الغسانی، العسجد المسبوك و الجوهر المحكوك، تحقیق شاکر محمود عبدالمنعم، (بغداد: ١٩٧٥)، ج ٢، ص ١٨١، القلقشندی، صبح الاعشی، ج ٥، ص ٢٨؛ ابن العماد، شذارت الذهب، مج ٥، ص ٤٢.

٤- ابن العبری، تاریخ مختصر الدول، (د. م، ت)، ص ٢١٨؛ یحیی بن الحسین، ن. م، ص ٣٢٧.
٥ - ست الشام: ناوی (زمرد خاتونی کچی ایوب شادی)یه، میردی به (ناصر الدین ابن عمها اسد الدین شیرکۆ) کرد، ژنیکی چاک بوو زۆر خیر و نوێژ و چاکه ی ده کرد، له شام ژماره یه ک قوتابخانه ی دروستکرد. له سالی ٦١٦ک کۆچی دواییکرد، له مه درسه ی شامیه له دیمه شق نیژرا. الحنبلی، شفاء القلوب، ص ٢٢٩، الصغدی، تحفه ذوی الالباب، ق ٢، ص ٩٦؛ النعمی، الدارس فی التاریخ المدارس، اعد فهارسه ابراهیم شمس الدین، (بیروت: ١٩٩٠)، ج ١، ص ٢٠٨.

٦- ابن خلکان، وفيات الاعیان، ج ١، ص ٣٠٧؛ ابن الدبیع، هه مان سه رچاوه، ل ٣٨٣.

یەمەن دۆای رۆیشتنی مەلیک تۆرانشا:

کاتی سالی (۱۱۷۵/کە۵۷۱ز) مەلیک تۆرانشا یەمەنی بەجیهیشت، بۆشاییه‌که‌ی سیاسی له دەسه‌لات کەوتوو، هەرچه‌نده نوینه‌رانی له هەریمه‌کانیش دامەزراندبوو، ئەوانه به‌ناوی ئەوه‌وه حوکمیان دەکرد، وه‌ک پێشتر ئاماژەمان بۆ کرد، و خەراجیان به‌و دەدا.

ئەو ماوه‌یه ناکۆکی و ململانیی نێوان جیگره‌کانی به‌خۆیه‌وه بینی، هەریه‌که‌یان دەیویست هەریمه‌که‌ی سه‌ربه‌خۆ بکات، په‌شیوی و نائارامی به‌هۆی په‌یره‌وکردنی سیاسیه‌تی هیژ و سته‌م دژ به‌ دانیشتون بلاوبوووه، به‌تایبه‌ت دۆای مردنی تۆرانشا له سالی (۱۱۸۰/کە۵۷۶ز)، هەر جیگره‌و و خۆی به‌ مەلیک ناساند و سکه‌ی به‌ناوی خۆیه‌وه لێدا.

(عثمان الزنجیلی) والی عەدەن به‌هیزترین ئەمیره‌کان بوو، توانی زۆریک له‌ ناوچه‌کان بخاته‌ ژیر پکیفی خۆیه‌وه، توانی ده‌سه‌لاتی (مظفرالدین قایمانی) والی (ندی جبلة) له‌ ناوبه‌ریت و سه‌رکردایه‌تی ژماره‌یه‌ک هه‌لمه‌تی بۆ سه‌ر (حضر موت) کرد، ململانیکه‌ی له‌ گه‌ل کتیرکینکاره به‌هیزه‌که‌ی (الامیر خطابی کوری منقذی) والی زه‌بید توند بووه‌وه.

ئەمیر هارونی کوردی، له (حضر موت) جیگر بووه و (شباشم)ی کردوووه باره‌گای خۆی، دواتر ده‌سه‌لات بۆ خێله‌کان گوزرایه، (عثمان الزنجیلی) هه‌لمه‌تیکی گه‌وره‌ی له سالی (۱۱۷۹/کە۵۷۵ز) بۆ ناوچه‌که سازکرد، هیژه‌که‌ی

۱- تاج الدین الیمانی، به‌جه‌ الزمن، ص ۷۷؛ یحیی بن الحسین، غایه‌ الامانی، ق ۱،

ص ۳۲۷؛ العرشى، بلوغ المرام، ص ۷۳.

۲ - ابن واصل، مفرج الکروب، ج ۲، ص ۱۰۴.

۳ - شباشم: قه‌لایه‌کی حصن قاییم بوو له سه‌ر لوتکه‌ی چپای (حضر موت).
الادریسی، نزه‌ه‌ المشتاق، ص ۶۰؛ و شباشم اسم مدینه‌ ایضا بحضر موت، الحمیری،
منتخبات، ص ۵۳.

به كهوت كه شتى گه يشتنه جى و دهستيان به سهر شارى (الشحر) گرت، كه (ئال فارس) و (ئال اقبال) كه كيندى بوون، بهرگرييهكى توندى هيژهكانى (الزنجبيلى) كرد، به لام توانى به سهر يان زال بييت و به ره و شارى (تريز) بچيت، هه ريه كه له ئه ميره كانى ئه وى (عبدالله ي كورپى راشد) و (اخويته) ده سته سهر كردوو له به ندخانه ي په ستان، هه روه ها ژماره يه ك له خه لكى ناوچه كه شى كوشت، به تاييه ت زانا و فوچه هاكان، دواتر بو عه دن گه رايه وه و كارمهندى به سهر ئه و ولا تانه وه دامه زراندا.

هه روه ها سالى (٥٧٦/ك١١٨٠ز) (سوید الزنجبيلى) ي براى به سهر كر دايه تى سوپايه كى گه و ره بو (حضر موت) نارد و ژماره يه ك خه لكى ئه وى كوشت، كه ئه مير (يحيى كورپى سالز) و ئه مير (احمد الكدر) له نيواياندا بوون، به هوى سته م و زولمى خانه واده ي (الزنجبيلى) دانيشتوانى ناوچه كه له دژيان راپه رين، ده سه لاتى ناوچه كه يان بو خيله كان گه رانده وه و ده ستيان به سهر (الشحر) داگرت و ئه مير ده ستيگر كراوه كانيان ئازاد كرد، ره وشه كه به مشيوه يه ماوه يه وه تا ئه و كاته ي مه ليك (سيف الاسلام طغتكين) له سالى (٥٧٩/ك١١٨٣ز) بو هه ري مه كه هات.

كاتى سولتان سه لاهه دين به و ره فتاران ه ي جيگره كانى زانى له وه ي په شيوى و نا ئاراميان بلاو كر دوته وه، له وه تر سا ولا ته كه ي له ده ست بچيت، بو يه سالى (٥٧٧/ك١١٨١ز)، (صارم الدين خطلباى) والى ميسرى له گه ل

١ - الشحر: ناوى شارى كه كه وتو ته نيوان عه دن و عه مان، له سهر ده ريا. المقدسى، احسن التقاسيم، ص ٨٧؛ القزوينى، اثار البلاد، ص ٤٧.

٢ - تريم: شارى كى حزموته. الحميرى، هه مان سه رچاوه، ل ١٤.

٣- محمد بن على بن عوض سعيد بن زاكن، جواهر تاريخ الاحقاف، مراجعه حسن جاد الحق، (مكه المكرمه: ١٩٦٣)، ج ١، ص ٩٤.

٤- هه مان سه رچاوه، ل ٩٦؛ صالح الحامد العلوى، تاريخ حزموت، (جده: ١٩٦٨)، ج ٢، ص ص ٤٣٠-٤٣١.

ژماره‌یه‌ک ئه‌میر به‌سه‌رکردایه‌تی سوپایه‌ک بۆ یه‌مه‌ن نارد، که (باخل الحمیدی^۲) ی ئه‌میری کوردیشیان له‌گه‌ل دا بوو، که نامه‌یه‌کی له‌گه‌ل ناردبوو، تییدا فه‌رمانی به‌ ئه‌میره‌کان ده‌کرد، یارمه‌تی بده‌ن، له‌ ریگای ده‌ریاوه به‌ عه‌ده‌ن گه‌یشت، ئه‌میر(عثمان الزنجیلی) له‌ پیشوازی دابوو، به‌ره‌و (الجند) چوو، هه‌ریه‌که له‌ (یاقوت التعزی و مظفر الدین قایمان) هاتن و په‌یوه‌ندیان پیوه‌کرد و به‌ره‌و (زه‌بید) چوون، کاتی (حطاب کوپی منقذ) به‌مه‌ی زانی بۆ قه‌لای (قواریر^۳) له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار رایکرد.

صارم الدین خطلبا هاته ناو شاره‌که و هه‌موو کاروباریکی خسته ژێرده‌ستی خۆیه‌وه، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌خۆشکه‌وت و به‌هۆیه‌وه مرد، (حطاب)یش بۆ شاره‌که گه‌رایه‌وه، گو‌تراوه که خطلبا به‌ره‌و له‌ مردنی داوا‌ی لی‌کردوو له‌ شوینی ئه‌و کاروباری شاره‌که بگرته‌ ده‌ست، به‌مه‌ش پیگه‌ی به‌هیز بوو، خه‌لکی زه‌بید ملکه‌چی بوون و توانی هه‌موو ئه‌میره‌کان ده‌ربکات و بۆ هه‌ریمه‌کانیان گه‌رانه‌وه، مملانی‌کانی له‌گه‌ل (عثمان الزنجیلی) نوێ‌کرده‌وه، زه‌نجه‌بیلی سوپایه‌کی ئاماده‌کرد و هیرشی بۆسه‌ر زه‌بید ده‌ستپیکرد، به‌لام سه‌رکه‌وتو نه‌بوو، بۆ عه‌ده‌ن گه‌رایه‌وه، ره‌وشه‌که به‌مشپوهیه‌ مایه‌وه تا هاتنی (سیف الاسلام طغتنک) له‌ سالی (۵۷۹/ک/۱۸۳ز) که توانی ده‌سه‌لات و هه‌ژموونی ئه‌و ئه‌میرانه له‌ یه‌مه‌ن له‌ناوبه‌ریت.

۱- ابو شامه، الروضتین، ج ۲، ص ۲۶؛ ابن واصل، مفرج الکروب، ج ۲، ص ۱۰۴؛ القلقشندی، مائر الانافه فی معالم الخلافه، تحقیق عبدالستار احمد فراج، (بیروت: ۱۹۸۷)، ج ۲، ص ۶۸؛ المقریزی، السلوک، ج ۱، ص ۱۸۷.

۲ - المقریزی، هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۸۷.

۳ - قواریر: له‌ قه‌لاکانی زه‌بیده له‌ یه‌مه‌ن. ابن علی الاکوع، البلدان الیمانیه، ص ۲۲۷.

۴ - ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۷۰.

۵ - ابن الوردی، تاریخ ابن الوردی، ج ۲، ص ۱۳۸.

۶ - ابن الاثیر، ج ۱۱، ص ۴۷۲؛ الاصفهانی، البرق الشامی، ج ۵، ص ۱۵۵؛ ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، مج ۵، ق ۹، ص ۶۱۸؛ ابن الدبیع، قره‌العیون، ج ۱، ص ۳۸۶.

دهسه لاتی مه لیک سه یوفونئیسلاام به سه ر یه مه نه وه (۵۷۹-۵۹۳/ک/۱۱۸۳-۱۱۹۶ز)

سه رچاوه کان ئاماژه بو ئه وه ده که ن که (سیف الاسلام) دواى مردنى مه لیک تورانشای برای، حه زى به وه کردوه، که ئیداره ی ولاتی یه مه ن وه ربگریت^۱.

کاتی نا کوکییه کانی نیوان ئه میری هه ریمه کانی دواى مردنى (خطلبا) توندبووه وه، سیف الاسلام له لایه ن سه لاحه دینه وه هه لبژیردرا، که به ره و یه مه ن بچیت، بو ئه وه ی دووباره ئارامی بو ی بگه رینیتته وه^۲. سه رچاوه میژووبیه کان ئاماژه بو ئه وه ده که ن، که له سالی (۵۷۸/ک/۱۱۸۲ز) به ره و یه مه ن چووه^۳، (تاج الدین الیمانی) باسی له وه کردوه که: "مه لیک ناصری براکه ی و هه زار پینجسه د سواری شاخاوی ناردوو و له سالی (۵۷۹هـ) چووه ناو مه که که وه^۴". له لایه ن ئه میر (مکثر) ی خاوه نی مه که که وه پیشوازی

۱ - ابو شامه، الروضتین، ج ۲، ص ۲۶.

۲ - ابن شاهنشاه، مضماری الحقائق و سر الخلائق، تحقیق حسن حبشی، (القاهرة: ۱۹۶۸)، ص ۶۶.

۳ - ابن الاثیر، الکامل، ج ۱۱، ص ۴۸؛ ابن العبری، تاریخ مختصر الدول، ص ۲۱۸؛ السبکی، طبقات الشافعیه، ج ۷، ص ۳۶۹.

۴ - بهجه الزمن، ص ۷۸.

لیکرا، که ژماره‌یه‌کی زور له خه‌لک له ژن و پیاو له پیشوازی دابوون،
 دوای ئه‌وه‌ی ریوره‌سمی حه‌ج و نویژی کرد، به‌ره‌و یه‌مه‌ن به‌ریکه‌وت^۱.
 کاتی به‌شاری (زبید) گه‌یشت، (حطاب کورپی منقذ) له‌یه‌کیک له‌قه‌لاکان
 خوی قایم کرد، (سیف الاسلام) ده‌ستی‌کرد به‌سه‌رنجراکیشان و پیشاندانی
 سه‌لامه‌تی و داوای لی‌کرد، له‌قه‌لاکه‌ بینه‌ خواری، ئه‌ویش هاته‌ خواری و
 داوای لی‌کرد یه‌مه‌ن جیبه‌لیت و به‌ره‌و شام بچیت، کاتی خوی بو سه‌فه‌ر
 ئاماده‌کرد بو، هه‌موو خه‌زینه و پاره‌کانی کو‌کردبووه‌و، سیف الاسلام
 ده‌ستگیریکرد و ده‌ستی گرت به‌سه‌ر هه‌موو پاره‌وپوله‌کانی. گو‌تراوه له
 به‌ندیخانه‌ مردووه، سه‌رچاوه‌کان ئامازه‌یان بو ئه‌وو‌ه‌کردوو، که ئه‌و
 پارانه‌ی ده‌ستی به‌سه‌راگیراوه‌ گه‌یشتوته‌ حه‌فتا زه‌رفی پر له‌ زیر، هه‌رچی
 (عثمان الزنجبیلی) بو، کاتی زانی چی به‌سه‌ر (الحطاب) هاتوو، له‌ خوی
 ترسان پاره‌کانی کو‌کرده‌وه و به‌ره‌و شام چوو، له‌ ریگادا تووشی
 کاروانیک هات، که هاوه‌لانی سیف الاسلامیان تیدابوو، هه‌رچی لای بو،
 بردیان. کاتی ده‌سه‌لاتی ئه‌و دوو ئه‌میره‌ کو‌تایی پیهات، ئه‌میر سیف
 الاسلام ده‌ستی به‌سه‌ر زه‌بید و عه‌ده‌ن گرت و په‌وشه‌که‌ ئارام بووه^۲.
 هه‌رچی (یاقوت التعزی) بو، ئه‌وا قولله‌ی (تعز) و ده‌روبه‌ری پیدرا. سیف
 الاسلام هاوه‌لانی بولای (مظفر الدین قایمان) نارد و هه‌ریمی (جبله و مخالف)یان
 لیوه‌رگرت‌ه‌وه^۳، هه‌روه‌ها توانی ده‌سته‌به‌سه‌ر قه‌لای (وصاب) و ده‌روبه‌ری بگریت
 و له‌ سالی (۱۱۸۵/ک) (ز) ده‌ستی به‌سه‌ر قه‌لای (ریمه) دا گرت^۴.

۱ - للمزید ينظر: ابن جبیر، رحله ابن جبیر، تحقیق حسین نصار، (القاهرة: ۱۹۵۰)،
 ص ص ۱۲۷-۱۳۰.

۲ - ابن الاثیر، ج ۱۱، ص ۴۸۰، ابو الفداء، المختصر فی اخبار البشر، ج ۳، ص ۶۴؛ ابن
 الوردی، تاریخ ابن الوردی، ج ۲، ص ۱۳۹؛ ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، مج ۵، ق ۲،
 ص ۶۲۹؛ الحنبلی، شفاء القلوب، ص ۱۹۸.

۳ - تاج الدین الیمانی، بهجه الزمن، ص ۷۸.

۴ - ابن سمره، طبقات فقهاء الیمن، ص ۲۲۹.

له سالی (۱۱۸۵/ک۵۸۱) بۆ چهج چوو، له بهیتولحه‌رام لینه‌گه‌را به (حی علی خیر العمل) بانگ بدریت، ژماره‌یه‌ک له و کویلانه‌شی کوشت که حاجیانان ئازار دهدا، ئەمیره‌که‌شی بۆ قه‌لای (ابو قبیس)^۱ رایکرد، کاتی په‌وشه‌که له مه‌ککه جیگیربوو، بۆ یه‌مه‌ن گه‌رایه‌وه^۲، دوی گه‌رانه‌وه‌ی له چهج گرنگی به له‌ناوبردنی جولانه‌وه یاخییگه‌رپییه‌کان دا، له سالی (۱۱۸۶/ک۵۸۲) دهستی به‌سه‌ر قولله‌ی (حب)^۳ داگرت، ئینجا به‌ره‌و ولاتی (العلیا) چوو و دهستی به‌سه‌ر قولله‌ی (هران) داگرت و قولله‌ی (ذروان)^۴ یشی گه‌مارۆداو دهستی به‌سه‌راگرت، خێله‌کان به‌لینی ملکه‌چیان بوڤا^۵.

دواتر سه‌ربازانی به‌ره‌و (نمار) برد، پوو به‌رووی خیلی (جنب) بووه‌وه، توانی ملکه‌چیان بکات و ده‌سته‌به‌سه‌ر (مه‌ران) بگریت^۶، سالی (۱۱۸۷/ک۵۸۳) چوو له ناو (نمار) هوه، (علی کورپی حاتم) خوی له قولله‌ی (براش) قایمکرد، فه‌رمانی به شوینکه‌وتووانی کرد کوشکی (غمدان) و شو‌رای سه‌نعایان وێرانکرد^۷، دوی ئەوه‌ی نه‌یتوانی به‌رگری بکات، سولح له‌نیوان هه‌ردوولا سازکرا^۸.

-
- ۱ - ابو قبیس: چپایه‌که ده‌روانیه‌ته سه‌ر مزگه‌وتی مه‌ککه.. یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۴، ص ۳۰۸.
 - ۲ - الفاسی، شفاء الغرام باخبار بلد الحرام، (بیروت: د.ت)، ص ۲۱۴.
 - ۳ - حصن حب: قولله‌یه‌کی به‌ناوبانگی ده‌رووبه‌ری سه‌به‌ئه له یه‌مه‌ن. اسماعیل بن علی الاکوع، البلدان الیمانیه، ص ۸۱.
 - ۴ - ذروان: گوندیکی نماره. القزوینی، اثار البلاد، ص ۳۸.
 - ۵ - ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۱۰۱.
 - ۶ - مه‌ران: شارۆچکه‌یه‌که له نه‌جد، له نزیک خه‌زره‌مه‌وت. یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۵، ص ۲۳۲.
 - ۷ - قصر غمدان: کوشکیکه له سه‌نعا، مالی مه‌لیکه‌کانی (حمیر) بووه. الحمیری، منتخبات، ص ۸۱.
 - ۸ - محمود یاسین التکریتی، الایوبیون فی الیمن، ص ۱۱۹.

سیف الاسلام بۆ یه مهنی خواروو گه رایه وه و ئەمیر (مظفر الدین قایمان) به سه ر (ذمار) ه وه دامه زرانده، له میانهای گه رانه وهی سیف الاسلام، شیخ (زیدان عمر الجنبی) به سه ر کردایه تی سو پایه ک هیرشی ده ستی کرد، کاتی سیف الاسلام به مهنی زانی له (ذی جبلة) گه رایه وه و له گه ل خه لکی (الجنب) جهنگا و ئارامی و ئاسایشی گه رانده وه، له سالی (۵۸۴/ک/۱۱۸۷ز) ئابلو قه (الدملوة) دا، که (جوهر المعظمی) مه ولای (بن زریع) ی تیدا بوو، ئابلو قه که ی له سه ری توند کرده وه، تا له سه ر سو لچ به هو ی کرینی قولله که به ده هه زار دینار پازی بوو.^۱

له سالی (۵۸۵/ک/۱۱۸۹ز) بۆ سه نعا هات و تیندا ئارامی گرت، سه ر بارانیشی بۆ (ذمرمر) و قولله ی (عران) نارد، توانیان به سه ره ئه و ناوه زالبن، دواتر ئابلو قه ی (کوکبان) دا و (عمر کوری حاتم) ی والی، داوای سو لچی کرد، ئه ویش پازی بوو، به مهش کوکبان خرایه سه ر ده وه له ته که ی، دواتر بۆ (ذمرمر) که سولتان (علی کوری حاتم) تیدا بوو، ئابلو قه ی دا، هه ردوولا دانوستانیان له سه ر ئه وه کرد، که ده بیته علی کوری حاتم بریک پاره سالانه به سیف الاسلام بدات، له به رامبه ر ئه وه ی به نی حاتم کاروباری به شیک له هه ری می (ذی مرمر) به پریوه به رن.^۲

له سالی (۵۸۶/ک/۱۱۹۰ز) سیف الاسلام هیزه کان بۆ سه عده برد، دهستی به سه ر ناوچه کانی ده روبه ری سه عده دا گرت، دواتر به ره و (بلاد الشرق) و چیاکانی یه مهن چوو، دهستی به سه ر قولله و قه لاکانی سه عده دا گرت، له سالی (۵۸۳/ک/۱۱۸۷) رووبه رووی ئیمامه ی زهیدی (الامامة الزیدیه) بووه، که ژماره یه ک شه پو شو ر و جهنگی له گه ل (الامام عبدالله کوری حمزة) هه بووه، داوای ئه وه ره وشه که ی بۆ ئارام بووه، نوینه رانی خو ی به سه ر ئه و هه ری مانه دامه زرانده.^۳

۱- ابن الدبیع، قره العیون، ج ۱، ص ۳۹۱؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۳۳۱.

۲ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۱۲.

۳ - یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ت، ص ۳۳۵.

ههروهها که سالی (۵۸۷/ک/۱۱۹۱ز) چوو هه ریمی (حضر موت) توانی مل به هۆزه کانی ئهوی که چ بکات، چوه شاری (تريم) و (شبام)هوه، دواتر بۆ (تعز) گه راپهوه، و یلايه تی ولاتی (کوکبان) و (الظاهر)ی به باوکی (المعز) سپارد، به لام دهست و پيوه نده کانی له هه ریمی (حضر موت) خراپه کاریان به رامبه ر دانیش توهانه که ی نواند، ئه مه ش وایکرد له ناوچه که ده ربکرین، دووباره هه ریمه که له ژیر رکیفی ئه یوبییه کان هاته ده ری^۱. ئه مه ش وای له سیف الاسلام کرد له سالی (۵۹۰/ک/۱۱۹۳ز) دووباره به ره و (حضر موت) بجیت و به سه ر کاروباره کانی ئهوی زال بیت، خیله کان ملکه چ بکات و بۆ یه مه ن بگه ریته وه^۲.

سه رده می سیف الاسلام به زۆری جهنگ و شه ر ده ناسرايه وه، چونکه ئامانج له ناردنی سیف الاسلام بۆ یه مه ن بۆ له ناو بردنی ده سه لات ی ئه میره کان و گه رانده وه ی ئارامی و ئاسایش بوو بۆ یه مه ن، سه رباری زۆری رووبه روو بوونه وه ناوه خو ییه کان (وهک شویتکه وتوانی (بنی الزریع و بنی حاتم و الصلیحین و قوه الامامة الزیدییه) که ناچاری کرد چه ندی جهنگ له دژیان به ریا بکات، ئازایه تی پیشاندا و ده سه لات ی زۆریان له ناو برد.

سه رباری ئه وه ی سیف الاسلام به جهنگه وه سه رقال بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا چاکسازی ئیداری و شارستانی گه وره شی هه بوو^۳، زۆریک له میژوونووسان ئاماژه یان به سیاسه تی ده وه له ته که ی کردوو^۴، که زیاتر له ۱۵ سالی خایه ند^۵، میژوونووسانی یه مه نی ستایشی سیاسه ت و ده سه لات ته که ی کردوو^۶، (ابن الدیبع) وای وه سفکردوو^۷: "که سیک ی جوامیر و ئازا بوو، چه زی

۱ - هه مان سه رچاوه، ل ۳۲۲.

۲ - صالح الحامد العلوی، تاریخ حضر موت، ج ۲، ص ۴۳۲.

۳ - بۆ رۆله شارستانییه که ی مه لیک سیف الاسلام سه یری به شی سنییه می ئه م توێژینه وه بکه.

۴ - ابن ابی عدیبه، انسان العیون فی مشاهیر سادس القرون، مخطوط، دار صدام للمخطوطات، بغداد، رقم (۴۰۰۵۷)، ورقه ۶۶-۶۷.

۵ - محمود یاسین التکریتی، الایوبیون فی الیمن، ص ۱۲۱.

به شه‌ر نه‌ده‌کرد، كه‌سي‌كي دا‌په‌روه‌ربوو،^۱، هه‌روه‌ها (الوصابي) يش وای وه‌س‌ف‌کردوه: "سيف الاسلام كه‌سي‌كي به‌دين و زانا و به مه‌عريفه‌ت بوو، خه‌لكی له‌سه‌رده‌می ئه‌و له خو‌شترين بار ده‌ژيان^۲. (اليافعي) يش ده‌ليت: "كه‌سي‌كي ئازا و به قه‌ناعه‌ت بوو، به‌باشه باس‌كراوه، سياسه‌تي‌كي باش و به ئامانجی له ولات په‌يره‌و كردوه،.....^۳.

له‌لايه‌کی ديكه‌وه هه‌ندئ مي‌ژوونووسی ديكه به پي‌چه‌وانه باسيان‌کردوه: "به توند و بی حه‌وسه‌له، پاره‌ی بازرگانی بو‌خوی ده‌کری و به ئاره‌زووی خوی ده‌يفرؤشته‌وه، به هه‌زاران هه‌زار پاره کو‌کرده‌وه، زیری ده‌تاوانده‌وه له شي‌وه‌ی قالب هه‌لی ده‌گرت^۴.

بي‌ده‌چيت ئه‌و وه‌س‌ف‌ی ئه‌و مي‌ژوونووسانه‌وه له‌وه‌وه هات‌بيت، کاتئ سيف الاسلام په‌يره‌وه‌ی له هه‌ندئ رپوشوینی ئيداری کرد، به‌تاييه‌ت کاتئ ويستی هه‌موو زه‌وييه‌کانی يه‌مه‌ن بگريته‌وه، ئامانجی له‌مه ئه‌وه‌بوو كه هه‌موو زه‌وييه‌کانی بيته مولکی ده‌ولت، ئه‌وه‌ی بيويستبا بی كيلا‌بوایه، ده‌بووه کري‌گرته‌ی ده‌ولت^۵، دانيش‌توانی يه‌مه‌ن ئه‌مه‌يان پی سه‌يربوو، به سته‌ميان بو‌سه‌رخزيان زانی.

مه‌ليک سيف الاسلام له شاری (المنصوره^۶) له سالی (۵۹۳/۱۱۹۶ز) کوچی دوایي‌کرد، مه‌ليک (المعز اسماعيل) کوری کاروباری ده‌ولت‌ی له‌دوای ئه‌و گرته ده‌ست^۱.

۱ - قره العيون، ج ۱، ص ۳۹۵.

۲ - تاريخ الوصاب، ج ۲، ص ۱۱۰.

۳ - مرآه الجنان و عبره اليقظان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، وضع حاشيته خليل المنصور، (بيروت: ۱۹۹۷)، ج ۳، ص ۳۶۰.

۴ - ابو الفداء، المختصر في اخبار البشر، ج ۳، ص ۹۳؛ الحنبلي، شفاء القلوب، ص ۱۹۹.

۵ - ابو مخرمه، تاريخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۱۰۴.

۶ - المنصوره: شاروچكه‌يه‌كه له يه‌مه‌ن له‌نيوان (الجند و ثقيل الحمراء) يه‌كه‌مجار له‌لايه‌ن (سيف الاسلام طغتكين بن ايوب) دروست‌كراوه. ياقوت الحموي، معجم البلدان، ج ۵، ص ۲۱۲؛ اسماعيل بن علي الاكوع، البلدان اليمانيه، ص ۲۶۴.

مهلیک موعیز ئیسماعیلی کوری سیف الاسلام
(۵۹۳-۵۹۸/ک/۱۱۹۶-۱۲۰۱ز)

موعز گه وره ترین کوره کانی سیف الاسلام بوو، باوکی زور له کاره کانی پشتی پیده بهست، به لام پهیره وهی له مه زه بهی (الاسماعیلیه^۲) کرد، باوکی ده ریکرد، چونکه ئه یوبییه کان پالپشتی مه زه بهی سوننه بوون و کاریان بؤ بلاوکردنه وهی له یه من ده کرد^۲، ویستی بؤ به غدا یان بؤ لای مامه کانی له میسر بچیت، له ریگی چوونی له سالی (۵۹۳/ک/۱۱۹۶ز) هه والی مردنی باوکی زانی^۲، گوتراوه که (الامیر جمال الدین کافور) پیوانی خوی که بریتی بوون له (یاقوت العجمی و یاقوت الجمالی و محمود السیروان و الاسعد کوری المالک) به دوا ی ناردوه، هه والی مردنی باوکیان پیرا گه یاندوه و داوایان لیکردوه بؤ زه بید بگه ریته وه، ئه وانیش له گه ل خویان هیناویانه بؤ زه بید و دواتر بؤ ته عز^۲.

مهلیک موعز له سه ره تای ده سه لاتدارییه که ی تووشی زور گرفت بؤته وه، پووبه رووی به ره له ستکاری به هیزی وه ک ئیمام مه تصور بیلا بؤته وه که سالی (۵۹۳/ک/۱۱۹۶ز) بانگه وازه که ی نو یکردوته وه و له لایه ن

۱ - هه مان سه رچاوه س؛ الزبیدی، ترویج القلوب فی ذکر الملوک بنی ایوب، تحقیق صلاح الدین المنجد، (دمشق: ۱۹۷۱)، ص ۵۷.

۲ - ابن الدیب، قره العیون، ج ۱، ص ۴۰۰؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۳۴۰.

3 - D.G. HOCARth, Arabia, (oxford:1922), p.90.

۴ - هه مان سه رچاوه، هه مان شوین.

۵ - الحموی، التاريخ المنصوری، تلخیص الكشف البیان فی حوادث الزمان، نشره بطرس غریازینوج، (موسکو: ۱۹۶۰)، ص ۲۳۵.

خيله كانه وه به يعه تيان پيداوه، ههروه ها دهسه لاتى بهنى حاتم له م ماوهيه زيادى كرد، كاتيك ژماره يه ك قه لا و قولله يان له جيگرانى سيف الاسلام له (كوكبان و بكر و الظفر) كرى، كه هاوپه يمانى له نيوان ههردوولا به دژى مه ليك موعز سازكرا^۱.

مه ليك موعز سالى (۱۱۹۷/ك۵۹۴ز) بو صه نعا چوو، مه ملوكى باوكى به ناوى (انوريا) يان گوشت، ئه مير (شهاب الدين الجزرى) له شوينى دانا، به دواى (على كورپى حاتم) نارد و داواى ليكرد، ملكه چى بيت له به رامبه ر، پيدانى ويلايه تى صه نعا، ئه وپيش رازى بوو، براكانى بو مه ليك موعز نارد، به لام خيانه تى ليكردن و به نديكرد، ئه مهش بووه هوى ئه وهى بهنى حاتم له گه ل ئيمام دژ به موعز هاوپه يمانى بكه ن^۲.

به لام مه ليك موعز توانى دهسه لاتى بهنى خاتم و به ره لستكارى به كه يان له ناوبرد، ئه مير (بشر كورپى حاتم) دهستگير كرد و له به نديخانه يه كى قه لاي (التعكر) به نديكرد، هه رچى (على كورپى حاتم) بوو، ئه وا هاوپه يمانى به كه ي زور به رده وام نه بوو، به هوى ئه وهى ئيمام له مه رجه كان پاشه كشه ي كرد، (على كورپى حاتم) يش له قولله ي (ذمرمر) مايه وه، تا ئه وهى سالى (۱۲۰۰/ك۵۹۷ز) كوچى دواييكرد^۳، ههروه ها مه ليك موعز بو سولح له گه ل بهنى حاتم دهستپيشخه رى كرد، قولله ي كوكبانى له به رامبه ر ئازادكردنى (بشر كورپى حاتم) وه رگرت^۴.

هه رچى ئيمام بوو، ئه وا پيگه ي به هيز بوو، به تايبه ت كاتى زورتيك له سه ركرده كانى مه ليك موعز به لاي ئه ودا شكانه وه، به تايبه ت سيف الدين حه كوى كورپى محمدى الكردى دواى ئه وهى له گه ل ئه مير (شهاب الدين

۱ - يحيى بن الحسين، هه مان سه رچاوه، ل ۳۴۱.

۲ - تاج الدين اليمانى، به جه الزمن، ص ۷۹؛ ابن الديبع، قره العيون، ج ۱، ص ۴۰۰؛

يحيى بن الحسين، غايه الامانى، ت ۱، ص ۳۴۱.

۳ - محمود ياسين التكريتى، الايوبيون فى اليمن، ص ۱۲۳.

۴ - هه مان سه رچاوه، ل ۱۲۴.

الجزرى) كه‌وته ناكوكييه‌وه، مه‌ليك موعز وهك باوكى ئازا بوو، به‌لام
 سياسته‌ته‌كه‌ى له ئاستى پيويست نه‌بوو، هه‌روه‌ها شاره‌زايى له
 مامه‌له‌كردن له‌گه‌ل تاكه‌كانى سوپاكه‌ى و گه‌وره سه‌ركرده‌كانى نه‌بوو،
 بويه برياره‌كانى سه‌ركيشانه‌بوو، كه وايگرد زوريك له سه‌ركرده‌كانى بو
 به‌ره‌ى ئيمام بچن، وهك (الامير هشام الكوردى) و (شمس الخواص)،
 سه‌ربارى (الامير كه‌وى الكوردى) و ئه‌وانى ديكه^١. سه‌ربارى ئه‌وه‌ش
 مه‌ليك موعز توانى له‌يه‌كه‌م رووبه‌روو بوونه‌وه‌ى سه‌ربازى له‌دژى ئيمام،
 هيزه‌كه‌ى له ناوچه‌ى (الحقل^٢) شكست پييينى، كاتى شه‌ر ده‌ستپيگرد،
 (الامير كه‌وى الكوردى) هاته پال هيزه‌كه‌ى مه‌ليك موعز، كه كه‌سيكى
 ئازا بوو، كه ئه‌مه‌ش هوكارى شكستى هيزه‌كه‌ى ئيمام بوو، (الامير
 كه‌وى الكوردى) روليكي ديارى له شه‌ره‌كه هه‌بوو، تا كوژرانى
 له‌شه‌ركردن به‌رده‌وام بوو، مه‌ليك موعز به‌سه‌ركه‌وتووييه‌وه هاته ناو
 سه‌نعاوه، به‌مه‌ش ده‌سه‌لاتى ئه‌يووبى بو سه‌نعا گه‌رايه‌وه^٣.

ئيمامه‌ش دواى ئه‌وه توشى لاوازى بوو، به‌تايبه‌ت كاتى ناكوكى كه‌وته
 نيوان ئيمام و ئه‌مير (يحيى كورپى الامام احمد كورپى سليمان) هوه
 ژماره‌يه‌ك شه‌رپوشور له‌نيوان هه‌ريه‌كه له (ابن الامام عماد الدين كورپى
 يحيى كورپى حمزه) و (الامير يحيى كورپى حمزه) روويدا، ئه‌مه‌ش وايگرد
 لايه‌نگرى خيله‌كان له‌ده‌ست بدات، هه‌روه‌ها (شريف على كورپى يحيى)
 شانديكى بو لاي مه‌ليك موعز نارد، به‌ليني دا به‌ره‌ى شامى راده‌ست
 بكات، خه‌لكى نه‌جران له دژ ئيمام راپه‌رين و ئيمام بو سه‌عه‌ده چوو، دواتر
 له سالى (٥٧٩/ك/١١٨٣ز) له ناوچه‌ى (برقه) گيرسايه‌وه، هه‌روه‌ها

١ - يحيى بن الحسين، هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٣٤٤؛ سالم احمد محل، فرست مرعى
 الدهوكى، الدول الدويلات المستقلة و شبه المستقلة فى اليمن، (د.م.ت)، ص ١١٦-١٢٠.
 ٢ - الحقل: ناوچه‌يه‌كى ده‌وروبه‌رى سه‌عه‌ديه له ولاتى خولان. ابن عبدالحق ،
 مراصد الاطلاع، ج ١، ص ٤١٥.

٣ - تاج الدين اليمانى، بهجه الزمن، ص ٨٠؛ ابن الديبع، قره العيون، ج ١، ص ٤٠١.

هه‌لمه‌تیکی به سهرکردایه‌تی (الامیر سلیمان کوری حمزه) نارد، توانی ناوچه‌ی (مأرب^۱) بخاته‌وه ژیر رکیفی خو‌یه‌وه، کاتی نه‌یتوانی ده‌ستبه‌سهر (بیجان^۲) دابگریت، ئیمام به‌خو‌ی به‌شداری کرد و توانی خه‌لکی بو‌ خو‌ی ملکه‌چ پی بکات، تینیدا گیرسایه‌وه، دواتر بو‌ ولاتی (الظاهر) چوو و ولاتی (حجه‌ی ملکه‌چکرد^۳).

هه‌رچی مه‌لیک موعز بوو، ئە‌وا له‌ سیاسه‌تی زالبوونی به‌سهر ولاتی یه‌مه‌ن به‌رده‌وام بوو، له‌ سالی (ک/۱۱۹۹ز)، بو‌ (صیبا^۴) چوو و دوای کوشتنی ژماره‌یه‌ک خه‌لکی دانیشتووانی ئە‌و‌ی توانی ده‌ستی به‌سهرادا بگریت^۵.

له‌سالی (ک/۱۲۰۱ز) ئە‌میر (ورد سار) جیگری موعز له‌ عه‌ده‌ن له‌ موعز جیابووه و ده‌نگی به‌ ئیمام دا و بو‌ صه‌عه‌ه چوو، ئیمام زور ریزی لینا، به‌لام موعز توانی وا له‌ ئیمام بکات ده‌ست به‌سهر ولاتی (حجه‌دا) نه‌گریت، به‌هۆی ئە‌وه‌ی له‌ هه‌مان سالدا هه‌لمه‌ته‌تیکی گه‌وره‌ی ئاماده‌کرد و چوووه ناو ولاتی حجه‌وه و چاوی به‌ ئە‌میر (هندو الکوردی) که‌وت و ئیداره‌ی ولاتی (حرض) راده‌ستکرد، به‌مه‌ش ئە‌و ناوچه‌یه‌ له‌ ده‌ستی ئیمام ده‌رچوو^۶، له‌ سالی (ک/۱۲۰۱ز) مه‌لیک موعز بانگی خه‌لافه‌تیدا و خو‌ی به‌ قوره‌یشی له‌ ره‌چه‌له‌کی به‌نی ئومه‌ییه‌ ناوزه‌د کرد، که‌سکی به‌ستا و

۱ - مأرب: پایته‌ختی به‌ناوبانکی سه‌به‌ئه، که‌وتۆته روژه‌ه‌لاتی صه‌نعاهه له‌ دووری ۱۷۰ کم. اسماعیل بن علی

۲ - بیجان: دۆل و چیا‌یه‌که له‌ ناوچه‌ی عسیر که‌ند و زراعه‌تیکی زوری لینه. هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۴۶.

۳ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۱۸-۲۱۹.

۴ - صیبا: گوندیکی (عثر)ه له‌یه‌مه‌ن. اسماعیل بن علی الاکوع، هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۶۲.

۵ - هه‌مان سه‌رچاوه، هه‌مان شوین.

۶ - یحیی بن الحسین، غایه‌ الامانی، ق ۱، ص ۳۵۶.

خوی به (بالامام الهادی بنور الله المعز الدين الله امير المؤمنين) ناساند،
وتاری ههینی به ناوی بهنی عه‌باسه‌وه راگرت و سوربوو بچیتته ناو
مه‌ککه‌وه^۲، گوتراوه بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی کردووه^۳. شاعیران به‌مشیتوه
له شیعره‌کانیان ستایشیانکردووه:

وانی انا الهادی الخلیفه و الذي ادوس رقاب الغلب بالضمير الجرد
ولابد من بغداد اطوى ربوعها و انشرها نشر السماسر للبرد
و انصب اعلامی شر فاتها و احی بها ما كان اسسه جدی
یخطب لی فیها علی کل منبر و اظهر دین الله فی الغور و النجد^۴

کاتی مه‌لیک عادل و خانه‌وادی ئه‌یوبی له میسر به‌مه‌یان زانی، نکولیان
لیکرد و مه‌لیک عادل گوتی: "ئیسماعیل دروی کرد، ئیمه له ره‌چه‌له‌کی
به‌نی ئومه‌بییه‌نین^۵"، گوتراوه که مه‌لیک (الامجد تقی الدین) گوتی: "ئه‌گه‌ر
سه‌لاحه‌دینی مام قوره‌یشی بیته، ئه‌وا خه‌لافه‌تی وه‌رده‌گرت، چونکه
هه‌موو مه‌رجه‌کانی تیدا‌کو‌بوته‌وه، جگه له ره‌چه‌له‌ک نه‌بیته^۶."

هه‌روه‌ها خه‌لافه‌تی عه‌باسیش له مه‌لیک موعز په‌ست بوو و گوتی: "که
هه‌لمه‌تیکی به سه‌رکردایه‌تی (نصرالدین ناصر کورپی مهدی) و (الامیر
طاشکین) سوربووه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌ره‌و یه‌مه‌ن بچیت، بوئه‌وه‌ی له‌دژ

۱ - تاج الدین الیمانی، به‌جه‌ الزمن، ص ۸۰، ابن‌وردی، تاریخ ابن‌وردی، ج ۲،
ص ۱۷۸؛ الناصر الدین، الفوائد الجلیله فی الفوائد الناصریه، تقدیم صلاح الدین المنجد،
فی رسائل و النصوص، (بیروت: ۱۹۸۷)، ص ۴۷.

۲ - المقریزی، السلوک، ج ۱، ص ۲۵۵.

۳ - الغسانی، العسجد المسبوك، ج ۲، ص ۲۷۴؛ الحنبلی، شفاء القلوب، ص ۲۷۲.

۴ - الصفدی، الوافی الوفیات، ج ۹، ص ۱۲۵؛ ابو‌مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۳۰.

۵ - ابن‌واصل، مفرج‌الکروب، ج ۱، ص ۳۹.

۶ - الیونینی، ذیل مرآه‌الجنان، (الهند: ۱۹۵۴)، ص ۳۹.

مهلیک موعز بجهنگن، له بهرئ هوهی بانگهشی ئه مهوی بوونی کردوه و خوی به خهلیفه ناساندوه^۱.

به مهش مهلیک موعز هه ژمونی له دهستدا و ناوی به خراپه له نیو سه ربازانی رویشته^۲، ئازوقه ی سه ربازانی بری و پارهی بو رابواردن و شاعیران خه رج ده کرد^۳، ئه میره کان لی یاخیبوون، ئه تابه کی سنقر (الاتابک سنقر) له دهسه لاتی ده رچوون و دهستیان به سه ر ناوچه ی (المهجم) و ئه و پارهی ئه وی گرت، موعز بو یان هاته ده ری و به (الکدراء) گه یشت، دواتر بو (زبید) گه رایه وه، هه رچی سنقر بوو، ئه وا به ره و (الکدراء) چوو، دهستی به سه ر پارهی و جبه خانه ی ئه وی گرت، هه رچی موعز بوو، ئه وا ده سه لاته که ی لاواز بوو، ته نها کوردی له گه ل مایه وه، له وانه ی که زوره ی سوپاکه یان پیکدینا، باری و لات په شیوه ی به خویه وه بینی و سه ربازان لی یاخی بوون و له دژی هاوپه یمانیان به ست: "زوره ی سه ربازانی کوردبوون، ریککه وتن له سه ر ئه وه ی بیکوژن^۴"، سه روکی سه ربازان به ناوی (الامیر هندو الکوردی)^۵ له گه ل ژماره یه ک ئه میری کوردی دیکه ی وه ک (شمس الدین الرفیق) و (عبدالله ی برای) و (جمال الدین ی برازی) و سه رباری (برکات) و (شمس الدین) و (نجد) و (روک) ی برای هیندو کوردی و (باخل الکوردی الحمیدی) هاوپه یمانیان به ست، له م هاوپه یمانیه

۱ - ابن الساعی، الجامع المختصر، فی عنوان التواریخ و عیون السیر، تعلیق مصطفی جواد، (بغداد: ۱۹۳۴) ج ۹، ص ۴۷.

۲ - ابن خلکان، و فیات الاعیان، ج ۲، ص ۵۲۵.

۳ - ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۳۰.

۴ - تاج الدین الیمانی، بهجه الزمن، ص ۸۰؛ ابن الدیبیع، بغیه المستفید، ص ۷۶؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۳۵۶.

۵ - ابن الدیبیع، قره العیون، ج ۱، ص ۴۰۴.

۶ - ابو مخرمه، هه مان سه رچاوه.

تورکمانیش به شداریکرد وهک (الامیر شمس الدین الغرابلی) و کوران و ئهوانی دیکه له سهربازانی کورد^۱.

میژوونوسان باس له وهدهکهن، که هۆکاری یاخیوونی کورد له مهلیک موعز بۆ بانگهشهی خهلافهت دهگهپیتهوه، بۆیه کوشتیان^۲.

بهلام پیدهچیت هۆکاری سههرکی کوشتنهکهی بۆ ئهوه بگهپیتهوه که نکولی له بنهچهی نهتهوهیی کردوو و لهگهڵ مهزههبی باپیرانی ناتهبابوو، پووبهرووی بهرهههستییهکی توندی سهربازانی کوردی یهمن و خانهوادهی ئهیبوی له میسر و شام بووه، گوتراوه پوژیک له زهبیدهوه بۆ ناوچهی (القویر) دههچوو، لهلایهن سهربازانی کوردهوه هیرشی کراوتهسهر و دواي سهعاتیک شههه مهلیک موعز له رهجهبی سالی (۱۲۰۱/ک) کوژرا، له پوژههلاتی زهبیده له قوبهی خهلیفه نیژرا، دواي ئهوهی ماوهی پینچ سال حوکمی یهمنی کرد^۳.

۱ - الحموی، التاريخ المنصوری، ص ۲۴۰؛ ابن الفرات، تاریخ ابن الفرات، تحقیق حسن محمد الشماع، مج ۴، ج ۲، (بصره: ۱۹۶۹)، ص ۲۳۲.

۲ - تاج الدین یمانی، هه مان سههراوه، ل؛ ابن الدیب، هه مان سههراوه، ل.

۳ - ابن الدیب، هه مان سههراوه، ل؛ یحیی بن الحسین، هه مان سههراوه، ل ۳۵۷.

مهلیک الناصر کوری سیف الاسلام

(۵۹۸-۶۱۱/ک/۱۲۰۱-۱۲۱۴ز)

دوای کوشتنی مهلیک موعز له سالی (۵۹۸/ک/۱۲۰۱ز) کورد توانی کونترولی شاری زهید بکات، ئەمیر باخلی کوردیان بو سنقر نارد و ریککه وتن سه ره ئه وهی که مهلیک ناصر کاروباری ولات بگریته دست و سنقریش وهک ئەتابهک دابمه زینتی، سنقر له ولاتی (حجه) گه رایه وه و هاته زهید ماوهی سی رۆژ تیندا مایه وه، (ورد ساری کرده والی به سه ره سه نعاوه و ئەمیر (حیسه مدهین یه کمه تریشی) کرده والی به سه ره تهامه).

سنقر ویستی کورد توره بکات، کاتی داوای لیگرد بری ههزار دینار له بری دانیشتوانی زهید بدات، به لام داواکهی به توندی ره تکرده وه، به لام سنقر که زانی ناتوانی کورده کان له شاره که دهر بکات، له به ره ئه وهی ئەوان هیزی سه ره کی شاره که یان پیکدینا، بویه سه رکیشی زیاتری نه کرد.

دوای ئەوهی سنقر ده سه لاتی زیاد بوو، لایه نگرانی کۆکرده وه داوای له کورد کرد، پاره بدن، ئەمهش وایکرد ئەو ریککه وتنهی له نیوان ههردوو لاکه مۆرکرا بوو، هه به وشیتته وه، له سالی (۵۹۹/ک/۱۰۲۲ز) سوپای کۆکرده وه و زهیدی ئابلوقه دا، داوای له (ورد ساری کرد شه پی کوردان

۱ - الحموی، التاريخ المنصوری، ص ۲۴۱؛ ابن الدبیع، قره العیون، ج ۱، ص ۴۰۵؛ بغیه المستفید، ص ۷۶.

۲ - هه مان سه رچاوه.

۳ - یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۲۸۰.

بکات، هردو ولاکه له ناوچهی (القرتب^۱) پیکیاندا، دواى بهرپابوونى شهري له نيوانيان سنقر شکستی هينا، ئهمهش وايکرد له گه‌ل ئيمام دژ به کورد هاوپهيمانى بکات، داواشى له ورد سار کرد، هاوپهيمانى له گه‌ل ئيمام بکات، ئه‌ویش ئهمه‌ی کرد، به سوپايه‌کی گه‌وره‌وه له صه‌نعا درچوو، له ناوچهی (الزريبه^۲) به هيزه کورديه‌که گه‌یشت. دواى پروبوو بوونه‌وه‌يان ئهمجاره‌يان کورد شکا و دهستيان به‌سه‌ر زه‌بید داگرت و هاتنه‌ ناو شاره‌که، فه‌رمانيان به سنقر کرد، قوتابخانه‌ی (المعز) دابخات و فه‌قيهه شافعييه‌کان دهر بکات^۳، هه‌رچی هيزه کورديه‌که بوو، بۆ ناوچه‌ی (الحصبی) چوون و لای پياويک به‌ناوی (علی الکنانی) بوونه‌ ميوان، شه‌رابی نه‌خليان خوارده‌وه و سه‌رخۆش بوون، کاتى شه‌و داهات که له‌پچه‌ی کردن و ده‌ستگيريانى کرد و راده‌ستی سنقریانی کرده‌وه، ئه‌ویش (علی الکنانی) له سیداره‌دا و پيى گوت: "خودا ناشرينيتان کات، غه‌درتان له ميوانی خۆتان کردوه"، کورده‌کانی بردو به‌ندی کردن^۴.

کاتى سنقر ده‌ستی به‌سه‌ر (زبيد و التهايم) داگرت، ويستی ده‌ست له کوردان بوه‌شینی، به‌هۆی ئه‌وه‌ی هيزيکی گه‌وره‌ی ترسناکیان پيکدينا، ده‌يويست ده‌سه‌لاته به‌هيزه‌که‌يان له‌ناوبه‌ريت.

سه‌ره‌تا به ئاماده‌بوونی مه‌ليک ناصر به تۆمه‌تی کوشتنی مه‌ليک موعز دادگاييکرد، که ژماره‌یه‌کی زۆريانی کوشت، له دیارترین ئه‌وانه‌ی کوشتنی ئه‌مير (شمس الدين الرفيق) و (عبدالله) ی برای و (هندو روندورند و رودیک) و (عیسی الزرزاري) و چه‌وت له براکانی و (نظام ابن عیسی الجزری) و

-
- ۱ - القرتب: گونديکه دۆلى زه‌بيده. ياقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۴، ص ۳۲۰.
 - ۲ - الزريبه: گونديکه له‌سه‌ره‌تای يه‌مه‌نه له زه‌بيد. ابن عبدالحق، مراصد الاطلاع، ج ۱، ص ۶۶۲.
 - ۳ - تاج الدين اليمانی، بهجه الزمن، ص ۸۰؛ ابن الديبع، هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۳۴.
 - ۴ - الحموی، تاريخ المنصوری، ص ۲۴۴.

تاقمه‌که‌ی بوون^۱، دواتر هه‌ریه‌که له ئه‌میر باخلی کوردی و ئیبن به‌ره‌کاتی ئازادکرد، له تورکه‌کانیش ئه‌میر (شمس الدین الغرابلی) و کوره‌کانی ئازادکرد^۲، له‌م کاته‌دا ئیمام مه‌نصور بیلای زهیدی ئه‌و په‌شیویه سیاسیانه‌ی قوزته‌وه و توانی ده‌ست به‌سه‌ر زۆربه‌ی شار و قه‌لاکان بگریت، زۆربه‌ی خه‌له‌کان به‌یعه‌تیان پێدا و هاوپه‌یمانی له‌گه‌ڵ به‌نی حاتم کرد، تا‌کو له‌دژی حا‌که‌ ئه‌یوبیه‌کان بجه‌نگن، هه‌روه‌ها ده‌سه‌لاتی ئیمامه‌ی زهیدی دوا‌ی ئه‌وه‌ی ژماره‌یه‌ک ئه‌میری کورد وه‌ک (شهاب الدین الجزری) چوونه پالی، زیاتر بوو، هه‌روه‌ها دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌میر کوکبان شاره‌که‌ی راده‌ست کرد، له‌ سالی (۶۰۰/۱۲۰۳ز) ملکه‌چیان بو ئیمام را‌گه‌یاندا^۳، هه‌روه‌ها ئه‌میری دیکه‌ش هه‌بوون به‌ره‌هه‌ستی ئیمامیان ده‌کرد، وه‌ک ئه‌میر (محمدی کورپی موسی الکوردی^۴)، هه‌روه‌ها ئه‌میر (بابی العشائر) توانی هه‌یزه‌کانی ئیمام له‌ سالی (۵۹۹/۱۲۰۲ز) له‌ناوچه‌ی (الجنات) تیکبشکینی، (یحیی کورپی الحسین) به‌مشیویه‌ وه‌سفیکردوه^۵: سه‌رکرده‌یه‌کی ئازای کوردان بوو^۶، کاتی ئیمامه‌ له‌گه‌ڵ ورد سار هاوپه‌یمانی به‌ست له‌سه‌ر شه‌ری کوردان له‌ زه‌بید، به‌لینشکینی تیکه‌وت، ژماره‌یه‌ک شه‌ریان له‌نیوانیان روویدا، دواتر له‌ سالی (۶۰۸/۱۲۱۱ز) سولحیانکرد^۷.

ریکه‌وتن و سولحی نیوان ئه‌میر و مه‌لیکه‌کانی ئه‌یوبی ره‌وشی تایبه‌ت ده‌یسه‌پاند، ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان پێویستی به‌ ماوه‌یه‌ک بو ئاشتی هه‌بووایه، تا‌کو له‌م ماوه‌یه‌ خۆی ئاماده‌ بکاته‌وه، یان لایه‌نگر په‌یدا بکات، یان هۆزیک بۆلای خۆی کیش بکات، ئه‌وا ده‌ستپێشخه‌ری ئاشتی و سولحی ده‌کرد، هه‌ر کاتی

۱ - الزرزاری، بۆ ناوی هۆزیک کوردی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ۲۴۶؛ ابن الفرات، مج ۴، ج ۲، ص ۲۳۴.

۳ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۳۲۴.

۴ - یحیی بن الحسین، غایه‌ الامانی، ق ۱، ص ۳۹۱.

۵ - غایه‌ الامانی، ق ۱، ص ۳۷۱.

۶ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۳۸۰.

پیگه‌ی به‌هیز بووایه و شوینکه‌وتوانی زۆربووایه، ده‌ستپیشخه‌ری جه‌نگ و هه‌لمه‌تی بۆ سه‌ر لایه‌نه‌که‌ی دیکه ده‌کرد^۱.

له‌ سالی (۱۲۱۱/ک۶۰۸) شوینکه‌وتوانی ئیمام و کۆمه‌لی له‌ ئه‌شرف به‌ره‌و (المهجم) چوون و چه‌ند هێرشیکیان کرده‌سه‌ر (المحاب) له‌ (تهامه)، جه‌نگاوه‌رانی ئه‌یوبی به‌رپه‌رچیان دایه‌وه، جه‌نگیک له‌نیوانیان به‌رپابوو، هه‌روه‌ها ئه‌میر سنقر چووه‌ سه‌نعا، سوڵح له‌نیوان هه‌ردووللاکه‌ بۆماوه‌ی دوو سالّ مؤرکرا، دواتر بۆ (تهامه) چوو و له‌ (زبید) گیرسایه‌وه و توانی (شهاب الدین الجزری) ده‌ستگیر بکات و له‌ به‌ندخانه‌ی (التعکر) به‌ندی بکات، دواتر به‌ره‌و ته‌عز چوو، به‌لام له‌ سالی (۱۲۱۱/ک۶۰۸) کۆچی دوايیکرد^۲.

به‌مردنی هه‌ل له‌به‌رده‌م مه‌لیک ناصر ئاوه‌لابوو، تاکو به‌ته‌نها ده‌سه‌لات له‌یه‌مه‌ن به‌ده‌سته‌وه‌ بگریت، هه‌رچه‌نده‌ ته‌مه‌نیشی که‌م بوو، کاروباری ده‌وله‌ته‌که‌ی به‌ ئه‌میر وردسار سپارد، که‌ توانی شه‌ری ئیمامه‌ی زه‌یدی بکات و ده‌سه‌لاتی ئه‌یوبی له‌ یه‌مه‌ن بپاریزیت^۳، که‌ به‌مه‌جی به‌م کاره‌ رازی بوو، که‌ (شهاب الدین الجزری) راده‌ستی ئه‌و بکه‌ن، مه‌لیک ناصر له‌سه‌ر ئه‌و مه‌رجه‌ رازی بوو، ئه‌ویش (شهاب الدین الجزری) کوشت، مه‌لیک ناصر، غازی جبریلی به‌ راپه‌رینه‌ری کاره‌کانی و ریکخه‌ری کاروباری ولاته‌که‌ی دامه‌زاند و پشتی به‌ جیگره‌کانی وه‌ک ئه‌میر (الحسن کورپی علی رسول) خاوه‌نی (ریمه) و ئه‌میر (الامیر ابی بکر کورپی علی رسول) خاوه‌نی (وصاب) به‌ست^۴. مه‌لیک ناصر له‌سه‌ر کۆنترۆلکردنی ره‌وشه‌که‌ و له‌ناوبردنی ئاشوب و یاخیبوونی هه‌ریمه‌کان سوربوو، له‌ سالی (۱۲۱۲/ک۶۰۹) له‌گه‌ل ئه‌میر (وردسار) بۆ ولاتی (حجه) چوون، که‌ ئه‌میر (بکتیمیر السیفی) لیبوو، که‌ ناوبانگی خراپی هه‌بوو، په‌شیوی له‌ناوچه‌که‌ نابوووه‌، به‌لام مه‌لیک ناصر

۱ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۳۲۵.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل ل ۳۹۴-۳۹۵.

۳ - محمود یاسین التکریتی، الایوبین فی الیمن، ص ۱۳۰.

۴ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۳۹۵.

توانی ملکه چی بکات، تاکو یه مهن جیبهیلایت و به رهو شام چوو، بهمه ش
 رهوه شه که ئارام بووه وه^۱، له سالی (۶۰۹/ک/۲۱۲ز) ئه میر (وردسار)
 کۆچی دوايیکرد^۲، ههروه ها مهلیک ناصر توانی رووبه رووی دهسه لاتی
 ئیمامه ی زهیدی بیته وه، گوتراوه که ئه و ئیمامی له سه نعا ده رکردوه،
 به لام له سالی (۶۱۱/ک/۲۱۴ز) کۆچی دوايیکردوه^۳، ئه میر (غازی
 جبریل)یش به کوشتنی تۆمه تبارکراوه، که ژنی دایکی ناصری هینابوو،
 ئه تابه کی خۆی دامه زرانده بوو، گوتراوه ناصر له (کوز فقاع^۴) ژهر
 خوارد کردوه، تاکو دهسه لات به ته نها بوخۆی بیت^۵.

ئه میر غازی کاروباری ولاتی به ته ها به ریوه بردوه، خوتبه و سکه ی
 به ناوی خۆیه وه کردوه^۶، بو به ده سه تهینانی لایه نگیریان پارهی به سه ر
 سه رکرده کان دابه شکرد و به لینی ملکه چی لیوه رگرتن، گوتراوه نازناوی
 (مهلیک موزه فه ری) له خۆی ناوه، به لام مه مالیک و سه ربازانی ئه یوبی
 وه ک مهلیک دانیان پیته نا، دایکی ناصر سه ربازانی بو کوشتنی هاندا و به
 کوشتنی مهلیک ناصر تۆمه تباری کرد^۷.

دوای ماوه یه ک له حوکمرانی، له لایه ن گروپیکی عه ره ب له ولاتی
 (حمیر) و (خولان) و (بنو عبدالوهاب) هوه کوژرا، له سه ر قه لاهه فریانداندا
 خواره وه، به مه ش یه مهن بی سولتان مایه وه^۸.

۱ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۲۶.

۲ - محمود یاسین التکریتی، الایوبیون فی الیمن، ص ۱۳۰.

۳ - تاج الدین الیمانی، بجهه الزمن، ص ۸۱.

۴ - کوز فقاع: جۆره شه راییکه، له جۆ دروست ده کریت. الحنبلی، شفاء القلوب، ص ۲۷۲.

۵ - الحموی، تاریخ المنصورى، ص ۲۴۷؛ ابو الفداء، المختصر فی اخبار البشر،

ص ۱۵۲؛ ابن الوردی، تاریخ ابن الوردی، ج ۲، ص ۱۷۸

۶ - تاج الدین الیمانی، هه مان سه رچاوه

۷ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، هه مان سه رچاوه، ل ۲۲۶

۸ - ابن واصل، مفرج الکروب، ج ۳، ص ۱۳۸؛ ابن الفرات، تاریخ ابن الفرات، م، ج ۴، ص ۲۳۵.

(الامام المنصور بالله) ئەو ھەلەھى قۆزتەو، سەرکردایەتى ھەلمەتیکى بۆ صەنعا کرد، دواى شەرىک لەگەڵ جەنگاوەرانى ئەیوبى توانى سالى (۶۱۱/ک/۱۲۱۴ز) بىتە ناشارەکە و دەستى بەسەر صەنعادا بگریت، سەربازانى ئەیوبى بۆ قوللەى (براش) پاشەکشەیانکرد، دواتر بەرەو (ذمار) چوون، کە لەوئ ژمارەیهک ئەمیر و سەربازانى ھەبوون، وەک ئەمیر (محمى كورپى موسى الكردى) و ئەمیر (حسین كورپى محمد الكبارى)، ئەو دوو ئەمیرە لەگەڵ ئەوانەى لەگەڵ یان بوون، ھانایان بۆ (ھران) و (دار خولان) برد، لەوئ ئیمام ئابلوقەى دان، سولح لەنیوانیان کرا، ئیمام ھاتە ناو (ذمار) ھو جیگرانى خۆى لە ھەریمەکان دامەزراند، شەپیف (محمى كورپى العلوى) بەسەر صەنعا بەسەر ذماریشەو (سليمان كورپى موسى) دامەزراند.^۱

شوینکەوتوانى ئیمامەى زەیدى راوھدووى شوینکەوتوانى (المطرفیه) نا و ژمارەیهک مزگەوتیان خاپورکرد، ئەمەش واى لە (ابن النساخ) کرد، نامە بۆ خەلیفە (الناصر احمد المستظهر) لە بەغدا بنووسى و داواى لى بکات جەنگ لەدژى ئیمام بەرپا بکات، ئەوھشى روونکردبوو ھو کە شوینکەوتوانى ئیمام لە ھەریمەکانى یەمەن، خراپەکاریان کردو ھو، ھەرودھا ئیمام شەپى لەگەڵ خەلکى (کوکبان) کردو ھو دەستى بەسەراگرت^۲، لە زەبید داكى ناصر دەستى بەسەر کاروبارى ئەوئ داگرت، ھىچ کەسایەتیهكى بەنى ئەیوب لەوئ نەمابوو، تاكو دەسەلات وەر بگریت، چاوەربى ھاتنى کەسىكى بەنى ئەیوبى دەکرد، پارەکان لای ئەو کۆکرانەو ھو، لە وەرزی حەج پیاویک بۆ مەککە نارد، تاكو ھەوالى میسر و ولاتى شام بزانى، سلیمانى كورپى شاهەنشای بىنى، خەبەرى یەمەنى پى راگەیاند و داواى لیکرد، بۆ یەمەن لەگەلى بىت، ئەویش ھات^۳.

۱ - یحیی بن الحسین، غایە الامانى، ق، ۱، ص ۳۹۵.

۲ - ھەمان سەرچاوه، ص ۴۰۰.

۳ - ھەمان سەرچاوه ل ۱۳۹؛ ابو الفداء المختصر فى اخبار البشر، ج ۳، ص ۱۰۲؛ ابن الوردى، تاریخ ابن الوردى، ج ۲، ص ۱۷۹؛ الحنبلى، شفاء القلوب، ص ۴۰۹.

مه‌لیک سلیمان کوری شاهنشاه کوری ایوب

(۶۱۱-۶۱۲/ک/۱۲۱۴-۱۲۱۵ز)

کاتی له سالی (۶۱۱/ک/۱۲۱۴ز) گه‌یشته یه‌مه‌ن، دایکی ناصر و کچه‌کانی داویان لی‌کرد، کاروباری پادشاهی‌تی وه‌برگری‌ت و کاروباری ولات ببات به‌ریوه، گوتراوه سهره‌تا ئه‌و داوایه‌ی ره‌تکرده‌توه^۱، پپیانگوت: "ئیمه له‌وه دهرتسین عهره‌ب چاومان تی‌بیرن، ئیمه‌ش ئافره‌تین، هیچمان له‌ده‌ست نایه‌ت، خودا توی بو ناردووین، مولکی ئاموزات به‌ریوه‌به‌ر و ده‌ست به‌سه‌ر یه‌مه‌ندا بگره"، ئینجا رازی بوو، ئه‌وکات له‌ته‌عزبوون، جه‌نگاوه‌ران په‌یماینان پیندا و له‌سه‌ر ته‌خت دانیش‌ت و دایکی ناصری خواست^۲.

کاتی ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت (الاتابک المجاهد) لی‌ ترسا، که کاروباری دایکی ناصر و کچه‌کانی ده‌برده‌ریوه، بویه له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ک سه‌رباز بو، قه‌لای (سمدان) رای‌کرد، دواتر مه‌لیک سلیمانی توانی ده‌ستگیری بکات، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ نه‌ینی مه‌لیک سلیمان هاتبووه ناو شاری ته‌عزه‌وه، ئه‌ویش ده‌ستگیری‌کرد و دواتر کوشتی^۳.

مه‌لیک سلیمان نوینه‌رانی خوی به‌سه‌ر هه‌ریمه‌کانه‌وه دامه‌زراند، ئه‌میر (ابی شامه) به‌سه‌ر سه‌نعا و ئه‌میر و (صالح کوری هاشم) به‌سه‌ر زمار،

۱ - یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق، ۲، ص ۴۰۲

۲ - ابن الدبیع، قره العیون، ج ۱، ص ۴۱۱؛ بغیه المستفید، ص ۷۸.

۳ - هه‌مان سه‌رچاوه.

ئەمیرانی مەلیک سلیمان ژمارەیهک ھێرشیان بۆ سەر خەلکی (صبر) برد و دەستیانبەسەرداگرت^۱.

مەلیک سلیمان شارەزایی لە کاروباری دەولەتداری زۆر نەبوو، مامەلە ی خراپ بوو، مافی ژنەکە ی پیشیلکرد، بە رابواردن و ژن و خۆشیەو سەرقال بوو، یەمەنی پر ستم و زۆرداری کرد، " کاروبارەکانی لاوازبوو"^۲، ھەروەھا لەگەڵ خەلکەکەش خراپ بوو، ئەمەش وای لە دانیشتوانی (زبید) کرد نامە بۆ ئیمام بنیرن و داوای لیبکەن بیتەناو شارەکیان و بەیعتیان پێدا، ئەمیر (یحیی کورپی حمزە الشریف)یان ناردرا سەر، ھەروەھا ئەمیر (سلیمان کورپی موسی) لە نمارەو ھێرشیکردە سەر (لحج) و (ابین)، لەنیوان (طغتكین کورپی محمد)ی نوینەری ئەیوبییەکان ئەوان ژمارەیهک جەنگ روویدا^۳.

مەلیک سلیمان پالپشتی و لایەنگری خانەوادە ی ئەیوبی لە میسر و شام بەتایبەت لای مەلیک عادل لەدەستدا، بەھۆی ئەو ھەلسوکەوت و کردەوانە ی، جارێکیان نامە یەکی بۆ مەلیک عادل نارد، تییدا نووسیوی: " ئەو لە سلیمانەو، بەناوی خودای بەخشن دەو میھرەبان، مەلیک عادل زانی کە یەمەن پنیوستی بە مەلیکیکی بەھیزە کە توانای ئەو ی ھەبیت کاروباری ولات بەرپۆەبیات^۴.

بنەمالە ی ئەیوبی دوا ی کوژرانی مەلیک موعز لە سالی (ک/۵۹۸/۱۲۰۱ز) ئاگاداری رووداوەکانی یەمەن بوون، سالی (ک/۵۹۹/۲۰۲ز) خاوەنی ھەما

۱ - ھەمان سەرچاوە.

۲ - ابو الفداء، المختصر فی اخبار البشر، ج ۳، ص ۱۰۲؛ ابن الوردي، تاريخ ابن الوردي، ج ۲، ص ۱۷۹

۳ - تاج الدين اليماني، بهجه الزمن، ص ۸۲.

۴ - يحيى بن الحسين، غايه الاماني، ص ۴۰۳.

۵ - ابو الفداء، المختصر فی اخبار الشر، ج ۳، ص ۱۰۳؛ ابن الوردي، تاريخ ابن الوردي، ج ۲، ص ۱۷۹؛ الحنبلي، شفاء القلوب، ص ۱۳۹.

نووسراویکی له والی (البر) بۆ مهلیک مه‌نصور هیتا، که له حه‌ج بوو، له‌باره‌ی کوشتنی مه‌لیک موعز ئاگاداری کرده‌وه، له نووسراوه‌که‌دا هاتوو: "هه‌رچی خه‌به‌ری یه‌مه‌نه، ئه‌وا کوری (سیف الاسلام) له‌لایه‌ن کۆمه‌لی کورده‌وه کوژراوه، ولاتی شیواوه، هه‌ر که‌سه‌و ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستیدایه، بۆ خۆیه‌تی، ولات پیویستی به‌که‌سیکه‌ بیپاریزیت^۳.

به‌هۆی په‌فتاره‌ خراپه‌کانی و سه‌رقالبوونی به‌ راباردن و زۆربوونی ده‌سه‌لاتی ئیمامه‌ی زه‌یدی ره‌وشی سیاسی له‌سه‌رده‌می مه‌لیک سلیمان شیواوو، ئیمامه‌ی زه‌یدی ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌نعا و کوکبان و دخل داگرتوو، ئه‌میره‌کانیش چووبوونه پالی. سه‌رباری ئه‌وه‌ی خانه‌واده‌ی ئه‌یوبی ئاگادری ره‌وشی خراپی یه‌مه‌ن بوون، به‌لام سه‌رقالیان به‌ شه‌ری سه‌لیبییه‌کان له‌ میسر وشام له‌لایه‌ک و دووبه‌ره‌کیی ناوه‌خۆیی له‌لایه‌کی دیکه‌وه، وای کرد گرنگی به‌ کاروباری یه‌مه‌ن له‌م ماوه‌یه‌ نه‌ده‌ن.

کاتی ره‌وشه‌که‌یان بۆ ئارام و جیگیر بوو، خانه‌واده‌ی ئه‌یوبی ویستیان ده‌ست به‌سه‌ر یه‌مه‌ن دا‌بگره‌وه و په‌شیوی نا ئارامی ئه‌وی له‌ناوبه‌رن، مه‌لیک عادل هه‌ر زوو نه‌وه‌ی خۆی مه‌لیک کامل مه‌سه‌ودی بۆ یه‌مه‌ن نارد، داوی ئه‌وه‌ی مه‌لیک عادل له‌ میسر جیگیر بوو، کوره‌کانی به‌سه‌ر هه‌ریمه‌کان دامه‌زراند، میسر به‌ر کوره‌که‌ی مه‌لیک کامل که‌وت، داوی له‌ کوره‌که‌ی مه‌سه‌ود کرد، خۆی بۆ یه‌مه‌ن ئاماده‌ بکات^۴.

۱ - ابن‌واصل، مفرج‌الکروب، ج ۳، ص ۶۳۵.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۴۱۲؛ ابن‌الفرات، تاریخ ابن‌الفرات، مج ۴، ج ۲، ص ۲۳۲؛ محمد ماهر حماده، الوثائق‌السیاسیه و الاداریه، (بیروت: ۱۹۸۰)، ص ۱۴۲.

۳ - عصام‌الدین عبدالرؤوف‌الفقی، الیمن فی ظل‌الاسلام، ص ۲۲۸؛ محمود یاسین التکریتی، الایوبیون فی الیمن، ص ۱۳۲.

۴ - ابن‌الدیب، قره‌العیون، ج ۱، ص ۴۱۲.

۵ - محمود یاسین التکریتی، الایوبیون فی الیمن، ص ۱۳۲.

میژوونووسان له باره‌ی ناردنی مه‌سعود بۆ یه‌مه‌ن ناکۆکن، هه‌یانه باسی له‌وه کرده‌وه که نامه‌که‌ی (ابن‌النساخ) یه‌کیک له‌وه‌کارانه‌یه وه‌ک پیشتر باسمانکرد، هه‌شه ده‌لێت کاتی مه‌لیک سلیمان له‌ به‌ریوه‌بردنی و‌لاتی یه‌مه‌ن سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، دایکی مه‌لیک ناصر له‌وه ترسا ئه‌مه بیه‌ته هۆی کوتایی هاتنی ده‌سه‌لاتی ئه‌یوبیه‌کان، بۆیه نامه‌یه‌کی بۆ مه‌لیک کامل نارد و له‌ ئه‌گه‌ر مه‌ترسی ئیمامه‌ی زه‌یدی هۆشداریکرده‌وه.^۱

مه‌لیک کامل له‌وه سالی (۶۱۱/ک/۱۲۱۴ز) مه‌لیک مه‌سعودی بۆ یه‌مه‌ن ئاماده‌کرد، له‌ مانگی رهمه‌زان قاهیره‌ی به‌جیهیشت و به‌خۆی به‌هه‌زار سوار له‌ جه‌ندرمه و پینجشده‌ رهم ه‌اوێژ به‌ره‌و مه‌که‌که‌ که‌وتنه‌ری.^۲

مه‌لیک مه‌سعود که‌م ته‌مه‌ن بوو، (جمال‌الدین فلبت)ی ئه‌تابه‌کی له‌گه‌ل بوو، چووه‌ ناو مه‌که‌که‌وه و چاوی به‌ شه‌ریف (قتاده‌ کوپی ادريس)، لیباسی پاداشایی پیداو ریژی لیگرت، ماوه‌ی شه‌ش مانگ له‌مه‌که‌که‌ مایه‌وه.^۳ کاتی هه‌والی هاتنی مه‌لیک مه‌سعود به‌ مه‌لیک سلیمان گه‌یشت بۆ زه‌بید رایکرد، مه‌لیک مه‌سعود به‌بی شه‌ر سالی (۶۱۲/ک/۱۲۱۵ز) هاته‌ ناو یه‌مه‌نه‌وه، هه‌ریه‌که‌ له‌ ئه‌میر (حسن کوپی علی رسول) و (نورالدین)ی برای راوه‌دویان نا و له‌ قه‌لای ته‌عز ئابلوقه‌ی مه‌لیک سلیمانان دا، مه‌لیک مه‌سعود ویستی ئاشتی له‌گه‌ل بکات و بۆلای خۆی رایبکیشی، به‌لینی پیندا

۱ - یحیی بن‌الحسین، غایه‌ الامانی، ق، ۱، ص ۴۰۳.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه.

۳ - تاج‌الدین الیمانی، به‌جه‌ الزمن، ص ۸۲.

۴ - قتاده‌ بن‌ادريس: ناوی (شریف ابو‌عزیز ابن‌الامیر ادريس العلوی)یه‌ خاوه‌نی مه‌که‌که‌ بوو، سالی ۶۱۷ک کوچی کردوو، گوتراوه‌ که‌ حوسینی کوپی کوشتووویه‌تی. الذهبی، تاریخ‌ الاسلام و وفیات‌ المشاهیر و الاعلام، تحقیق: بشار عواد و اخرون، (بیروت: ۱۹۸۸)، ط ۶۲، ص ۳۲۴؛ الغسانی، العسجد‌ المسبوك، ج ۲، ص ۳۹۰.

۵ - الحنبیلی، شفاء‌ القلوب، ص ۳۶۲.

هەریمی چیا و (التهايم)ی پى بدات، بەلام ئەمیر (حسن کورپی علی رسول) پیڤگوت: "تو له چيادا هيچ كهس نادۆزیتهوه رووبهرووت بیتهوه، واباشتره نامه بو مه مالیک بنووسی، كه سلیمانته رادهست بکن"، فهمانی کرد، دهستگیربکریت و له گهله ژنه که ی بو میسر رهوانه بکریت، له لای مهلیک کامل مانهوه و زوری ریز لیتان، به لام سالی (۱۲۴۹/ک۶۴۷) بو مهنصوره چوو، به شهیدی کوژرا، مهلیک مهسعود سالی (۱۲۱۵/ک۶۱۲) چوووه ناو تهعهزهوه، له م میژوووهوه دهسهلاتی بهسهه یه مهنهوه هه بووه.^۳

-
- ۱ - الذهبی، هه مان سه رچاوه، ل ۹؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۴۰۴.
 ۲ - ابن واصل، مفرج الکروب، ج ۳، ص ۲۲۷؛ ابن الفرات، مج ۴، ص ۳۲۷؛ هه مان سه رچاوه، ل ۴۰۹.
 ۳ - محمود سیاسین التکریتی، الایوبیین فی الیمن، ص ۱۳۵.

مەلىك مەسعودى كورپى كاملى كورپى نەيىوب

(۶۱۲-۶۲۶-ك/۱۲۱۵-۱۲۲۸ز)

ناوى تەواوى (الملك المسعود كورپى الملك كورپى الكامل كورپى العادل كورپى ايوب ناسراو به اقسيس)۱، لەسالى (۶۱۲/ك/۱۲۱۵ز) مەلىكى يەمەن بوو، كاتى رەوشەكە لە زەبىد جىگىربوو، يارمەتى سەربازى لە قاھىرەو بەردەوام بۆى دەھات، سوپاكەى و پىنگەى بەھىز بوو، دواى دەستگرتن بەسەر تەعز كارى بۆ گەپاندنەوہى دەسەلاتى ئەيىوبى بۆ سەرجەم ناوچەكانى يەمەن دەكرد، فەرمانى بە (جمال الدين) ئەتابەك كرد، ھىزەكانى بۆ ھەرىمەكان يەمەنى خوارى بنىرى و دەستى بەسەرابگرىت، دواتر سوپاى بەرەو يەمەن برد و رەوشەكەى جىگىركرد، دواتر شاندى ھۆزەكان لەھەموو لايەكەو دەھاتن لە سىنجان و بەنى شەھاب، ملكەچى خويان بۆ مەلىك مسعود نواند، مەلىك مەسعود جەختى لەسەر شەركردن لەدژى ئىمام عبدالله ى كورپى ھەمزە و گەپاندنەوہى ئەو ھەرىمانەى كە دەستى بەسەرداگرتووہ كردووہ، ھەنعا و كوكان بەدەستى ئىمامەى زەيدىيەوہ بوو، سوپاى ئەيىوبىيىش بەسەر (انغز)

۱ - اقسيس: وشەيەكى توركىيە، بۆيە وا ناوانراوہ چونكە باوكى مەلىك الكامل كورپى خۆى نەبووہ، كاتى مەلىك مەسعودى بوو بە مەلىك، ھەندى توركى ولاتى خۇمان گوتيان ئەگەر مروّف كورپى بۆ نەمىنىتەوہ، پىنى دەللىن (اقسيس). ئەو وشەيە لەسەر زمان قورس بوو بۆ (اقسيس) گورا. ابن تغرى، نجوم الزاھرە، ج، ۶، ص ۲۱۰.

۲ - يحيى بن الحسين، غايە الامانى، ق، ۱، ص ۴۰۳.

زالبوون و به رهو شېام چوون، له سهه دهستی ئەمیر محمدی کوری حاتەم له گەل ئیمام سولحکرا، فهلیتیش بۆ صهنا گه پرایه وه دواى ئەوهى (جمال دوله کونج) به سههه صنعاوه دانرا، فهلیت بۆ ته عز چوو^۱.

ئەو سولحه له نیوان زۆرى نه خایه ند، له سالى (۶۱۴/۱۲۱۷ز) دواى ئەوهى ئیمام له (ظفار) بۆ (کوکبان) چوو بۆ شه پى فهلیت، شه ر له نیوانیان نوئى بووه وه، به لام نه خووش كهوت و له کوکبان كوچى دوايیکرد، ههروهها (جمال الدين فليت) یش له هه مان سال كوچى دوايیکرد^۲، به مردنیشى مه لیک مه سعود سهه رکرده یه کی به وه فا و به هیزی له دهست، که هه موو هه ولئى بۆ گه راندنه وهى ده سه لاتى ئەیوبى به سهه هه ریمه کانى یه مه ن به کار دیتا، مه لیک مه سعود کاروبارى به خوئى به ده سه ته وه گرت، بۆ قولله ی (براش) چوو و ده ستى به سهه راگرت و به رهو کوکبان چوو، ده سه لاتى ئەیوبى گه رانده وه، له گەل ئە شرافه کان به سولح گه یشتن، له سالى (۶۱۵/۱۲۱۸ز) بۆ صهنا گه پرایه وه^۳، له و ساله دا له میانه ی ئابلقه ی سه لیبیه کان بۆ (دمیاط) سهه ر بازانى مه لیک کامل له میسر یاخیبوون، ره وشه که شه ژا، گو تراوه ویستوو یه تی میسر به جیبه لیئیت و به رهو یه مه ن بچیت^۴، به لام دواى ئەوهى براکانى مه لیک المعظم عیسا و ئە شه رف به هیزه کانى بۆ میسر بۆ یارمه تی هاتن، رای خوئى گورى، توانیان یاخیبوونه که له ناوبرن و (دمیاط) له سالى (۶۱۸/۱۲۲۱ز) له ده ستى سه لیبیه کان ده ربه بن^۵.

۱ - یحیی بن الحسین، هه مان سهه رچاوه ص ۴۰۵.

۲ - تاج الدین الیمانى، به جه الزمن، ص ۸۳.

۳ - تاج الیمانى، به جه الزمن، ص ۸۳؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانى، ق ۱، ص ۴۰۵.

۴ - ابن ابى عذیبه، تاریخ دول الاعیان، مخطوط، دار صدام للمخطوطات، بغداد، ج ۵، رقم (۹۲۰۲)، ورقه ۳۱۳.

۵ - مؤلف مجهول، مختصر فى التاريخ، مخطوطه، ورقه (۱۰۳).

مهلیک مهسعود له ملکه چ پیکردنی ناوچهکان بهردهوام بوو، سالی (۶۱۸/ک/۱۲۲۱ز) بو قوللهی (بکر) چوو و دهستی بهسراگرت، ئینجا بهرهو یهمنی سهروو چوو و لهگه‌ل حوسیبه‌کان جهنگا، زوری لیکوشتن و شاره‌که‌یانی ویرانکرد، له نزیک (الظفار) بهرگری ئەشرافه‌کانی کرد، به‌لام توانی بهسریان زال بیت، دواتر بهرهو (ریده) و یهمنی خواروو چوو، بهم گه‌شتانه‌ی مهلیک مهسعود توانی لایه‌نگری ئەو ناوچانه بو خوی بگه‌رینیتته‌وه^۱. کاتی ئەشرافی بهنی قه‌تاده له مه‌ککه ملکه‌چیان بو مهلیک مهسعود کۆتایی پیهینا، سالی (۶۱۹/ک/۱۲۲۲ز) به سوپایه‌که‌وه بو شه‌ری قه‌تاده به‌ریکه‌وت و شکستی به شه‌ریفی کوری قه‌تاده هینا و چوووه ناو مه‌ککه‌وه، خه‌لکی له مال و گیان و مولکیان دلنیا‌بوون و شه‌ریفیش لابرا^۲. شه‌ریف حسن قتاده و کوره‌که‌ی مه‌ککه‌یان جیه‌یششت، مهلیک مهسعودیش له‌گه‌ل سوپاکه‌ی له چپای (ملبین) مانه‌وه و حه‌جی به خه‌لکی کرد، سه‌ربازانی خه‌لیفه ریگه‌یان نه‌دا ئالای خه‌لیفه (الناصر لدين الله^۳) به‌رز بکه‌نه‌وه، (ابن ابی فراس) پیاویکی پیر نارد و داوای لیکرد، ملکه‌چی خه‌لیفه بن، گوتراوه له دهمه و ئیواره ریگه‌ی به به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای خه‌لیفه‌دا^۴، کاتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌مه‌ی زانی، نامه‌ی بو باوکی نووسی گازانده‌ی ئەمه‌ی لیکرد، مهلیک کامل نامه‌ی بو مهلیک مهسعود نووسی و پئی گوت: "ئهی پیسکه له عادل بیبه‌ری، ئەگه‌ر سویند نه‌خوی، ئەوا دین و دونیایه‌ت

-
- ۱ - تاج الدین الیمانی، هه‌مان سه‌رچاوه‌ص ۸۴؛ یحیی بن الحسین، هه‌مان سه‌رچاوه‌.
 - ۲ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۳۲.
 - ۳ - ابن الوردی، تاریخ ابن الوردی، ج ۲، ص ۲۱۳؛ الفاسی، شفاء الغرام، ص ۲۱۵؛ المقریزی، السلوک، ج ۱، ص ۳۳۳.
 - ۴ - الفاسی، شفاء الغرام، ص ۲۱۵.

له‌دواى جى ده‌مىنيت، لاحول و لا قوه الا بالله ^١، مه‌ليك كامل داواى لىبوردى له خه‌ليفه‌ى عه‌باسى كرد و ئه‌و‌يش داواكه‌ى قبول‌كرد ^٢.

مىژوونوسان باسيان له‌وه‌كردوه، كه مه‌ليك مه‌سعود كرده‌وه‌ى سه‌يرى هه‌بووه، به‌تاييه‌ت دواى ئه‌وه‌ى سالى (٦١٩/ك١٢٢٢ز) چوه‌ ناو مه‌ككه‌وه، تا رۆژئاوابون كوسه‌ى ^٣ لىده‌دا، سه‌ربازانى به (البندق ^٤) له حه‌مامى مه‌ككه‌يان داوه، به شمشىريش له خه‌لكيان داوه ^٥.

زه‌هه‌بى ده‌ليت: ده‌ستگىركردن له مه‌ككه زور بوو، به‌هوى ئه‌و ترسه‌ى هه‌يبوو، شه‌رانگىزه‌كان كه‌مببوونه‌ته‌وه و پىگاكان ئارام بوون ^٦. دواى ئه‌وه‌ى ئه‌مير (نورالدين عمر كورپى رسول) داواى لىكرد شوينى بگريته‌وه، بۆ مه‌ككه‌ گه‌رايه‌وه ^٧.

له سالى (٦٢٠/ك١٢٢٣ز) بۆئه‌وه‌ى شام له مه‌ليك (المعظم عيسى) مامى كه‌ خاوه‌نى ديمه‌شق بوو، وه‌ربگريت، يه‌مه‌نى به‌ره‌و مىسر جيه‌يشت، ديارىيه‌كى زورى له‌گه‌ل خوى بۆ مه‌ليك كاملى باوكى بردوو ^٨، به‌لام زور له مىسر نه‌مايه‌وه، له يه‌مه‌ن توشى گه‌ليك كيشه‌ بوو، ديارىترينيان

١ - ابن خلدون، تاريخ ابن خلدون، مج ٥، ق ٥، ص ١٠٨٧؛ محمد ماهر حماده، الوثائق السياسية و الادارية، ص ٤٠٧.

٢ - ابن الوردى، تاريخ ابن الوردى، ج ٢، ص ٢١٣.

٣ - الكوسات: ئاميرىكى مسه، سه‌ره‌كه‌ى نيمچه‌ خره، به سه‌رىكى له لاکه‌ى دىكه ده‌درىت و ده‌نگىكى تاييه‌تى لى ده‌رده‌چىت. قلقشندى، صبح الاعشى، ج ٤، ص ٩.

٤ - البندق: تۆته‌له‌ى خرن، له قورپان به‌رديان قورقوشم دروستده‌كرين، سه‌ربازان ده‌يه‌اويزن. جرجى زيدان، تاريخ التمدن الاسلامى، (القاهرة: دت)، ج ٥، ص ١٥٣.

٥ - الفاسى، هه‌مان سه‌رچاوه؛ الحنبلى، شفاء القلوب، ص ٣٦٣.

٦ - تاريخ الاسلام، ط ٦٢، ص ٥٧.

٧ - المقرىزى، السلوك، ج ١، ص ٣٣٣.

٨ - الحموى، التاريخ المنصورى، ص ٢٩٥؛ هه‌مان سه‌رچاوه، ط ٦٣، ص ٧؛ الحنبلى، هه‌مان سه‌رچاوه، ص ٣٦٤.

شۆرپشەكەى (مرغم الصوفى) بوو، كه ئامادەنەبوونى مەلىك مەسعودى قۇزىتبوو و شۆرپشى لە ولات (يريم و زعم الداعى و الامام الحق) جاردابوو، بەرگىكى موقەدەسى پۆشى بوو، خەلكى لە دەورەى خۆى كۆكردبوو و شوپىنكە وتوووانى لە دەرووبەرى ناوچەكانى (عنسى) زۆربوو، بەلام ئەمىر (نورالدين عمر كورپى رسول) توانى شۆرپشەكەيان لە ناوبەرىت و ئارامى ئاسايش بۆ ئەو ناوچانە بگەرىننیتەوه^۱.

هەر وها (الامام عزالدين محمدى كورپى المنصور بالله) ژمارەىك هيرشى كرده سەرنناوچەكانى دەرووبەرى سەنعا، چەندىن شەرو پىكدادان لەنيوان ئەو هيزانە و ئەيووبىيەكان پوویدا، لە بەناوبانگترين ئەو شەپانەش، شەرى (عصر) ه كه لە نيوان ئەمىر (بدرالدين حسين كورپى رسول)ى خاوەنى سەنعا و ئىمام لە سالى (۶۱۳/ك/۱۲۱۶ز) پوویدا، كه ئەمىرانى بەنى رەسول تانىان كۆمەلى هيرش و هەلمەت دژى ئىمامەى زەيدى ئەنجام بەن و لە زۆر شوپىندا تىكيان بشكىنن و پەرتوبلاويان بكەن، هەولەكانيان بۆ گەرانەوهيان بۆ دەسلالات شكست پيئينن^۲.

سالى (۶۲۵/ك/۱۲۲۷ز) مەلىك مەسعود لە ولاتى مىسر گەرايهوه، بۆ ماوهىك لە يەمەن مايهوه، بەلام كاتى خەبەرى مردنى مەلىك موعەزەمى مامى پىگەيشت برياريدا بەيهكجارى يەمەن جىبهيليت، باوكى نامەى بۆ نووسى داواى لىكرد، بگەرىتەوه تاكو ديمەشقى پى بدات، داواى لە (الامير المنصور كورپى رسول) كرد، شوپىنى ئەو بگريتهوه، ئەمىریش رازى بوو، ئەمىر داوا لە مەلىك مەسعود كرد، براكانى لى دوور بخاتەوه، مەلىك

۱ - عصام الدين عبدالرؤوف الفقى، اليمن فى ظل الاسلام، ص ۲۳۲.

۲ - تاج الدين اليمانى، بهجه الزمن، ص ۸۵.

۳ - هەمان سەرچاوه س، ص ۲۳۳.

۴ - الذهبى، تاريخ الاسلام، ط ۶۳، ص ۷: الخزرجى، العقود اللؤلؤيه فى تاريخ الدوله الرسوليّه، تحقيق محمد بن الاكوع، (بيروت: ۱۹۸۳)، ج ۱، ص ۴۷: الحنبلى، شفاء القلوب، ص ۳۶۴.

مهسعوديش ههريه كه له (بدرالدين و شرف الدين و فخرالدين) دهستگير كرد و به ده ريا په وانه ي ميسرى كردن^۱. مه ليك مهسعود به ره و ميسر چوو، سالى (۱۲۲۸/ك۶۲۶ز) به مه ككه گه يشت، به لام نه خووش كه وت و له وئ مرد، شيخ (صديق الاربلى^۲) سه رپه رشتى رپوره سمى ناشتنه كه ي كرد، له (المعلى) نيژرا، خه به رى مردنه كه به باوكى گه يشت، كه له ئابلوقه دانى ديمه شق بوو، تازه يه كه ي له وئ بووانا، مهسعود كوريكى به ناوى يوسف له دواى خوئ جيه يشت^۳. به مردنيشى كوئايى به ده و له تى ئه يوبى له يه مهن هات، ئه و دوايين مه ليكى ئه يويبيه كان بوو^۴، كه ئه و خانه واده يه تا سالى (۱۲۲۷/ك۶۲۶ز) حوكمرانى يه مه نيانكر د^۵.

۱ - ابن الديبع، بغيه المستفيد، ص ۷۸.

۲ - الشيخ صديق الاربلى: كورى بدره له كوردانى صالحيين له هه و لير، له مه ككه دانيشتووه. اليافعى، مرآه الجنان، ج ۴، ص ۵۱؛ محمد امين زكى، مشاهير الكرد و كردستان، ترجمه كريمته، (بغداد: ۱۹۴۵)، ج ۱، ص ۲۷۱.

۳ - هه مان سه رچاوه.

۴ - ابو الفدا، المختصر فى اخبار البشر، ج ۳، ص ۱۴۲.

۵ - القلشقندى، مؤثر الانافه، ج ۲، ص ۷۰.

۶ - Bertold Spuler, TRIE muslim world, part1, p.67.

به شی سییه م

پووخانی دهولته تی ئه یو بییه کان له یه مه ن

پاشه‌کشهی کورد له یه‌مه‌ن

مه‌لیک مه‌سعود سالی (۱۲۲۸/ک/۶۲۶) یه‌مه‌نی بۆ میسر به‌جیه‌یشت و (نورالدین عمر کورپی علی پ‌سول) به‌نوینه‌ری خوی له شوینی خوی دانا، گوتراوه که مه‌لیک مه‌سعود به‌ نوینه‌ره‌که‌ی گوتوو: "برپاری سه‌فه‌رم داوه و تۆم کردۆته نوینه‌ری خۆم له یه‌مه‌ن، ئە‌گەر مردم، تۆ شایه‌نی پادشایه‌تی له‌چاو براکانم، چونکه تۆ خزمه‌تت کردووم، ئامۆژگاری و ئیجتیهاد له تۆوه فیربووم، ئە‌گەر ژیا‌م ئە‌وا تۆ له‌سه‌ر حال دە‌مینیه‌وه، هه‌رگیز لینه‌گه‌رپین هیچک‌سه له خزمه و که‌سانم بیته ناو یه‌مه‌نه‌وه، ئە‌گەر مه‌لیک کاملیش هات، که ئیستا پیچراوه‌ته‌وه له گۆر، سو‌رپوو له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی بیته ناو یه‌مه‌نه‌وه رینگه‌ی پینه‌ده‌ی تا من ئاگادار نه‌که‌یه‌ته‌وه، منیش له‌گه‌ل ئە‌ش‌ره‌فی مام کۆده‌به‌وه، به‌شه‌ریک سه‌رقالی ده‌که‌م، نوره‌دین پینی گوت: له‌وه ده‌ترسم براکانم به‌ره‌ه‌ستکاریم بکه‌ن. مه‌لیک مه‌سعود گوتی: بۆ ئە‌وان منت به‌سه‌^۲.

گومانی تیدا نیه ئە‌و قسه‌یه له مه‌لیک مه‌سعود ده‌رنه‌چوو، به‌لکو نوره‌دین بۆخوی دایه‌یناوه، بۆئه‌وه‌ی پاساو بۆ زالبوون به‌سه‌ر جله‌وی ده‌سه‌لات و به‌هیزبوونی پی‌گه‌که‌ی به‌کاری به‌نییت^۳.

مه‌لیک مه‌سعود له سالی (۱۲۲۸/ک/۶۲۶) له مه‌ککه کۆچی دواییکرد، وه‌ک باس‌مانکرد دوایین سو‌لتانی کوردی ئە‌یوبی بوو به‌سه‌ر یه‌مه‌نه‌وه، به‌ مردنیشی کوتایی به‌ حوکمرانی کوردیه‌وه به‌سه‌ر یه‌مه‌ن هات، که ماوه‌ی زیاتر له سه‌ده‌یه‌کی خایه‌ند.

۱ - تاج‌الدین الیمانی، به‌جه‌ الزمن، ص ۸۵؛ العینی، عقد‌الجمان فی تاریخ اهل‌الزمان، تحقیق محمد محمد امین، (القاهرة: ۱۹۸۷)، ج ۱، ص ۴۹.

۲ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۴۷.

۳ - عصام‌الدین عبدالرؤوف‌الفقی، الیمن فی ظل‌الاسلام، ص ۲۳۸.

کاتی هه‌والی مردنی مه‌سعود به یه‌مه‌ن گه‌یشت سولتان نوره‌دین له زه‌بید بوو، چه‌زی له‌وه ده‌کرد، خو‌ی وه‌ک حاکی یه‌مه‌ن رابگه‌یه‌نی و جاری سه‌ربه‌خو‌یی بدات، به‌لام ئه‌وه‌ی نه‌کرد، خو‌ی وه‌ک جیگری به‌نی ئه‌یوب ده‌رخست، نه‌سکه و نه‌خوتیه‌ی نه‌گو‌ری^۱، ژماره‌یه‌ک دیاری بو مه‌لیک کامل نارد و گو‌تی: "من جیگری سولتانم له ولاتدا"^۲.

دوای ماوه‌یه‌ک ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ژماره‌یه‌ک قولله و قه‌لای یه‌مه‌ن، ئه‌میرانی هه‌ریمه‌کانی لابرده و له‌شویینیان ئه‌میرانی سه‌ربه‌خو‌ی دامه‌زراندن، توانی ده‌سه‌لاته‌که‌ی به‌هیز بکات، بو سه‌ربه‌خو‌یی ده‌ستپیشخه‌ری کرد، سالی (۱۲۳۱/ک۶۲۹ز) هه‌لمه‌تیکه‌ی به‌سه‌ر کردایه‌تی (عیذار) و (الشریف راجح کوری قتاده) بو حیجاز به‌ریکرد، به‌لام سوپای ئه‌یوبی له مه‌که‌که توانی به‌رگری بکات و شکست به‌هیزه‌که به‌ینی، دوای ئه‌وه‌ی هه‌یچ پاساوێک بو نوره‌دین نه‌مایه که ملکه‌چی بو به‌نی ئه‌یوب بنوینی، دوای ئه‌و هه‌لوێسته دژمنکاریه‌ی که خو‌ی له هه‌لمه‌ته‌که‌ی بو سه‌ر مه‌که‌که ده‌بینیه‌وه و له سالی (۱۲۳۲/ک۶۳۰ز) ناوی خو‌ی خسته سه‌ر سکه و فه‌رمانیکرد ناوی سولتان یه‌یوبی له خوتبه‌دان لابهریت و خوتبه‌به‌ناوی ئه‌وه‌وه له‌ته‌واوی یه‌مه‌نه‌وه بکریت^۳.

خانه‌واده‌ی ئه‌یوبی نه‌یانتوانی ده‌سه‌لاتی ئه‌یوبیه‌کانی بو یه‌مه‌ن بگه‌ریننه‌وه و نوره‌دینی کوری محه‌مه‌دیش له‌ده‌سه‌لات لابهرن^۴، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر چه‌ندین هو‌کار، له‌وانه: دووری ناوچه‌که و زالبوونی نوره‌دین به‌سه‌ر هه‌موو جومگه‌کانی ده‌وله‌ت، دوای ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر قه‌لا و قولله‌کان زالبوو، لایه‌نگری هو‌ز و لایه‌نه‌کانی یه‌مه‌نی به‌ده‌سته‌هینا، له‌لایه‌کی دیکه‌وه په‌شیوه‌ی

۱ - المقریزی، الذهب المسبوك فی ذكر من حج من الخلفاء والملوك، تحقیق جمال الدین الشیال، (القاهرة: ۱۹۵۵)، ص ۷۹؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۴۱۸.

۲ - المقریزی، السلوك، ج ۱، ص ۳۵۸.

۳ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۳۹.

۴ - دائرة المعارف الاسلامیة، مج ۵، ص ۴۶۲.

رہوشی سیاسی له میسر و ولاتی شام بۆ ئویوبیہکان ھۆکاری سەرقالیبونیان بہ بہرہہلستکاری و بہرہرچدانہوہی ھیرشی صہلیبیہکان بہسەر ھەریمہکانی ئیسلام له میسر و ولاتی شام، ھەر وہا ھو کیشمہکیش و ھو دابہشبونہی کہوتبووہ نیوان ئہمیرانی ئہیوبی بہتایبہت دواى مردنی مہلیک کامل له سالی (۱۲۳۷/ک۶۳۵)ن^۱ وایکرد ھوہندہ گرنگی بہ یہمہن نہدہن^۲.

ھەرچہندہ مہلیک کامل چہند ھولیکی بۆ پاراستنی قہلہمرہوی ئہیوبی بہسەر حیجاز دا، ئہمہش بہھوی پیگہ ئایینیہکەى، مملانی نیوان ئہیوبیہکان و ئہمیر نورہدین بۆ مہککە گوازراوہ و مہلیک ئہیوب توانی پاریزگاری له دەسەلاتی ئہیوبیہکان بہسەر مہککەوہ بکات و سەرکردایەتی ژمارہیەک ھەلمەت لەنیوان (-۱۲۳۲/ک۶۳۵-۱۲۳۷) بکات^۳، بەلام دواى مردنی مہلیک کامل له سالی (۱۲۳۷/ک۶۳۵) ، دەسەلاتی خانہوادہی ئہیوبی لاواز بوو، بہھوی کبیرکی نیوان ئہمیرہکان^۴، له کوتاییدا نورہدین توانی له سالی (۱۲۴۱/ک۶۳۹) دەست بہسەر مہککە بگریت و ھیزہکانی ئہیوبی ناچار بکات، شارہکە بہجیبھیلن، بہمہش کوتایى بہ دوایین دەسەلاتی بہنى ئہیوبی له یہمہن و حیجاز ہات^۵.

۱ - بۆ زانیاری زیاتر لەبارہی رەوشی سیاسی خانہوادہ ئہیوبیہکان لەدواى مردنی مہلیک کامل، سہیری: موسی مصطفی ابراھیم، الحیاة سیاسیة فی بلاد الشام، (۶۳۴-۶۵۸ھ) رسالہ دکتوراه، جامعہ صلاح الدین (اربیل: ۱۹۹۷)، ص ۴۸-۵۷.

۲ - محمد بن یحیی الحداد، تاریخ الیمن السیاسی، ص ۱۴۸.

۳ - الفاسی، شفاء الغرام، ص ۲۱۶؛ بۆ زانیاری زیاتر لەبارہی رۆلی مہلیک کامل لە بەرگریکردن لە قہلمرہوی ئہیوبی لە مہککە کرد سہیری: زکری عزیز محمد صالح، عصر الملك الكامل الايوبی، رسالہ ماجستیر ، کلیہ الاداب ، (جامعہ الموصل: ۱۹۸۸)، ص ۵۳-۵۷.

۴ - ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، مج ۵، ص ۱۰۸۸.

۵ - محمود یاسین الترکیتی، الايوبین فی الیمن، ص ۱۴۲.

بهشی چواره م

رۆلی کورد له سهردهمی دهولتهتی رهسوئی

(١٤٥٤-١٢٢٨/ک٨٥٨-٦٢٦)

یه که م: ره چه له کی به نی ره سول:

میژوونووسان له باره ی ره چه له کی به نی ره سول و بنه چه یان نا کوکن، میژوونووسانی یه مه نی ویستوو یان میژووی ئه و بنه ماله یه به یه مه نه وه گری بدن، به و پیته ی ده وله تیکی یه مه نی ره سه ن و نامو نییه.

میژوونووسی یه مه نی (الخرجی) ره چه له کی به نی ره سولی به مشیوه یه باسکرده: "ناوی (محمدی کوپی هارونی کوپی ابی الفتح کوپی یوحی کوپی رستز) ئه و ناوه له نه وه ی (جبله کوپی الایهم کوپی الحارثی کوپی ثعلبه) ن".^۱ ئه وه ش ره چه له که که ی به (یشجب کوپی یوب کوپی قحطان کوپی الازد) ده گات و پیی ده گوتریت (یقطنی کوپی عبادی کوپی شیخ کوپی رفخشد کوپی سالم کوپی نوح)، زوربه ی میژوونووسانی یه مه نی له سه ر ئه و ره چه له که کوکن، له سه ر ئه مه ش ئه وان به ره چه له که عره بن.^۲

مه لیک (الاشرف الغسانی) ئه و ره چه له که ی دلنیا کردو ته وه: "ئه گه ر یه کیک لیپرسی له هوزه کان، ولام بده وه که له قه حتان، ئه گه ر گوتیان له کام تیره ی قه حتان؟ بلئ: له که هلان، ئه گه ر گوتیان له که هلان له کامه یان؟ بلئ: له (الازد) ئه گه ر گوترا له کام (الازد)؟ بلئ له (جفنه)، ئه گه ر گوتیان له کام (جفنه)؟ بلئ: له نه وه ی (جبله کوپی الایه ز).^۳

له هه مان کاتدا میژوونووسی یه مه نی دیکه ی جه ختیان له ره چه له کی عه ره بی بوونی به نی ره سول کردو ته وه، هه ندیکی دیکه ره چه له که که یان بو تورکمان بردو ته وه، ناوی (محمدی کوپی هارون کوپی الفتح موهب کوپی رستم الترکمانی) یان له مباره یه وه هیناوه، هۆکاری دوا ی ئه و

۱ - العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۳۶.

۲ - الغسانی، العسجد المسبوك، ج ۱، ص ۵۰.

۳ - هه مان سه رچاوه. ل ۵۱.

۴ - المقریزی، درر العقود الفریده، ج ۲، ص ۱۱۲؛ العینی، السیف المهند، ص ۹۱؛

الذهبی، تاج الاسلام، طبقه ۶۴، ص ۲۸.

باوهرهش، که له تورکمانهکانن، بۆئوه دهگریتتهوه که خانهوادهی رهسولێ زمانی تورکیان زانیوووه، بهلام زمان زانی بهمانای پهیوهستی ئەنتی نایهت^۱، ئەمەش لهبەر ئەوه بووه، که باپیرهیان بۆ ولاتی رۆم چوووه، ماوهیهک لهوئ ماوتهوه و دواتر لهوئ کۆچی دواییکردوو، دواي ئەوه نهوهکانی و نهتهوهکهی بۆ ولاتی تورکمان چوونه، لهگهڵ هۆزه تورکیهکان نیشتهجی بوونه، که به هۆزی (مجک) ناسراوه، لهگهڵ ئەوان تیکه لاویان بووه، لهوئ ماوهیهک ژیاون، خه لگی وایان زانیوووه که ئەوان تورکمانن^۲، که زۆر پشتیان به تورکمانهکان له یهمن بهستاووه.

ههندیکی دیکه له میژوونوسان لهگهڵ رایهکی ناوهندیان، دهلێن: ئەوان له غهساسنهی تورکمانن، بهواتا باپیرانین بۆ ولاتی تورکمان چوووه^۳، بهلام دواي دهرچوونی بهنی رهسول بۆ عیراق ئیدی بهناوی غهسان دهناسرانهوه^۴، مهقریزی له کتیبهکهی (الذهب المسبوك) بهتهنیا دهلێت، بهنی رهسول کوردن: "ناوی مهلیک مهنصور نوره دین عومه ری کورپی عهلی کورپی رهسولێ کوردیه"^۵، بهلام رهچه لهکی بهنی رهسول بۆ کورد ناگه ریتتهوه، ئەو تیکه لاویه بههۆی بهشداری سولتانهکانی بهنی رهسول لهگهڵ ئەیوبیهکانهوه له ولاتی شام و میسر پهیداوو، بههۆی ئەوهی لیها توویان پۆستی گرنگیان لهو ههریمان ههگر تووه، ههندی توێژهر رهچه لهکی بهنی رهسول بۆ فارسهکان دهگه ریننهوه، ناوی

۱ - احمد شلبي، موسوعه التاريخ الاسلامي، ج ۷، ص ۶۶۳.

۲ - الخزرجي، العقود اللؤلؤيه، ج ۱، ص ۳۷؛ الغساني، العسجد المسبوك، ص ۵۱؛ يحيى

بن الحسين، غايه الاماني، ق ۱، ص ۴۶۹؛ العرشي، بلوغ المرام، ص ۴۴

۳ - ابن الدبيع، بغيه المستفيد، ص ۸۱.

۴ - الخزرجي، هه مان سه رچاوه ص .

۵ - المقریزی، الذهب المسبوك، ص ۷۹.

باپیره‌یان رۆسته‌م بووه، به‌لگه‌ی رەچە‌له‌که ئیرانییه‌که‌یه‌تی^۱، به‌لام بوونی ناوی رۆسته‌م به‌لگه‌ نییه له‌سه‌ر فارسی بوونه‌که‌ی، چونکه زۆریک له‌ناوه فارسیه‌کان دوا‌ی داگیرکاری فارسی هاتۆته ناو ولاتی یه‌مه‌نه‌وه^۲. هه‌روه‌ها ته‌نها بوونی ناوی رۆسته‌م به‌لگه‌ نییه له‌سه‌ر رەچە‌له‌کی فارسیه‌که‌ی.

پێده‌چیت رەچە‌له‌کی به‌نی رەسول پون نه‌بیت و زۆربه‌ی سه‌ورچاوه‌کان باسی ناوی راسته‌قینه‌ی باپیره‌ی رسولیان نه‌کردووه، هه‌روه‌ها زۆربه‌یان باسی ناوی ئه‌و خه‌لیفه‌ عه‌باسیه‌یان نه‌کردووه که کاری له‌گه‌ل دا کردووه، که تایبه‌ت بووه به‌ نامه‌کانی، هه‌روه‌ها له‌باره‌ی ناوی باپیر ناکوک بوونه، هه‌ندیکیان به‌ (الفتح کورپی هارون کورپی نوحی) ناویان هیناوه، هه‌ندیکی دیکه‌ش به‌ (محمدی کورپی هارون) به‌لام ده‌کریت بگوتریت ئه‌وانه به‌ رەچە‌له‌ک عه‌ره‌بن^۳.

هه‌رچی نازناوی رسوله‌، ئه‌وا بۆ ناوی باپیره‌یان (محمدی کورپی هارون) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، که به‌هۆی ئه‌و پایه‌ به‌رزهی له‌ خه‌لافه‌تی عه‌باسی هه‌یبوو، بۆ کاروباری نامه‌ گۆرینه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ له‌گه‌ل هه‌ریمه ئیسلامیه‌کانی میسر و شام ته‌رخانکرا‌بوو، به‌نازناوی (الرسولی) ناوی ده‌رکردبوو، ناوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆی وازلیه‌ینابوو، تا له‌ بیرکرا، دواتر به‌نی رەسول له‌ عێراقه‌وه به‌ره‌و شام و دواتر به‌ره‌و میسر چوونه و

۱ - ستانلی لین بول، الدول الاسلامیه، ترجمه محمد صبحی فرزات، (دمشق: ۱۹۷۳)، ج ۱، ص ۲۰۲.

۲ - احمد شلبی، الموسوعه التاريخ الاسلامی، ج ۲، ص ۴۶۳.

۳ - الفسانی، العسجد المسبوك، ج ۱، ص ۵۳.

۴ - رسول: ئه‌و که‌سه‌یه که مه‌لیک وه ک بالیۆز ره‌وانه‌ی ده‌کات، ابن الاثیر الباب لی تهذیب الانساب، (بیروت: ۱۹۸۰)، ج ۲، ص ۲۶؛ السمعانی، الانساب، ج ۶، ص ۱۲۰.

چونته خزمه تی خانه وادهی ئه یوبییه کان و به شداریان له هه لمه تی
تورانشا بۆ یه مه ن له سالی (۱۱۷۳/ک ۵۶۹) کردوه^۱.

دوله تی ره سولی (۶۲۶-۸۵۸/ک ۱۲۲۸-۱۴۵۴ز):

دوله تی ره سولی له سه ر پاشماوه ی دوله تی ئه یوبی له یه مه ن
دامه زرا، له سه ره تاکانی ده سه لاته که ی پشتی به ره گه زی کوردی و
مه ملوکی به ست، که پیشتر ئه یوبییه کان بۆ یه مه نیان هینابوو^۲، ئه و دوله ته
ئه وه ند به هیزبوو، توانی بۆ ماوه ی دوو سه ده یه مه ن و حیجاز بخاته ژیر
رکیفی خۆیه وه^۳.

مه نصور نوره دین (۶۲۶-۶۶۷/ک ۱۲۲۸-۱۲۴۹ز) به یه که م سولتانی
ره سولییه کان و دامه زرینه ری ئه و دوله ته داده نریت که جیگری مه لیک
مه سعودی کورپی کامل بوو له یه مه ن، کاتی سالی (۶۲۶/ک ۱۲۲۸ز) کوچی
دواییکرد، نوره دین توانی ده ست بگریت به سه ر زه بید و ته واو ناوچه کانی
ته هامه و ته عز ده ور و به ری سه نعا، که مه لیککی به هزم و به هیز بوو^۴.
سالی (۶۳۰/ک ۱۲۳۲ز) سکه و خوتبه ی له ته وای یه مه ن به ناوی خۆیه وه
کرد و نازناوی (المنصور) له خۆینا و سالی (۶۳۹/ک ۱۲۴۱ز)
ده سه لاته که ی فراوانکرد و مه که که شی خسته سه ر^۵.

کاتی ره وشه که جیگیر و ئارام بوو، له سالی (۶۳۱/ک ۱۲۳۳ز)
دیارییه کی به نرخی بۆ خه لیفه ی عه باسی (۶۲۳-۶۶۴/ک ۱۲۲۶-۱۲۴۷ز) نارد

۱ - الغسانی، هه مان سه رچاوه ج ۲، ص ۵۲؛ الحزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۳۷؛
المقریزی، درر العقود الفریده، ج ۲، ص ۱۱۲.

۲ - السيد مصطفى سالم، الفتح العثماني الاول لليمن، ص ۳۲.

۳ - D.G.OGRTH, ARABIA, P.91.

۴ - تاج الدين اليماني، بهجه الزمن، ص ۸۶-۸۷؛ المقریزی، السلوک، ج ۱، ص ۳۵۸.

۵ - العيني، عقد الجمان، ج ۱؛ ابن الديبع، بغية المستفيد، ص ۸۱.

و داوای لیکرد دهسه‌لّاتی پی بدات، حوکمرانی به‌سهر یه‌مه‌نه‌وه بکات، سالی ((۱۲۳۴/ک۶۳۲)) خه‌لیفه دانی به دهسه‌لّاته‌که‌ی نا، به‌مه‌ش دهسه‌لّاته‌که‌ی بویه‌یه‌کی شه‌رعی وهرگرت^۱.

مه‌لیک مه‌نصور ره‌سولی ژماره‌یه‌ک شه‌ری له‌گه‌ل ئیمامه‌ی زه‌یدی به‌ریاکرد^۲، دهسه‌لّاته‌که‌ی تا سالی (۱۲۴۹/ک۶۴۷) خیاند، کاتی له‌لایه‌ن هه‌ندی مه‌مالیکه‌وه له کوشکی (الجند) کوژرا، (اسدالدین فخرالدین کوری پ‌سول)ی برزای که خاوه‌نی سه‌نعا بوو، له‌پشت کوشته‌که‌ی بوو، ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی زانی مامی به‌نیازه له پوخته‌که‌ی لای به‌ریت و(المظفر) کوری له شوینی دابنی، له‌مه‌شدا مه‌مالیکه‌کان بؤ کوشتنی هانیا‌ندا^۳.

یوسف عومه‌ری کوری دوا‌ی مه‌نصور دهسه‌لّاتی وهرگرت و خوی به مه‌لیک (المظفر) ناساند^۴، مه‌لیک موزه‌فه‌ر له‌سه‌ره‌تای دهسه‌لّاته‌که‌ی رووبه‌رووی ژماره‌یه‌ک کیشه بووه‌وه، له‌وانه یاخیوونی ئاموزاکانی بوو، (فخرالدین) له زه‌بید و (اسدالدین) له سه‌نعا، سه‌رباری ئه‌وه‌ی که ئیمامه‌ی زه‌یدی ده‌ستیان به‌سهر زوریک له قولله و قه‌کانی (بلاد‌العلیا) له یه‌مه‌ن گرت^۵. سوپای کرکرده‌وه و سالی (۱۲۴۹/ک۶۴۷) به‌ره‌و زه‌بید چوو، کاتی (فخرالدین)ی ئاموزای به‌مه‌ی زانی داوای ئاشتی کرد، ئه‌ویش لیخوش بوو، له سالی (۱۲۵۰/ک۶۴۸) چوو‌ه ناو شاره‌که و ده‌ستی

۱ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۵۹؛ المقریزی، درر العقود الفریده، ج ۲،

ص ۱۱۵؛ الذهبی، تاریخ الاسلام، طبقه ۶۴، ص ۲۸.

۲ - تاج‌الدین الیمانی، هه‌مان سه‌رچاوه

۳ - تاج‌الدین الیمانی، به‌جه الزمن، ص ۸۱؛ الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۸۱.

۴ - العینی، عقد الجمان، ج ۱، ص ۵۰.

۵ - هه‌مان سه‌رچاوه‌س، ص ۸۸.

به‌سهرداگرت، دواتر دهستی به‌سهر عه‌دهن و له‌حج و ئه‌بیه‌ن^۱ و قه‌لای ته‌عز و قولله‌کانی دیکه‌گرت^۲.

په‌یوه‌ندی به‌مه‌نصوری کوری قه‌لاوونی خاوه‌نی میسر خوش بوو^۳، به‌شیوه‌یه‌ک چه‌ندین دیاری به‌به‌های بو خاوه‌نی میسر ناردووه^۴.

هه‌روه‌ها توانی به‌سهر ئیمامه‌ی زه‌یدیش زال بی‌ت و ژماره‌یه‌ک قولله و قه‌لایان له به‌شی سهرووی یه‌مه‌ن ده‌ستبه‌سهره‌را بگری‌ت، تا مردنی له سالی (۱۲۹۴/ک۶۹۴ز) حوکمی یه‌مه‌نی کرد^۵، دوا‌ی ئه‌ویش مه‌لیک ئه‌شهره‌فی کوری شوینی گرته‌وه، زوری نه‌خایاند له سالی (۱۲۹۶/ک۶۹۶ز) کوچی دوا‌ییکرد، ئینجا (المؤید داود) برای هاته‌ده‌سه‌لات، ماوه‌یه‌کی دریز حوکمرانی کرد، تا له سالی (۱۳۳۰/ک۳۱ز) خایاند، ئینجا مواهیدی کوری شوینی گرته‌وه، مه‌نصوری مامی به‌ره‌ه‌لستکاری کرد، ماوه‌ی ۴۴ سال حوکمرانی کرد، تا سالی (۱۳۶۲/ک۷۶۴ز)، مه‌لیکه‌کانی به‌نی ره‌سول تا سالی (۱۴۵۲/ک۸۵۸ز) به‌دوا‌ی یه‌کدا حوکمرانی یه‌مه‌نیانکرد^۶.

ماوه‌ی زیاتر له دوو سه‌ده ده‌وله‌تی ره‌سولی حوکمی یه‌مه‌نی کرد، له‌م ماوه‌یه‌دا ولات په‌ره‌سه‌ندنی ژیاری و کلتوری و ئاوه‌دانی فراوانی به‌خویوه‌ه بینووه، هه‌ندی ده‌وله‌تی ره‌سولی هه‌ر له که‌وتنی ده‌وله‌تی

۱ -ابین: له یه‌مه‌ن به‌میخلاف گوتراوه (ابین)، دوازده‌میل له عه‌ده‌ن دووره.

الحمیری، الروض المعطار، ص ۱۱؛ یا‌قوت الحموی، معجم البلدان، ج ۱، ص ۸۶.

۲ - الخزرچی، هه‌مان سه‌رچاوه‌ج ۱، ص ۹۲.

۳ - الملك المنصور قلاوون: ناوی(سیف‌الدین ابو‌المعالی ابو‌الفتح قلاوون بن عبدالله‌الترکی)یه، سالی ۶۸۷ک له میسر ده‌سه‌لاتی وه‌رگرتووه، تا سالی ۶۸۹ک که سالی مردنیه‌تی به‌رده‌وام بووه. ابن‌تغری، نجوم‌زاهره، ج ۷، ص ۲۹۲؛ القرمانی، اخبار‌الدول و اثار‌الاول فی‌التاریخ، (بیروت: دت)، ص ۱۹۸.

۴ - قلقشندی، مائر‌الانافه، ج ۲، ص ۱۲۶.

۵ - ابن‌خلدون، تاریخ‌ابن‌خلدون، مج ۵، ق ۵، ص ۱۰۸۹.

۶ - عبدالله‌الثور، هذه‌هی‌الیمن، ص ص ۳۰۴-۳۰۵.

(الحميريه) به دهولته تي يه مهنى نيشتمانى له ميژوو دهناسينن، ماوه يه ي سهره تاي دسه لاتى دهولته تي بهنى ره سول ماوه ي خوشگوزهرانى و گه شه و ئارامى بوو. جگه له به شى سهرووى يه من نه بيت به هوى بوونى ئيمامه ي زهيدى كه ژماره يه ك شه رى له گه ل سولتانه كانى بهنى ره سول به رپاكردوه، هه وره ها رووبه رووى ململانى و ناكوكى ناو خانه واده و ئه ميرانى بهنى ره سول بوته وه، به تاييه ت له ماوه ي دوايى له دسه لاته كه ي، سه ربارى لاوازي هه ندى له سولتانه كانى واى كرد، له سه ر ده ستى (بنى طاهر) له سالى (٨٥٨/ك١٤٥٤ز) دهوله ته كه يان بروخيته .

١- عبدالله بن عبدالوهاب المجاهد الشماحي، اليمن الانسان و الحضاره، (القاهرة: ١٩٧٢)، ص ١٢٦.

٢- محمد يحيى الحداد، تاريخ اليمن السياسى، ص ١٥٠.

3-D.G.Hogarth, Arabia, p.90.

٤- بنى طاهر: بنه چه يان هى دهروبه رى (جبن)ه، ولاتى (رداع المذحجيه الكهلانية) به بهنى (معوضه) ناسراون، چونكه باپيره يان (الشيخ معوضه بن تاج الدين) بووه، له كوتاييه كانى دهوله تي ره سولى ئه م بنه ماله يه پيگه ي گرنكيان له م دهوله ته بينيوه، وهك وهزاره ت و سه ركردايه تي، كاتى دهوله تي ره سولى لاواز ده بيت، سالى ٨٥٨ك له ناوى ده بن و دهوله تي تاهرى (دولة الطاهرية ٨٥٨-٩٢٣هـ) دادمه زرينن. هه مان سه رچاوه. ص ١٢٨

٥- محمد يحيى الحداد، هه مان سه رچاوه، ص ١٥١.

بەشداری كورد لەگەڵ سولتانەكانی بەنی رەسول:

دوای كۆتاییهانتی دەولەتی ئەیوبی، كورد لە یەمەن مانەووە و جییان نەهیشت، بەشدارییهكانی كورد لە پرووداوە سیاسی و سەربازییهكانی ماوەی دەولەتی رەسولی هەمەجۆر بوو، بەشدارییهکی چالاکیان لەپاڵ سولتانەكانی بەنی رەسول كردوو.

۱- مەلیك مەنصور نوره‌دین عومەری كورپی عەلی كورپی رەسول (۶۲۶-۶۶۷/ك/۱۲۲۸-۱۲۴۹ز):

سالی (۶۳۸/ك/۱۲۴۰ز) جەنگاوەرانی مەلیك كامل ئەیوب هاتتە ناو مەككەو، سالی (۶۳۹/ك/۱۲۴۱ز) مەلیك مەنصور سەركردایەتی هێزێکی سەربازی كرد، بۆ دەرکردنی سەربازانی ئەیوبی لە مەككە و توانی بەسەر مەككە زال بێت، ژمارەیهك ئەمیری ئەیوبی چونە خزمەتی، لەوانە ئەمیرانی بەنی فیروز، ئەویش پێشوازی لێكردن و ریزی لینان، كورپی فەیرۆزی لە حامیهی مەككە دامەزراند. ئەمیرانی بەنی فەیرۆز خاوەن

۱ - ارسن موسی رشید، كورد لە سە ردهمی دەولەتی رەسولی لە یەمەن، ژ، ۱، ل ۱۶.

۲- بنو فیروز: ئەهە دەل (ت ۸۵۵هـ) لە میژوووەكەى دەلیت: "بنەمالەى فەیرۆز قەومىكى كوردن، ماوەیهکی درێژ شاری ئەب بەرپۆه دەبەن، كەسانی چاكەكارن، ئەو قەومە ئازاو بەجەرگن، لەگەڵ هەلمەتە سەربازییهكەى ئەیوبیهكان بۆ یەمەن هاتوون. محمد یحیی الحداد، تاریخ اليمن السياسی، ص ۱۲۰؛ ولا یزال بنو فیروز لهم بقایا فی مدینه اب و جيش فی اليمن و انهم اسره غنیه جدا. ابن الدیب، قره العیون، ج ۲، هامش رقم ۳، ص ۱۷.

۳- تاج الدین الیمانی، بهجه الزمن، ص ۸۸؛ الخزرجی، العقود للؤلؤیه، ج ۱، ص ۷۰؛ ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۱۷۸.

دهسه لاتیکی زۆربوون، کاروباری شاری (اب^۱)یان به پێوه دهبرد، گوتراوه که ئەوان بهر له دهوله تی رهسولی شاره که یان به پێوه بردووه^۲. کاتی مهلیک مه نصور له سالی (۶۴۷/ک/۱۲۴۹ز) له شاری (الجند) کوژرا، ههچ که سیک له ئەندامانی خانه وادهی له وئ نه بوو، موزه فهری کوری له هه ریمی (المهجم^۳)بوو، براكانی و دایکی له ته عز بوون^۴، خه لکی له مه مالیکه کان ترسان، کهس نه یویرا بینێریت^۵، دواتر به نی فه یرو ز کو بوونه وه له رپوره سمیکدا بو شاری ته عز گوازتیانه وه، له قوتابخانه ی ئەتابه کی له (ذی هزیم^۶) له ته عز ناشتیان^۷، ئەمهش ئاماژه بوو بو پینگه ی بنه ماله ی فه یروزی کوردی و ئەو ده سه لاته ی هه یانبوو، که توانیان به ناشتی مه لیک مه نصور سه رکشی و هه ره شه له مه مالیک بکه ن، ئەو مه مالیکانه ی که دوا ی کوشتنی مه لیک مه نصور به سه ر شاره که زال بوون.

-
- ۱ - اب: له گونده کانی (ذی جبله)یه له یه مه ن. یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۱، ص ۶۴.
 - ۲ - الخزر جی، هه مان سه رچاوه س، ص ۸۲.
 - ۳ - المهجم: شاریکی بچووکه، سنوری نیوان ته هاهمه یه مه نه. الادریسی، نزهه المشتاق، ص ۳۰.
 - ۴ - الخزر جی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۸۲؛ ابن الدیب، قره الیعون، ج ۲، ص ۱۸؛ یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۴۳۳.
 - ۵ - محمد یحیی الحداد، تاریخ الیمن السیاسی، ص ۱۲۰.
 - ۶ - ذی هزیم: گوندیکی بچووکه له روژاوی شاری ته عز. اسماعیل محمد بن الاکوع، البلدان الیمانیه، ص ۲۹۱.
 - ۷ - الخزر جی، هه مان سه رچاوه ابن الدیب، هه مان سه رچاوه؛ یحیی بن الحسین، هه مان سه رچاوه

مه ليک موزه فہری کوری نورہ دینی کوری عومہری کوری رسول

(۶۴۷-۶۹۴/۱۲۴۹-۱۲۹۴ز)

کاتی مه ليک موزه فہر ھه والی مردنی باوکی بیست، ھیزه کانی کوکرده وه و بهرو ھه ریمی (المهجم) بو شاری زه بید چوو، توانی بچیتھ شاره که و دستبگریت به سه ریدا، کاتی رهوشه که ی جیگیرکرد، سوپاسی بنه مالھی فهیرۆزی کرد له سهر ئه و کارانه ی بو باوکیانکردوه و پیزی لینان و زهوییه کی زوری پیدان، ھهروه ها " ته پلخانه ی^۲ به ئه میر شه مسه دین و براکه ی فه خره دین دا^۳. پله و پایه یان لای مه ليک موزه فہر به رزبووه وه.

کاتی کاروباری ھه ریمه کانی ریکخست، له سالی (۶۴۷/۱۲۴۹ز) له بهنی (الظفار) والییه کی له (جعر) دامه زراند، به لام ئه و ئه میره رووبه روی کو مه لی گرفت بووه وه به هو ی یاخیبوونی ھوزه کان، بو یه جگه له حوت

۱ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۸۸.

۲ - **طلخانه:** ته پلیکی ھه مه جوړه، بوق و زهنگولی له گه له، دهنگی به گویره ی تایبه ت ئاواز درده کات، ھه موو شهویک دوا ی نویژی مه غریب له قه لاوه لیده دریت، له سه فہر و جهنگه کان به ئاسانی داوا ناکریت، ئه مه ئامیری ھه موو پادشاکانه، ئه میری ته پلخانه چل مه ملوکی له حزمه تدا ده بیت. قلقشندی، صبح الاعشی، ج ۴، ص ۷؛ الاسدی، التیسیر و الاعتبار، ص ۱۸۴.

۳ - ھه مان سه رچاوه س، ص ۸۲؛ ابن الدیب، قره العیون، ج ۲، ص ۱۸.

۴ - جعر: له و قولله قایمانه یه که دروانیتھ سه ر چیا ی وصاب. الوصابی، تاریخ وصاب، ج ۲، ص ۹۱.

كەس، كەس لە گەل ئەمیر نەمایە، لە نیوان ئەو حەوت كەسەش، كوردیك بەناوی (یوسف كورپی محمد الكوردی) هەبوو، كە لە پال ئەمیری جەر بەشداری شەری ھۆزەكانی ھەریمی (مدن^۱) كردوو، توانیان دەست بەسەر ئەو شارە بگرن و بۆ ژیر سایە میلیك موزەفەر بیگەریننەو.^۲

ھەر وھا شیخ (علوان الكوردی) یارمەتی میلیك موزەفەری داو، كاتی لە سالی (۱۲۵۰/ك۶۴۸ز) ئابلقەوی (تغری) دا، كە میلیك داوای یارمەتی لە شیخ كرد، ئەویش ھیزەكەیی خۆی خستە ژیر دەستی، توانی دەستبەسەر قوڵەكانی دابگریت^۳، ھەر وھا لە سالیكیش شیخ رۆلی میانگیری گیرا، كاتی ھەردوو ئەمیر (اسد الدین) و (علی كورپی وھاس) ھانایان وەبەر شیخ ھیناوا داوای لە میلیك موزەفەر كرد، لیتانخۆش بیت، میلیكیش پازی بو.^۴

ھەر وھا كوردان بەشداریان لە گەل ھیزە ھاوپەیمانەكان كرد، لە شەپ لە دژی (سالمی كورپی ئیدریسی)ی خاوەی (ظفار)، كاتی دەستی بەسەر ناوچەیی (حضر موت) گرت و ھیرشی كردە سەر ھەریمەكانی دەروپەری عەدن و ھەرشەیی دروست كرد، كاتی میلیك موزفەر بەمەیی زانی، فەرمانی كرد سوپایەكی گەرە پینكبھینریت و سالی (۱۲۷۹/ك۶۷۸) ھیزەكەیی لە وشكانی و دەریاوە بۆ ھەلمەتەكەیی كۆركردو، پینشەواپەتی ئەو ھیزەیی بە ئەمیر (شمس الدین ازدمر استازدار^۵) سپارد، ھەر وھا سی

۱ - مدن: قوڵەییەكی جەرە لە شاری وصاب، ھەمان سەرچاوە و ھەمان شوین.

۲ - ھەمان سەرچاوە. ص ۱۲۴.

۳ - الخزرجی، ھەمان سەرچاوە ص ۱۲۴.

۴ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیة، ج ۱، ص ۱۰۰-۱۰۱.

۵ - تاج الدین الیمانی، بهجە الزمن، ص ۹۶؛ العقود اللؤلؤیة، ج ۱، ص ۱۸۲.

۶ - استازدار: پۆستیكە، كە سەرپەرشتی مالی سولتان دەكات، لە ناندین و شەراب و دەست پیوھند و غولامەكان، ئەو كە داواكارییەكان سولتان دا بین دەكات، فەرمانی بە غولام و دەرگەوان دەكات و دەسەلاتیكی زۆری ھەیە، ئازادییەكی تەواوی ھەیە لە كړین ئەوھیی مالی سولتان پیوستیەتی. القلقشندی، صبح الاعشی، ج ۴، ص ۲۱.

فیرقەى سەربازى پىكھىنا، فیرقەى دووهم لەلايەن ئەمىرىكى كورد بەناوى (فخرالدين) بەرپۆدەدەبرا، كە سەختترین رېڭاى شاخاوى گرتەبەرا، هیزەكان و سى فیرقەكە لە هەرىمى (بندرىسوپ) كۆبوونەوہى لەگەل سوپاكەى بەنى (ظفار) بەیەكگەيشتن، شەر لەنيوانيان رويىدا، سوپاكەى بەنى زەفار شكستى خوارد و ژمارەيەكى زۆرى لى كۆژرا، ئەمىر (ادريس كورپى سالم) لەنيوان كۆژراوہكان بوو.^۱

بەمەش ئارامى و ئاسايش بو هەرىمى زەفار و خەزرمەوت گەرايەوہ و مەليك موزفەر، ئەمىر (سيف الدين سنقر) بە جيگر لەوى دامەزراند.^۲ لەسالى ((۶۷۹ك/۱۲۸۰ز)) بەهوى بوونى هیزەكانى ئىمامەى زەيدى لە زەفار كە بە هەپەشە بو مەليك موزەفەرەدين دەژمىردان، ئەمىرى كوردى (فخرالدين كورپى فيروز) لە صەنعاوہ بەسەركردايەتى سوپايەكەوہ بەرەو هەرىمى زەفار چوو، بوئەوہى رېڭرى لە بلاوبوونەوہى دەسەلاتى ئىمام (صارم الدين كورپى الامام المنصور) بكات و ئارامى بو هەرىمەكە بگەريئىتەوہ.^۳

۱ - الخزرجى، هەمان سەرچاوہ، ص ۱۸۳؛ يحيى بن الحسين، غايە الامانى، ق ۱، ص ۶۶.

۲ - هەمان سەرچاوہ، ص ۱۸۴، العبدلى، هديه الزمن، ص ۷۶.

۳ - تاج الدين اليمانى، هەمان سەرچاوہ ص ۹۷.

۴ - الخزرجى، العقود اللؤلؤيه، ج ۱، ص ۱۹۸؛ ابن الديبع، قره العيون، ج ۲، ص ۴۳.

مهليک موحاهيد عهلى كورى مونئيد

(۷۲۱-۷۶۴/ک۷۶۴-۱۳۲۱-۱۳۶۲ز):

ماوهى حوكمرانى مهليک موحاهيد مملانىي له سهر دسه لآت له گهل مهليک مه نصورى مامى و كورپه كهى (الظاهر) به خوويه وه بينيووه، ههر دوولا ژماره يه ك شهر و پيكدانيان له سهر قوللهى (الدملوة) له نيوان پوویداوه، كه به ده ستي مهليک زاهره وه بووه. كورد به شدارى ئه و مملانىي و كيشمه كيشانهى كردووه، پيده چيت كورد هيزيگى گه وره ي هه بووييت، به هوى ئه وهى له ههر دوو به ره كه به شداريان هه بووه.

به هوى ئه و ره وشه وه په شيوى و نائارامى هه ريمه كانى گرته وه، هيز و شيخه كان ياخي بوون، (تاج الدين اليمانى) ئاماژه ي بو كردووه و گوتى: "له كوټايى سالى (۷۲۲هـ) ئه مير ميخلافى داگير كرد و له دسه لآت ياخى بوو، شيخ و هوزه كان (العربان) شور شيانكرد، به نو فه يروژ و جهنگاوه رانى دهر ب له يئن شكيئيان كرد و بازنه ي ناكوكى فراوان بوو"، ئه مهش به لگه ي ئه وه يه كه به نى فه يروژ به شدارى پووداوه سياسى و سه ربازييه كانيان له گهل ته واوى هوزه يه مه نييه كانى كردووه له مهليک زاهر هه لگه پراونه ته وه.

له سالى (۷۲۳/ک۷۲۳ز) كيشمه كيشه كه له نيوان ههر دوولا كه توندبووه، كاتى زوريك له ئه مير و سه ربازان به لاي مهليک زاهر شكانه وه، به تاييه ت

۱ - تاج الدين اليمانى، بهجه الزمن، ص ۱۳۸؛ ابن الديبع، بغيه المستفيد، ص ۹۰.

۲ - هه مان سه رچاوه.

ئەمیر (بدرالدین کورپی حسین کورپی الاسد)، که هیزهکانی به‌رهو هەریمی (الجند) جولاند، که مه‌لیک موجهیدی تیدابوو، ئەو هیزانه به‌سه‌رکردایه‌تی هه‌ریه‌که له ئەمیر (قطب الدین) ی برزای و ئەمیر (ابراهیم کورپی شکر) بوون، مه‌مالیک به‌لای هیزهکانی ئەمیر هه‌سه‌نی کورپی ئەسد شکانه‌وه، هه‌ردوو ئەمیر (قطب الدین) و (ابراهیم کورپی شکر) به‌رهو ته‌عز چوون.^۱ ئەمیر (ابراهیم) ژیان (قطب الدین) ی کورپی مه‌لیک فائیزی برزی مه‌لیک موجهیدی له ده‌ست هیزهکانی مه‌لیک زاهر پزگار کرد، دواى ئەوهی مه‌مالیک په‌یوه‌ندی به‌هیزه‌که‌ی مه‌لیک زاهره‌وه کرد، هیزهکانی مه‌لیک موجهیدی لاوازبوون، بۆیه داواى له جه‌نگاوه‌رانی هۆزه‌کان و کورد کرد، ئیبن خه‌لدون ئاماژه‌ی بۆ ئەوه کردووه: "موجهیدی به‌داواى هۆزی (مذحض) و کوردی نارد به‌هانایه‌وه بچن، به‌هانای نه‌چوون"^۲.

هیزه‌که‌ی مه‌لیک زاهر به‌سه‌رکردایه‌تی ئەمیر (بن الاسد) به‌رهو ته‌عز چوون، (الخرجی) ئاماژه‌ی بۆ هیزه‌که‌ی مه‌لیک زاهر به‌مشیه‌یه کردووه: "سه‌ربازانی جرار له کورد و مه‌مالیک و ئەوانی دیکه به‌رهو ته‌عز چوون"^۳، بۆماوه‌ی هه‌وت رۆژ ئابلقه‌ی قولله‌ی ته‌عزیاندا، له‌لایه‌ن مه‌لیک (الفائز قطب الدین) و (الامیر ابراهیم شکر) پووبه‌رووی به‌رگرییه‌کی سه‌ختبوونه، ئابلقه‌که سه‌رنه‌که‌وت و ئەسه‌د و هیزه‌که‌ی شکستیانخوارد و به‌رهو (الجند) چوون.^۴

۱ - یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۴۹۸.

۲ - تاج الدین الیمانی، بهجه الزمن، ص ۱۳۹.

۳ - تاریخ ابن خلدون، مج ۵، ق ۵، ص ۱۰۹۴.

۴ - العقود اللؤلؤیه، ج ۲، ص ۲۱.

۵ - یحیی بن الحسین، هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۱.

سالی (۱۳۲۳/۷۲۴ز) مهلیک موحاهید، زهعیمی^۱ بهسه رکردایه تی سوپایهک که له (اصحاب صعده) و کورد و (اصحاب ژمار) له بهنی شوغ و ئه شرافی (المخلاف السلیمانی) پیکهاتبوو، نارد^۲، کاتی مه مالیک بهمه یان زانی به رهو ههریمی (الکدراء) چوون و ههر دوو سوپاکه له دۆلی (الجاحف)^۳ بهیه کگه یشتن، ژماره ی تاکه کانی سوپای ئه شراف هه زار و سیسه د سوراچاک و هه زار پیاده بوون، دوی شه ری نیوان ههر دوو لاکه مه مالیک شکان، شه ری جاحف شه ریکی به ناوبانگه^۴ که کورد له نمار به شداریان تیدا کردوو.

ههروه ها کوردانی بهنی فه یرو ز سالی (۱۳۲۴/۷۲۵ز) له پال مه لیک زاهر به شداریان له ده ستگرتن بهسه ر (الظفر) کردوو، ئه مه ش دوی ئه وه ی خه لکه ی داوای به هاناوه چوونیان له مه لیک کرد، ئه ویش سوپایه کی بو نارد، هیزه که له گه ل مه لیک زاهر بهیه کگه یشتن و ژماره یه له سه ربازانی مه لیک زاهر کوژران، که کوردی نمار ی تیدا بوو، مه لیک زاهیریش بو (السمدان) رایکرد^۵.

هه ر له و ساله وه مه لیک مه نصوری کوپی محمدی کوپی مه لیک ئه شره ف دهستی بهسه ر زه بید داگرت، کاتی کومه له ی (العوارین) ده ستیان بهسه ر شاری زه بید داگرت و دزی و تالانی و کوشت و بریانکرد، ئه مه ش بووه هوی ئه وه ی که په شیوی و ترس بلاو بیته وه، له گه ل یان که و تنه شه ره وه، خه لکی زه بید داوایان له مه لیک موحاهید کرد والیه کیان بو

۱ - الزعیم: سه رکرده یه کی مه لیک موحاهید بوو، سالی ۷۳۱ کوژرا. ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۷۹.

۲ - الخزر جی، العقود اللؤلؤیه، ج ۲، ص ۲۹.

۳ - الجاحف: دۆلیکه که وتوته نیوان که (السله) ی ئیستا و باکوپی مه نصوره ییه. ابن الدیب، بغیه المستفید، په راویزی (۲)، ص ۹۱.

۴ - ابن الدیب، قره العیون، ج ۲، ص ۷۳: بغیه المستفید، ص ۹۱

۵ - ابن الدیب، قره العیون، ج ۲، ص ۷۸.

رەوانە بکات، بۆئەوێ شارەکیان بپاریزیت، ئەویش (حوسینی کوری عەلی) بە والی رەوانەکرد، کە سوپایەکیش بەسەرکردایەتی ئەمیر (طغشەر) و ئەمیریکی کورد بەناوی (ابراھیم کوری فیروز) لەگەڵ والیەکی رەوانەکرد، بۆئەوێ ئارامی ئاسایش بۆ شارەکی بگەرێننەو.^۱

لە ساڵی (۷۲۶/۱۳۲۵ز) مەلیک موحاید بۆ تەعز چوو، کە ئەمیر (ابراھیم کوری شکر)یش یاوهری بوو، دواتر بەرەو (الجند) چوو و فەرمانی بە کوری شاکر کرد^۲ بەرەو تەھامە بچیت^۳.

کورد لە پال مەلیک جەنگاون، لە ژمارەیک شەر لەدژی مەلیک زاهر، ھەردوولایەکی لە ھەریمی (الاحبە) و (المباءە) و (جبل الحديد) بەیەگەشتن و چەند شەریکیان سازکرد^۴، سەرچاوەکان باسیان لەوەکردووە، کە زۆربەیی سوپاکەیی مەلیک موحاید لە کورد پیکھاتبوو، لەبەر ئەوێ زۆر بوون، بۆیە ھەندی ویستوویان لەخستەیان بەرن و بە نا دلسۆز بۆ مەلیک موحاید تۆمەتباریان بکەن.

سەرچاوە میژوووییەکان ئاماژەیان بۆ ئەمە کردووە: "قسە لەسەر کورد زۆر دەرکرا، کە زۆربەیی جەنگاوەران بوون"^۵، "دواتر کوردی وا دەرکەوت کە ھاوێلی موحاید بوو"^۶.

ئینجا بەرەبەرە مەلیک موحاید گومانی لە دلسۆزی جەنگاوەرە کوردەکانی پەیداکرد، بەتایبەت دواي ئەوێ کە کوردانی بەنی شوغی نمار بەشداریان لە شەر لەدژی مەلیک زاهر لە ھەریمی (الحدید) نەکرد،

۱ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیە، ج ۲، ص ۳۴.

۲ - ھەمان سەرچاوە ص ۴۳.

۳ - ھەمان سەرچاوە

۴ - ابن الدبیع، ھەمان سەرچاوە ص ۷۹.

۵ - یحیی بن الحسین، غایە الامانی، ق ۲، ص ۵۰۴.

که ئەمەش بوو هۆی ئەوهی سوپاکەى له هەریمی (الاحبة) شکست بخوات!

ئەو گومانەى له سالى (ک/١٢٢٨ز) دواى بەرهو پيشچوونەکانى (الامام كورى المظهر) به هاوکارى (ابن الاسد) به سەرکردایەتى سوپایەكى گەورە، زیاتر بوو، رەوشى سوپاکەى شپرزە بوو، بەتایبەت كە كورد زۆرىنەى هیزەكەى پيكدینا، بۆیه بۆ تەعز گەرايەوه، هەروەها مەلیك زاهرىش له عەدەنەوه بۆ سەمدان چوو، ئیمام بەهیزەكەىهوه هاتە ناوهوه، دەگوتریت، كە مەلیك زاهر داواى له ئیمام كوردوووه، بچیتە ناو عەدەنەوه، متمانەى موحاهید به جەنگاوهره كوردهكانى لهم ماوهیهدا لاواز بوو، بەتایبەت دواى ئەوهى خەلكى لهبارەى ئەو جەنگاوهرانه قسەیان دەكرد، كە پلەى هەندى له سوپاكەدا بەرز بوو، بەلام ئەو پشتى پى بەستان و ریزی له ئەمیرهكان و گەوره سەركردهكانیان نا، له سالى (ك/١٢٢٦ز) به گەرمى پيشوازی له ئەمیرانى بەنى شوغ و ئەمیر ئیبراهیمی كورى شوكر كرد، پایەى پیدان و زۆر چاكەى له گەل كورد له گەل كۆمەلیك له شیخەكانى (مذبح) بەشداریان له دەستگرتن بەسەر چىای (بعدان) كرد، هەروەها ئابلقەى شارەكەیان دا، بەلام خەلكى (بعدان) بەرگریهكى توندیان پيشاندا، ئەمەش ئابلقەى شكست پیهینا، دەستگرتن بەسەر شارەكە سەرى نەگرت.

سالى (ك/١٢٢٩ز) كاتى مەلیك موحاهید سوپاكەى بۆ سەر تەعز جووله پيكرد، كورد بەشداریان كورد، سوپاكەى له ١٢ هەزار پیاوى كورد

١ - الخزرجى، العقود اللؤلؤيه، ج٢، ص٤٣.

٢- هەمان سەرچاوه ص٤٤؛ ابن الديبع، قره العيون، ج٢، ص٧٩؛ يحيى بن الحسين، غايه الامانى، ق٢، ص٥٠٤.

٣ - بعدان: دەكەوێتە رۆژھەلاتى شارى ئەب، بە زۆرى كشتوكالەوه بەناوبانگە. اسماعيل بن على الاكوع، البلدان اليمانيه، ص٤١.

٤ - هەمان سەرچاوه س، ص٤٧.

و عره ب و تورک ئه شراف و ئه وانی دیکه پیکهاتبوو، که به ره و چپای (صبر) چوون، پیکدادان له گه ل خه لیک صبر روویدا، ژماره یه کیان کوژران و ده ست به سه ر شاره که گیرا^۱.

هه روه ها کاتی مه لیک موجهید له سالی (۱۳۵۳/۷۵۴ز) هه ولیدا ده ست به سه ر چپای (بعدان) بگریت، خو ی سه رکر دایه تی سوپای کرد و کورد به شداریان له م سوپایه هه بوو بو ده ستگرتن به شه ر و ناوچه ی (الشعر) ، دوای ئه وه ی ئابلوقه ی ناوچه که یان دا مه لیک موجهید شیخی عه شیره ته کانی ده ستگیر کرد، هۆزه کان ده ستیان به یاخیوون کرد، شه ری سوپاکه یان کرد، سوپاکه ی شپرز ه بوو و توشی شکست هات، کورده کان بو زمار گه رانه وه، مه لیک موجهیدیش بو (الجند) گه رایه وه^۲.

۱ - جبل صبر: ناوی چپایه کی سه رکه شه، که به سه ر قه لای ته عز ده روانیت. یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۳، ص ۳۹۲.

۲ - الخزرچی، هه مان سه رچاوه ج ۲، ص ۵۴؛ ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۸۲.

۳ - الخزرچی، العقود اللؤلؤیه، ج ۲، ص ۸۵-۸۶.

مەلىك ئەفضەل ئەباسى كۆرى ئەلى مۇجاھىد

(۷۶۴-۷۷۸/۱۳۶۲-۱۳۷۶ز)

دوای مردنى باوكى (مەلىك مۇجاھىد) لە سالى (۷۶۴/۱۳۶۲ز) دەسلەتلى وەرگرت، ژمارەيەك ھەلمەتى بەرىكرد، بەھوى ئەھوى (ابن مىكائىل) ى وەزىرى دەستى بەسەر شارى زەبىد داگرتبوو، ھەورەھا چەند ھۆزىكىش ياخيبيوون، كورد بەشداريان لەم ھەلمەتەنە كرد، لە سالى (۷۶۵/۱۳۶۳ز) / ئەمىر (فخرالدين زىادى كۆرى احمدى الكاملى) جەنگاوەرانى (لە ئەشراقى كوردەكان و كۆمەلىك مەملىك پىكھاتبوو) بەرىخست، سەرەتا چوونە ناو زەبىدەوہ دواتر بۇ فشاڵ، لە كۆتايىدا بۇ ھەرىمى (القحمە) چوو، بۆئەھوى ئەمىر (ابن سمىر) ى خاوەنى (القحمە) دەستگىر بكن، ئەويش بۇيان دەرچوو، ھەردوو سوپاكە بەيەكگەيشتن، جەنگىك لەنيوان پوويدا، ھىزەكەى ئەمىر (ابن سمىر) شكستى خوارد، (الاعور) ى براى كوژرا، سوپاكەى مەلىك ئەفضەل چووہ ناو (القحمە)وہ دەستى بەسەر ھەموو چەك و جەخانەيەك داگرت، دواتر بەرەو (الكدر) و (المهجم) چوون، ماوہيەك تىيدا مانەوہ و ئىنجا بۇ ناوچەى (الارض)

۱ - العبدلى، ھدىہ الزمن، ص ۸۵.

۲ - الخزرجى، العقود اللؤلؤيہ، ج ۲، ص ۱۱۳.

۳- فشاڵ: گوندىكى گورەى نزيك زەبىدە. ياقوت الحموى، معجم البلدان، ج ۴، ص ۲۶۶.

۴ - القحمە: شاروؤضكەيەكى نزيك زەبىدە. ھەمان سەرچاوە ص ۳۱۱.

چوون^۱. له هه مان سالددا كورد به شداريان له پال مه ليك ئه فزه ل كورد، كاتى هۆزه قوره يشيه كان^۲ هيرشيان بۆسه ر گوندى (النخلى) هيتاو ده ستيان به سه راگرت، ئه مه ش بووه هۆى ئه وهى كردهى دزى و تالانى و كوشت و برى و ترس و دلءراوكى بلاوبىته وه، هيزه كان ربه روويان بووه، به لام شكستى خوارد و هيزه كهى مه ليك ئه فزه ل كه وته بۆسه وه، كه ئه و هۆزانه له سه ر رىگاكان داين نابووه، له ئه نجامدا شه ريفى كورپى قاسم^۳ى خاوهنى (الموقر) كوژرا و هيزه و بويريان زياتر بوو^۴.

هيزى ديكه به سه ركرايه تى (صفى الدين ابو مطلق^۵) و ئه مير (شجاع الدين حسيني كورپى حسن كورپى الاسدى الكوردى)ى كه يه كىك بوو له سه ركه كانى ده وه له تى ره سولى، گه يشتنه جى^۶، به ره و قوره يشيه كان چوون و به سه ريان سه ركه وتن و ژماره يه ك ئه ميريان كوژران، مه ليك ئه فزه ل ده ستى به سه ر گونده كه دا گرته وه و به سه ر كه وتوويى بۆ شارى زه بيد گه رايه وه^۷.

-
- ۱ - الخزرجى، هه مان سه رچاوه، ص ۱۱۵.
 - ۲ - قبائل القريشيين: هۆزىكى دراوسىي زه بیده، كه پىنشتهر گه وره ترين هۆزى ته هامة بووه و زور ئازابوون. عبدالله الثور، هزه هى اليمىن، ص ۳۰۷.
 - ۳ - الخزرجى، هه مان سه رچاوه س؛ ابو مخرمه، تاريخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۹۵.
 - ۴ - الخزرجى، العقود اللؤلؤيه، ج ۲، ص ۱۱۶.
 - ۵ - محمد امين زكى، مشاهير الكرد و كردستان، ج ۱، ص ۱۸۴.
 - ۶ - هه مان سه رچاوه، هه مان شوين.

سپیهم: ئەو بزووتنه وانەى كورد بەرپایكردوون.

لەو كاتەوێى كە كورد پۆلى باشیان لە میژووی دەولەتى رەسولێ گێراو، كە لە هەمان كاتدا كوردی وا هەبوونە سەركردایەتى یاخیبوون و شۆرشیان لەدژی دەسەلاتی رەسولێ كردوو، چەندین ھۆكاریش لە پشتەوێى ئەو شۆرشانەوێى هەبوون:

۱- حەزبان دەكرد دەسەلات و پێگەیان لە هەندێى هەریمی وەك (نمار و هەران) بمیئت.

۲- بەرپەرچدانەوێى سیاسەتەكان هەندێى لە سولتان و ئەمیرانى رەسولێ كە دەیانەویست كوردی ئەو شار و هەریمانە لە رێگەى هەلمەتى سەربازى ملكەچى خویان بكەن.

۳- دەرکەوتنى چەند سەركردەیهك كە توانیان بە سەرکەوتووی سەركردایەتى ئەو شۆرشانە بكەن، وەك (ابراهیم شکر و جلالی كۆپی الاسد و جمال الدین نوری كۆپی حسن كۆپی نور).^۱

هەندێى لەو شۆرشانە توانی زیانی گەورە بە دەولەتى رەسولێ بگەیهنێ و بۆ زۆر هەریمی دیکەش بلاوبیئەو، كورد توانی لە میانەى ئەو شۆرشانە دەست بەسەر زۆریك شار و قوللەدا بگریت.

۱- شۆرشى كورد له زمان:

یەكەم شۆرشە، كە كورد لە سالی (۷۰۹/۱۳۰۰ز) لە نمار دژ بە والی صەنعا (سیف الدین طغریل)، كە سالی (۷۰۵/۱۲۹۶ز) بەرپرسیاریتی ئەوێى وەرگرت، بەرپایانكرد. ئەو كاتەى ویستی كوردانى ئەوێى دەستگیر بكات، ئەوانیش بەمەیان زانی شۆرشیان بەرپاكرد، (تاج الدین الیمانى) بەمشێوێى ئاماژەى بۆ ئەو شۆرشە كردوو: "كورد بەمەبەستى هەلكوتانە

۱ - ارسن موسی رشید، كورد لە سەردەمى دەولەتى رەسولێ لە یەمەن، ژ ۱، ل ۱۶.

سەر سەربازانی سەنعا لە شارەکه دەرچوون^۱، شوپرشەکه لە زمار دەستی پیکرد و تا بە سەنعا گەیشت، هەندێ بەلگە ئاماژە بۆ ئەو دەکەن، که ژمارەى بەشداربووانى کورد لەو شوپرشە زۆر بوو، توانیان والى ئابلقە بەن و دەست بەسەر کۆشکەکەى و تەواوى چەک و ئەسپەکانى دابگرن و باشماوەى هیزەکەى لە شارەکه دەربکەن، بۆلای مەلیک موئەیه د (۶۹۶-۷۲۱/ک/۱۲۹۷-۱۳۲۱ز) رایانکرد^۲.

دواى تێپەربوونى ماوەیهک بەسەر ئابلقەدانەکه والى خۆى پادەستى شوپرشگیزان کرد و ئەوانیش لە خۆى و نووسەرەکەى و مامۆستای مالهکەى و نەقیبەکەى و ژمارەیهک جەنگاوهرى مەمالیکیان کوشت^۳. کاتى مەلیک موئەیه بە شوپرشى کوردان و مەترسیبەکەى زانى، هیزی بۆ لەناوبردنى ئەو شوپرشە پەوانەکرد، هەلمەتەکەى بەسەرکردایەتى (الامير کورپی شجاع الدين عمرى کورپی القاضى) و (شمس الدين عباس) بوو، لە ریگەى تەهامە بەرەو سەنعا چوون، شارەکهیان وەرگرتەوه^۴.

کوردیش بۆ دۆلى (الحار) چوون و لەگەل هیزەکانى مەلیک موئەیه بەیهکداهاتن، توانیان بۆ ماوەى سى پوژ شەپ بکەن، ئەو هیزی مەلیک موئەیه نەیانى ملکهچییان بکات، سى کەس لە کوردەکان لەم شەپە کوژران، هەردوو ئەمیرەکه بەهیزەکهیانەوه بۆ زمار گەپانەوه^۵.

کورد توانیان بچنە ناو (مصنعة^۶) هوه، هەردوو ئەمیرەکه ئابلقەیان دان، (تاج الدين اليمانى) ئاماژەى بەم ئابلقەدانە کردوه: "دوو ئەمیرەکه

۱ - بهجه الزمن، ص ۱۲۵.

۲ - ابن الديبع، قره العيون، ج ۲، ص ۶۴.

۳ - تاج الدين اليمانى، بهجه الزمن، ص ۱۲۵؛ الخزرجى، العقود اللؤلؤيه، ج ۱، ص ۳۱۷.

۴ - هه مان سه رچاوه؛ هه مان سه رچاوه ص ۳۱۸.

۵ - هه مان سه رچاوه

۶ - مصنعه: له قولله کانى نزيك زماره. ياقوت الحموى، معجم البدان، ج ۱، ص ۱۴۴.

كوردیان له (مصنعه) بۆ سی مانگ ئابلوقه دا، پارهیەکی زۆر خەرچکرا، ئابلوقه دانەکه هیچی نه پینکا، بۆیه وازیان لیهینا^۱. له گه‌ل توندی و دریژی ماوه‌که‌ی، ئابلوقه دانەکه سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، چونکه هیزه کوردیه‌که توانی دوا‌ی سی مانگ خو ر‌اگری ئابلوقه دانەکه ببه‌زینی.

له‌م ماوه‌یه‌دا نامه گورینه‌وه له نیوان کورد و ئیمامه‌ی زه‌یدی ئە‌نجامدرا، که دواتر هاوپه‌یمانی نیوان کورد و ئیمامی لیکه‌وته‌وه، ئە‌م هاوپه‌یمانیه‌ش بۆ شه‌رکردن بوو دژ به هیزه‌کانی ره‌سولی، ئیمام گه‌یشته ناوچه‌ی (بن شهاب) چاوی به‌هیزه کوردیه‌که که‌وت و به‌ره‌و (قره‌ عنتر)^۲ چوون، دوا‌ی ئە‌وه‌ی له‌گه‌ل هیزه‌که‌ی ئە‌وی پینکادان روویدا، توانیان ده‌ستبه‌سه‌ری دا‌بگرن و به‌ره‌و (بیت پدم و بیت یرام و قاهر حضور و پدمان) بچن، ئە‌و ناوچانه‌شیان خسته‌ژیر ده‌ستی خو‌یانه‌وه، دواتر به‌ره‌و سه‌نعا چوون، له‌گه‌ل هیزه‌کانی مه‌لیک موئه‌یه‌د شه‌ری گه‌رمبوو^۳، گو‌تراوه هیزه‌کانی کورد و ئیمام توانیویانه له‌ چهند لایه‌کی شاره‌که له‌لای بیستانی سو‌لتان بچنه ناو شاره‌که و دواتر گه‌راونه‌ته‌وه سنوری خو‌یان و تیبیدا جیگیربوونه^۴.

مه‌ترسی شو‌رشی کوردی به‌تایبه‌ت دوا‌ی هاوپه‌یمانیته‌ی له‌گه‌ل ئیمام و هه‌ره‌شه‌کردنی سه‌نعا زۆرتر بوو، مه‌لیک موئه‌یه‌د به‌سه‌رکردایه‌تی سو‌پایه‌ک به‌ره‌و سه‌نعا چوو، توانی ده‌سه‌لاتی خو‌ی بۆ بگه‌رینیه‌وه، هه‌روه‌ها کوره‌که‌ی خو‌ی مه‌لیک موزه‌فه‌ری بۆ هه‌ریمی (بیت الناحز)

۱ - به‌جه‌ الزمن، ص ۱۲۵؛ الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۳۱۸

۲ - قره‌ عنتر: له‌ چپای عه‌ببانه، که له باکوره‌وه به‌ره‌و باشور در‌یژبوته‌وه، که ئە‌م‌پرو (ظفار) پچ ده‌لین، له‌ باشوری روژاوایه‌وه به‌سه‌ر سه‌نعاوه دروانیته. ابن‌الدیب، قره‌ العیون، ج ۲، هامش (۱)، ص ۶۴.

۳ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۳۱۸.

۴ - یحیی بن‌الحسین، غایه‌ الامانی، ق ۱، ص ۴۸۷.

نارد، بۆ ئەوەی ئارامی و ئاسایشی بۆ بگه‌ڕێنیتەوه، دواى ئەوەى ئەمیر (ال شمس الدين) لەوئى شۆرشی لەدژی ئەمیر (بهاء الكوردی) والی کردبوو، لە شارەکه‌ی وەدەرنا بوو، مه‌لیک موئه‌ید له‌مه‌ توره‌ ببوو، بۆیه‌ کورپه‌که‌ی خۆی به‌سه‌رکردایه‌تی هه‌لمه‌تیکی سه‌ربازی بۆ سه‌عه‌ده‌ نارد، له‌گه‌ل هه‌یزه‌کانی کورد و ئیمام یه‌کانگیربوون و توانی ده‌ست به‌سه‌ر (بیت حنبص) بگریت و هه‌یزه‌ هاوپه‌یمانه‌که‌ شکست بێنێ و به‌ره‌و (حافر) و (سبأ) چوون، ئیمام و هه‌یزه‌که‌ی له (بخیل ره‌قه) گیرسانه‌وه و کوردیش له (البرویه) گیرسایه‌وه، دواتر هه‌یزه‌کانی هه‌ردوو لاکه‌ لیک جیابوونه، کورد به‌ره‌و تۆران و ئیمامیش به‌ره‌و زه‌روان چوون.^۲

شۆرش تا ساڵی (۷۱۰/ک/۱۳۱۰ز) به‌رده‌وام بوو، تا ئەوه‌ی هه‌ردوو لاکه‌ گه‌یشتنه‌ رێککه‌وتنی ئاشتی، به‌ گوێره‌ی رێککه‌وتنه‌که‌ ده‌بوو کورد ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی ببن و له‌به‌رامبه‌ردا ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر هه‌ریمی هه‌ران (هه‌ران) هه‌هه‌بیت، هه‌روه‌ها ده‌رووبه‌ری سه‌عه‌ده و (الحوفیه و الحثه) له هه‌ریمی ته‌هامه‌ی به‌ ئەمیر (جمال الدین نوری کورپی حسن کورپی نور) به‌خشی، سه‌رباری ئەوه‌ی که رێککه‌وتن له‌نیوانیان هه‌بوو، به‌لام شۆرشه‌کان کۆتایی نه‌هات، به‌لکو کوردانی هه‌ران شۆرشه‌کانیان دژ به‌ ده‌وله‌تی ره‌سوولی ده‌ستپیکرده‌وه.

۲- شۆرشه‌کان کوردی هه‌ران:

ساڵی (۷۱۲/ک/۱۳۱۲ز) مه‌لیک موئه‌ید له‌گه‌ل ئیمام (المطهر) به‌ میانگیری (عماد الدین کورپی ادريس کورپی علی) گه‌یشتنه‌ رێککه‌وتن، به‌ گوێره‌ی ئەم رێککه‌وتنه‌ش بۆ ماوه‌ی ۱۰ ساڵ شه‌ر و هه‌ستا، به‌مه‌ش کورد له هه‌یزه‌کانی

۱ - تاج الدین الیمانی، به‌جه‌ الزمن، ص ۱۲۵.

۲ - ابن الدیبیع، قره‌ العیون، ج ۲، ص ۶۴؛ یحیی بن الحسین، هه‌مان سه‌رچاوه‌، ص ۴۸۸.

۳ - الخزرچی، هه‌مان سه‌رچاوه‌ ص ۳۲۳.

۴ - تاج الدین الیمانی، هه‌مان سه‌رچاوه‌ ص ۱۲۷.

ئىمام جياكرانه‌وه، مەبەستى مەلىك موئەدېش لەمە ئەوەبوو، كە خۆى تەنھا بۆ شەپرى كوردان تەرخان بكات، ھەلمەتتىكى سەربازى لەپىناوى لەناوېردنى دەسلەتەكەيان لە ھەرىمى ھەران دەستپىكرد، ئەمىر (اسدالدىن محمدى كورپى نور) بەسەركردايەتى سوپايەك لە صەنعاوہ بەرەو ھەران چوو، بەلام لەگەليان كەوتە سولحەوہ، بەپىي ئەو سولحەش كورد زماريان جىھىشت، كورد تەنھا لە ناوچەى عروش مانەوہ.^۱

بەلام رېوشوئىنەكانى مەلىك موئەيد لەم ئاستە نەوہستاوہ، بەھوى ئەوہى كورد لە شورشى سالى (۷۰۹/۱۳۰۰ز) مەلىك زور نىيان تورەبوو، سالى (۷۱۳/۱۳۱۳ز) مەلىك بەرەو تەعز لەوئىشەوہ بۆ جند چوو، فەرمانى بە والى زمار (اسدالدىن محمدى كورپى نور) كرد، كە بۆ ھەران بچىت و شەپرى كورد بكات و لە ھەرىمەكە دەريان بكات، ئەوئىش ئابلوقەى دان و مەنجەنىقى لە لىدانى قەلاكان بەكارھىتا.^۲

سالى (۷۱۳/۱۳۱۳ز) كورد شوڤرشيانكرد، مەترسى شوڤرشەكە لەوہبوو كاتى والى صەنعا (حسین كورپى اياس) و ژمارەيەك سەربازيان كوشت^۳، مەلىك موئەيەد فەرمانى بە ئەمىر (عباس كورپى محمدى) والى (الجديد) كرد ھەلمەتتىكى سەربازى بۆ دامركاندەوہى شوڤرشەكە بكات، حەصنى ئابلوقەدا و خربەى بە مەنجەنىق وئىرانكرد، ھەرچەندە ئابلوقەكە توند بوو، بەلام تا وئىرانكردنى شوڤراكان خويان رادەست نەدا، لە كوتاييدا سولحكرا، كاتى شىخ (محمدى كورپى عبدالله)ى داواى پارىزگارى بۆ كورد كرد، مەلىك موئەيدىش پازى بوو، بە مەرچى ئەمىرەكانى بەرەو شارى جند بچن، ھەردوو ئەمىرەكە (ابراهيم كورپى شكر و جلال كورپى الاسد)چوون و ملكەچى خويان نواند و قوللەى ھەرانى بەمەرچى گەرانەوہ بۆ زمار رادەستكردەوہ.^۴

۱ - الخزرجى، العقود اللؤلؤيه، ج ۱، ص ۳۲۹.

۲ - تاج اليمانى، بهجه الزمن، ص ۱۲۸.

۳ - ھەمان سەرچاوەس، ص ۳۲۲.

۴ - يحيى بن الحسين، غايه الامانى، ق ۱، ص ۴۹۰.

کوردانی یه مهن چه زیان ده کرد له ههریمی زمار نیشته جی بین، به هوی ئه وهی ناوچه یه کی شاخاوی سارده و چالاکی چاندن و ئاوی به شیوه یه کی فراوان تیدایه و زهوییه که شی به پیته و ئاوه وایه کی باشی هه یه، ئه مهش له گه ل سروشتی دانیشتون کورد گونجاوه.

مه لیک موئه یه سالی (۱۳۳۷/ک۷۳۸ز) هه لمه تیکی سه ربازی بو ههریمی زمار به سه رکردایه تی (الامیر زین الدین قراجا) ده ستپیکرد، هیزه که ی زیاتر له چوارسه د سوار و بیست و یه ک هه زار پیاده، که مه نجه نیقیان پی بوو، هیزه که گه یشتته ناوچه که و ئابلوقیه ی کوردی هه رانیان داو و دوا ی شه ریکی توند له گه ل خه لکی حصن، توانیان ده ستی به سه رابگرن و (زین الدین) به والی له وی دابمه زرینن.^۱

کورد به رامبه ر ئه میرانی به نی ره سول ده سته وه ستان نه وه ستان، له سالی (۱۳۱۸/ک۷۳۹ز) له دژی والی جدید (ابن الحجازی) له هه ران شو رشیان به رپاکرد، که ئه و والیه ناو بانگیکی خراپی به هوی په یره وکردنی سیاسیه تی توندوتیژی دژ به خه لکه که هه بوو، ئابلوقه یان داو ناچار یانکرد شاره که جیبه یلیت بو لای مه لیک موئه یه د بچیت، مه لیکیش لی توره بوو، به ۱۰۰ هه زار دینار سزای دا.^۲

له مه وه بو مان ده رده که ویت که سیاسه تی ئه میر و سولتانه کانی به نی ره سول له پشت ئه و شو رشانه ی کورده وه بوون، که له پیناوی پاریزگاری له ده سه لات و ناوچه کانیان له زمار و هه ران ده یانکرد، کورد توانی سه رکردایه تی ئه و شو رشانه به سه رکه و تووی بکات، هه ندیجار ئه وه نده فراوان بووه زیانی زوری به ده وه له تی ره سولی گه یاندوو، له سه رده ستی کورد ژماره یه ک جیگر و جه نگاوه ر له سه نعا و زمار کوژراون.

۱ - عبدالله اثور، هذه هي اليمن، ص ۱۲.

۲ - الخزرجي، العقود اللؤلؤيه، ج ۲، ص ۶۳.

۳ - هه مان سه رچاوه، ص ۶۴.

سپهه م: كه سايه تيه كوردییه كانی دهوله تی رهسولی:

كورد له زۆربهی ههریمه كانی یه مهن بلاو ببوونه وه، (العبدلی = كردی) له نیو به ناوبانگترین هۆزه عه شیره ته كوردیه كان باسی له (اللعجیه) كردوو ه. ههروه ها ژماره یهك كه سايه تی كوردی له دهوله تی رهسولی دهركه وتن و به شداری چالاکیان له ژیا نی سیاسی و سه ربازی و ئایی نی كردوو ه، سه ربازی رۆل ییان له بونیادانی ژیا ری و ئاوه دانی له یه مهن. له دیارترین ئه و كه سايه تیانه ش، ئه مانه ن:

۱- شیخ عهلوانی الكوردی: زهوی و ده ره به گیکی زۆری له یه مهن هه بو، له به شی رۆژه لاتی ههریمی حجر و ده ور به ری، له سه ر خواستی دهوله تی رهسولی كاروباری (العروسین و وعل و النوره و نعمان) به رپوه بردوو ه.

كاتی مه لیک مه نصوری رهسولی سالی (۶۲۶-۶۲۷/ك/۱۲۲۸-۱۲۴۹ز) ده سه لاتی وه رگرت، ده سه لاته كه ی له رپگهی ده سنگرتن به سه ر ژماره یهك قولله و قه لاوه فراوان كرد، له سالی (۶۳۰/ك/۱۲۳۲ز) به ره و مولكه كانی (شیخ عهلوانی كوردی) چوو، میژوونوسان وا ئاماژه یان بو ئه مه كردوو ه: "ولاتی و قولله كانی عهلوانی كوردی وه رگرت"، ئه مه ش دوا ی زنجیره یهك شه رو پیکدادانی نیوانیان، شیخ عهلوان ده سنگیركرا و ماوه یهك له به ندیخانه مایه وه، له سه رده می كوره كه ی (مه لیک موزه فه ر) ئازادكرا، دواتر له سالی (....) له ئابلوقه دانی قولله ی ته عز به شداریكرد، زیاتر له ۲۰ هه زار پیاوی خۆی بو یارمه تی مه لیک موزه فه ر بو ده سنگرتن

۱ - هدیه الزمن، ص ۲۹۶.

۲ - الخزر جی، العقود اللؤلؤیه، ج ۱، ص ۱۲۸.

۳ - تاج الدین الیمانی، بهجه الزمن، ص ۸۶.

۴ - الوصابی، تاریخ الوصاب، ج ۲، ص ۱۱۳؛ ابن الدیبیع، قره العیون، ج ۲، ص ۲۸.

به‌سەر ته‌عز ڤه‌وانه‌کرد، پایه‌یه‌کی به‌رزى له‌لاى مه‌لیک موزه‌فه‌ر هه‌بوو، هه‌روه‌ها شیخ‌ه‌لوانى کوردی له‌باره‌ی لیخۆش بوون له (ئه‌میر کورپی ئه‌سه‌ده‌دین) و (عه‌لی کورپی وه‌هاس) قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌لیک موزه‌فه‌رکرد، له‌و کاته‌ی که هیزه‌کان مه‌لیک موزه‌فه‌ر به‌سه‌ریان دادا و ئه‌وانیش داواى له‌ سالى (٦٥٠/ک١٢٥٢ز) سه‌لامه‌تیا ن له‌ شیخ‌ه‌لوان کرد، مه‌لیک موزه‌فه‌ر له‌سەر داواکه‌ی ڤازى بوو، له‌ هه‌ردوو ئه‌میره‌که‌ خۆش بوو، شیخ‌ه‌لوان که‌سیکی ئازا و سه‌خى بوو، له‌ سالى ٦٦٠/ک١٢٦١ کۆچى داویکرد، شایانى باسه‌ سه‌ربارى بواره‌ سیاسیه‌که‌ی شاعیر و ئه‌دیبیش بوو.^٣

٢- بنو فیروز: ئه‌وانیش خانه‌واده‌یه‌کی کوردین، له‌گه‌ل ئه‌یوبیه‌کان هاتنه‌ته‌یه‌مه‌ن، له‌ماوه‌ی ده‌وله‌تى ڤه‌سولێ ژماره‌یه‌ک ئه‌میر ئه‌و خانه‌واده‌یه‌ ده‌رکه‌وتوون، به‌ر له‌ ده‌سه‌لاتی ڤه‌سولیه‌کان کاروبارى ئه‌بیان به‌ڤیوه‌بردوو، پایه‌ و ڤۆستی بالایان به‌ڤیوه‌بردوو.

زه‌وى وه‌قفیکى زۆریان له‌ ده‌روبه‌رى شارى ئه‌ب هه‌بووه، که‌ه‌ی سه‌رده‌مى شه‌مه‌دینى باپیره‌یان بوو. هه‌ریه‌که‌ له‌ ئه‌میر (فخرالدین) و (ابراهیم) و (شمس‌الدین) له‌ دیاریترین ئه‌میرانى ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ بوون، ئه‌وانه‌ ڤۆلیکی دیاریان له‌ ژيانى سیاسى و سه‌ربازى گێڤاوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش رۆلیان له‌ شارستان و ئاوه‌دانى بینوووه.

ئه‌وانه‌ بۆماوه‌یه‌کی درێژ ناویان له‌ ڤووداوه‌ میژووویه‌کان یه‌مه‌ن هاتوو، له‌ ڤووداوه‌کانى سالى (٩٧٦/ک١٥٦٨ز) له‌ماوه‌ی ده‌وله‌ی تاهیری (٨٥٨-٩٢٣/ک١٤٥٤-١٥١٧ز) ناویان باسکراوه.^٥

١ - الخزرجی، هه‌مان سه‌رچاوه‌ص ١٢٩.

٢ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج١، ص ١٠٠.

٣ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ١٢٩.

٤ - ابن‌الدیب، قره‌العیون، ج٢، ڤه‌راویزی ژماره‌ ٢ ل ١٧.

٥ - یحیه‌ بن‌الحسین، غایه‌ الامانى، ق٢، ص ٧٣٠.

۳- شیخ یوسفی الكوردی: له و كهسایه تیانهیه، كه له لای میژوونووسانی یه مهن باسیان كردوو، كه له هه ریمی جعر نیشته جی بووه، له رووداوه سیاسییه كانی ناوچه كه به شداریان هه بووه، له وهرگرتنی ناوچهی (مدن) له دهستی خهلكی (هسه) له پال (نقیب جعر محمد حسین) به شداریان كردوو.^۱

ههروه ها شیخ (یوسف الكوردی) بو وهرگرتنه وهی ناوچهی (مدن) له سالی (۱۲۴۹/ك۶۴۷) هاوكاری والی جعریان كرد، دواى ئه وهی شه پریان له گه ل خه لك و هۆزه كانی ئه وى كرد.

۴- ئه میری كوری هه كاری^۲: ناوی ئه میر (بدرالدین ابو عبدالله محمدی كورپی علی محمدی هه كارییه)، یه كيك له ئه میرانی دهوله تی ره سولی بوو، له سه رده می مه لیک موزه فەر و ئه شره ف بووه والی ناوچه ی (الشعر)، ئه میریكى دادپه روه ر بووه له بریاره كانی^۳، به شدارییه كی چالاكى له كیشمه كیشی نیوان مه لیک موئه یه د و مه لیک ئه شره ف كرد، كاتی له سالی (۱۲۹۶/ك۶۹۶) هیزه كانی هه ردوولا له ناوچه ی (الدعیس) به یه كگه یشتن، له پال مه لیک ئه شره ف وه ستا، مه لیک موئه یه د له م شه ردا دۆرا و باوكی و سه ركرده كان سوپاكه ی ده ستگیركران و له به ندیخانه ی ته عز په ستیتران، ئه و شه ره ئه وكات پێی ده گوترا رۆژ (الدعیس)^۴.

۱ - الوصابی، تاریخ وصاب، ج ۲، ص ۱۲۸.

۲ - الهكاری: بو ناوی هه كاری ده گه رپته وه، كه ژماره یه ك قولله ی تیدایه، سه ربه موصله، كه وتوته باكوری رۆژه لاتى موصل، كه بریتیه له زنجیره یه ك چیا له باكوری موصله وه، له ته نیشته ولاتی ئه نادول، كورد تیندا نیشته جین. ابن الاثیر، الباب لی ته ذیب الانساب، ج ۳، ص ۳۹۰؛ نه به ز مجید امین، المشطوب الهكاری، رساله ماجستیر، جامعه صلاح الدین، کلیه الاداب، (اربیل: ۱۹۹۱)، ص ۲۷-۲۹.

۳ - اسماعیل بن ابی الاكوع، المدارس الاسلامیه فی الیمن (دمشق: ۱۹۸۰)، ص ۱۶۲.

۴ - ابن الدبیع، قره العیون، ج ۲، ص ۱۸۳؛ ابو مخرمه، ج ۲، ص ۱۸۳؛ محمد یحیی الحداد، تاریخ الیمن السیاسی، ص ۱۲۹.

کاتی موئەید، سالی (۱۲۹۶/ک۶۹۶) دەسەلاتی وەرگرت، ئەو
 ھەلوئەستەھە ئەو ئەمیرانەھە کە بەشداریان لە پوژی الدعیس کرد لە بیر
 نەکرد، تۆلەھە لیکردنەو و دەستگیرکردن، ئەمیر (ابن الھکاری) و کورانی
 (ازدەر بدرالدین) و (نجم الدین) لەنیو ئەو دەستگیرکراوانە بوون، ھەر و ھا
 ئەمیر (الامیر شمس الدین الطنبی) و ئەمیر (جاندار) یشی دەستگیرکرد،
 ھەموو ئەوانەھە لە خانەھە (الادب) لە دەملو ھەند کرد، کە بۆ ماو ھەھە
 زۆر لە بەندیخانە مایەو ھە و دواتر خۆی بۆ خواپەرستی تەرخانکرد، سالی
 مردنەھە نازانریت.^۲

۵- شیخ ھودی کورپی داودی کوردی: یەکیک لە ئەمیرانی کورد
 لەناوچەھە جەر، ھەر و ھا یەکیک لە نەقیبەکانی شارۆچکەھە بوو، لەلای
 ھۆزەکان دەسەلاتی زۆری ھەبوو، لە سالی (۱۳۲۹/ک۷۳۰) شەپ و
 کوشتار لەنیوان ھۆزی بەنی جابر و بەنی ئەصبەھە بەرپابوو، پەشیوی
 ناوچەھە گرتەو، مەلیک موحامەد ۷۲۱-۷۲۶/ک۷۶۶-۱۳۲۱-۱۳۲۲م دەسەلاتی
 بەسەر ئەو ناوچانە نەما، سالی (۱۳۳۰/ک۷۳۱) ئەمیر حیحازی
 بەمەبەستی گەراننەو ھە ئارامی و ملکەچ کردنی ھۆزەکان بۆ جەر نارد،
 بەلام ئەمیر حیحازی لەم ئەرکەھە سەرکەوتوو نەبوو، بەھۆی لاساری
 ھۆزەکان بۆ فەرمانەکانی سولتان، فیلیکی بۆ پاراستنی جەر داھینا، کاتی
 گوتی: "ئێو ھەزەمەتکاری دەولەتیکی بەھیزن، پیویستە سولتان بەزەھە
 پیتان بێتەو، واباشترە گەرەکانتان بۆ بارەگای سولتان بچیت، بۆئەو ھە
 دیاری بەنرخ بەدەست بێت."^۳

خەلکەھەش شیخ ھودی کورپی داودی کوردی و ئەحمەدی کورپی
 ئەسودەدیان و ھە دوو نوینەری خویان بۆ دانوستاندن لەگەل مەلیک
 موحامەد دیاریکرد، بەرەو تەعز چوون، کاتی گەیشتنەجی، ئەمیر حیحازی

۱ - تاج الدین الیمانی، بەھجە الزمن، ص ۱۰۴؛ الخرزجی، العقود اللؤلؤیە، ج ۲، ص ۲۵۵.

۲ - اسماعیل بن علی الاکوع، ھەمان سەرچاو، ص ۱۶۳.

۳ - الوصاب، تاریخ وصاب، ج ۲، ص ۱۲۹.

داوای له مهلیک موجهاد کرد، دهستگیریان بکات وهک کارتی فشار بۆ سهر هۆزهکان جعر بهکاریان بهیئتی تاکو ملکهچی فهرمانهکانی بن، پێی گوت: "دوو شیخم دوورووم هیئاوه، ئەگەر نیازتانه دستهبهسهر جعر دابگرن، ئەوا لهگهلیانه، ئەگەر بۆ جعر بگهڕینهوه، بێ بهلیئتی دهکهن" بۆیه له تعز بهندکران، تا سالی (۱۳۳۱/۷۳۲ز) له بهندی مانهوه، دواتر به یاوهری (ابن زریع)ی والی نوێی جعر گهڕانهوه^۱. پێدهچیت شیخ هودی کوردی خاوهن جهماوهریکی گهوره بیت لهلای هۆزهکانی جعر، بههۆی ئەو پینگهیهی وهک نوینهری هۆزهکان ههلبژێردرا، تاکو لهگهڵ مهلیک موجهاید دانوستاندن بکات.

۶- ئەمیر ئیبراهیمی کورپی شکور: له دیارترین ئەمیرانی کوردی سهردهمی دهولهتی رهسولی بوو، به گهوره پیاوانی یهمن دادهنریت، له خانهوادهی بهنی ئەیوب بهتایبهت له مهلیک موجهاید نزیک بوو، له پرووی سیاسی و ئیداری و سهربازی خاوهن دهسهلاتیکی فراوان بوو. له سالی (۱۳۱۲/۷۱۳ز) له پال کوردان نمار و ههران بهشداری له شۆرشێ سهردهمی مهلیک موئهیهه کردوه، کاتی ههردوولا ریککهوتن، ئەمیر ئیبراهیم شکور وهک نوینهری کورد له دانوستانهکان بهشداری کرد^۲. سالی (۱۳۲۱/۷۲۱ز) سهکردهیهتی سوپای مهلیک موجهادی کرد، کاتی لهگهڵ مامی (مهلیک مهنصور) و کورپهکهی (مهلیک زاهر) له کیشهدا بوون، بههۆی ئەمیر ئیبراهیمهوه بوو هیزهکه بهرامبهر که داوی ئەوهی مهمالیکهکان چوونه پالی بههیزتریش بوو، پاشهکشهیانکرد، توانی لهگهڵ سهکردهی سوپاکهی مهلیک زاهر که ناوی (الامیر بدرالدین حسن)

۱ - ههمان سهرچاوه، ص ۱۲۶.

۲ - ههمان سهرچاوه

۳ - تاج الدین الیمانی، بهجه الزمن، ص ۱۲۹.

دانوستاندن بکات و سوپاکه‌ی بۆ ته‌عز بکشینیتته‌وه و ژيانی مه‌لیک (الفائز قطب الدین)ی برازای مه‌لیک موجهاد رزگار بکات^۱.

به‌هۆی ئەو پێگه‌یه‌ی هه‌یبوو، زۆربه‌ی کات مه‌لیک موجهاد له‌ زۆر شتدا راویژی پیکردوو، کاتی سالی (۷۲۲/۱۳۲۲ز) په‌وشی سوپاکه‌ی مه‌لیک موجهاد به‌هۆی نا دلسۆزی ئەمیره‌کان مه‌مالیک شیوا، ئەمیر ئیبراهیم پێشینیازی کرد هه‌موو ئەمیرانی به‌حری و مه‌مالیک ده‌ستگیربکری^۲، ئەمه‌ش به‌لگه‌ی ئەو پێگه‌ و ده‌سه‌لات و ریزه‌یه‌ که‌ ئەو ئەمیره‌ کورده‌ هه‌یبوو.

سالی (۷۲۲/۱۳۲۲ز) ئەمیر ئیبراهیم شکور له‌لایه‌ن مه‌لیک موجهاده‌وه بۆ راپه‌راندنی کاروباری ناوچه‌ی حیس^۳ راسپیردرا^۴.

۷- **علی کورپی عه‌بدولره‌حیمی کوردی**: له‌ زانای ئایینه‌کانی یه‌مه‌نه، له‌ ناوچه‌ی (الشربوب) له‌ ریمه‌ی ولاتی (الثمیلی) نیشته‌جی بوو، زۆریک له‌ زانایانی یه‌مه‌نی پێگه‌یاندوو و هه‌ک (اسماعیل من الصلغف)^۵ هه‌روه‌ها وانه‌ی به‌ (محمدی کورپی عیسی)ی فه‌قیه‌ گوتوو، کاتی منداڵ بووه^۶.

۸- **ئهمیر داودی کورپی خه‌لیلی هه‌کاری**: بووه‌ والی ناوچه‌ی (الشحر)، له‌ میانه‌ی پووداوه‌کانی سالی (۷۵۶/۱۳۵۵ز) ناوی ئەو ئەمیره‌ کورده‌ هاتوو، خاوه‌نی کتییی (جواهر تاریخ الاحقاف) وای باسکردوو: "له‌ سالی ۷۵۶ه‌ له‌ سه‌رده‌می ئەمیر داودی کوردی خه‌لیلی هه‌کاری هیندییه‌ مه‌جۆسییه‌کان له‌ شحر هاتنه‌ ده‌ری و به‌ره‌و ده‌ریا چوون، تا به‌ که‌شته‌یه‌"

۱ - ارسن موسی رشید، کورد له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ره‌سوڵی له‌ یه‌مه‌ن، ص ۱۷.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه‌س، ص ۱۴۰.

۳ - حیس: ولات و شوینیکه‌ له‌ ده‌روربه‌ری زه‌بید له‌ یه‌مه‌ن. اسماعیل بن علی الاکوع، البلدان الیمانیه، ص ۹۹.

۴ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۲، ص ۴۰.

۵ - الوصابی، تاریخ و صاب، ج ۲، ص ۱۹۳.

۶ - هه‌مان شوین.

لهنگرگرتووہکانی ئهوی گه‌یشتن و سواری كهشتیه‌كان بوو، به‌سه‌ر شیخ
(احمد كوری عبدالله ابادجانه الكندی) دا له (سقطر) تالانییه‌کی زوریان کرد
و بو (الشحر) گه‌رانه‌وه^۱.

۹- والی (صارم الدین كوری داود) له به‌رپوه‌بردنی ویلایه‌ته‌كه
به‌شداری کرد، هه‌روه‌ها كاتی سالی (۱۳۶۸/۱۳۶۶ز) مه‌لیك موزه‌فه‌ر بو
ناوچه‌ی (حضر موت) هاتبوو، هیرشی بو‌سه‌ر (الشحر) کرد، به‌شداری له
پووبه‌رووبوونه‌دا کرد^۲.

۱۰- ئه‌میر محمدی كوری ثور^۳: سالی (۱۳۲۴/۱۳۲۴ز) له دایكبووه،
دوای مردنی والی ناوچه‌ی الشحر (صارم الدین كوری داود) له سالی
(۱۳۸۷/۱۳۸۰ز) به‌فرمانی مه‌لیك ئه‌شرف كاروباری ئه‌وی
به‌رپوه‌بردوو، بو ماوه‌ی ۱۵ سال له‌و پۆسته‌ی مایه‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا
شه‌ریکی زوری له‌گه‌ل هۆزه‌كان کرد، تا ئه‌وه‌ی له‌ سالی (۱۳۹۲/۱۳۹۵ز)
له‌ پۆسته‌كه‌ی نه‌ما^۴.

۱۱- فاطمه‌ی كچی ئه‌سه‌دی كوری ئیبراهیمی كوردی : له‌ یه‌مه‌ن هه‌ر
كه‌سایه‌تی پیاوی كوردی ده‌رنه‌ده‌كه‌وت، به‌لكو ژنانیش پۆلی گرنگیان
گی‌راوه، له‌وانه‌ قاتیمه‌ی كچی ئه‌سه‌دی كوردی، كه‌ كچی (ئه‌میر ئه‌سه‌دی
كوری ئیبراهیمی كوردی) بوو سه‌رۆکی بنه‌ماله‌ی ئه‌سه‌دی كوردی له
نمار، خوشکیکی به‌ناوی (شمس) هه‌بوو، میردی به‌ شیخ تاهیری
دامه‌زینه‌ری ده‌وله‌تی تاهیری له‌ یه‌مه‌ن کرد^۵. كاتی سو‌لح له‌نیوان ئیمام

۱ - محمد بن علی سعید الزاکن، ج ۲، ص ۱۴۱.

۲ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۲، ص ۱۱۷؛ محمد بن علی سعید الزاکن، جواهر
تاریخ الاحقاف، ج ۲، ص ۱۴۳.

۳ - له‌ هه‌ندی سه‌رچاوه‌ به‌ (بن بوز) هاتوو.

۴ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ و هه‌مان شوین.

۵ - صالح الحامد العلوی، تاریخ حضر موت، ج ۲، ص ۵۶۱.

۶ - یحیی بن الحسین، غایه‌ الامانی، ق ۲، ص ۵۱۵.

صلاحه‌دین و کوردی زمار له سالی (۱۳۴۹/ک۷۵۰) کرا، ببوون به دوو که‌رت‌ه‌وه، به‌نی ئەسه‌د و به‌نی شوکر، ئینجا ئیمام سه‌لاحه‌دین فاتیمه‌ی خواست، که دایکی ئیمام‌عه‌لی کوپی سه‌لاحه‌دینی کوپیه‌تی^۱.

له سالی (۱۳۵۳/ک۷۵۴) ناکۆک که‌وتنه‌ نیوان به‌نی شکور و به‌نی ئەسه‌ده‌وه، ئەمیر ئەسه‌دی کوردی داوای یارمه‌تی له ئیمام کرد، له سه‌عه‌ده‌وه به‌ره‌و زمار چوو، به‌نی شکوپی ده‌ستگیرکرد و له قولله‌ی ه‌ران خسته‌یه‌ژیر نیشته‌جیبوونی به‌زۆرییه‌وه^۲، فاتیمه‌ش به‌شداری به‌پێوه‌بردنی کاروباری ئیمامه‌ی زه‌یدی کرد. کاتی‌عه‌لی کوپی دوای مردنی باوکی کاروباری ئیمامه‌ی زه‌یدی به‌پێوه‌ ده‌برد، ئەو ببووه سه‌رچاوه‌ی پ‌اویژ بۆ کوپه‌که‌ی له دامه‌زراندنی والیه‌کان به‌سه‌ر ه‌هریمه‌کان، (ابراهیم کوپی یحیی) به‌سه‌ر سه‌نعاوه دامه‌زراند^۳، ئەو ژنه که‌سایه‌تیه‌کی به‌هیز و توانایه‌کی زۆری هه‌بوو.

له‌لایه‌ن میژوونووسی یه‌مه‌نی (یحیی کوپی الحسین) وا وه‌سفراوه: "خاوه‌نی را و چاره‌سه‌ر بوو له سه‌نعا، سه‌یری زۆربه‌ی کاره‌کانی ده‌کرد"^۴.

ئیمام‌عه‌لی کوپی سه‌لاحه‌دین پ‌ووبه‌روی کبیرکی بووه له‌لایه‌ن ه‌ردوو ئیمام (مه‌دی و الهادی) له‌سه‌ر ئیمامه‌ت، دوای ئەوه‌ی شوینکه‌وتووانی ملکه‌چی و گویرایه‌لی خۆیان بۆ ئیمام‌عه‌لی نواند، توانی ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌ی سه‌عه‌ده‌ بگریت، بیری له‌وه‌ کرده‌وه به‌ره‌و سه‌نعا بچیت و ده‌ستی به‌سه‌رابگریت^۵.

۱ - الامام علی بن صلاح الدین: سالی ۷۷۵ک له زمار له دایکبووه، له سالی ۸۴۰ک له سه‌نعا به‌ تاعون کۆچی دوايیکردوه، یحیی بن الحسین، غایه‌ الامانی، ق، ۲، ص ۵۱۵.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۱۷.

۳ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۵۴۰.

۴ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۵۵۶.

۵ - محمد یحیی الحداد، تاریخ الیمن السیاسی، ص ۱۶۷.

له ماوهی سه رقالبوونی له سهنعا، فاتیمه‌ی ئەسه‌دی کوردی کاروباری ولاتی به‌رپۆه‌ده‌برد، فاتیمه کاتی هه‌ستی به‌مه‌ترسی بوونی دوو ئیمامه‌که له سه‌عه‌ه کرد، چاوه‌ریی نه‌کرد تا کورپه‌که‌ی له‌نمار ده‌گه‌رپۆه‌وه، به‌لکو بریار و رپۆشوینی گونجایی بو‌رپۆبه‌رووبوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی دوو ئیمامه‌ده‌رکرد، کومه‌لی جه‌نگاوه‌ری بو‌سه‌عه‌ه نارد، کاتی زانیان سه‌ربازان هاتن، دوو ئیمامه‌که رپایانکرد، هادی بو‌ناوچه‌ی (فله) و مه‌هدی بو‌ولاتی (الاهنوم) چوو.^۱

به‌مه‌ش فاتیمه‌توانی سه‌عه‌ه بو‌ده‌سه‌لاتی کوره‌ی بگه‌رپۆه‌وه، به‌بی ئەوه‌ی هپچ به‌ره‌ه‌لستی و زیانیک بدات، ئەمه‌ش بو‌ئو رۆل و داناییه‌ی ده‌گه‌رپۆه‌وه له‌به‌رپۆه‌بردن.

ئیمام‌عه‌لی گه‌رپۆه‌وه و چووه‌ناو سه‌عه‌ه، ماوه‌یه‌ک تینیدا مایه‌وه، دواتر بو‌سه‌نعا چوو، سالی (۸۰۷/ک/۱۴۰۴ز) (قاسمی کورپی سنقه‌ر عبدالله) به‌چاوه‌دیری فاتیمه‌ی دایکی به‌والی سه‌نعا دامه‌زراند.^۲

له‌سالی (۷۹۴/ک/۱۳۹۱ز) کاتی شه‌ری له‌نیوان ئیمام و شیخ تاهیری کورپی عامری جیگری ناوچه‌ی رادع به‌رپا بوو، (حسن کورپی الاسد الکوردی)ی برای فاتیمه‌کوژرا.^۳

۱ - یحیی بن الحسین، غایه‌الامانی، ق ۲، ص ۵۵۵؛ محمد یحیی الحداد، تاریخ الیمن السیاسی، ص ۱۲۷.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه

۳ - الرداغ: شاریکی ئاوه‌دانی رۆژه‌ه‌لاتی زماره، له‌دووری ۵۰ کیلومه‌تره‌وه. اسماعیل بن علی الاکوع، البلدان الیمانیه، ص ۱۱۸.

به‌شی پینجه‌م

به‌شداریه ژیاریه‌کانی کورد له یه‌مه‌ن

(١٤٥٤-١١٧٣/ک٨٥٨-٥٦٩)

یه که م: پینسانسی شارستانی و ئاوه دانی:

کورد له پینسانسی شارستانی و ئاوه دانکردنه وه له یه مهن له ماوه ی مانه وه یان، به شدارییه کی به رچاویان کردوو وه، مه لیکه ئه یوبیه کان پۆلکی کاریگه رییان له م پینسانسه هه بو وه، سه رباری ئه وه ی په شیوی سیاسی و زۆری شه ره کان له ماوه ی ده سه لات ه که یان، به هۆی سه رقالبوونیان به له ناو بردنی ده وه له توچکه کانی ئه و سای یه مهن و سه رکه و تکردنی یاخیبوونی هۆزه کان، که ماوه ماوه سه رییه له ده دا، به لام ئه مه ئه وانی له بواری ئیداری و ژیا ری دوور نه خستۆ ته وه.

ههروه ها هه ندی خانه واده و که سایه تی کورد له ماوه ی ده وه له تی ره سولی به شدارییان له په ره سه ندنی کلتوری و ئاوه دانی یه مهن کردوو، به لام سه رچاوه کانی میژه وو ئاماژه یان بو نه کردوو، ته نها به که می نه بیته.

چالاکی ژیا ری و ئاوه دانی کورد، جه ختی له بونیادنانی شار و قه لا و قولله و کۆشک و باغ و دروستکردنی دامه زراوه ی خویندن وه ک قوتابخانه وه مزگه وت کردوو، گرنگیان به لایه نی زانیستی و پۆشنییری داوه، سه رباری گرنگیدانیان به پۆشوینی و چاکسازی ئیداری و ئابووری و دارایی که سه رجه م بواره کانی کشتوکال و بازرگانی گرتۆ ته وه. ئه مه ش وایکردوو ه ژیا نی ئابووری له یه مهن بوژاندنه وه به خۆیه وه بیینی.

هاتنی کورد له سالی (۱۱۷۳/ک ۵۶۹) بو یه مهن، وه ک داگیرکاری نه بو وه، ئامانجیان ویرانکردنی ولات بووبی، به لکو ئامانج له م هاتنه یان گیرانه وه ی ئارامی و ئاسایش بو وه، که له سه ره به هانا وه چوونی خه لکه که ی بو وه، که به ده ست په شیوی و گه نده لی ده سه لات ه به یه ک ناکۆکه کانی یه مه نه وه ده یان نالاند، مه لیک تورانشا ئه مه ی دلنیا کرده وه، کاتی هیزه کانی هاتنه ناو عه ده نه وه، له و کاته ی که سه ربازانی کرده وه ی دزی و تالانیان کرد، ئه ویش ریگری لیکردن و پینانی گوت: "نه هاتووین بو ئه وه ی

ولاته‌که‌ی ویران بکه‌ین، به‌لکو بۆئه‌وه‌ی بیکه‌ینه مولکی خۆمان و ئاوه‌دانی بکه‌ینه‌وه"١، بۆیه‌ شاره‌که تالان نه‌کرا وه‌ک خۆی مایه‌وه٢.

الوصابی له‌ زمانی خه‌لکی ناوچه‌ی وصاب ده‌گیریتته‌وه: "له‌ و کاته‌ی ئیمه‌ له‌ مزگه‌وتی گوند نوێژی هه‌ینیمان ده‌کرد، سه‌ربازانی (حق سیف الاسلام) هاتن، وه‌ک خۆی نوێژمانکرد، هاتنی ئه‌وان سه‌رقالی نه‌کردین، هێرشیان نه‌کرده‌ سه‌ر هه‌چ که‌سێک"٣.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ جه‌نگاوه‌رانی ئه‌یوبی مامه‌له‌ی خراپیان له‌گه‌ل دانیشتوانی ئه‌و شوینانه‌ی بۆی چوونه‌ نه‌کردوو، به‌لکو ولاته‌که‌یانی له‌ دزی و تالانی و ویرانی پاراستوو، له‌گه‌ل گه‌وره‌یی سوپای ئه‌یوبیه‌کان، به‌لام ترس و ده‌راوکییان له‌ دلی خه‌لکه‌که‌ نه‌ناوه‌ته‌وه، به‌ر له‌وه‌ی ئه‌یوبیه‌کان بین، خه‌لکی یه‌مه‌ن به‌ده‌ست کوشت و بری ده‌وله‌ته‌کانیان ده‌یان نالاند.

له‌دیاریترین ئه‌و کاره‌ شارستانی و ئاوه‌دانکارییانه‌ی کورد:

١- دورستکردنی شار:

کاتی ره‌وشی سیاسی بۆ پادشا ئه‌یوبیه‌کان له‌ یه‌مه‌ن جیگیربوو، بیریا له‌ دروستکردنی شارکرده‌وه، بۆئه‌وه‌ی تیندا به‌سه‌ینه‌وه، ده‌بینین مه‌لیک تۆرانشا دوا‌ی ئه‌وه‌ی ره‌وشه‌که‌ی جیگیر بوو، هه‌ولیدا له‌نیو شار و قه‌لاکانی یه‌مه‌ن پایته‌ختیک بدۆزیتته‌وه، ناوچه‌ی ته‌عزی هه‌لبژارد و کاری بۆ پلانریژی شاره‌که‌ کرد و سالی (٥٧٠/ک/١١٧٤ز) به‌ره‌و ئه‌وه‌چوو له‌ شاره‌که‌ نیشه‌جی ببیت، پیده‌چیت هه‌لبژاردنی شاره‌که‌ له‌وه‌وه‌ هاتنیت که‌ خه‌لکه‌که‌ی ئاشتیخواز و ته‌بابوون، سه‌رباری ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر په‌یره‌وه‌ی

١ - ابن واصل، مفرج الکروب، ج ١، ص ٢٤٢؛ تاج الدین الیمانی، به‌جه‌ الزمن، ص ٧٦.

٢ - ابن الاثیر، الکامل، ج ١١، ص ١٩٨.

٣ - تاریخ وصاب، ج ٢، ص ١١٠.

ئەھلى سوننە و جەماعە بوون، كە ئەيوببىيەكان باوەريان پىي ھەبوو،
دكتورى لەگەل خۆى ھىتابوو، داواى لىكردن شوينىكى گونجاو ھەلبىژىرىن
بوئەوھى تىيدا بمىنئەتەو، شوينى تەعزىيان ھەلبىژارد، ئەمەش بەھوى
ئاوھەواكەى، شارىكى لى دروستكرد و تىيدا مايەوہ.

ھەروھە ماىك (سىف الاسلام طغتكين) شارى المنصورەى سالى
(۱۱۹۵/ك/۵۹۲) دروستكرد، كە لە باكوربىيەوہ ۱۲ كم لە شارى الجندب
دووربوو، پىدەچىت دروستكردنى مەنصورە ئامانجىكى سەربازى
لەوھداوہ بوو، بوئەوھى سەربازانى تىدا نىشتەجى بكات و ببىتە بارەگای
سەربازەكان، فەرمانى بە سەربازانى كرد، تىيدا بمىنئەتەو، ھەروھە وىستى
سەربازانى لە خەلكى دوور بكاتەوہ، نەوھەكا تووشى كىشە بىن، لەگەل
خەلكەكەى.

يەككە لە شاعيران بەمشىوہى بەسەر سەفى ئىسلامى ھەلداوہ:

احسنت فى فعلها المنصوره
و اقامت لنا من العدل صوره
رام تشيدها العزيز فاعطته
الى وسط قبره دستوره

(يحيى كورى الحسين) ميژوونووس بەمشىوہى وەسفى شارەى
مەنصورەى كردووہ: "شارىكى گەورەبوو، لەلايەن بەنى رەسولەوہ

۱ - سالم احمد محل، الدول و الدوليات ، ص ۱۰۳.

۲ - ابن خلدون، تاريخ ابن خلدون، مج ۵، ق ۹، ص ۶۳۲.

۳ - ابن ابى عذيبه، انسان العيون، مخطوطه، ورقه ۶۹؛ ابن الديبع، قره العيون، ج ۱،
ص ۳۹۵؛ بغيه المستفيد، ص ۷۵؛ الزبيدى، ترويح القلوب، ص ۵۷.

۴ - عبدالله الثور، هذه هي اليمن، ص ۲۲۹.

۵ - ياقوت الحموى، معجم البلدان، ج ۵، ص ۲۱۲.

ویرانکرا^۱۔ پیدہچیت شارہکہ ویرانکرایبت، جگہ له چند حانوویکی گوندی هیچی لی نه مابیته وه، میژووی ئه و شاره شتیکی ئه وتووی نه ماوه باس بکریت^۲۔

هروهها مهلیک (المعز کوری سیف الاسلام) شاریکی له (المیلین) دروستکرد^۳، هه رچهنده زانیاری یان باسکردنی ئه و شاره له سه رچاوه میژووییهکان و سالی بونیادنانی نییه.

۲- کوشک و باخچهکان:

شارهکانی یه مهنی سه ردهمی ئه یوبییهکان به زوری کوشک و خانوو و باخچه ده ناسریته وه، ده بینین مهلیک تورانشا کاتی سالی (۱۱۷۴/ک۵۷۰ز) گه یشته سه نعا، چند ته لاریکی تیدا دروستکرد^۴۔

هروهها ماوهی حوکمرانی مهلیک (سیف الاسلام) ژماره یه ک کوشک و خانوو له شاری مه نصوره دروستکران، دانیشتوان و سه ربازان تیدا نیشته جی بوون^۵۔

هروهها مهلیک سه یف ئیسلام دواي ئه وهی ئاوه وای ته عزی به دل بوو، فه رمانیکرد شاری تیدا دروست بکریت و له شاره که کوشک و ته لاری دروستکرد، فه رمانی کرد بیری ئاو للا بدریت و جوگه ی ئاوی بو راکیشا و باخچه ی دروستکرد، که به هه مه جور دارودرخت که له میسره وه هینرابوو، رازابوو وه^۶۔

۱ - غایه الامانی، ق ۱، ص ۳۳۶.

۲ - ابن الدیبیع، قره العیون، ج ۱، هامش رقم (۴) ص ۳۹۵؛ ابراهیم احمد المقحفی، معجم المدن و القبائل الیمنیه، (صنعا: ۱۹۸۵)، ص ۴۱۳.

۳ - تاج الدین الیمنی، بهجه الزمن، ص ۸۰.

۴ - هه مان سه رچاوه ص ۷۶.

۵ - ابن الدیبیع، بغیه المستفید، ص ۷۵؛ ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۱۰۳.

۶ - سالم احمد محل، الدول و الدویلات، ص ۱۱۵.

له سالی (۵۸۵ک/۱۱۸۹ز) فهرمانی دهکرد، سهکوی گورهکانی مهنصوره ئهوانه‌ی له‌سه‌ر گوری سه‌رکرده‌کانی هه‌مه‌دان دروستکرا‌بوون، ویران بکریت و به‌هه‌مان که‌ل و په‌ل کۆشکیک در‌ست بکریت^۱، هه‌روه‌ها به‌پاره‌یه‌کی زۆر (دار السطانیة) ی دروستکرد، ژووره‌کانی به‌زیڕ پارانده‌وه، هه‌مام و گۆمیکی تیدا دروستکرد، که‌هه‌موو جۆر به‌ردی به‌نرخ‌ی تیدا به‌کارهاتبوو^۲، هه‌روه‌ها کۆشکی (الجند الق‌دیم) و (دار السعاده)‌ی دروستکرد، که‌ده‌یروانییه‌ سه‌ر ده‌ریای عه‌ده‌ن^۳، سه‌لیقه‌یه‌کی به‌رز‌ی هه‌بوو، سو‌ربوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ کۆشک و ته‌لار و خانووه‌کانی به‌په‌نگی هه‌مه‌جۆر برا‌زیندریته‌وه.

مه‌لیک (سیف الاسلام) گرنگی به‌باخچه و بیستان و گوندی پر دارو‌درخت و گۆل ده‌دا، له‌سه‌نعا باخچه‌ی سو‌لتانی دروستکرد، که‌چه‌نده‌ها جۆر گۆل و په‌یحان و دارو‌درختی تیدا‌بوو^۴. له‌نزی‌ک شاری زه‌بید گوندی (المعزیه)‌ی دروستکرد، له‌قاهیره‌ پێیان ده‌گوت (المعزیه)^۵. هه‌روه‌ها مه‌لیک (المعز کور‌ی سیف الاسلام) گرنگی به‌بو‌نیادنانی ته‌لار و نو‌یکردنه‌وه‌ی خانووی شاره‌کان ده‌دا، خانووی (دار المنظر) له‌سه‌ر چپای (حقات) له‌عه‌ده‌ن دروستکرد، گو‌تراوه‌ که‌ (دار المنظر) کۆنه‌پیشتر نیشینگه‌ی سو‌لتانه‌کانی به‌نی زه‌ریع بووه، به‌لام ئه‌و نو‌ژه‌نی کردۆته‌وه^۶.

۱ - یحیی بن الح‌سین، غایه‌ الامانی، ق، ۱، ص ۳۳۵

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۳۳۷.

۳ - ابن مجاور، صفه‌ بلاد الیمن و مکه و بعض الح‌جاز، المسمی تاریخ المستبصر، تصحیح اوسکر لوفخرین، (لیدن: ۱۹۱۶)، ق، ۱، ص ۱۱۰.

۴ - هه‌مان سه‌رچاوه.

۵ - الحموی، التاریخ المنصوری، ص ۲۴۳.

۶ - ابن مجاور، هه‌مان سه‌رچاوه‌ص ۱۱۱؛ ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۱۲.

۳- قه لاو قولله كان:

دوای گه یشتنی ئه یوبیبه کان بۆ یه مهن، زۆر گرنگیان به خو قایمکردن و نوژهنکردنه وهی قه لا و قولله کانی هه ریبه کانی یه مهن دا، ئه مهش به لگه ی جیگیرکردنی ده سه لاتیانه له یه مهن^۱، له لایه کی دیکه وه ئه و قه لا و قوللانه بۆ لایه نی سه ربازی ئه و ئه منی گرنگی خو یان هه بوو.

قه لا و قولله کان به کۆله گه ی بنه په تی شاره کانی سه ده ی ناوه راست دادجه نرا، زۆربه ی کات له سه ر ریگا سه ره که کانی کاروانه بازرگانیه کان دروست ده کران، بۆئه وهی له جه رده و ریگره کان بیاریزیت، له لایه کی دیکه وه له کاتی شه ر و جه نگان چ ناوه خو یی بیت یان ده ره کی به ئاگادارکه ره وه ی پیشوه خته ی جولانه وه ووه کانی دوژمن داده نرا، به مهش به ره په رچی هیره کانیان ده دایه وه که ده کرانه سه ریان، به زۆری قه لا کان له شوینی به رز دورسته ده کران بۆئه وه ی بیته په ناگه یه ک خه لکی له کاتی شه ر و دوژمنکاری په نای بۆ به رن^۲، بۆیه مه لیکه ئه یوبیبه کان گرنگی زۆریان له قایمی ئه و قه لایانه داوه، ده بیت ئه وهش بگوتریت هه ندیجار خو یان وه ک پیوستیه کی سه ربازی و ئه مهنی قه لا کۆنه کانیان ویران کردوه.

له سالی (۵۸۵/ک/۱۱۸۹ز) سیف الاسلام قولله ی کونی ته عکری تیکدا و قولله یه کی نویی له شوینی دروستکرد، هه روه ها چه ند قولله یه کی تازه ی له له هه موو لایه کی ولات دروستکرد، وه ک قولله ی (حب و خدد و تعز) هه روه ها ژماره یه کی دیکه شی نوژهنکرده وه^۳. قولله ی هه رانی له هه ریمی

۱ - ارسن موسی رشید، شارستانی و بیناسازی کورده ئه یوبیبه کان له یه مهن، شانهدەر، (هه ولیر: ۱۹۹۸)، ز ۷، ۷.

۲ - کرفان محمد احمد، الملک الاشرف موسی بن الملک الایوبی و دوره و اثره فی الدوله الایوبیه ۵۷۶-۶۳۵هـ رساله ماجستیر، کلیه الاداب، جامعه صلاح الدین، (اربیل: ۱۹۹۹)، ص ۱۰۳.

۳ - ابن الدیب، قره العیون، ج ۱، ص ۳۹۵؛ بغیه المستفید، ص ۷۴؛ ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۱۰۱.

ذمار نۆژەنکردهوه، که تا ئیستاش ماوه، که بریتی له قه لایه کی لاربوو له شیوهی (الزابور)، که قه لایه کی به هیز و قایم بوو، توپ نهیده بیری^۱. ههروهها له سههر چپای شعیب قوللهی (المصانع)ی دورستکرد، گوتراوه که له کۆنهوه دروستکراوه، له کاتی هاتنی هیزهکانی مهلیک تورانشا له سالی (۵۶۹/ک ۱۱۷۳ز) بو یه مهن ویرانکراوه، خه لکه که خویان قولله که یان ویرانکردوو، بوئه وهی ته گرهه بخره پیش هاتنه ناوهی هیزهکان، تا ئه و کاتهی سیف الاسلام نۆژهنیکردوه به ویرانی مایه وه^۲.

ههروهها دهروازهیه کی له سههر (نقیل صید) دروستکرد، که دهکه ویتته چپایه کی نیوان (مخلاف) و (جعفر) و (حقل ژمار) بو ئه وهی سههرکه وتن بو چپا ئاسان بکات، ههروهها له سههر چپای (سماره) قه لایه کی دورستکرد^۳. مهلیک موعزی کوری سیف الاسلام ویستی قوللهکانی (بینون و غمدان و سلحین) نۆژهن بکاته وه، هه ندی پیاو چاک ئاموژگاریان کرد، که واز له م قه لایه بینیت، چونکه بوته نیشینگه ی جنوکان^۴.

۴- شوراکان:

شاره ئیسلامیهییه کان به ردهوام شورایان هه بووه، بو مه به سستی پاراستن و پێگری له هاتنه پیشه وهی دوژمنان به کاریان هیناوه، به تایبته شاره گه وره کان وهک پایته ختی ده ولته و ئه و شارانه ی که وتونه ته سههر سنورهکانی دوژمن.

هه ندی له پادشا یه مه نییه کان گرنگیه کی زووریان به شورا داوه، ژماره یه کیان دورستکردوو و ژماره کیشیان نۆژهنکردو ته وه، سههرباری ئه وهی ئاگاداری روخساری ژیری شاره کانیش بوونه^۱.

۱ - هه مان سههرچاوه، پهرواویزی ژماره (۳).

۲ - ابن مجاور، صفه بلاد الیمن، ق ۱، ص ۱۴۹-۱۵۱.

۳ - یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۵، ص ۳۰۲.

۴ - ابن مجاور، صفه بلاد الیمن، ق ۱، ص ۱۰۴.

سیف الاسلام شورای صهنعای دروستکردوه، دواى ئه وهى که ویران ببوو، له سالى ۱۱۹۳/ک ۵۸۹م شورای شارى زهبيدى نوژهنکردوو^۳ شورايهكى به دهورى شارهکه دروستکرد و چوار دهركاى بو دانا، بهرووى (غلافقة) دهركاى غلافقهى بو، بهرووى سهام، دهركاى سهام بو، بهرووى (حصن قوارير) دهركاى شبارق، دهركاى القرتب بهرووى چيا. به قور و كهړپوچ (خشت) دروستكرا بو، پانييهكهى ده بال بو^۴. خوزيار بو شورايهكى ديكهى دريژ و پان بهدهورى شارهکه دروست بکات، جهنگاوهران له نيوان ههردووو شوراكه نيشته جي بکات، بهلام مرد و نهيتوانى ئەمه بکات^۵.

۵- مزگه وته كان^۱:

دروستکردنى مزگهوت له كاره له پيشهكانى دهولهته ئيسلامييهكان، بههوى گرنگييهكهى له پرووى ئه وهى سهنتهري پهستن و نوژنه، له لايهكى ديكه وه پولى له بلاوكردنه وهى زانسن و فيركردن هه بووه، كورديش له

۱ - ارسن موسى رشيد، شارستانى و بيناسازى، ۷.

۲ - ابن الديبع، بغيه المستفيد، ص ۷۵؛ حسين بن على الوسى، اليمن الكبرى، (القاهرة: ۱۹۶۲)، ص ۶۷.

۳ - ابراهيم احمد المقمحى، معجم المدن و القبائل اليمنيه، ص ۱۹۱.

۴ - ابن مجاور، صفة بلاد اليمن، ق ۱، ص ۷۴، و ينظر الملحق رقم (۴) فى قائمه الملاحق.

۵ - هه مان شوين.

۶ - عه رهب (مسجد و جامع و مصلی) يان ههيه، ئيمه بو هه موويان مزگهوت به كاردينين، له راستيشدا جياوازى زوريشيان له نيوان ههيه، (مسجد) مزگهوتيكه نويزى به كومه لى له دهكریت بهس خوتبهى تيدا ناکریت، (جامع) نويزى به كومه لى و نويزى ههيينى و خوتبهى تيدا دهكریت، (مصلی) تهنه نويزى تيدا دهكریت، وهك ئەمهى له سه ر ريگاكانى نيوان شارهكان دروست دهكریت. (و.ك).

یەمەن گرنگی بە مزگەوت داوھ ژمارەیه ک مزگەوتیان دروست کردووھ
هەندیکی دیکەشیان نوژەنکردوئەوھ.

لە سالی (١١٨٦/٥٨٢ز) مەلیک سیف الاسلام بەشی رۆژاوا و
رۆژھەلات و داوھ و موناڕە ی مزگەوتی زەبیدی لە شاری زەبید
دورستکرد، سیف الاسلام خۆی فەقیھ بوو، قازی (احمد کورپی علی
العرشانی) لەوھ بیستووێتەتی.^٢

ژمارەیه ک مزگەوت لەلایەن ئەمیران و جیگرانی مەلیک و پادشاکانی
بنەمەلە ی ئەیوبی لە یەمەن دروستکراون و نوژەنکراونەتەوھ، وەک
مزگەوتی (المناخ) و نوژەنکردنەوھ ی مزگەوتی (المعزیه) لە تەعز و مزگەوتی
(الجند)^٣، ھەر وھا مەلیک مەسعودی کورپی مەلیک کامل گومبەزی لەسەر
مەزاری ئیبراھیم لە سالی (١٢٢٢/٦١٩ز) دروستکرد، ھەر وھا لە سالی
(١٢٢٧/٦٢٥ز) تەلاری مزگەوتی (الجندی) نوژەنکردووھ، سەرھەتا
فەرمانیکرد بیروختن، بەلام بەھۆی کەمی ئاووھ نەیتوانی نوژەنی بکاتەوھ،
بەھۆی ئەوھ ی باران لەو سالە لەیەمەن نەباری، بەلام دوا ی ماوێھە ک
پارەھەکی زۆری بو شێخیک بەناوی (ظھیر الدین علی کورپی عمر) نارو
فەرمانی پیکرد مزگەوتە کە نوژەن بکاتەوھ، بە شیوھ ی تەلاری پادشاگان
تەلارە کە برازینیتەوھ، ھەر وھا لەسەر دەرگای مزگەوتە کە خانووێک
دورزست بکات، ئەوھیش وەک فەرمانی پیکرابوو، وایکرد.

ھەر تەنھا پاشا ئەیوبییەکان مزگەوتیان دروست نەکردووھ، بەلکو
کەسایەتی کوردیش لە ھەریمە جیا جیاکانی یەمەنی لەسەر دەمی دەولەتی
رەسوڵی مزگەوتیان دروستکردووھ، شیخ (ھود کورپی داوود الوردی) و

١ - ابن الدیب، قرە العیون، ج ١، ص ٣٩٥؛ بغیە المستفید، ص ٧٠.

٢ - ھەمان سەرچاوە.

٣ - ارسن موسی رشید، شارستانی و بیناسازی، ل ٧.

٤ - ابو شامە، ذیل الروضتین، ص ١٥٨؛ الفاسی، شفاء الغرام، ص ٢١٦.

٥ - یحیی بن الحسین، غایە الامانی، ق ١، ص ٤١٨.

ژنه‌که‌ی که ئامۆزای بوو ناوی (رحمه بنت احمد الکردی) بوو، مزگه‌وتی (العسادی) یان له ولاتی جعروا دروستکرد، پارهی‌کی زوریان له دروستکردنه‌که‌ی خه‌رجکرد، که رۆژانی هه‌ینی خوتبه‌ی تیدا ده‌خویندرایه‌وه.^۱ هه‌روه‌ها والی (الشحر) ئه‌میر (محمدی کورپی پور کورپی حسن الکردی) مزگه‌وتیکی به‌ناوی (هه‌ینی) له سالێ (۱۳۹۲/ک۷۹۵) دروستکرد.^۲

ئهو مزگه‌وتانه سه‌رباری رۆله په‌رسته‌نه‌که‌ی رۆلی رۆشنییری فراوانیان گێراوه، که شوینی به‌ستنی حه‌لقه‌ی خویندن و خویندنه‌وه و بیستن بووه، ژماره‌یه‌کی زۆر له زانایان وانه‌بیژیان تیدا کردوه.^۳

۶- قوتابخانه‌کان:

خویندن له یه‌مه‌ن وه‌ک ته‌واوی ولاته ئیسلامیه‌کانی دیکه له نامیلکه ده‌ستپیده‌کرد، که قوتابیانی فیری قورئان و نووسین و خویندنه‌وه حساب ده‌کران، هه‌رچی خویندنی تایبه‌تمه‌ند بوو، ئه‌وا له مزگه‌وته‌کان ده‌کرا، هه‌روه‌ها قوتابیانی به‌دوای زانست بو شاره‌کانی ده‌چوون، له‌سه‌ر ده‌ستی شیخه ناسراوه‌کان ده‌یانخویند، سه‌باره‌ت به‌ ده‌رکه‌وتنی قوتابخانه‌کان بو یه‌که‌مجار له ولاتی یه‌مه‌ن، ئه‌وا بو سه‌رده‌می ئه‌یوبیه‌کان ده‌گه‌رێته‌وه،^۴ ئه‌یوبیه‌کان زۆر گرنگیان به‌ دروستکردنی قوتابخانه له سه‌رجه‌م ولاتان و هه‌ریمه‌کانی ژێر ده‌ستیان داوه.

مه‌لیک (المعز کورپی سیف الاسلام) به‌یه‌که‌م دامه‌زرینه‌ری قوتابخانه له یه‌مه‌ن داده‌نریت، سالێ (۱۱۹۷/ک۵۹۴) قوتابخانه‌ی (المعزیه‌ی

۱ - الوصابی، تاریخ وصاب، ج ۲، ص ۲۲۷.

۲ - صالح الحامد العلوی، تاریخ حضرموت، ج ۲، ص ۶۸۳.

۳ - محمد رضا حسن الدجیلی، احاه الفکریه فی الیمن، ص ۶۶.

۴ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۳۶۰.

دروستکرد، که دواتر به به (مدرسه میلین) ناسرا، دواى ئه وه سه رکړده و ئه میر و زانایان زیاتر له ۱۳ قوتابخانه یان له ته واوی یه مه ن کړده وه^۱. زوربه ی قوتابخانه کان بؤ خویندنی مه زه بی شافعی ته رخاگرابوون، ئه و قوتابخانه له باشور بلاو بپوه وه، له باشور قوتابخانه نه بوو، ئه ویش به هو ی بلاو بوونه وه ی هیزی ئیمامه ی زهیدی له وئ، له و قوتابخانه فیه ی شافعی و خویندنی قورئان و فیرکردنی قوتابیان ئه نجا ده درا^۲.

له دیاریتیرین ئه و قوتابخانه ی که له لایه ن کورده وه دامه زراون: ۱- قوتابخانه ی المعزیه (المیلین):

یه که م قوتابخانه ی یه مه ن، سالی (۱۱۹۷/ک/۵۹۴ز) له لایه ن مه لیک المعزه وه له زه بید دروستکراوه، دواى ئه وه ی پارده یه کی زوری لیدرا^۳، به (المدرسه المعزیه) ناسرا^۴. دواى ئه وه ی سه نقه ر ئه تابه گ سالی (۱۲۰۰/ک/۵۹۹ز) ده ستی به سه ر زه بید داگرت، دواى ئه وه ی مه لیک موعز به ده ستی کورد کوژرا، فه رماني کرد قوتابخانه که داخریت و فه قیه ه شافعیه کانی ده رکرد، قوتابخانه یه کی گوره ی له زه بید دروستکرد، که به قوتابخانه ی (ابن دحمان) ناسرا^۵.

-
- ۱ - مصطفى عبدالله محمد شيحة، دراسة مقارنة بين المدرسة المصرية و اليمنية، اعداد عبدالعظيم رمضان، فى تاريخ المدارس فى مصر الاسلامية، (مصر: ۱۹۹۲)، ص ۴۳۵
 - ۲ - مصطفى عبدالله شيحة، دراسه، ص ۴۳۵.
 - ۳ - ابن الديبع، قره العيون، ج ۱، ص ۴۰۳؛ عبدالله ثور، هذه اليمن، ص ۳۰۰.
 - ۴ - اسماعيل بن على الاكوع، المدارس الاسلامية فى اليمن، ص ۲۱.
 - ۵ - تاج الدين اليماني، بهجه الزمن، ص ۸۱.

مهلیک مهسعودی کورپی مهلیک کامل قوتابخانهی (المیلین)ی نوژده نکرده وه^۱، ئه و قوتابخانهیه بو خویندنی فیهی شافعی ته رخانکرا بوو^۲، ژمارهیهک فیهی و زانا وانه یان تیدا گوتوته وه، له وانه (ابو الحسن کورپی محمد الحکمی) که فیهیکی به ناوبانگ بووه، دواى ئه ویش کورپه کهی (محمدی کورپی علی) و براکانی (ابو کورپی علی) و (عمر کورپی ابی بکر علی) وانه بیژیان تیدا کرده، به حه کیمانی (المیلین) ناسرابوون، وانه بیژیان به میرات له م قوتابخانهیه ده کرد^۳.

۲- قوتابخانهی (السیفیه) له ته عز:

ئه و قوتابخانهیه مالی سه نه قهری ئه تابه گ بوو له ته عز، مهلیک موعز سالی (۱۱۹۷/ک/۱۹۷) له وی کری و کردیه قوتابخانه و ته رمی باوکی بو ئه وی گواسته وه، ناوی (السیفیه)، ئه مهش له سه ر ناوی باوکی که ناوی (سیف الاسلام طغتکین) بوو^۴.

ژمارهیهک فیهی وانه بیژیان تیدا کردوه له وتانه (الفقیه علی کورپی عیمان الاشنهی) و (الفقیه محمدی کورپی ابی کورپی الحسین کورپی عمر کورپی نجم گولون^۵) و (محمدی کورپی داود ابو الوحسی)^۶.

۱ - ابن الدیب، هه مان سه رچاوه، ل ۲۲؛ بغیه المستفید، ص ۷۹؛ یحیه بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۲۲.

۲ - محمد رضا حسن الدجیلی، الحیاة الفکرية فی الیمن، ص ۵۶.

۳ - اسماعیل بن علی الاکوع، هه مان سه رچاوه، ل ۱۹.

۴ - ابن الدیب، قره العیون، ج ۱، ص ۴۰۰.

۵ - اسماعیل بن علی الاکوع، المدارس الاسلامیة فی الیمن، ص ۲۱.

۶ - هه مان شوین،

۳- قوتابخانه‌کافی (بن فیروز):

خانه‌وادهی به‌نی فه‌پروزی کوردی کرنگییه‌کی زوریان به زانست و خویندن له‌یه‌مه‌ن داوه، ژماره‌یه‌ک ئه‌میریان تیدا هه‌لکه‌وتووه، که هانی زانایان و فه‌قیهانیان داوه و ژماریه‌ک قوتابخانه‌یان دروستکردووه، له‌وانه:

أ- قوتابخانه‌ی (حسن کوری فیروز) له‌ئه‌ب:

له‌لایه‌ن ئه‌میری کورد (حسن کوری ابی بکر فیروز) دامه‌زراوه، له‌باشترین قوتابخانه‌کافی شاره‌که بوو، ئه‌و قوتابخانه‌یه دواتر به قوتابخانه‌ی (الحسنیه) ناسرا، ژماره‌یه‌ک فه‌قیه و زانا وانیه‌یان تیدا گوته‌تووه^۱، وه‌ک (الفقیه ابو حفص عمری کوری عبدالله ی کوری سلیمانی الکندی) تا مردنی له‌سالی (۷۲۳/۱۳۲۳ز) ئیمامه‌تی قوتابخانه‌که‌ی کرد، هه‌روه‌ها (الفقیه احمدی کوری سلیمان احمدی کوری صبره‌ی الحمیری) که له‌زۆریک له‌قوتابخانه‌کافی به‌نی فه‌پروزی وانه‌بیژیکردووه^۲.

ب- قوتابخانه‌ی (محمدی کوری فیروز):

له‌لایه‌ن ئه‌میری کورد (محمدی کوری حسن کوری فیروز) له‌شاری (اب) دروستکراوه، که به (الاسد) ناوبانگی ده‌رکردبوو، ئه‌و ئه‌میره‌کورد زانست و زانایانی خو‌شویستووه، له‌سالی (۷۲۹/۱۳۲۸ز) کوچی دوا‌ییکردووه^۳.

ج- قوتابخانه‌ی (الشمسیه):

که ناوه‌که‌ی بۆ ئه‌میری کوردی (شمس الدین ابوبکری کوری فیروز) ده‌گه‌رپه‌تووه، که له‌شاری (اب) دورستیکرد، که‌وتبووه نزیک (الجامع الکبیر) ده‌رگای ده‌روه‌ی به‌روه‌ی پۆژه‌ه‌لات ده‌کرایه‌وه، دوو ژوور له‌ته‌نیشته‌ی ده‌رگای قوتابخانه‌که‌هه‌بوون، یه‌کیکیان له‌راست، که تیندا مندالانی فیزی قورئان ده‌کران، ئه‌وه‌ی دیکه‌یان له‌باکور، که بۆ خویندنی زانست بوو^۴.

۱ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۴۳.

۲ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۲، ص ۵۳.

۳ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۶۵.

۴ - اسماعیل بن علی الاکوع، المدارس الاسلامیه فی الیمن، ص ۱۱۰.

ژمارهیهک له فهقیههکان له قوتابخانهی شه‌مسییه وانه‌بیژیان کردوو، له‌وانه (عثمانی کورپی فیروز) که وه‌زیفه‌ی ئەمانه وانه‌بیژی بووه له قوتابخانه‌که، هه‌روه‌ها (حسام الدینی کورپی عثمانی کورپی فیروز الکردی) یش وانه‌بیژ و ئیمامی مزگه‌وته‌که‌که‌ی کردوو.^۱

د- قوتابخانه‌ی (الهکاریه):

له‌لایه‌ن ئەمیری کورد (ابن الهکاری)یه‌وه له زه‌بید له ته‌ک ماله‌که‌ی دروستکراوه، ماله‌که‌ی وێرانکرا، به‌لام قوتابخانه‌که‌ی مایه‌وه^۲، هه‌ریه‌که له (ابراهیمی کورپی عبدالله ی کورپی ابراهیمی کورپی الخیر) و (ابو حفص عمری کورپی محمدی کورپی السراج) و (ابو الخطاب عمری کورپی علی اللحی) له قوتابخانه‌ی هه‌کاری وانه‌بیژیان کردوو^۳. ئەو قوتابخانه‌یه تا کۆتاییه‌کانی ده‌وله‌تی ره‌سولی مابوو.^۴

۷- دروستکردنی هه‌مام:

مه‌لیکه‌کانی بنه‌ماله‌ی ئەیوبیه‌کان گرنگیان له که‌رتی خزمه‌تگوزاری و هه‌وانه‌وه و هه‌مام داوه، ئەمه‌ش له ریگه‌ی بونیادنانی کۆشک و خانوو، مه‌لیک سیف الاسلام کاتی شاری مه‌نصوره‌ی له سالی (۵۹۲/ک/۱۱۹۵ز) دروستکرد، هه‌مامیکی زۆری تییدا دروستکرد^۵. هه‌روه‌ها هه‌مامیکی له کۆشیکی له هه‌نعا دروستکرد^۶.

۱ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۱۱.

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۶۲.

۳ - هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۶۳.

۴ - الخزرجی، العقود اللؤلؤیه، ج ۲، ص ۱۸۰.

۵ - ابن الدبیع، بغیه‌ المستفید، ص ۷۵؛ یحیی بن الحسین، غایه‌ الامانی، ق ۱، ص ۳۳۷.

۶ - یحیی بن الحسین، هه‌مان سه‌رچاوه

دوووم: گرنگیدانه زانستی و پۆشنییرییهکانیان:

پادشا ئه یوبییهکان له پال گرنگیدانیان به سیاست و سهربازی گرنگیان به لایهنی زانستی و ئهدهبی داوه، ئهوه لێئانهوه زانراوه که زۆر زانا و زانستیان خۆشویستوو، لهیهمهه ههمان پێچکهی فیکری میسر و شامیان بۆ هاندانی زانستیه ئایینییهکان گرتهبهرا^۱.

لهناو مهلیکه ئه یوبییهکانیش مهلیک سیف الاسلام ده رکهوت، که وا وهسفرکراوه: " پادشایهکی ئازا و ئهدیپ بووه، فهقیهیک بووه، شتی نووسراو بیسترای هه بووه"^۲، " زانا بووه، زانایانی خۆشویستوو و پێزی لێناون و زیاد له پێویست لهگه لێان چاک بووه"^۳.

زۆر گرنگی به جولانهوهی زانستی و پۆشنییری داوه، دهستی زانا و فهقیههکانی گرتوو، پارهی زۆری پێداون بۆ ئهوهی پێداویستیهکانیان دابین بکهن، زۆر چهزی له خه لکی زانا و دیندارکردوو، خۆشی ئهدیپ بووه و گرنگی به ئهدهب و کتیب داوه، ههروهها گرنگی به لایهنی پۆشنییری داوه، چونکه پۆشنییری و زانست لهگه ل بوونی ئازایهتی جهنگی لای ئهوه لهو پێوه ره سه رهکیهکانی هه لسهنگاندنی که سایهتی بووه، بهتایبهت بۆ خانهوادهی فه رمانهراوه^۴.

له سه دهی شه شی کۆچی یه مههه بوژاندنه وهی شیعیری به خۆیه وه بینی، مهلیک و سولتانهکان پۆلکی کاریگه ریان له سه ره ئهوه بوژاندنه وهیه هه بووه، هانی شاعیرانیان داوه پارهی زۆریانیان پێداوه^۵، دهبینین کاتی

۱ - محمد رضا حسن الدجیلی، الحیاه الفکریه فی الیمن، ص ۴۹.

۲ - ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ص ۱۰۱-۱۰۳.

۳ - حسن سلیمان محمود، تاریخ الیمن السیاسی، ص ۲۵۲.

۴ - کرفان محمد احمد، الملک الاشرف الایوبی، ص ۳۴.

۵ - محمد رضا حسن الدجیلی، هه مان سه رچاوه، ص ۱۸۰.

(ابو عنین) ۱ شاعیری له شامهوه به یهمن دهگات، مهلیک سیف الاسلام ریژی لیناوه، ئەو شاعیره زۆر شیعری له ستایشی خانهوادهی ئەیوبی هیه ۲. له سهردهمه دا که بزوتتهوهی ئەدهبی و پۆشنیبری له بوژاندنهوه بووه، بهشداریکردوه له هیتانی زانیان و شاعیران بۆ یهمن ۳.

مهلیک موعزی کورپی سیف الاسلام به دانانی هۆنراوه و پیزگرتنی شاعیر و ئەدیبان بهناوبانگ بووه، ژمارهیهک شاعیر له دهوری خۆی کۆکردوه و چاودیری دهکردن و گرنگی پێ دهدان، له بهناوبانگترین ئەو شاعیرانهی که هاوسهردهمی مهلیک موعزبوونه و له شعرهکانیان ستایشیان کردوه، ئەوانیش ههردوو شاعیر (احمدی کورپی الاشرفی و الشاعر ابن الدلال) بوون، ئەشرفی شاعیر قهسیدهیهکی له ستایشی مهلیک موعز ههبوو، "مهلیک موعز خۆی شاعیر و ئەدیب بووه و دیوانه شیعری ههبووه" ۶.

کاتی مهلیک مهسعود لکامل سالی (۶۱۲/ک/۱۲۱۵ز) هاته ناو یهمنهوه، ههندی شاعیر و زانی له گهڵ خۆی هینابوو، له پیشهوهیان (ابو الغنائم الشیرازی) شاعیری خاوهنی کتیبی (جمهره الاسلام) بوو، شیعری له بارهی ستایشکردنی مهلیک مهسعود ههبوو، ۷ له زانیانیش (اسعد الدینی

۱ - ابو عنین: شاعیر (ابو محاسن محمد نصرالدین بن نصر بن عنین الانصاری) نازناوی (الشرف الدین الکوفی) بوو، به ئەصل خهڵکی دیمهشق بوو. ابن الدیب، قره العیون، ج ۱، هامش رقم (۱)، ص ۳۹۶.

۲ - ارسن مویشی رشید، شارستانی و بیناسازی، ل ۸.

۳ - محمد رضا حسن الدجیلی، الحیاه الفکریه فی الیمن، ص ۱۸۰.

۴ - هه مان سه رچاوه

۵ - یاقوت الحموی، معجم البلدان، ج ۱، ص ۱۹۷.

۶ - ابن الدیب، بغیه المستفید، ص ۷۶.

۷ - شوقی ضیق، تاریخ الادب العربی، عصر الدول و الامارات، (القاهرة: ۱۹۸۰)، ج ۵، ص ۱۱۲.

کورپی ابی الحسن^۱ بوو، که زانایهک بوو، دهستی پزیشکی هه بوو، (العلوم الحکمیة)^۲ یشی به دهست هینابوو، خزمه تی مه لیک مه سعودی کردبوو، له یه مهن له گه ل ی مابوو هوه، مانگانه سه د دیناری بو برابوو هوه^۳، ئه وانه له لایهن مه لیک مه سعوده وه گرنگیانین پیده دراو چاودیریش ده کران.

ده بینین پادشا ئه یوبییه کان له میانه ی مانه وه یان له یه مهن گرنگی زوریان به ژیان زانستی و رۆشنیبری داوه، ژماره یهک پزیشک و زانان و شاعیریان له گه ل خو یان بو یه مهن هیناوه، ئه وانه ش بزوتنه وه ی زانستی و رۆشنبری یه مهن یان چالا کردوو ه.

سیبیه م: چاکسازی ئیداری و نابووری و دارایی:

- لایه نی ئیداری:

دوای ئه وه ی ئه یوبییه کان سالی (۵۶۹ک/۱۱۷۳ز) به سه ر یه مهن زال بوون، یه مهن سه ره خو یی له ده ستدا و بووه ویلایه تیک له ویلایه ته کانی ده وه له تی ئه یوبی و بووه پاشکو ی میسر، ئه یوبییه کان هه ول یان دا یه مهن له په شیوی سیاسی ولا تو چکه کان به تاییه تی له سه رده می به نی مه هدی رزگار بکه ن^۴. پادشا ئه یوبییه کان له ما وه ی حوکمرانیان بو یه مهن ویستویانه چاکسازی له یه مهن بکه ن و سه یری به رپوه چوونی کاروباری خه لکه که ی بکه ن،

۱ - اسعدالدین بن ابی الحسن: (۵۷۰-۶۳۵هـ) له زانای چاکه کان بووه م زانای شه ر بوو هه میش کاری دکتوری ده کرد، خاوه نی کتییی (نوادر الالباء فی امتحان الاطباء)، سه یری: ابن ابی اصیبیه، عیون الانباء فی طبقات الاطباء، تحقیق، نزار رضا، (بیروت: د.ت)، ص ۶۰۰.

۲ - العلوم الحکمیة : دابه ش ده بیته سه ر دوو لق (علوم حسیه) و (علوم عقلیه).

۳- هه مان سه رچاوه زه یر حمیدان، اعلام الحضاره العربیه الاسلامیه، (دمشق: ۱۹۹۶)، ج ۴، ص ۳۷.

۴ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۳۵.

دهبیین مهلیک تورانشا بهر له وهی یه من له سالی (۱۱۷۵/ک۵۷۱ز) جیهیلایت، کاروباری ولاتی ریکخستوو و جیگرانی له ههریمه کان دامه زاندوو، هروه ها سیف الاسلام توانایه کی دیاری ئیداری هه بووه، وا وه سفکراوه: "ئه و بوو بناغهی یه منی دامه زراند و باجی سه پاند و یاسای جیگیرکرد".^۲

کاتی ره وشه که له شار و قه لاکانی یه من جیگیربوو، دهبیین سیف الاسلام له ریگهی دامه زراندنی والیه کان کاروباری ولاتی ریکخستوو،^۳ (الهام ابو رپای) کرده والی صهنا و پالپشتی له والیه کان (رداع و جهران و الهان) کرد و هه موو پیوستیه کی له چهک و سه رباز و پاره بو دابینکردن. ^۴ ئه میر (مظفر الدین قایماز) به والی له سه زمار دامه زراند، مهلیک موعزی کوری کرده والی کوکبان و ولاتی (الظاهر) له شوینی باوکی، خه لکی ئه و ناوچانه به هوی زهیدی بوونیان لایه نگیری ئیمامیان ده کرد، ئه مهش وای له مهلیک موعز کرد به توندی مامه له له گه ل دانیشتوانه که ی بکات ئه مهش بووه هوی ئه وهی له دژی ئه یوبیه کان راپهرن و ناوچه که به ره و نا ئارامی و په شیوی بهرن، کاتی مهلیک سیف الاسلام به مهی زانی توره بوو هه لمه تیکی سه ربازی بو ته مبیگردنیان و گه رانه وهی ئاسایچش ره وانیه ههریمه که کرد، هروه ها مهلیک موعزیشی له کار لادا و به هوی ئه و ره فتاره سیاسی و خراپه هه لسوکه وتهی له گه ل خه لکه که، ئه مهش بووه مایه ی دورستبوونی که لین له نیوان مهلیک سیف الاسلام و مهلیک موعز، ئه مهش وای له مهلیک سیف الاسلام کرد، مهلیک موعز سالی (۱۱۷۹/ک۵۸۹ز) له یه من دور بخاته وه، ئه ویش بو لای

۱ - عن تعین الملك تورانشاه نوابه فی الاقالیم . ينظر: الفصل الاول للرساله، ص .

۲ - ابن الدبیع، قره العیون، ج ۱، ص ۳۹۵؛ بغیه المستفید، ص ۷۵.

۳ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، هه مان سه رچاوه، ص ۲۱۳.

۴ - سالم احمد محل، الدول و الدویلات، ص ۱۱۵.

۵ - ابن الدبیع، هه مان سه رچاوه، ص ۳۹۱.

خهلیفه‌ی عه‌باسی چوو، خهلیفه‌ی ریزی لیتاو به‌نامه‌یه‌که‌وه بو یه‌مه‌نی گه‌راندوهه، که داوای له‌باوکی کردبوو، لیخخوش بییت^۱.

له‌مه‌وه تیده‌گه‌ین که مه‌لیک سیف‌الاسلام رازی نه‌بووه، سته‌م له‌ماوه‌ی حوکمرانییه‌که‌ی بکریت، رازی نه‌بووه سته‌م و بی مافی به‌سه‌ر مافی خه‌لکه‌وه هه‌بییت، ئەو ئەمیرانه‌ی سزاداوه که خراپ هه‌لسوکه‌وتیان کردوو، په‌یره‌وی سیاسی توندوتیژیان کردوو، ده‌بینین کوره‌که‌ی خوی له‌کارلاداوه و ده‌ریکردوو، به‌مشیه‌یه وه‌سفرکراوه: "خه‌لگی له‌سه‌رده‌می ئەو له‌باشترین ره‌وش و خۆشی ده‌ژیان"^۲. ره‌وشی سیاسی نارام بوو، ئاسایش به‌رقه‌رابوو تا سالی (۵۹۳/ک/۱۱۹۶ز) کوچی دوایکرد.

مه‌لیک موعزی کوری مه‌لیک سیف‌الاسلام کاروباری ولاتی گرته‌ده‌ست، به‌لام وه‌ک باوکی ئیداری و سیاسی نه‌بوو، جیگری باوکی کوشت به‌سه‌ر سه‌نعاوه که ئەمیر (اله‌مام ابوریا) بوو، له شوینی (شهاب الدین الجزری) دانا، ئەمه‌ش وایکرد سه‌رکرده و ئەمیران له مامه‌له‌کردن له‌گه‌لیدا هۆشدار کوری و متمانه‌ی پی نه‌که‌ن^۳.

مه‌لیک موعز سیاسی‌تیکی توندوهیژی دژ به‌والی و ئەمیره‌کان گرته‌به‌ر، ئەمه‌ش وایکرد زۆریک له‌و ئەمیرانه‌ی لی جیا‌بینه‌وه و بچنه‌ پال به‌ره‌ه‌لستکارانی، که خوی له ئیمامه‌ی زه‌یدی ده‌بینیته‌وه^۴. دوا‌ی کوشتنیشی ره‌وشی ئیداری هه‌ریمه‌کانی یه‌مه‌ن په‌شوکا و هیزه سیاسییه‌کان دابه‌ش بوون، ئەمیرانی ئەتابه‌گی له‌میان‌ه‌ی حومکرانی مه‌لیک ناصیری کوری سیف‌الاسلامه‌وه (۵۹۸-۶۱۱/ک/۱۲۰۲-۱۲۱۴ز) ده‌ستیان خسته‌ ناو کاروباری ولات، هه‌روه‌ها مه‌لیک (سلیمان کوری شاهنشاه) که سالی (۶۱۱-۶۱۲/ک/۱۲۱۴-۱۲۱۵ز) ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت، به‌هوی لاوازییه‌که‌ی و که‌م

۱ - سالم احمد محل، الدول و الدولیات، ص ۱۱۶.

۲ - الوصابی، تاریخ وصاب، ج ۲، ص ۱۱۰.

۳ - هه‌مان سه‌رچاوه‌س، ص ۱۱۷.

۴ - هه‌مان سه‌رچاوه و شوین.

شاره‌زایی و لیهاتوویی سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو له باشت‌کردنی ره‌وشه‌که^۱، ره‌وشه‌که به‌مشئوه‌یه به‌رده‌وام بوو تا ئه‌وه‌ی سالی (۱۲۱۵/ک) مه‌لیک کاملی کوری مه‌لیک مه‌سعود هاته ده‌سه‌لات، توانی ده‌سه‌لاتی ئه‌یوبییه‌کان بو سه‌رجه‌م هه‌ریمه‌کانی یه‌مه‌نی بگه‌رینیتته‌وه و کاروباری ولاتی ریک‌خسته‌وه، له به‌رپه‌وه‌بردنی ولات زور پشته‌ی به‌ئهمیرانی به‌نی ره‌سول به‌ست، هه‌ر به‌مشئوه‌یه‌ش مایه‌وه تا ئه‌وه‌ی سالی (۱۲۲۸/ک) یه‌مه‌نی جیه‌یشت و نوره‌دینی کوری ره‌سولی وه‌ک جیگری خوی دیاریکرد^۲. له‌سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ره‌سولی (۶۲۶-۸۵۸/ک-۱۲۲۸-۱۴۵۴ز) ده‌بینین هه‌ندی ئهمیری خانه‌واده کوردییه‌کان رۆلیکی گه‌وره‌یان له کاروباری ئیداری هه‌ندی هه‌ریم و ناوچه‌ی یه‌مه‌نی گه‌راوه^۳.

- لایه‌نی ئابووری:

مه‌لیکه ئه‌یوبییه‌کان رپوشوینی و چاکسازی فراوانیان له یه‌مه‌ن ئه‌نجامداوه، که سه‌رجه‌م بواره ئابووری و کشتوکالی و بازرگانیه‌وکانی گرتوته‌وه، ئه‌مه‌ش بوته هوی بوژاندنه‌وه و گه‌شه‌ی چالاکی ئابووری له‌یه‌مه‌ن.

۱- کشتوکال:

مه‌لیکه ئه‌یوبییه‌کان زور گرنگیان به‌ چالاکی کشتوکالی له‌یه‌مه‌ن داوه، به‌هوی ئه‌وه‌ی یه‌مه‌ن ولاتیکی کشتوکالییه و به‌ زوری خیر و بیر و

۱ - تاج الدین الیمانی، به‌جه الزمن، ص ۸۱؛ ابو الفدا، المختصر فی اخبار البشر، ج ۳، ص ۱۰۲؛ ابن الوردی، تاریخ ابن الوردی، ج ۲، ص ۱۷۹.

۲ - یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۴۰۵؛ ابن الدیب، بغیة المستفید، ص ۷۸.

۳ - له‌باره‌ی ئیداره‌کانی هه‌ریمه‌که له‌لایه‌ن ئهمیرانی کورد سه‌یری: به‌شی دووه‌می تیزی نامه‌ی ماسته‌ر (الشخصیات الوردیه) بکه.

بەرۆبووم ناسراوه، ئەمەش بەهۆی لەبارەى ئاوههواکەى و بەپیتى خاکەکەى.

یەمەن ھەر لە کۆنەوه بە یەمەنى سەوز (الیمن الخضراء) و یەمەنى خۆشگوزەران (الیمن السعید) ناسراوه، بەهۆى ئەوهى کشتوکال تێیدا پەرەسەندوو و خاکەکەى بە پیتە و بەرۆبومى ھەمەجۆرى ھەیه^۱. ھەندى بەرۆبووم سالانە زیاتر لە جارێک دەچاندرا^۲. مۆز و ھەنار و خورما لەدیاریتریان ئەو بەرۆبوومانەیه، ئەو میوانەش لە ناوچەى (القحمة^۳) ھەبوون و ھەریمی (تھامە) خورما بەزۆرى ھەیه، کە جۆرەھا خورما بەرھەم دەدات، ھەرودھا گوندەکانى صەنعا بە سیو و قەیسى و خۆرخ و تری و ھەنجیر بەناوبانگ بوون، شارى مەنصوره ھەمەجۆر درەختى وەک مۆز و قامیشى شەکر و ھەنار و تری و لیمۆ و دارخورمای ھەبوو، بنەمالەى ئەیوبى تۆوى ئەو پووەکانەیان لە میسر و حیجاز و عێراق ھیناوه، چونکە ئەوان بینوویانە کە زەوى یەمەن چەندە بۆ گەشەى کشتوکالی باشە، ویستوویانە خاکە بە پیتەکەى بۆ ھەمەجۆر کشتوکال بەکاربھێنن، ھەرودھا یەمەن بە بەرھەمى گەنم و جۆ بەناوبانگ بووه، بەتایبەت لە ھەریمی خولان^۴.

مەلیک سیف الاسلام ھانى جوتیارانى بۆ کشتوکال کردن داوه، لە میسرودھ جۆرەھا دار و درخت و پووەکى بۆ مەبەستى چاندن ھیناوه، باخچەى دروستکردوو و جۆرەھا درخت و گۆلى تیدا چاندوو^۵.

یەمەنیەکان لە ئاودان پشتیان بە بیرى ئاوى زۆر قول دەبەست، بۆ دەرھینانى ئاویش دۆلکەى گەورەیان بە چەند پەتیکەوہ دەبەست بەهۆى

۱ - عصام الدين عبدالرؤوف الفقى، الیمن فى ظل الاسلام، ص ۲۴۴.

۲ - القرماني، اخبار الدول، ص ۳۹۴.

۳ - ابن مجاور، صفه بلاد الیمن، ق ۱، ص ۶۲.

۴ - عصام الدين عبدالرؤوف الفقى، الیمن فى ظل الاسلام، ص ص ۲۴۴-۲۴۶.

۵ - یحى بن الحسین، غایه الامانى، ق ۱، ۳۳۷.

کۆیلهکان رایان دهکیشا، ئاوهکهیان له تانکییهک دهکرد، که لهویوه بۆ ئاودان بهکاردههات، ههندیجاریش ئاژهلی وهک کهر و گا ئه و پهتهیان راکیشاوه^۱، بۆیه دهبینین که کشتوکالکردن پووبهرووی گرفتی کهم ئاوی دهبووهوه، مهلیک سیف الاسلام ئامیره و هوکارهکانی ئاودانی لهیهمه ن نوێکردهوه و چاکسازی تیداکرد، بۆ ئه م مه بهستهش بیرى لیدا^۲.

ئیب ن موجاور باسی لهوه کردهوه که لهسهردهمی دهولهتی ئه یوبیهکان ژمارهیهک بیرى ئا و لیدران، لهوانه بیرى (احمد العشیری) که سالی (۶۱۴هـ) و بیرى (العسقلانی) سالی (۶۱۵هـ) و بیرى (اللخبة) سالی (۶۱۶هـ) و بیرى (السلامی) سالی (۶۱۷هـ) بۆ مه بهستی دا بینکردنی ئاوی خواردنهوه بۆ دانیستوان و ئاودیری زه زوی کشتوکالی لیدران^۳.

مهلیک سیف الاسلام کاروباری جوتیارانی ریکخست و باجی سه پینراو بهسهر بهروبوومی دیاریکرد، کاتی بینی باجهکانی بهروبووم یهکسان نیه گوتی: "جوتیار دهکیلی و ئاودان دهکات و تو ده دات و ده دوریته وه و ماندوو ده بیت پیویست بهزه ییمان پیی بیته وه، خاوه ن دارخورماکان بهربوومیان له سالیک بۆ سالیک هه لده گرن، ..."^۴. بهمهش باجی خاوه ن دارخورماکانی زیاد کرد، که پیی دهگوترا (الصوافی) و اتا بۆ (بیت المال) بوو، گوتراوه سالی (۶۲۴/۱۲۲۶ز) باجهکانی خورما زیاتر بووه له ده ههزار دینار^۵.

مهلیک سیف الاسلام هه ولیکی زوری داوه بۆ ئه وهی هه موو زه وییهکانی یه مه ن له خاوه نه کانیان بکریت و قه ره بوویان بکاته وه، چونکه ده یویست له م رینگیه وه ده ولته ت بهسهر زه وییهکان زال بکات و بیکاته پاشکوی دیوانی

۱ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۴۸.

۲ - یحیی بن الحسین، غایه الامانی، ق ۱، ص ۲۳۷.

۳ - ابن مجاور، صفه بلاد الیمن، ق ۱، ص ۱۳۴.

۴ - هه مان سه رچاوه، ص ۸۰.

۵ - هه مان سه رچاوه.

دهولت و ههركهسى بيوستابايه كشتوكالى بكردابووايه دهبوو له ديوانى دهولت زهوى به كرى بگريت، ئەم شىوازه له مىسر پهيرهو دهكرا، نوينه رانى بو نرخاندنى زهوييهكان له هه موو ههريمهكان نارد^۱.

ئەمە يه كه مجار بوو، ريشوئينى وا له يه مەن بگيريته بهر، له لاي جوتياران كاريكى سهير بوو، دانىشتوانى يه مەن پيى رازى نه بوون، به لكو لاي فهقيهكان سكالايان كرد، به لام ئەو ريشوئينانه به هوى مردنى مهليك سيف الاسلاموه جيبه جي نهكران^۲.

مهليك موعظى كورى سيف الاسلام گرنكى به دابينكردى ئاو بو دانىشتوانى يه مەنى دا، ئاوى بيري (زعفران)ى بو ته واوى ولاتهكانى يه مەنى برد^۳، ئاوه كهى بو (الجند و تعز و صنعاء و زييد) برد^۴.

ههروهها مهليك مهسعودى كورى مهليك كامل كاروبارى جوتيارانى ريكخست و بو چاندنى گهنم و جو هانى دان، كاتى بينينى خه لكه كه دانه ويلاه (گهنم و جو) ناچينن، به رهو چاندنى درختى (الفوه^۵) چوونه، بويه سالى (۱۲۲۷/ك۶۲۵ز) بريارى قه دهغه كردنى چاندنى ئەو درختهى دا^۶. مهليك مهسعود بهم بريارهى ويستى جوتياران بو چاندنى گهنم و جو ناچار بكات، چونكه بابه تيكى پيوستى دانىشتوانه و له بوياغ گرنگتره.

۱ - ابن الديبع، بغيه المستفيد، ص ۷۵؛ ابو مخرمه، تاريخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۱۰۴.

۲ - الوصابى، تاريخ الوصاب، ج ۲، ص ۱۱۱.

۳ - دهبيت ههله يهك له مهدا ههبيت، ئەگينا، ئاوى بيريك چون دهكريت بو ته واوى ولاتى يه مەن ئاو دابين بكات. (و.ك)

۴ - ابن مجاور، صفة بلاد اليمن، ق ۱، ص ۱۳۱.

۵ - ئەو درخته جوړه بوياغيك به رهه مدئينى.

۶ - عصام الدين عبدالرؤوف الفقى، اليمن فى ظل الاسلام، ص ۲۴۵.

۲- بازرگانی:

چالاکی بازرگانی له یه مهن له ماوهی دهولهتی ئه یوبی بوژاندنه وهی به خویه وه بیینی، بهندهری عهدهن بوژایه وه، ئه و بهندهره پیگهیهکی زور باشی هه بوو، چونکه بهسه ر دهروازهی باشوری دهریای سور زالبوو، ههروهها بههوی ئه وهی بازانهی په یوه ندنی نیوان یه مهن و که نارهکانی ئه فریقیا ی رۆژه لات، به بازاریکی گه وره ی جهزیره ی عه ره بی داده نرا، به چاوی یه مهن ناسرابوو، چونکه گرنگترین دهروازی دهریایی دهریای سور و زهریای هیندی بوو، ئه مه سه رباری ئه وهی کۆنترۆلی دهریای سوریشی ده کرد.

ههروهها عه دهن سه هته ریکی بازرگانی گه وره ی نیوان ئه فریقیا و ولاتی عه ره ب له لایه ک و هیندستان و چین و میسر له لایه کی دیکه وه بوو، بویه جوله ی بازرگانی تیییدا گه شایه وه، له بازارهکانی به ره مه کانی ولاتانی دیکه ده خرا نه روو.

به ده ریژیایی سال کاری تیدا ده کرا، جوله ی که شتی بازرگانیه کان و کریکارانی بار و داگرتن و کۆکردنه وهی باجه کان چالاک بوو، به سه ره چاوه یه کی دارای گه وره ی دهولهتی ئه یوبی داده نرا.

ئیین موجاور به شیوه یه وه سفی جوله بازرگانی و چۆنییه تی کارکردنی له بهندهری عه دهن کرده: "دهرچوونی مرۆف له ده ریا وه ک ده رچوونی له گۆر وایه، گه توگو و لی پرسینه وه و کیشان و ژماردنی تیدایه، جیگرانی والی عه دهن، ده بیته بزائن که شتی له کویتوه دیت و ناوی ده ریاوانه کانی ده نووسن، له تۆماره که دا ناوی خاوه ن که شتی و کالاکانی ده نووسریت،

۱ - محمد کریم ابراهیم، الفعاليات الاقتصادية للميناء عدن، مجله المؤرخ العربی، (بغداد: ۱۹۸۸)، عدد ۳، ص ۱۸۱.

۲ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۵۵.

۳ - ابن مجاور، صفه بلاد الیمن، ق ۱، ص ۱۴۴.

جیگره که هممو ههوالیک بۆ والی بهرزدهکاتهوه، دواتر پیاوان پشکنه زۆر بهوردی پیاوانی سهر کهشتیه که دهپشکنن^۱.

مهلیکهکانی بنه مکاله ی ئه یوبی رۆلکی گرنگیان له باشتکردن و چالاک کلادنی جوله ی بازرگانی له یه مهن هه بوو، سه رباری شاره زایی خه لکی یه مهن له بازرگانیکردن، که به سه رکه وتوترین بازرگانانی ولاتان ئیسلامی هه ژمارده کران، ره وندیان له هه موو ئه و لاتانه هه بوو که بازرگانیان له گه ل ده کردن^۲، بۆ ئالوگۆری بازرگانی، کاریان بۆ زیاترکردنی بازاره بازرگانیه کان کرد، به تایبهت له عه دهن به هۆی ئه وه ی له شاره گه وره کان یه مهن بوو^۳.

مهلیک موعز ژماره یه ک دوکانی بۆ عه تاره کان له عه دهن دروستکرد، ئه و دوکانانه قوفلی هه بوون، شه وانه داده خران، بۆ ئه وه ی نه دزرین^۴. ئه مه ش به لگه ی ئه وه یه که ئه یوبیه کان زۆر گرنگیان به دامه زراوه ئابوورییه کان داوه^۵.

عوسمان زهنجیلی جیگری مهلیک تۆرانشا له عه دهن ژماره یه ک بازاری دروستکرد، که به قه یسه ری ناسرا، که بابه تی پزیشکی و پوهه کی و به هاراتی ده فرۆشت، که خۆراک و پیشه سازی بۆن و به کارهینانی پزیشکی به کارده هاتن^۶، هه روه ها (خان البزی) له عه دهن دروست کرد که

۱ - ابن مجاور، صفة بلاد الیمن، ق ۱، ص ۱۳۸.

۲ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۶۱؛ خالد یوسف صالح، الدوله النجاحیه فی الیمن، ص ۱۶۳.

۳ - هه مان سه رچاوه، ص ۲۵۴.

۴ - ابن مجاور، هه مان سه رچاوه، ل ۱۳۰، ابو مخرمه، تاریخ ثغر عدن، ج ۲، ص ۲۲۳.

۵ - محمد کریم ابراهیم، الفعالیات الاقتصادیه لمیناء عدن، ص ۱۹۹.

۶ - هه مان سه رچاوه، ص ۱۹۸؛ هه روه ها سه یری: ابن مجاور، صفة البلاد الیمن، ق ۱، ص ۱۳۰.

تایبته بوو به فرۆشتنی قوماش^۱. ههروهها (حوت عدن)ی دورستکرد که بازاریکی دیکه بوو، پیداویستی رۆژانهی خه‌لکی له خوگرتبوو له سه‌وزه و میوه و گوشت و سه‌رباری بارگیر^۲.

له کۆتایی ده‌وله‌وتی ئه‌یوبی له‌لایه‌ن نوره‌دین هومه‌ری کورپی ره‌سول له عه‌ده‌ن له سالی (۱۲۲۷/ک/۶۲۵ز) (دار الوکاله) و (دار الزکاة)ی دروستکران، بوئه‌وه‌ی زه‌کات به‌سه‌ر ئه‌و بابه‌تانه به‌سه‌پینی که له باج و ده‌یه‌ک به‌خسراون^۳.

مه‌لیکه‌کان به‌نی ئه‌یوب سیسته‌می باجه‌کانیان نوژه‌نکرده‌وه و داهینانیشان له باجی ده‌یه‌ک کرد، خه‌لکی یه‌مه‌ن (الشوانی)یان نه‌ده‌ناسی، به‌لکو له‌گه‌ل هاتنی تورانشا هات، کاتی خو‌شی یه‌مه‌نی له سالی (۱۱۷۵/ک/۵۷۱ز) جیه‌پشت، لای عوسمان زه‌نجه‌بیلی جیگری مایه‌وه، مه‌لیک سیف الاسلام ده‌یه‌کی شوانی (عشور الشوانی) داهینا، ده‌یه‌کی له‌به‌رامبه‌ر چوونی (الشوانی) بو ده‌ریا وه‌رده‌گرت، ئه‌وانیش پاریزگاری که‌شتیه‌که‌یان له چه‌ته‌کانی ده‌ریا و دزه‌کان ده‌کرد،

که‌واته په‌یوه‌ندی بازرگانی نیوان عه‌ده‌ن و ولاتی هیند به‌رده‌وام ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی تیدابوو تووشی هیرشی چه‌ته‌کان و دزه‌کانی هیند ببیته‌وه، له‌وانه‌ی که (سقطرة^۴)یان کردبووه پینگه‌ی خویان و له‌ویوه هیرشیان ده‌کرده سه‌ر که‌شتییه بازرگانیه‌کان. که ریژه‌ی ۱٪ له ده‌یه‌کی شوانی وه‌رده‌گیرا، واتا هه‌ر دیناریک بو سه‌د دینار دوا‌ی ئه‌وه‌ی نرخ‌ی کالاکان دیاری ده‌کرا، وه‌رده‌گیرا، جا ئه‌گه‌ر که‌شتییه‌ک به‌کرده‌وه پاسه‌وانی

۱ - ابن الدبیع، قره‌العیون، ج ۱، ص ۳۸۵.

۲ - محمد کریم ابراهیم، الفعالیات الاقتصادية لمیاء عدن، ص ۱۹۹.

۳ - ابن مجاور، صفة البلاد الیمن، ق ۱، ص ۱۴۳.

۴ - هه‌مان سه‌رچاوه.

۵ - سقطرة: ناوی دوورگه‌یه‌کی گه‌وره‌ی نیوان عه‌ده‌ن و ولاتی زنجه. یاقوت الحموی، معجم البلان، ج ۳، ص ۲۲۷.

کراييت يان نا، دواتر ريژهی شواني بؤ ۱۰٪ بهرزبوهه، تا سالی (۱۲۱۶/ک۱۱۳ز) بهردهوام بوو، دواتر لهسهردمی مهلیک مهسعودی کورپی کامل ئەو باجه ههلوهشایه، سالی (۶۲۵هـ) ههلوهشایه وه کاتی شهرفیف نامه ی بؤ مهلیک مهسعود نارد، پارهی شواني وهردهگریت ئەگەر گهشتک بکریت يان نهکریت. مهلیک مهسعودیش ولامی دایه وه و گوتی: ئەگەر ئەوهی دهیلین راست بیّت، ههلوهشیننه وه، شواني ههلوهشایه وه.^۲ ههروهها لهسهردمی ئەودا دهیهکی ئاسن داهینرا، که گهیشته نیوهی بههاکهی، ههروهها مهلیک ناصر دهیهکی سهراڤه ی دانا که ئەگەر بیته ناو عهدهنه وه به پهنا دینار و ئەگەر له عهدهن دهرچت.^۳ ئەمهش بیرکردنه وهیهکی باش بوو بؤ پاراستنی ئەسپی رهسهن له یهمن.^۴ ههروهها چهند باجیکی دیکه داهینران، وهک باجی خانوبه ره، لهکاتی فرۆشتنی خاوهن خانوو بؤ خانووه کهی دهبیّت چارهگی بههاکهی بدات و دوو دیناریش بؤ راگه یاندنی فهرمی،^۵ ههروهها له و کهشتیانه ی دهرفرۆشین باج بهریژه ی ۱۰٪ وهردهگیرا، که دهبوو فرشیاره که بیدات.^۶ مهلیک موعزی کورپی ئیسماعیل دهیهکی سهه بههاراتی بؤ ۱۲ دینار زیاد کرد، پینشتر دوو دینار بوو،^۷ بازرگانی یهمن و ولاتی میسر و هیند گهشه ی کرد، له میسروهه گهنم و جو و شهکر و برنج و صابون و رۆنی زهیتون و بهره مهکانی دارخورمای دههینا،^۸ له وهته ی ئەیوبیهکان له

۱ - محمد کریم ابراهیم، الفعاليات الاقتصادية لميناء عدن، ص ۱۸۵.

۲ - ابن مجاور، هه مان سهه رچاوه ص ۱۴۲.

۳ - ابن مجاور، صفة البلاد الیمن، ص ۱۴۰.

۴ - محمد کریم ابراهیم، هه مان سهه رچاوه ص ۱۸۷.

۵ - هه مان سهه رچاوه

۶ - ابن مجاور، هه مان سهه رچاوه، ص ۱۴۴

۷ - هه مان سهه رچاوه

۸ - ابن مجاور، هه مان سهه رچاوه، ص ۱۴۲.

سالی (۱۱۷۳/ک ۵۶۹) هاتنه یه مهنه وه په یوه نډیبه بارزگانیه کان له گه ل میسر به ره و باشتهر چوو، ئەمەش دواى ئەوهى ژماره یه ک پښوین بۆ یه کخستى یاسا ئابوورى و داراییه کانی نیوان ههردوو ولاته که دهرکران! له هیندیشه وه له ریگای دهریاوه مورهبأ و ماش و کونجی و صابون و تهخته و قهرهفل و جلو بهرگ و خورمای موقه له فی^۲ دههینا و خورما و گهنه شامی بۆ حیجاز دهنارد و که نيزه ی له حه به شه وه دههینا^۳.

له کوتاییه کانی دهوله تی ئەیوبی سیسته می دابینکردن له عه ده ن دهرچوو، که ژماره یه ک دامه زراوه ی ئابوورى زامنکرد، میزانى به سالانه به بیست ههزار دینار زامنکرد، سه ربارى زامنکردنى بازارى سه وزه و که نيزه و خورما و گوشت و هه موو ئاژه له کان به یازده ههزار دینار. جگه له ئاو ماسى نه بیته هه موو شتیک زامنکرا^۴. زامنکردن ئابوورى تووشى شله ژان کرد، به هوئى ئەوه ی مؤنۆپۆلکردن و سته می لى که وته وه، زامنکردن بریتیه له به کرىدان بۆ که سیک یان کومه له که سیک، ئەوه که سه به ئاره زوى خوئى مامه له ی پيوه ده کات^۵.

لایه نى دارایی:

کاتى ئەیوبییه کان ده ستیان به سه ر یه مهن گرت، دراوى میسر یان به سه ر یه مهن سه پاند، و اتا دینارى میسرى، مه لیکه ئەیوبییه کان گرنیکه کى زۆریان به کاروبارى دارایی دا، له یه مهن دره م و دیناریان به ناوى خۆیان وه لیدا، مه لیک سیف الاسلام دراویکی نوئى به ناوى خۆیه وه لیدا،

۱ - دائره المعارف الاسلامیه، مج ۵، ص ۴۵۳.

۲ - هه مان سه رچاوه س، ص ۱۴۳.

۳ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقى، الیمن فى ظل الاسلام، ص ۲۶۰.

۴ - ابن مجارو، صفه بلاد الیمن، ق ۱، ص ۱۴۸.

۵ - محمد کریم ابراهیم، الفعالیات الاقتصادیه و المالیه لمیناء عدن، ص ۱۹۴.

که به (السيف) ناسرابوو، که کیشی چوار قیرات و حه به یهک بوو^۱. له سالی (۵۸۱/ک/۱۱۸۵ز) دیناری به ناوی براهی سولتان صهحه دین له مهککه لیدآ، مهلیک موعزی کوری سیف الاسلام به یه که م کهس داده نریت که خانه ی سهر به خوی بو لیدانی دراو له یه من دامه زرانده، ههروه ها گوتراوه که (الملك المعز کوری اسماعیلی کوری طغتكین) یه که م کهس بوو دره می گه وره ی لیداو، که کیشه که ی سن له ده ی قیرات بووه^۲. مهلیک مه سعود کامل یه که م کهس بووه دره می گه وره ی له مهککه له سه ر یاساکانی یه من لیداو^۳.

-
- ۱ - عصام الدین عبدالرؤوف الفقی، الیمن فی ظل الاسلام، ص ۲۶۹؛ محمد کریم ابراهیم، الفعاليات الاقتصادية و الماليه لميناء عدن، ص ۱۹۴.
 - ۲ - الفاسی، شفاء الغرام، ص ۲۱۴.
 - ۳ - ابن مجاور، صفه بلاد الیمن، ق ۱، ص ۸۹.
 - ۴ - هه مان سه رچاوه، ل ۱۲۰.

کۆتایی و دەرەنجامەکان

لەمیانەی توێژینهووی میژووی کورد لەیەمەن، کۆمەڵی دەرەنجامان دەستکەوت:

۱- میژوونووسان ژمارەیهک

فاکتەریان جەختکردۆتەووە که وای لە ئەیوبییەکان کردووە، سالی (۱۱۷۳/ک/۵۶۹) بچنە ناو یەمەنەووە، بەلام ئیمە گەیشتینه ئەو دەرەنجامە یەمەن، دابینکردن و فراوانکردنی سنوری دەولەتەکهی بوو، لەلایەکی دیکەووە لەناوبردنی ئاشوبی و پەشیوی ناوہخۆی یەمەن بوو، ھەر وەھا کارکردن بۆ یەكخستنی ھەریمە ئیسلامییەکان لەپیناوی پیکھیتانی بەرەھەکی یەكگرتوو دژ بە ھەلیییەکان.

۲- لەو دەستکەوتانە یەك کورد لەدوای چوونیان بۆیەمەن بەدەستیان ھینا، دامەزراندنی دەولەتی ئەیوبی بوو لەوێ، ئەمەش دوای ئەوہی دەسەلاتی دەولەتۆچکەکانی یەمەنیاں لەناوبرد، ھەر وەھا کاریان بۆ بلاوکردنەوہی مەزھەبی سونی کرد، دوای ئەوہی شەری مەزھەبەکانی دیکەیان کرد.

۳- مەلیکە ئەیوبییەکان توانیان ماوہی زیاتر لە ۵۷ سال حوکمی یەمەن بکەن، لەماوہیەدا سەرکەوتووبوون لە یەك یەكە ی سیاسی دەسەلات بگێرن، که پیشتر ئەمە ی بەخۆیەووە نەبینیووە، سەرباری ئەوہش ئاسایش و ئارامیان بۆ یەمەن گەراندەووە، ئەوان وەك داگیرکەیان مامەلەیان نەکرد، ھەولێ وێرانکردن و خاپورکردن و بلاوکردنەووە ترس و تۆقیان نەدا، بەلكو بەدانانی میژوونووسە یەمەنییەکان، خەلکی لە سایە ی ئەوان لە خۆشترین و باشترین حال دەژیا.

۴- ھەر وەھا مەلیکە ئەیوبییەکان پۆلی گەورەیان لە بونیادی شارستانی و ئاوەدانی یەمەن گێراوہ، شار و قولاً و قوللە و کۆشک و باخچە و بازاریان دروستکردووە، ھەر وەھا گرنگیان بە لایەنی زانستی و

کلتوری داوه، کاریان بۆ دامه‌زاندنی سه‌نته‌ری زانستی کردوو، وهک بونیادنانی قوتابخانه و مزگه‌وت، فه‌زلی دروستکردنی یه‌که‌م قوتابخانه له میژووی یه‌مه‌ن بۆ ئه‌وان ده‌گه‌رێته‌وه، هه‌روه‌ها چاکسازی ئابووری و ئیداری و داراییان کردوو.

۵- کورد دوا‌ی که‌وتنی ده‌وله‌تی ئه‌یوبیش له یه‌مه‌ن مانه‌وه، به‌شدارییان له پووداوه سیاسی و سه‌ربازییه‌کان ماوه‌ی ده‌وله‌تی ره‌سو‌لی کردوو، که به‌دوا‌ی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی هاتنه‌ ده‌سه‌لاته‌وه، ژماره‌یه‌ک خانه‌واده و که‌سایه‌تی کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌رکه‌وتن، پۆستی ئیدارییان وه‌رگرت، ژماره‌یه‌ک هه‌ریمیان ئیداره‌کردوو، سه‌رباری به‌شداریان له بونیادی شارستانی و ئاوه‌دانی یه‌مه‌ن.

ليستی سه رچاوه و ژيډه ره كان

يه كه م: سه رچاوه:

أ- ده ستونو سه كان:

۱. ابن ابى عذيبه، احمد ابن محمد ابن عمر (ت ۸۵۶ ك/ ۱۱۵۲ ز) انسان العيون فى مشاهير سادس القرون، دار صدام للمخطوطات، بغداد، رقم (۴۰۰۵۷).
۲. تاريخ دول الاعيان، الجزء الخامس، دار صدام للمخطوطات، بغداد، رقم (۹۲۰۲). مجهول،
۳. مختصر فى التاريخ، دار صدام للمخطوطات، بغداد، رقم (۱۸۸۵).

ب- سه رچاوه عهده ييه كان:

۱. ابن الاثير، عزالدين ابى الحسن على ابن عبدالكريم الجزرى (ت ۱۲۳۲ ز). الكامل فى التاريخ، دار صادر، (بيروت: ۱۹۶۵).
۲. اللباب لى تهذيب الانساب، دار صادر، (بيروت: ۱۹۸۰).
۳. نزهة المشتاق فى ذكر الامصار و الاقطار و البلدان (د.م.ت). الاسدى، محمد ابن محمد ابن عبدالله (ت ۱۱۶۵ ك/ ۱۱۶۵ ز).
۴. التيسير و الاعتبار و التحرير و الاختبار، تحقيق عبدالقادر احمد طليعات، مطبعة مخيمر، (مصر: ۱۹۶۷).
۵. الاصفهاني، عمادالدين محمد ابن صفى الدين الكاتب، (ت ۵۹۷ ك/ ۱۲۰۰ ز) البرق الشامى، تحقيق الجزء الثالث، مصطفى الحيارى، تحقيق الجزء الخامس، فالح صالح حسن، الطبعة الاولى، مطبعة الشوفان، (عمان: ۱۹۸۷).
- ابن ابى اصيبعه، موفق الدين ابى العباس ابن يونس الخزرجى، (ت ۱۲۶۹ ك/ ۱۲۶۹ ز)
۶. عيون الانباء فى طبقات الاطباء، شرح و تحقيق، نزار رضا، دار مكتبة الحياة، (بيروت: د.ت).

- ابن اياس، ابو البركات محمدى ابن احمد الحنفى المصرى (ت ٩٣٠ك/١٥٢٢ز).
٧. تاريخ مصر المشهور ببداىع الزهور فى وقائع الدهور، الطبعة الاولى،
المطبعة الاميرية، ببولاق، (مصر: ١٣١٦هـ).
البديلىسى، شرفخانى، (ت ١٠٠٥ك/١٥٩٦ز).
٨. الشرفنامه فى تاريخ الدول و الامارات الكردية، ترجمة، جميل روثية يانى،
مطبعة النجاح، (بغداد: ١٩٥٣).
- ابن بطوطة، شمس الدين ابو عبدالله محمد ابن ابراهيم (ت ٧٩٩ك/١٣٧٧ز).
٩. رحلة ابن بطوطة (تحفة النظار فى غرائب الامصار و عجائب الاسفار)،
تحقيق عبدالهادى التازى، مطبعة المعارف الجديدة، (الرباط: ١٩٩٧).
تاج الدين اليمانى، ابن عبدالمجيد عبدالباقي، (ت ٧٤٣ك/١٣٤٣ز)
١٠. تاريخ اليمن المسمى بهجة الزمن فى تاريخ اليمن، تحقيق مصطفى الحجازى،
دار العودة، (بيروت: ١٩٦٥).
- ابن تغرى بردى، جمال الدين ابى المحاسن يوسف الاتابكى، (ت ٨٧٤ك/١٤٧٠ز).
١١. النجوم الزاهرة فى ملوك مصر و القاهرة، مطابع كوستاتوماس،
(القاهرة: ١٩٦٣).
- ابن جبير، ابو الحسن محمد ابن احمد (ت ٦٤١ك/١٢١٧ز).
١٢. رحلة ابن جبير، تحقيق حسين نصار، دار مصر للطباعة، (القاهرة: ١٩٥٥).
الحموى، ابو الفضائل محمد ابن على (ت ٦٤٤ك/١٢٤٦ز).
١٣. تاريخ المنصورى، تلخيص الكشف البيان فى حوادث الزمان، عنى بنشره،
بطرس غرباز زينويج، دار نشر الاداب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠).
- الحميرى، محمد عبدالمنعم، (ت ٧١٠ك/١٣١٠ز).
١٤. الروض المعطار فى خير الاقطار، تحقيق احسان عباس، الطبعة الثانية،
مطابع هيولبرغ، (بيروت: ١٩٨٤).
- الحميرى، نشوان ابن سعيد (ت ٥٧٣ك/١١٧٧ز).
١٥. منتخبات فى اخبار اليمن، تصحيح عبدالعظيم احمد، مطبعة بريل،
(ليدن: ١٩١٦).

- الحنبلى، احمد ابن ابراهيم (ت ١٤٧٢/ك١٧٦ز).
 ١٦. شفاء القلوب فى مناقب بنى ايوب، تحقيق ناظم رشيد، دار الحرية،
 (بغداد: ١٩٧٩).
- ابن حوقل، ابو القاسم النصيبى، (ت ٩٧٧/ك٣٦٧ز).
 ١٧. صورة الارض، دار مكتبة الحياة، (بيروت: ١٩٧٩).
 الخزرجى، على ابن الحسن وهاس (ت ١٤٠٩/ك٨١٢ز).
 ١٨. العقود اللؤلؤية فى تاريخ الدولة الرسولية، تحقيق محمد ابن على الاكوع،
 الطبعة الثانية، دار الاداب، (بيروت: ١٩٨٣).
 ابن خلدون، عبدالرحمن ابن محمد (ت ٨٠٨/ك١٤٠٥ز).
 ١٩. تاريخ ابن خلدون، العبر و ديوان المبتدأ و الخبر فى ايام العرب و العجم و
 البربر و من عاصرهم من زوى السلطان الاكبر، دار الكتب اللبنانى، (بيروت: ١٩٨٣)
 ابن خلكان، ابو العباس احمد (ت ٢٨٢/ك٦٨١ز).
 ٢٠. وفيات الاعيان و انباء ابناء الزمان، تحقيق احسان عباس، دار الثقافة
 (بيروت: ١٩٦٨).
- ابن الديبع، الامام عبدالرحمن ابن على الزبيدى (ت ٩٤٤/ك١٥٣٧ز).
 ٢١. بغية المستفيد فى تاريخ مدينة زبيد، تحقيق عبدالله الحبشى، مركز دراسات
 و البحوث اليمن، (صنعاء: ١٩٧٩).
 ٢٢. قررة العيون باخبار اليمن الميمون، تحقيق محمد ابن على الاكوع، المطبعة
 السلفية (القاهرة: ١٩٦٢).
 الذهبى، شمس الدين محمد ابن عثمان ابن قايماز (٧٤٨/ك١٣٤٥ز).
 ٢٣. العبر فى خبر غبر، تحقيق ابو هاجر محمد سعيد، دار الكتب العلمية،
 (بيروت: د.ت).
 ٢٤. تاريخ الاسلام ووفيات المشاهير و الاعلام، تحقيق بشار عواد و اخرون،
 الطبعة الاولى، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ١٩٨٨).
- الزبيدى، السيد محمد المرتضى (ت ١٢٠٥/ك١٨٩٠ز).

٢٥. ترويح القلوب فى ذكر الملوك بنى ايوب، تحقيق صلاح الدين المنجد، مطبعة الترقى، (دمشق: ١٩٧١).
- ابن الساعى، ابو طالب على انجب تاج الدين الخازن (ت ٦٧٤/ك ١٢٧٥ز).
٢٦. الجامع المختصر فى عنوان التواريخ و عيون السير، تعليق مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، (بغداد: ١٩٣٤).
- سبط ابن الجوزى، شمس الدين يوسف ابن قزاوغلى، (ت ٦٥٤/ك ١٢٥٦ز).
٢٧. مرأة الزمان فى تاريخ الاعيان، الطبعة الاولى، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، (حيدرآباد: ١٩٥١ز).
- السبكى، تاج الدين عبدالوهاب تقى الدين (ت ٧٧١/ك ١٣٧٠ز).
٢٨. طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق محمود محمد الطناحى و عبدالفتاح محمد الحلو، الطبعة الاولى، مطبعة عيسى الباب الحلبى، (القاهرة: ١٩٦٤).
- ابن سمرة، عمر ابن على ابن سمرة الجعدى (ت ٥٨٦/ك ١١٩٠ز).
٢٩. طبقات فقهاء اليمن، تحقيق فؤاد سيد، مطبعة السنة المحمدية، (القاهرة: ١٩٥٧).
- السمعانى، ابو سعد عبدالكريم ابن محمد (ت ٥٦٢/ك ١١٦٦ز).
٣٠. الانساب، تحقيق الشيخ عبدالرحمن ابن يحيى اليمانى، (بيروت: ١٩٨٠).
- ابو شامة، شهاب الدين عبدالرحمن ابن اسماعيل المقدسى (ت ٦٦٥/ك ١٢٦٦ز).
٣١. تراجم رجال القرنين السادس و السابع، ناسراو به بالذيل الروضتين، تصحيح محمد زاهد الحسن الكوثرى، مراجعة عزت العطار الحسينى، الطبعة الثانية، دار الجيل، (بيروت: ١٩٧٤).
٣٢. الروضتين فى اخبار الدولتين، دار الجيل، (بيروت: د.ت).
- ابن شاهنشاه، محمدى ابن تقى الدين عمر ابن شاهنشاه الايوبى، (ت ٦١٧/ك ١٢٢٠ز).
٣٣. مضممار الحقائق وسر الخلائق، تحقيق حسن حبشى، دار الهنا للطباعة، (القاهرة: ١٩٦٨).
- ابن شداد، بهاء الدين يوسف ابن رافع الاسدى، (ت ٦٣٢/ك ١٢٣٤ز).

٣٤. النوادر السلطانية و المحاسن اليوسفية، سيرة صلاح الدين ، تحقيق جمال الدين الشيبال، الطبعة الاولى، المطبعة السنة المحمدية، (القاهرة:١٩٦٢).
- الشهرستاني، ابو الفتح محمد ابن عبدالكريم (ت٥٤٨ك/١١٥٣ز).
٣٥. الملل و النحل، المنشور فى حاشية كتاب الفصل فى الملل و النحل بين الاهواء و النحل لابن حزم الاندلسى، الطبعة الاولى، المطبعة الاديبية، (مصر:١٣١٧هـ).
- الصفدى، صلاح الدين خليل ابن ايبك، (ت٧٦٤ك/١٣٦٣ز).
٣٦. تحفة ذوى الالباب، تحقيق احسان بنت سعيد خلوصى و زهير حمدان الصمصام، منشورات وزارة الثقافة، (دمشق:١٩٩٢).
٣٧. الوافى بالوفيات، الطبعة الثانية، دار نشر ستايز فيسايدن، (المانيا:١٩٨٢).
- ابن عبدالحق، صفى الدين عبدالمؤمن البغدادى (ت٧٣٩ك/١٣٣٨ز).
٣٨. مراصد الاطلاع على اسماء و الامكنة و البقاع، تحقيق على محمد البجاوى، الطبعة الاولى، دار احياء الكتب العربية، (القاهرة:١٩٥٤).
- ابن العبرى، ابو الفرج ابن هارون غريغورس الملطى (ت٦٥٨ك/١٢٦٠ز).
٣٩. تاخي مختصر الدول، (د.م.ت).
- العرشى، القاضي حسين ابن احمد (ت١٣١٨ك/١٩٠٠ز).
٤٠. بلوغ المرام فى شرح مسك الختام فى من تولى ملك اليمن من ملوك و امام، قام بنشره مارى الكرملى، مطبع البرتيرى، (القاهرة:١٩٣٩).
- ابن العماد، ابو الفلاح عبدالحى ابن العماد الحنبلى (ت١٠٨٩ك/١٦٧٨ز).
٤١. شذرات الذهب فى اخبار من ذهب، تحقيق محمود الارنوط، الطبعة الاولى، دار ابن كثير، (بيروت:١٩٩١).
- عمارة اليمنى، نجم الدين عمارة ابن على (ت٥٦٩ك/١١٧٣ز).
٤٢. تاريخ اليمن، تقويم حسن سليمان محمود، دار الثناء للطباعة، (مصر:د.ت).
٤٣. النكت العصرية فى اخبار الوزراء المصرية، تصحيح هرتويخ دينبرغ، الطبعة الثانية، مكتبة مديولى، (القاهرة:١٩٩١).
- العمري، شهاب الدين احمد ابن فضل (ت٧٤٩ك/١٣٤٩ز).

٤٤. مسالك الابصار فى ممالك الامصار، تحقيق ايمن فؤاد سيد، دار الاعتصام، (القاهرة:١٩٧٢).
- العينى، بدرالدين محمود (ت١٤٥١/ك٨٥٥ز).
 ٤٥. عقد الجمان فى تاريخ اهل الزمان، تحقيق محمد محمدامين، الهيئة المصرية العامة، (القاهرة:١٩٨٧).
٤٦. السيف المهند فى سيرة الملك المؤيد، تحقيق فهيم محمد شلتوت، مراجعة محمد مصطفى زيادة، دار الكتب العربى، (القاهرة:١٩٦٧).
- الغسانى، الملك الاشرف اسماعيل ابن العباس (ت١٤٠٣/ك٨٠٣ز).
 ٤٧. العسجد المسبوك و الجواهر المحكوك فى طبقات الخلفاء و الملوك، تحقيق شاكر محمود عبدالمنعم، دار البيان، (بغداد:١٩٧٥).
- الفاسى، تقى الدين ابى الطيب محمد ابن احمد (ت١٤٢٨/ك٨٣٢ز).
 ٤٨. شفاء الغرام باخبار البلد الحرام، روائع التراث العربى، (بيروت:د.ت).
 ابو الفدا، عمادالدين اسماعيل ابن محمد (ت١٣٣١/ك٧٣٢ز).
٤٩. المختصر فى اخبار البشر، الطبعة الاولى، المطبعة الحسينية المصرية، (مصر:د.ت).
٥٠. تقويم البلدان، تصحيح و طبع رينود و ماكوكين ديسلان، دار الطباعة السلطانية، (باريس:١٨٤٠).
- ابن الفرات، ناصر الدين محمد ابن عبدالرحيم (ت١٥٠١/ك٩٠٧ز).
 ٥١. تاريخ ابن الفرات، تحقيق حسن محمد الشماع، دار الطباعة الحديثة، (بصرة:١٩٦٩).
- القرمانى، ابو العباس احمد ابن يوسف (ت١٠١٩/ك١٠١٠ز).
 ٥٢. اخبارالدول و اثار الاول فى التاريخ، عالم الكتب، (بيروت:د.ت).
 القزوينى، زكريا ابن محمدى ابن محمود (ت١٢٨٣/ك٦٨٢ز).
 ٥٣. اثار البلاد و اخبار العباد، دار صادر، (بيروت:د.ت).
 القلشقدى، ابو العباس احمد ابن على (ت٨١٢/ك١٤١٨ز).

٥٤. مآثر الانافة فى معالم الخلافة، تحقيق عبدالستار احمد فراج، مطبعة الاوفسيت، (بيروت: ١٩٨٠).
٥٥. صبح الاعشى فى صناعة الانشاء، تحقيق نبيل خالد الخطيب، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية (بيروت: ١٩٨٧).
- ابن كثير، عماد الدين ابو الفدا اسماعيل الدمشقى (ت ٧٧٤/ك ١٣٧٢ز).
٥٦. البداية و النهاية فى التاريخ، دار ابن كثير، (بيروت: ١٩٦٧ز).
- الكرمانى، احمد حميد الدين (من مؤرخى ق ٥هـ).
٥٧. الفرق الاسلامية (ژيل كتاب شرح المواقف للكرمانى)، تحقيق سليمة عبدالرسول، مطبعة الارشاد، (بغداد: ١٩٧٣).
- ابن المجاور، جمال ابو الفتح يونس ابن يعقوب (ت ٦٩٠/ك ١٤٩١ز).
٥٨. صفة بلاد اليمن و مكة و بعض الحجاز المسمى تاريخ المستبصر، تصحيح اوسكر لوفخرين، مطبعة برييل، (ليدن: ١٩٥١).
- محمدي ابن على ابن سعيد ابن الزاكن
٥٩. جواهر تاريخ الاحقاف، مراجعة حسن جاد الحق، مطبعة الفجالة الجديدة، (مكة المكرمة: ١٩٦٣).
- ابو مخزومة، ابو عبدالله الطيب ابن عبدالله احمد (ت ٩٤٧/ك ١٥٤٠ز).
٦٠. تاريخ ثغرعدن، مطبعة برييل (ليدن: ١٩٣٦).
- المقدسى، ابو عبدالله شمس الدين محمود البشارى، (ت ٣٧٥/ك ٩٨٥ز).
٦١. احسن التقاسيم فى معرفة الاقاليم، الطبعة الثانية، مطبعة برييل (ليدن: ١٩٠٦).
- المقريزى، تقى الدين احمد ابن على (ت ٨٤٥/ك ١٤٤١ز).
٦٢. خطط المقريزية (المواعظ و الاعتبار بذكر الخطط و الاثار)، (بيروت: د.ت).
٦٣. درر العقود الفريدة، تحقيق عدنان درويش و محمود مصرى، منشورات وزارة الثقافة، (دمشق: ١٩٩٥).
٦٤. الذهب المسبوك فى ذكر من حج من الخلفاء و الملوك، تحقيق جمال الدين الشيبان، (القاهرة: ١٩٥٥).

٦٥. السلوك لمعرفة دول و الملوك، تحقيق محمد عبدالقادر عطا، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، (بيروت:١٩٩٧).
- الناصر الدين، المفاخر ابن الملك ابن عيسى ابن نجم الدين (ت١٢٥٦ك/١٢٥٨ز).
٦٦. الفوائد الجلية فى الفوائد الناصرية، تقديم صلاح الدين المنجد، فى رسائل و النصوص، الطبعة الثانية، دار الكتب الجديد، (بيروت:١٩٨٧).
- النعمي، عبدالقادر ابن محمد (ت١٥٢٠ك/١٥٢٠ز)
٦٧. الدارس فى تاريخ المدارس، اعد فهارسه، ابراهيم شمس الدين الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، (بيروت:١٩٩٠).
- الهمداني، ابو محمد الحسن ابن احمد (ت١٩٤٥ك/١٩٤٥ز).
٦٨. صفة جزيرة العرب، تحقيق محمدى ابن على الاكوع، الطبعة الثالثة، مركز دراسات و البحوث، (صنعاء:١٩٨٣).
- الهمداني، ابن الفقيه ابوبكر احمد ابن محمد (ت١٣١٠ك/١٩٢٢ز).
٦٩. مختصر كتاب البلدان، مطبعة برييل، (ليدن:١٨٨٥ز).
- ابو واصل، جمال الدين محمد سالم، (ت١٢٩٧ك/١٢٩٧ز).
٧٠. مفرج الكروب فى اخبار بنى ايوب، تحقيق جمال الدين الشيال، مطبعة جامعة فؤاد الاول، (مصر:١٩٥٣).
- ابن الوردى، ابو جعفر زين الدين عمر (ت١٣٤٨ك/١٣٤٨ز).
٧١. تاريخ ابن الوردى، تحقيق احمد رفعت البدر اوى، الطبعة الاولى، دار المعرفة، (بيروت:١٩٧٠).
- الوصابى، وجيه الدين عبدالرحمن ابن محمد (ت١٣٨٠ك/١٣٨٠ز)
٧٢. تاريخ وصاب، الاعتبار فى التواريخ و الاثار، تحقيق عبدالله محمد الحبشى، الطبعة الاولى، مركز الدراسات اليمانية، (صنعاء:١٩٧٩).
- اليافعى، ابو محمد عبدالله ابن سعد (ت١٣٦٦ك/١٣٦٦ز).
٧٣. مرآة الجنان و عبرة اليقظان فى معرفة ما يتعبر من حوادث الزمان، وضع حواشيه خليل المنصور، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، (بيروت:١٩٩٧).
- ياقوت الحموى، شهاب الدين ابو عبدالله الرومى، (ت١٢٢٦ك/١٢٢٦ز).

٧٤. معجم البلدان، دار صادر، (بيروت:د.ت).
- يحيى ابن الحسين، ابن القاسم (ت ١١٠٠ك/١٦٨٨ز).
٧٥. غاية الاماني فى اخبار القطر اليماني، تحقيق سعيد عبد الفتاح عاشور، مراجعة محمد مصطفى زيادة، دار الكتب العربي، (القاهرة:١٩٦٨).
- اليونيني، موسى ابن محمدى ابن احمد قطب الدين البعلبكي، (ت ١٣٢٦ك/١٣٢٦ز).
٧٦. ژيل مرآة الجنان، الطبعة الاولى، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، (الهند:١٩٥٤).

دووم: ژيدهرهكان

أ- بهزمانى عهدىبى :

ابراهيم ، محمد كريم

- ١- عدن دراسة فى احوالها السياسية و الاقتصادية، مطبعة جامعة البصرة، (بصرة:١٩٨٥).

اسود، عبدالرزاق محمد

- ٢- المدخل الى دراسة الاديان و المذاهب، الطبعة الاولى، الدار العربية للموسوعات، (بيروت:١٩٨١).

الاكوع، اسماعيل ابن على

- ٣- البلدان اليمانية عند ياقوت الحموى، مطابع كويت تايمز، (الكويت:١٩٨٥).

- ٤- المدارس الاسلامية فى اليمن، دار الفكر، (دمشق:١٩٨٠).

الوسى، حسين ابن على

- ٥- اليمن الكبرى، مطبعة النهضة العربية، (القاهرة:١٩٦٢).

بروكلمان، كارل

- ٦- تاريخ الشعوب الاسلامية، ترجمة بثينة امين فارس، منير البعلبكي، الطبعة السابعة، دار العلم للمالين، (بيروت:١٩٧٧).

بكر، منثر عبدالكريم

- ٧- دراسات فى تاريخ العرب قبل الاسلام، مطبعة جامعة البصرة،
(بصرة:١٩٨٠).
- بول، ستانلى لين
- ٨- الدول الاسلامية، ترجمة محمد صبحى فرزات، مكتبة الدراسات الاسلامية،
(دمشق:١٩٧٣).
- بيومى، على
- ٩- قيام الدولة الايوبية فى مصر، الطبعة الاولى، دار الفكر الحدث، ،
(مصر:١٩٥٢).
- الثور، عبدالله
- ١٠- هذه هى اليمن، الطبعة الثانية، دار العودة، (بيروت:١٩٧٩).
- جبر، فؤاد على
- ١١- جدول العصور التاريخية للدول الاسلامية، ادارة الثقافة و النشر بالجامعة،
(الرياض:١٩٨٦).
- جيب، هاملتون
- ١٢- دراسات فى حضارة الاسلام، ترجمة احسان عباس و اخرون ، الطبعة
الثانية، دار العلم للملايين، (بيروت:١٩٧٤).
- الحداد، محمد يحيى
- ١٣- تاريخ اليمن السياسى، الطبعة الرابعة، شركة التنوير للطباعة،
(بيروت:١٩٨٦).
- الحديثى، نزار عبداللطيف
- ١٤- اهل اليمن فى صدر الاسلام، المؤسسة العربية للدراسات و النشر،
(بيروت:١٩٧٨).
- الحريرى، سيد على
- ١٥- الاخبار السنية فى الحروب الصليبية، مطبعة النيل، (مصر:١٣٢٩هـ).
- حسن، حسن ابراهيم

- ١٦- تاريخ الاسلام السياسى و الثقافى و الاجتماعى، المطبعة الاولى، مكتبة النهضة المصرية، (القاهرة:١٩٦٧).
- حسين، محسن محمد
- ١٧- الجيش الايوبى فى عصر صلاح الدين، الطبعة الاولى، مؤسسة الرسالة، (بيروت:١٩٨٦).
- حمادة، ماهر محمد
- ١٨- الوثائق السياسية و الادارية، الطبعة الاولى، مؤسسة الرسالة، (بيروت:١٩٩٦)
- حميدان، زهير
- ١٩- اعلام الحضارة العربية الاسلامية، منشورات وزارة الثقافة، (دمشق:١٩٩٦).
- الحوالى، محمد الاكوع
- ٢٠- اليمن الخضراء، الطبعة الاولى، مطبعة السعادة، (مصر:١٩٧١).
- زامبور، ادوارد فون
- ٢١- معجم الانساب و الاسرات الحاكمة فى التاريخ الاسلامى، اخراج محمد زكى حسن بك و حسن احمد محمود، ترجمة سيدة اسماعيل كاشف و اخرون، مطبعة جامعة فؤاد الاول، (القاهرة:١٩٥١).
- الزركلى، خير الدين
- ٢٢- الاعلام، دار العلم للملايين، (بيروت:١٩٧٥).
- زكى، محمد امين
- ٢٣- مشاهير الكرد و الكردستان، ترجمة كريمته، مطبعة النفيس الاهلية، (بغداد:١٩٤٥).
- زيدان، جرجى
- ٢٤- العرب قبل الاسلام، منشورات دار مكتبة الحياة، (بيروت:١٩٧٩).
- ٢٥- تاريخ التمدن الاسلامى، مراجعة حسين مؤنس، دار الهلال، القاهرة
- سالم، السيد مصطفى
- ٢٦- تكوين اليمن الحديث، الطبعة الثانية، دار القومية العربية للطباعة، القاهرة
- ١٩٧١.

٢٧- الفتح العثماني الاول لليمن، الطبعة الثانية، مطبعة الجبلاوى، القاهرة، ١٩٧٤.
شلبى، احمد

٢٨- موسوعة التاريخ الاسلامى، الطبعة الاولى، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة،
١٩٧٧.

الشماعى، عبدالله ابن عبدالوهاب

٢٩- اليمن الانسان و الحضارة، دار الهنا للطباعة، (القاهرة:١٩٧٢).

شوقى، ضيف

٣٠- تاريخ الادب العربى، عصر الدول و الامارات، دار المعارف، (القاهرة:١٩٨٠).
شبيحة، مصطفى عبدالله محمد

٣١- دراسة مقارنة بين المدارس المصرية و اليمنية، اعداد عبدالعظيم رمضان،
فى ابحاث و ندوة المدارس فى مصر الاسلامية، الهيئة المصرية، (مصر:١٩٩٢).

العبدلى، احمد فضل ابن على

٣٢- هدية الزمن فى اخبار ملوك للحج و عدن، الطبعة الثانية، دار العودة،
(بيروت:١٩٨٠).

العدوى، ابراهيم احمد

٣٣- قوات البحرية العربية فى مياه البحر المتوسط، مكتبة النهضة المصرية،
الفضالة، (مصر:١٩٦٣).

العرينى، السيد بازل

٣٤- الشرق الادنى فى العصور الوسطى، دار النهضة العربية، (بروت:١٩٦٧).

العلوى، صالح حامد

٣٥- تاريخ حصرموت، الطبعة الاولى، مكتبة الارشاد، (جدة:١٩٦٨).

اللقى، عصام الدين عبدالرؤوف

٣٦- اليمن فى ظل الاسلام، الطبعة الاولى، دار الفكر العربى، (الكويت:١٩٨٢).

قلجى، قدرى

٣٧- صلاح الدين الايوبى، الطبعة الخامسة، دار الكتب العربى، (القاهرة:١٩٧٩).
كاهن،

٣٨- دائرة المعارف الاسلامية، مادة الايوبيين، ديونس، الشعب، القاهرة بدون تاريخ،

محمود، حسن سليمان

٣٩- تاريخ اليمن السياسى، الطبعة الاولى، مطبعة دار الجاحظ، (بغداد:١٩٦٩).

محل، سالم احمد و فرست مرعى الدهوكى

٤٠- الدول و الدويلات المستقلة و شبه المستقلة فى اليمن منذ عام ٢٠٥هـ-

٩٥٣هـ (د.م.ت).

المقضى، ابراهيم احمد

٤١- معجم المدن و القبائل اليمنية، دار الكلمة، (صفا:١٩٨٥).

نعمان، محمد احمد

٤٢- الاطراف المعنية فى اليمن، مؤسسة الصبان، (عدن:١٩٦٥).

نامه كانى خويندند (چاپنه كراوه كان)

ابراهيم، موسى مصطفى

(١) الحياة السياسية فى بلاد الشام (٦٣٤-٦٥٨هـ) رسالة دكتوراه، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين (اربييل:١٩٩٧).

احمد، كرفان محمد

(٢) الملك الاشرف موسى ابن الايوبى و دوره و اثره فى الدولة الايوبية (٥٧٦-٦٣٥هـ)، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربييل:١٩٩٩).

امين، نه به ز مجيد

(٣) المشطوب الهكارى، دراسة عن دور الهكاريين فى الحروب الصليبية، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربييل:١٩٩١).

الدجيلى، محمد رضا حسن

٤) الحياة الفكرية فى اليمن فى القرن السادس الهجرى، رسالة دكتوراه، كلية الاداب، جامعة بغداد، (بغداد:١٩٨٢).

صالح، خالد يوسف

٥) الدولة النجاحية فى اليمن (٤١٢-٥٥٤هـ)، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة الموصل، (الموصل:١٩٨٥).

صالح، ذكرى عزيز

عصر الملك الكامل الايوبى، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة الموصل، (الموصل:١٩٨٨).

توثيقه وه خوليبه كان

ابراهيم، محمد كريم

١) الفعاليات الاقتصادية لميناء عدن، مجله المؤرخ العربى، الامانه العامه، (بغداد:١٩٨٨).

التكريتى، محمود ياسين

٢) الايوبيون فى اليمن، مجله اداب الرافدين، جامعه الموصل، (الموصل:١٩٨٩).

رشيد، ارسن موسى

٣) كورد له سه ردهمى دهوله تى ره سولى له يه مهن، گوڤارى شاندهر، چاپخانه ي رۆشنبيرى، (هه ولىتر:١٩٩٧).

٤) شارستانى و بيناسازى كورده ئه يوبيه كان له يه مهن، گوڤارى شاندهر، چاپخانه ي رۆشنبيرى، (هه ولىتر:١٩٩٨).

الشامى، فضيله

٥) الدوله اليعفرية بصنعاء و الجند، مجله المؤرخ العربى، الامانه العامه، (بغداد:١٩٧٩).

عاشور، سعيد عبدالفتاح

٦) البنية البشرية لجيوش صلاح الدين، المجله العربيه للعلوم الانسانيه،
جامعه الكويت، (الكويت:١٩٩٠).

به زمانى ئينگليزى:

Hitti,PHILIP,K

**1-HISTORU OF THE ARABS, MACMILL NCOLTD, (London:
1958).**

HoGARTH,D.G

2-ARABIA,ATTHE, CLARENBON PRESS,(oxford:1922).

SHARAB,H.B

**3-GOVERNMENTS AND POLITCS OF THE MIDDLEEAST IN
TEENTTETH CENTURY, D.VAN NOSTRAND COMPANY,
(London:1962).**

SOUNDERS,J.J

4-Ahistory of mdieval islam, (London:1978).

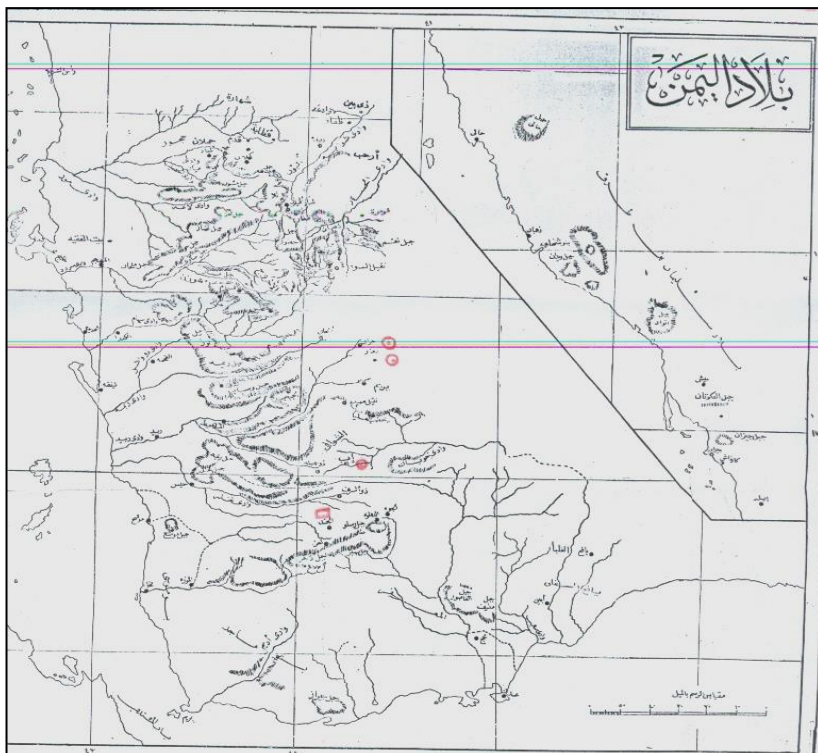
Spaler, Bertold

5-the muslim word, E.j prill, (Leiden:1960).

پاشکۆکان

پاشکوی ژماره‌ی (۱)

نه‌خشه‌ی ولاتی یه‌مه‌ن

پاشکوی ژمارہی (۲)

لیستی ناوی مه‌لیکه‌کانی بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی و ماوه‌ی حوکم‌پرانیان:

- ۱- الملك المعظم شمس الدين تورانشاه كورې ايوب (۵۶۹-۵۷۱هـ) (۱۱۷۳-۱۱۷۴ز).
- ۲- الملك العزيز سيف الاسلام طغتكين كورې ايوب (۵۷۹-۵۹۳هـ) (۱۱۸۳-۱۱۹۶ز).
- ۳- الملك المعز الدين اسماعيل كورې طغتكين (۵۹۳-۵۹۸هـ) (۱۱۸۳-۱۱۹۶ز).
- ۴- الملك الناصر ايوبى كورې طغتكين (۵۹۹-۶۱۱هـ) (۱۲۰۳-۱۲۱۴ز).
- ۵- الملك المظفر سليمانى كورې سيف الدين شاهنشاه (۶۱۱-۶۱۲هـ) (۱۲۱۴-۱۲۱۵ز).
- ۶- الملك المسعود صلاح الدين يوسفى كورې الكامل (۶۱۲-۶۲۶هـ) (۱۲۱۵-۱۲۲۸ز)^(۱).

(۱) يحيى بن الحسين، غايه الامانى، ق ۱، ص ۳۶؛ زامباور، معجم الانساب و الاسرات الحاكمه فى التاريخ الاسلامي، اخراج زكى محمد حسن بك و حسن احمد محمود ، ترجمه سيده اسماعيل كاشف و الآخرون، (القاهرة: ۱۹۵۱)، ج ۱، ص ۱۵۲، فؤاد على جبر، جدولہ العصور التاريخيه للدول الاسلاميه، (الرياض: ۱۹۸۶)، ص ۶۴.

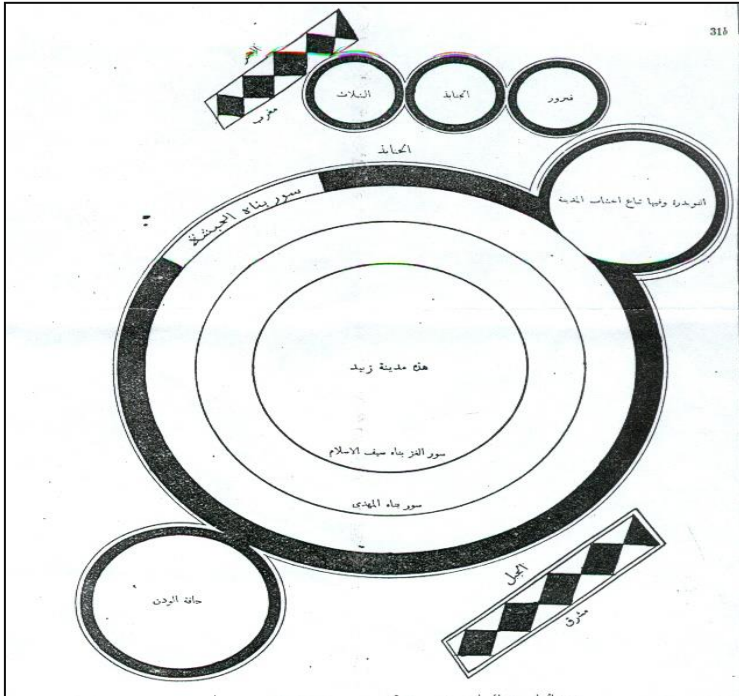
پاشکوی ژمارہی (۳)

- لیستی ناوی سولتانه‌کانی دهولہ‌تی رہسولی و ماوہی حوکمرانیان
مہلیک المنصور نورالدین عمری کوری علی (۶۲۶-۶۴۷ھ)(۱۲۲۹-۱۲۴۹ز).
مہلیک المظفر یوسفی کوری عمر (۶۴۷-۶۹۴ھ)(۱۲۴۹-۱۲۹۵ز).
مہلیک الاشرف الاول عمری کوری یوسف (۶۹۴-۶۹۶ھ)(۱۲۹۵-۱۲۹۷ز)
مہلیک المؤید داودی کوری یوسف (۶۹۶-۷۲۱ھ)(۱۲۹۷-۱۳۲۱ز).
مہلیک المجاهد سیف الدین علی کوری داود(۷۲۱-۷۶۴ھ)(۱۳۲۱-۱۳۶۳ز).
مہلیک الافضل ضرغام الدین عباسی کوری علی (۷۶۴-۷۷۸ھ)(۱۳۶۳-۱۳۷۶ز).
مہلیک الاشرف الثانی اسماعیلی کوری العباس(۷۷۸-۸۰۳ھ)(۱۳۷۶-۱۴۰۰ز).
مہلیک الناصر صلاح الدینی کوری احمد کوری علی (۸۰۳-۸۲۹ھ)(۱۴۰۰-۱۴۲۶ز).
مہلیک المنصور کوری الناصر احمد (۸۲۹-۸۳۰ھ)(۱۴۲۶-۱۴۲۷ز).
مہلیک الاشرف سنیہم (۸۳۰-۸۴۲ھ)(۱۴۲۷-۱۴۳۸ز).
مہلیک الطاهر یحیی کوری الاشرف (۸۴۲-۸۵۰ھ)(۱۴۳۸-۱۴۴۶ز).
مہلیک المسعود ابو القاسمی کوری الاشرف (۸۵۰-۸۵۸ھ)(۱۴۴۶-۱۴۵۴ز)^(۱).

۱- یحیی بن الحسین، غایہ الامانی، ق، ۱، ص ۳۷؛ زامباور، معجم الانساب، ج، ۱، ص ۱۸۴.

پاشکوی ژماره‌ی (۳۴)

نه‌خشه‌ی شاری زه‌بیده و شوراکی، ئه‌و شواریه‌ی که سیف الاسلام طفتکین^(۱) دروستی کرد.

۱- له (ابن مجاور) گوزراوه‌ته‌وه، سیفته‌ی ولاتی یه‌مه‌ن، ق ۱، ص ۷۷.